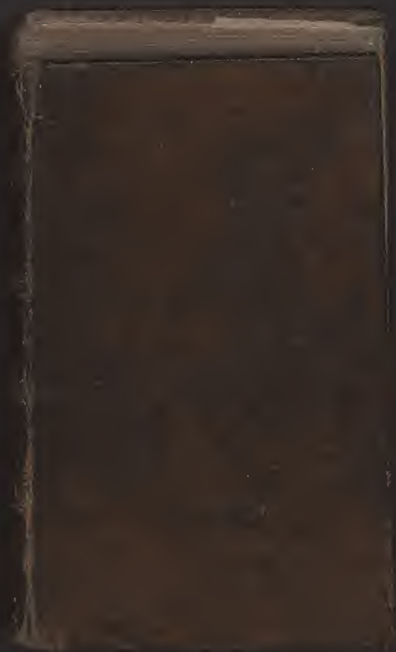
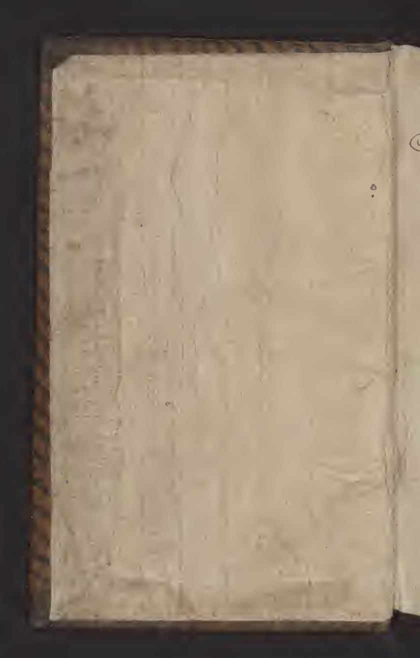




Bookenn tilheirer
Jomfrú Katrinu Sigfúsdóttur
Anno 1807

Tveñar Siøsiñum Siø

Hugvekiur

Edur

Þankar wt af Pijsl og Pijnu DRottens Vors JEsu Christi / sem lesast meiga a Kvølld og Morgna / um allañ Føstu Tymañ.

Hvoriar Samanskrifad hefur i Þyrsku Maale

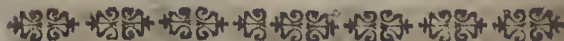
Johañes Lassenius / Doctor Heilagrar Skriftar / og Fordū Prestur til þeirrar Þysku Kyrkiu i Kaupenhafn.

Eñ epter Hans Afgang / hefur þær Fullkomnad

Doctor Hector Gottfrid Masius / þa verande Doctor og Professor Theologiæ i Kaupeñhafn / hvar

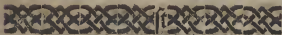
Bookeñ er wtgeingeñ.

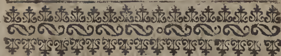
ANNO 1696.



Prycktar a Hoolum i Hialltadal /
Af Marteine Arnodds Syne / Año 1723.

J. N. K. G.





Formaale.

Liufum Lesara / Oska Eg Underskrifadur/Lijfs og Saalar Heilsu og Fridar / Fyrer JESUM CHRJSTUM.



MJnnsamlege Lesare / þegar Eg er ad Jhuga Ord þess H. Guds Manns/ og hatt-upplijsta Postula JESU Christi S. Pals / sem skrifad standa 1. Cor. 11. So hliodande: Eg hiellt mig eckert vita ydar á mille / utañ alleina JEsum Christum þañ hiñ Kross-festa: Þa fell eg so sem i nockurskonar Forundran / hvorsu Heilagur Paulus hafe so Jnnilegadur vered i Elskuñe til JEsum / ad hañ hiellt sig eckert vita / Eckert vita vilia/Eckert vyrda/ Eckert

 gyrnast/

gyrnast/nema þañ Krossþesta JEsum: J honum Einum vill hañ i sijna Fullnægiu hafa/ af honū einum vill hñ sier hroosa/ og fyrer utañ hañ eckert vita ed ur þeckia. Ecke var sa hæe Vijsdoom ur S. Pæls/i einum fierdeiles Hlut Jñe faleñ: Hañ hafde vered uppfrædur i Hæ-Skoolanum til Tharsis i Cilicia / og i Jerusalem til Foota þess Hælærda Mañs Gamalielis: Hañ var eirn þvilijkur Madur / yfer hvørs Lærdoome skalfer Heims Spekingarner høfdu sig stoorlega forundrad / so ad þeir efuduft uñ/hvort sa Vijsaste Plato hefde hon um fremre vered/ Eins sem Lærefader eñ Chrisostomus þar uñ skrifar. Hañ var sa Madur / sem uppryckiur var i þridia Himen/og heyrde þar Ouñrædeleg Ord / þau sem eingeñ Madur fær wt-talad/2.Cor.12.v.4. Hañ var eirn þvilijkur Madur / uñ hvørn Origenes skrifar / ad sumer hafe uñ hañ hallded og hañ ælited / so sem hañ være Ande Sañleikañs / af hvørium ad Christur

hefde

hefde fyrer sagt / Joh. 14. Hañ var eirn þuilijkur Madur / um̃ hvorn Dionisius Areopagita vitnar/ ad hañ hafe sied hañ / og nefner hañ so sem eina Almeñelega Sool / og Afgruñ Vijsdoomsens. Hañ sem var þuilijkur Madur/ vidurkieñer hier þo og seiger Opeñberlega / Ad hañ hallde sig eckert vita/ utañ alleinasta JEsum þañ hiñ Krossfesta/ af þui hañ kuñe ecke i allre siñe Vitsku/ i øllum sijnum Lærdoome/ nockud ad fiña þad/ sem være so Nytsamlegt og Naudsynlegt ad vita og þeckia / sem þañ Krossfesta JEsum. Adra Trwareñar Articula hefur þesse N. Postule Kostgiæfelega kieñt og Opeñberad: Hañ hefur margt talad um̃ Christelegar Dygder z um̃ Gudrækñena/ Eñ sokuñ þess þad er allt Grundvallad a þeim Krossfesta JEsu/ þa er þad so sem hañ lijte til hañs einasta i øllum sijnum Kieñingum/ af þui ad JEsus a sijnu Krosse/ sie sa riette Grundvallar Steirn/ a hvern øll vor Trw / allt vort Traust / øll

 vor

vor Velferd / øll vor Heill og Sælu-
hiælp er Grundvølluð. J greindum
Ordum Ste Paals lijtur þad svo wt/sem
han̄ giore Greinarmun a mille Christi
Þeckingar/og Þeckingar þess Krossfesta
Christi/ þar han̄ seiger: Ad hn̄ hallde
sig eckert vita / utan̄ alleina JEsum
Christum þan̄ hin̄ Krossfesta. Hier
med kiener han̄ ad þad sie ecke noog/ ad
þeckia og vidurkiena Christum/ef Mad-
ur þecker han̄ ecke og medtekur / so sem
fyrer sig Krossfestan̄. Men̄ kuña ad
vita þad og vidurkieña / ad JEsus er
eilijfur Guds Son/ad hn̄ sie eins Vijs/
eins Almattugur / eins Eilijfur og
Faderen̄ / og somu Majestatis Velldis
med Fødurnum og H. Anda. Adrer
kuña ad þeinkia um̄ JEsum / hversu
þad han̄ Forklaradest fyrer Augum
sina Lærefveina a Fiallenu Helga /
Matth. 17. Nockrer ad grunda han̄s
Guddoomleg Kraptaverk / og hvernen̄
han̄ gieck um̄ krijng / giørde Gott og
grædde alla þa sem af Dioflenum voru 5
Vndero

Underprickter: Peir kuńa og ad vita
þad og Jhuga / ad Christur sie Sit-
iande til Guds Foburs hægre Handar /
og þadań komande / ad dæma a Efsta
Deige Lifande Meń og Dauda: Hver-
iar Jhuganer mykla Nytseme hafa/ eń
eru þo ecke til fullkomeńa Salar Nota/
nema Meń þecke JEsum fyrer sialfa
sig Krossfestań. Þvi eru þad eingeń
Undur/ þo ad heilagur Paulus hroope
upp i ødrum Stad og seige: Fiærre sie
mier ad hroosast / nema einasta i Krosse
Drottens vors Jesu Christi/ Gal. 6. v.
14. Nu þo ad þ sie all-margt/ sm̃ oss byr-
iar ad vita og trwa/ uṁ Persoonu og Em-
bætte JEsu Christi / þa er þo Kiarne
alls þessa/ þad / ad hań sie vorra vegna
Krossfestur/ þviad a JEsu Christo þm̃
Krossfesta/ er alleina vor Heill og Sælu
hialp Grundvolluð. A Krossenum hef-
ur JEsus med sinu Bloode afmaad þa
Handskrift sem i moote oss var/ Col. 2.
v. 14. A Krossenum hefur JEsus kvitt
ad Sekta-Gialldeð fyrer vorar Synder/

fyrer þær Straffed lided / Fyrer þa Bolvan/sem vier med Syndunum høfd um yfer oss leidt/ Bolvan orded/og med sine Krossens Fordæming / frelsad oss fra þeirre eilifu Fordæmingu / þad er / ad hañ fyrer Krapt siñar Krossfestingar/ hafe allt þetta ad eingu giort/og þar fyrer er eckert Fordæmañlegt a þeim/sem ad eru i Christo JEsu/ Rom 8. þessa vora hellstu Trwar Høfud-Grein/hefur Sathan vel vitad/ og þar fyrer hefur hañ eingre añare so ækaflega mootstrijdt sem þessare/ fra Upphafe Veralldareñar. Þesse Trwar Article / er fyrer Dioffulsens Jñblæstur orden Gyd ingum Hneixlan/eñ Gryckium Heimska/ 1. Cor. 1. v. 23. Gydingar nefna JEsum þañ hiñ Krossfesta / og meina ad þeir giore honū Hÿnkun z Nidran þar mz/þar þetta er þo sa stærste Æru-Titell vors Lausnara/ hia þeim sem hañ riettelega þeckia/og i Trwñe medtaka. Þeir Heidnu hallda þad fyrer Heimsku / ad Meñ skule a hañ trwa / sem a Krossenum

um er dæmi. Tyrkiar skeita sig a eing- um Parte vorra Trwarbragda so miøg/ sem a Christi Krosse: En þesse Arti- cule og Nobud-Grein/er oss sem trwum/ eirn Gudlegur Kraptur og Vijsdoomur. Hvada Gagn mundum vier hafa ødlast af Christo/hefde han ecke vered Kross- festur? Han atte a Krossens Trie ad verda Ein Bølvan fyrer oss/ so ad han frelsade oss fra Bølvan Logmalsens / Gal. 3. v.3. J þessu er Innefalen vor Trw/ Von og allt Traust Salarennar. Af þessu Auglijsest sa Oendanlege Kiærleike Guds/ z vors Lausnara JE- su Christi. Par uppa er bygd øll vor Velferd og eilijf Saluhialp / ad Gud hafe sannarlega allre sinne Reide og Bøl van wtaused yfer sin Son / uppa þad han kynne oss hans vegna Nadugur ad vera / Og ad Christur hafe sannarlega Bølvan uppa sig teked/ og þar med af- rekad oss Blessanena/Nad/Lijf og Ei- lijfa Saluhialp. Og med þvi þetta er sannarlega skied / og vier erum fyrer

 Krosse

Krossþesting JEsu Christi / fra allre Bølvan fullkomlega frelster og Endurleyster / kuñum vier Nughrauster og fagnande / ad setia allt vort Trwnadar Traust a JEsum / og eckert kuñū vier um vorn Endurlausnara JEsum / Kostulegra / Dyrmætara / Ypparlegra edur Heilsusamra sagt ad heyra / eñ þad hañ sie ordeñ skÿnum Fodur hlÿdeñ / allt til Daudans / Ja allt til Krossseñs Dauda / Phil. 2. v. 8. Hvilijka Nuggun kuñum vier ad fa aþ Krossþestingu Frelsarañs vors JEsu Christi / þa hañ var synelega aþ Ranglatum Moñum Krossþestur / Eñ aþ Gude vorra vegna ad Bølvan giørdur: Og so vorar Synder / vora Bølvan / Reide Guds og Fyrerdæminguna / med sier uppa Krosseñ tekeð / so ad hañ forlijkte alla vid Gud fyrer Krosseñ / Eph. 2. v. 16. Yver vill nu þar fyrer fordæma oss / med þvi ad JEsus er Krossþestur? Og heþur so allt hvad oss fordæma kañ / fra oss i burtu tekeð. Sæed nu og athuged þañ stoora Krapt Krosseñs Christi /

ski/ Athuged og eirneñ/ hvad myked Post uleñ Paulus heþur haþt til syns Mals/ þar hañ seiger: Ad hañ hallde sig eckert vita/nema JEsum þañ hiñ Kroßþesta. Jeg Oska aþ Hiarta/ ad vier mættum sem H. Paulus siñadet vera/ad vier þañ Kroßþesta JEsum/med hañs Bloodugu hytru Pijnu/ Krosse og Dauda/mættum so peckia og vidurkieña/ ad vier Eckert so heitt Elskum/ Einskis so giarnañ miñunst/ Eckert framar vilium edur oss æskium/og aþ aungvum Hlut so stoora Vellyst høþum / so sem aþ þeim Undum-særda og Kroßþesta JESU.

Nu kiemur þier fyrer Siooner/ Vinsamlege Lesare/ Ein BOOK/ sem ei er fyr i þßu Lande a Prent wtgeingeñ/ hver ed hlioodar uñ PJJSL / KROSSFESTJNG og DAUDA DRott eñs vors JEsu Christi: Og þa eg haþ de Bookena Yþer-Lesed/ gieck hun mier so til Hiarta/ad eg gat ecke halldeð mier fra þvi/ hana marg opt ad Lesa og Lesa lata/ fyrer mier og i mijnu Hwse. Jeg

veit/

veit/ad þar eru all margar Passiu-Pre dikaner i þessu Lande wtgeingnar: Enn þær allar eru ei eigenlega henntar Almwganum/ fyrer Daglegann Nwss-Lestur umm Fostu Tijmann/ med þvi þeim verd ur ecke so audvelldlega skipt aþ lijtt-lærd um Monnum i Mætulega stutta Lestra/ sem ma sierhvorium Deige kunna sier al deiles ad skicka/ fyrer utann þad/ þa þær eru a Almennelegum Banadøgum allar lesnar. Enn þessare Book er so hatt ad/ad Ein og Ein Nugvekia ma lesast i senn/ og jaþnvel þietre aþ þeim s̄m þad gyrnast / Og kann alltijd hvors Lesturs mætulega langt Vpphaþ Endinguñe ad svara. Jeg er fullvijss umm/ad hvør sa / sem med goodum Athuga og Gud ækne / Les og Yðkar þessa BOOK / ad hann skal i henne þinna Fullnægiu Gud legs Lærdooms/ sier til Eilijþrar Sælu hiælpar. Til Saþnadarens i Galatia skriþar Postulenn Paulus/ Cap. 3. v. 1. Ad JEsus Christus haþe vered fyrer þeirra Augum mæladur/og a med-

al

al þeirra Kroſſþeſtur: Eige þeſſ vegna/ ad þeir hefde ſied JEſum i Nolldenu / hełldur alleinaſta heyrt um̄ han̄ rædt og aþ honum predikad. Jeg helld þier ſiaed / Elſkuleg Guds Børn / þo þad ſie ecke med ydar Lijkamlegum/ þa ſamt med Augum ydar Nugſkots / Þegar þeſſe BOOK verdur aþ ydur Leſen̄ / ſtalþan̄ JEſum a medal ydar uppmaaladan̄ og Kroſſþeſtan̄: Hans Blooduga Pijſlar-Mynd/ſkyner Nun ydur i Gras-Gardenum Gethſemane/ þar ſiaed þier han̄/ ꝫn allrar Myſkunar/ſo ſem Eirn Oboota-Man̄ Bunden̄/og þadan̄ i Flot rum færdan̄ til þeirra Ogudlegu Byſk-upa/ Hannas og Caiphas / i hverra Herbergium han̄ leid Spott/ Hraaka og Hneþa-Høgg/ og ſo þadan̄ hraken̄ fyr-er þan̄ Heidna Lands-Doomara Pilat-um/ fra honum til Herodem/ og þadan̄ apftur til Pilatum/hvar ed hn̄ var Nwd-ſtrycktur / Þyrnum̄ kryndur / og i allan̄ Mata Hæddur og Forſmaadur. Epter allt þetta/ ſiaed þier han̄ aþ Bloode og

Benium

Venium Daudvona / bera siñ Kross wt til Aptokustadarens/ og þar med herþelegum Dauda Lyplaten. Þad sem Moses sagde Fordum til Israels Foolks um Jhugan Paska-Lambsens: Þetta skal vera þier eitt Merke i þine Hende / og til eirnrar Miñingar fyrer þynum Augum / þad DRotten heþur leidt oss aþ Egyptalande / med Eirnre sterkre Hende/ Exod. 13. v. 16. Þad sama maa eg myklu helldur til ydar seigia/ um Pyst og Krossþestingu DRottens vors JEsu Christi: Lated JEsum vera alltid til eirnrar Miñingar fyrer ydar Augum: Lated JEsum vera til Miñingar i ydar Hiortum/ Lated JEsum vera ydur til Miñingar i ollum ydar Athoþnum/ so þier breyted epter honum/ Lated JEsum vera ydur til Miñingar/ þegar Dioþulleñ asaker ydur med syñu Freystingum/ og hugged ydur þar vid/ ad hañ heþur oss med syñu Bloode a Krossenum / fra Dioþulsens Vallde Keypt og Endurleyst. Lated JEsum vera ydur til

til Miñingar a ydar Sijdurstu Dauda Stundu/Ja/alltijd bæde i Lijfe og Dauda. Sem sæle Lutherus / talar hier um̃ mióg Eptertakañlega seigiande: So Stadfastlega / so Kostgiæfelega eigum vier Christum i Miñe ad hafa / alla vora Lijfdaga/ so sem hañ hefde a nærverande Stundu vors Lijfs fyrer oss Lidid / og sijnu Bloode wthellt. Settu þar fyrer JEsum/þu christeñ Madur/ alla Tijma þier fyrer Siooner/med þessare hañs Pijslar-Mynd fyrer þier uppmaaladañ/Þryckttu honum sem einu Iñsigle / og maala hañs Blood-Mynd a þijnu Hiarta/ so mun sialfur JEsus/ sem fyrer þig er Daneñ / i þier lifa og þu med honum i hñs Dijrdar Rijke/lifa Eilijflega. Hvors þier og ollum Guds Bornum af Hiarta Oskar.

Skrifad ad Hoolũ i Hiallradal/ Þañ 1. Maij/ 1723.

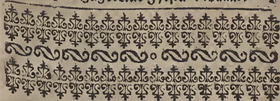
Þiñ og Þeirra Fyrer bidiare og Þienare.

Steinn Jonsson.

Vthelling JEsu Tima J GRAS-GARDENVM.



Eg heße einsamall Vijn-Pressung troded / Esa. 63.



Siø siñum Siø Tvenar
Hugvekiur/
Vt Af Pijsl Og Pijnu Vors HErra JEsu Christi/ sem les ast meiga Kvølld og Morgna/ a þeim Siø Vikum FOSTVNNAR.

Hin Fyrsta Vika / ä hvørre Hugleidast skulu.

I. Siø Kross-Speiglar.
II. Siø Foot-Spor.

J Gamla Testamentenu hafde Gud þa skickan giort um Brenne foornernar/ ad Ellduren skyllde ä Altarenu brenna en alldrei wt slockna / og þar ætte hñ ætijd ad lifa / so

so sem lesa ma/ Levit. 6. Eirnen plag-
ade Folked ad Offra DRottne Brene-
Foornum / Kvølld og Morgna/ Exod.
30. En i Nya Testamentenu / hefur
Christur Eina Foorn fyrer Syndernar
foornad/ þa æfenlega gillder/ sm er Forn
syns Lykama/ og hefur med þeirre ein-
ustu Foorn til Eilyfdar fullkomnad/ fyr
er þa sm helager skulu verda/ Ebr. 10.
Med þeirre Foorn hefur hn stillt Fødur
sins Reide fyrer Syndernar / Forlykun
giort / Bølvanene i Blessan snwed /
Diøfulsens Ryke nidurbroted / Helvyte
ein Drepsott orded/ aptur wtvegad pad
Riettlæte sem vier misst høfdu/ og oss af-
rekad pad eilyfa Lyfed. Vier erum
skyllduger ætyd ad bera Dauda Drott-
ens JEsu a vorum Lykama/ 2. Cor. 4.
og i Minne ad hafa JEsum Christum/
2. Tim. 2. og eige sydur hn/ so sm an-
ad Jnsigle a voru Hiarta ad setia/ Cant.
8. Sierdeilis a þessum Føstu Tyma/
er vier oss fyrer Hendur tøku / þa allra
heyskustu Pynu og Dauda vors Frels-
ara

ara ad yfervega / og heñar ad miñast / vier høþñ fra Føstu-Iñgangenum Siø Vikur/ allt til Tijmañs a hvoriñ halldeñ verdur Vppristu Miñing vors Frelsara. Sierhvør Vika heþur Siø Daga-Mañsins Son/ sa sm̃ geingur a medal þeirra Siø Liosa-Stiakaña/ Apoc. 1. hvor ad er sa trwe Vottur/ sa sm̃ var/ og sa sem kiemur hiñ Almættuge/ hvør ad er Frumgetningur Framlideña / og Høþdinge Konunga Iardareñar/ sa oss heþur elskad og þveiged aþ Syndunũ i sijnu Bloode/ z giørt oss til Konunga og Kieñemaña/ hañ hiñ same hialpe oss / þessa Viku Daglega ad kuñgiøra Riett læte Drottens/Ps. 71. kostgiæþelega ad lesa i þeirre Book sem utañ og iñañ er al-skriþud og Iñsiglud med Siø Iñsiglum/ Apoc. 5. og eckert añad vita/ utañ hañs Allra heiløgustu Pijnu/ Iæ/ þañ Krossþesta IEsum alleina/ 1. Cor. 2. Eñ eg vil ydar Kiærleika hier til Nugleidingar gieþa/ad þeim Siø Morgun-Stundum þrrar fyrstu Føstuñar Viku/

 eignast

eignast Sis Kross-Speiglar / Oskande ad vier i Otta Drottens/ Heilaglega og Rækilega yperveg͠u Kross og Pijnu þess Allra helgasta Guds Lambs / Og þad Eyne alltijdum/ so sem.

I. Eirn Lærdooms Speigil.

VIer vorum fordum ecke i Nadenne/ helldur so sim̃ Villurafande Saud er/1. Pet. 2. Vier vorũ Myrkur/ Eph. 5. Og Framande fra Rijkenu Christi. Enn vor Lausnare hefur sig sialfan̄ wtgiefed fyrer oss til Foornfæringar og Offurs Gude i Sætleiks Ilm/ Eph. 5. Og uppa þad/ ad vier i honũ verda mættum þad Riettlæte sem fyrer Gude gillder/ þa took hñ uppa sig vorra vegna Mædu og Erfide / og afmade sialfur vorar Synder / uppa þad vorra Misgiorda ei framar min̄st yrde / þar fyrer kallar hñ sig sialfur goodan̄ Hyrder/ sa er sitt Lijf leggur wt fyrer sijna Saude/ z kom̃in̄ er ad leita epter þvi sim̃ tapad var/ og þ̄ holped ad giora/ Luc. 9.

Lætum

Lätum oss þar fyrer Andvarpa.

EEskuryskafre HErra JEsu/ Eg er Snaud-
ur og ei framar meir þad eg var/ Eñ fyrer
þyna Blooduga Pynu/ er eg af einum Burt-
køstudū eirn Vtvaleñ ordeñ/ og af Þræl Synd-
areñar/ Nädareñar Barn / af Bølvudum sæ
Blessade DRotteñs. Eg var Snaudur/ Eñ i
þier er eg ordeñ Rykur i Trwñe/fyrer þig hef
eg Tilgang til Himens og Vissu uppa þad Eil-
lyfa Lyfed/Eg vil alldrei gleyma þier wr my-
nu Hiarta/helldur mz mynū Muñe þig jafnañ
søfga / og þier myna Sæl og Lykama til all-
rar Hlydne/Elsku og Epterfylgdar i tie læta.
Styrk þu fyrer þiñ Krapt/ myna Fyrerteckt/
og kieñ mier þier verduglega ad epterfylgia a
øllum Vegum/ Medlætes og Mootlætes/ Lyf-
sens og Daudans/ A M E N.

II. Eigū vier ad Mijta Pijnu Christi / So sem Eirn Reidu-SPEIGIL.

REide þess Himneska Fødursins
var upptendrud / og grim ordeñ i
giegn Adams Falle/og øllum hñs
Epterkomendū/hvørs skielfeleg Merke
DRotteñ hefur audsyndt/einkum Sio.
1. A Einglunum/sem syndgudu/ hvør-
ium hñ wtskwfade/2. Pet. 2. | 2. Adam

og Evu/ aþ hvørra Bolldum Daudenn er inn komenn i Heimenn/ Rom. 5. 3. A Þeirre fyrstu Verolld / hvørre hann med Synda-Floodenu foreyddde/ Gen. 7. 4. A þa i Sodoma z Gomorra/ hvøria hann med Ellde aþ Himne aþmaade/ Gen. 19. 5. A Pharao / hvørium hann i Haþenu dreckte / Exod. 14. 6. A Canaans Lands Innbyggiurum/hvørium hann liet tortyna/ Syr. 10. 7. A Jerusalem/ hvørra hann olldunges Eydelagde / Luc. 19. Þar þvert a mote/ heþur Christus Reidenar Þrwgu syns Himneska Fodurs alleina troded / Esa. 63. Vppa þad vier forlykter vid Gud / heþdum fyrer hann Frid z Føgnud/ hia hans Himneska Fødur/ Rom. 5. Þar fyrer er hann ordenn oss. 1. Eirn Guddomlegur Endurlausnare/ sa er Guds Søþnud heþur med synu eigenn Bloode Endurleist/ Act. 20.

2. Eirn Eilyþur Endurlausnare/ sa er ad sønu leid þa hans Stund var komenn / Joh. 12. Enn samt fra Eilyþd avoedenn Bon/ til ad vera Medalgangare

mille

mille Guds og Manana / 1. Tim. 2. J hvörium vier og eirnen erum wtvalder / fyrr en Heimsins Grundvøllur var lagd ur/ Og hvør ad funded hefur Eilifa Endurlausn.

3. Eirn reidubwen og viliugur Endurlausnare/ so sm hn seiger sialfur/ Luc. 22. Mig hefur af Hiarta længad ad hallda þssa Kvølldmaltijd med ydur/ Item Ps. 40. J Bokene er skrifad af mier/ þin Vilia min Gud giøre eg giarnan.

4. Eirn Stadfastur Endurlausnare/ hvar ad hnygur þad/ sem þar stendur / Heb. 13. JEsus Christus i Giær og i Dag/og eirnen sialfur hn samur ad Eilijfu / hvør ad er orden Ein Foorn sw er æfenlega duger/ Heb. 10.

5. Er han eirn Almenelegur / allra Mana Endurlausnare/ Eirn Frelsare allra Mana/1. Tim. 4. Og Forlijkun ecke einasta fyrer vorar/ helldur og eirnen fyrer alls Heimsins Synder/ 1. Joh. 2. so erũ vier z aller eitt i Christo/Gal. 5.

6. Eirn Einaste Endurlausnare/ þvi þar

Þar er ecke Saluhialp i nockrum ødrū/ og eckert añad Nafn giefed Moñunū/ i hvoriu oss byriar Saluhoolpnum ad verda / utañ alleinasta Nafned JEsu Christi / Act. 4.

7. Er hañ Eirn bloodugur Endurlausnare/ þvi hū hefur med sijnu Bloode afmad og afskafed þa Handskrift sem moote oss var/ so ad yfer þm̄ Trwudu er eingeñ Fordæming framar meir / Rom. 8. Med hvørre Endurlausn/ hañ hefur so sem Daudañ høndlad/ ad sa same er øllum Guds Børnum Eirn Vopnlaus Mordinge/ Eitt Tañlaust Leon/ Eirn Eyturlaus Høggormur og ein Bÿfluga añ Brodds/ Og hefur so Christur Lijfed og Oforgeingilegleikañ aptur i Lioos leidt/ 2. Tim. 1.

Kakkum oss þar fyrer bidia.

HErra JEsu/ þu hiñ Frijdaste a medal Mañaña Sona/ Vier þøckum þier af Hiarta/ad þu med þijnu dijrmæta Bloode/hefur wtsløckt þañ Keldeñar Eld / Med hvørium þiñ Fader epter sijnu Riettlæte vilde oss fortæra / og ad vier wt af Daudañs Book/ J Lijfsens Book

erum

trum Ifirtkader vordner/ Hialpa oss nu þyr er þin Anda so ad lifa / ad vier alldrei framar meir mot þroofanlega til Reide reitum þig/nie þin Himneska Födur / Og ef vier af Breysk leika hrösum edur villt förum / þa minstu O JEsu a þa fullkomnu Endurlausn / sem þu fyrer oss framkvæmt hefur/og legg þu oss til af henne hvad oss vantar / So ad vier bæde a Dauda-Stundunne / og þeim Sydasta Deige / fyrer Auglite þyns Födurs/ mætum Dugand leger finast / Minstu jafnan vor þyns Folks/ til hinna Besta/hvøria þu hefur dyrt keypt/og myked uppa kostad / og vertu mier og öllum Syndugū/ ætyd Nadugur og Myskunsamur/ AMEN.

III. Er hier ad mlijta Eirn NAUDAR-SPEIGIL.

HDur var kallad Loammi/ þier erud ecke mitt Folk/Hos. 1. og hvad var Madurenn þess / ad DRottenn minntest hns/ Ps. 8. Þar er eingenn sem Riettlatur sie og ecke Eirn/ þeir eru aller Afvega geingner / og hvor med ødrum Onytter ordner/ Sa er eingenn sem Gott giere og ecke eirn/ Ps. 14. Enn nu hefur Christur med sinne Pynu og Dauda/ frelsad þa sem under Logmalenu voru/

ſvo vier medtækiñ Sonarleyꝼdena/ Gal. 4. Svo nu verdū vier wt aꝼ hn̄s Nad/ an Verdſkulldunar Riettlæter/ fyrer þa Endurlauſn ſm̄ vordiñ er fyrer JEſum Chriſtum/ hvorn Gud ſkickade til eins Nadarſtools fyrer Trwna i hn̄s Blode/ Rom. 3. Naꝼe hn̄ nu gieꝼed ſiñ Son wt fyrer oſſ/ hvorneñ ſkyllde hn̄ þa ecke veita oſſ alla Nlute med honum/ Og eñ þo Syndeñ ſie yfergnæꝼañleg ordeñ/ þa er ſamt Guds Nad eñ yfergnæꝼañlegre.

Lætum oſſ þvi Andvarpa.

Þo mørg og ſtoor ſie Mañleg Synd/
Myklu ſtærre er Nadeñ.

NHErra JEſu/ hiælpa mier / epter þiñe Nad/ og ꝼramhalltu heñe vid mig Eilyꝼ-lega: Læt hana yꝼer mig koma ſem eina Morgun-Døgg/ þa aꝼ Himnum ꝼellur/ og myſkuna þig yꝼer mig med eilyꝼre Nad / J hvørre þu heꝼr þig z mig/ mier Trwloꝼad. Giør vid Zion vel/ epter þiñe Nad / og læt mig hana ꝼiña a miñe ſydyſtu Burtꝼerdar Stundu. HErra JEſu / miñſtu myn / vegna þiñar Nadar/ hvørria þu wtvegader mier med þynu Bloode/ ſo verd eg ꝼyrer þig Riettlætur og Sæluhoolpeñ: Þar uppaa treyſte eg/ þar vid liꝼe eg/ og þar med mun eg gladur deya.

IV. Høpum vier eirn Hugg unar SPEGJL.

ALLer Meñ eru Aumleger Huggarar / Job. 16. Eñ Jsrael / sem er Hrein-Hiartadur / hepur i Gude Huggun: Adur var Gud reidur / eñ nu huggar hañ oss aptur / Ps. 60. so sem ein Mooder huggar sitt Barn / Es. 66. Nu er Tijmeñ komeñ / ad þeir sem Harma / huggader verde / Matth. 5. Drottiñ JEsus huggar oss i allre Hrigd / 2. Cor. 1. Hañs Blood hreinsar oss ap øllum Syndum / 1. Joh. 1. Svo og eirneñ bidur hñ fyrer oss / ad vor Trwa eige þrotne / Luc. 22. Hañs Kross / er Heill þeirra Topudu / Lækning þeirra Særdu / Frelse þeirra Faungudu / Huggun þeirra Hrelldu / og Hæle þeirra Aumu / Lijp þeirra / sem Deya / z þm̃ Likell ad Himna-Rijke / sem hier vidstilia.

Tarium oss þar pyrer Andvarpa.

HErra JEsu / þijnar Hugganer hressa mijna Saalu / og alla mijna Hugsvølun þiñ eg i þijnum Krosse. Veit mier i øllum Andlegum

og Lijkamlegum Astrydum/ rijkuglega Huggun af þijnu Hwse/ og nær myn Samvitska Ownædar mig/ þa lát þijna Goodgyrne vera mijna Huggun: Þu ert Huggun allra Heidlña / Hugga mig og i allre Neyd/ sem mier kañ til ad falla. O DRottteñ/ vertu ætijd myn Hiartans Huggun og mitt Hlutskipte / uppa þig treyste eg z trwe/og i þijnu Nafne/ þu Krossfeste JEsu / seige eg Fullhugadur til minar Sælar/hvar fyrer angrar þu mig: mitt Hiarta/ Vona þu a DRottteñ/ þvi eg mun þøñu eñ nu Packer giøra/ þad hañ hefur vered myns Andlitets Hiælp og myn Heill: DRottteñ/ Lát mig ecke til Skamar verda.

V. Eirn Lijfernis Speigill
verdur hier fyrer Siooner settur.

JEsus var Joseph og Mariu Undergiefeñ i sijnu Ungdoome/ Luc. 2. J øllu hñs Lijfferne kuñe eingeñ ad fiña hønum nockra Synd / Joh. 8. og hañ giørde ætijd hñs Vilia/ sem hañ hafde wtsendt / Joh. 4. J siñe Umgeingne var hañ ecke Mogl/unarsamur nie Nrædelegur/Hañs Vare er voru Astwdlegar/og þa hñ var Lijfslaten/ upplauk hañ ei sijnum Muñe/

Esa.

Esa. 53. og hvør sem med hønū giør er Vilia hañs himneska Fødurs/ sa er hañs Brooder/ Matth. 12.

Latum oss bidia.

Ad hañs Vilie pullkomnest.

SÆtaste HErra JEsu/ miñ Meistare/epter Fyrermindan þyns allra Helgasta Lijdernis ad haga mijnu / þar til heþe eg ad søñu Hiarta/ eñ Formegan litla : Andeñ er Reidubwen/ eñ Holldeð er veike. Þar pyrer akalla eg þig/ saker allra þeirra Blood-Dropa/ sem þu i Giørdvallre þiste þynu / þyrer mig wte helltes : Helga þu miñ Vilia þyrer þyna Fullkomnan/ Og med þvi ad allar mijnar Riettlæter ingar eru þyrer þier/ so sem saurugt Fat/ þa giess þu mier algiørdañ Vilia til hiñs Gooda/ þyrer þad Fullkomna Opþur þiñar Pijnu : Lat mig þyrer þiñ Anda styrktañ / atijd Syndernar hata/ og þeirra Ovin vera/ so ad eg matte þiñ Vinur/ Barn og Erþinge ad Eilijþu blyþa.

VI. Høfum vier hier eirn MOOTgangs SPEJGEL.

Vier hlioofum mikeñ Mootgang ad lijda/ og Otteliañlegar Hørmungar yþerþalla oss Optsiñis : Þo samt med þvi/ ad Neimureñ z Diøþ

ulleñ offækia Christum/ þa er oss þad/ hvad hañ leid til Fyrermindar skrifad/ so ad vier og eirneñ fyrer hañs Nafns saker margar Nædungar lijda skulum. Þar fyrer meigum vier gledia oss i vor um Nꝺrmungum/ og þad þvi helldur / sem Mootlæting þessara Tijma/ er ecke verd hia þeirre Dijrd/ sem a sijdañ mun vid oss opeñber verda.

Lætum oss Andvarpa.

EG veit ecke O JESV hvad myked fyrer mier liggur ad lyda/ ædur eñ eg dey/ eñ þo kome hvad koma vill/ sie þad Einasta af þinñ Hende / þa skal sa beyske Dryckur vera mier sæter Hunang : Styrk þu mig i þessu Gooda Aforme/ og miñ mig jafnañ a þijna Omælañlega Pijnu/ med hvørre þu hefur mier i Sætt komed vid þiñ Himneska Fødur / og a þijna Oforþieñtu Kvøl/ med hvørre þu mijna Sekt betalad hefur. Eñ ef mijner Kraptar veiklast kynu/ Þa kom þu mier til Hialpar i allre Neyd/ med þeirre sætu Tilhugsun/ til þeirrar Glede/ sem eg mun hia þier ødlast i øllū Hørmungum. Halltu mier a Poleñmædeñar Veige/ til ad giøra þolldunges Hvad þier Velþocknast/ AMEN.

VII. Eirn Dauda Speigel

setur oss fyrer Siooner Christi Pijna.

CHristur hefur med sijnum Dauda/ Daudañ Mackttiñe svipt/ og Lijfed z Oforgeingelegleikañ i Liios leidt/ og þa hañ fullkomnadur var/er hñ ordeñ øllum þeim sem hønu hlijduger eru / Ordsøk til eilijfrar Sæluhialpar / og Mañsins Son hlaut upphafeñ ad verda/ uppa þad/ ad aller þeir sem a hañ trwa/fyrerfarest ecke/helldur hafe Eilijft Lijf. So hefur eige Gud sett oss til Reide/helldur til þess/ad vier skylldum Sæluhialpena odlast/fyrer vorn Drott eñ JEsum Christum/sa fyrer oss hefur dæed / uppa þad / hvørt vier vøkum edur sofum / þa skulum vier til samañs med honum lifa.

Latum oss þar fyrer Andvarpa.

HErra JEsu/ eg mun og eirneñ ganga Veg allrar Veralldar z burt deya/ þviad Daudeñ er Syndarennar Verdlaun. nær ad eg nu skal afleggia mijna Tialldbwd / þa mattu miñ Frelsare a þyn Ord/ ad þu aungvum villder glata/ af þeim þiñ Fader hefur þier giefed / og lat mig komast til Fridar/ Þu ert mitt Lijf/ lat og eirneñ miñ Abata vera þad ad deya / mijn Tijd stendur i þijñe Hende ; Nær sem helst þa

þad

þad kiemur ad eg skal deya/ þá giør mier miñ Dauda sætañ / fyrer þyna Beysku Pynu og Dauda/ so ad eg/ nær dey/ miñest þyns Dauda/ og i gegnum þañ Stundlega Dauda/ veg piñe til þeirrar Eilyfu Dyrdar / A M E N.



Kvølld Hugvekiur fyrstu Vikuñar/ Eru þaug SJØ FOOTSPOR CHRJSTJ / J hvør vier eigum ad feta og vorum HErra JEsu Christo ad epterfylgia/ og skulum vier til heilagrar Hugleidingar taka.

I. Um Footspor Elskuñar.



Jngeñ hefur stærre ELsku eñ þa/ ad hañ læte sitt Lyf fyrer syna Viñe / Joh. 15. Eñ Christur hefur læted sitt Lyf fyrer syna Saude/ Joh. 10. og vier erum vid Gud forlykter/ fyrer hañs Sonar Dauda/ þa vier vorum hañs Ovin-

er/ Rom. 5. eñ hañ hefur oss til Epterdæmis lated/ ad vier skylldum epterfylgia hans Footsporum / 1. Pet. 2. einkum i þvi ad elska vora Ovine/ blessa þa/ er oss bølva / giøra þeim Gott / er oss hata/ og bidia fyrer þeim / sem oss Mein giøra og ofsækia/ Matth. 5.

Latum oss þar uñ bidia.

AL Kra Liwfaste Herra JEsu/ halltu mier jafnañ a þijnu Fotstigum/ so ad þyn Elska se mijn Stiarna/ og þitt Liwflynde/ miñ Leidtogie/ Lær mig elska þa sem þig elska/ og eige hata þa sem mig hata. Upptendra i mijnu Hiarta/ alla heilaga Elsku til þijn/ þu sem mig hefur so mykelega elskad: Og med þvi þu ert dæmeñ/ bæde fyrer Vine og Ovine: Þa veit mier og eirneñ / ad eg øllum Møñum Goods unne / øllum Kiærleika audsyne/ og i øllu þiñ Himneskañ Villa fullkomne / Eirneñ kier lyktur verde hier i Elskuñe/ allt til þess og i þijnu Rijke þier lyktur verde i Dijrdeñe / A M E N.

II. Um Footspor Mootgangs og Normungar.

CHristur hefur viliugur z med Fogn ude sitt Lijf fyrer oss lated/ eingeñ (seiger hañ) tekur þad af mier /

helldur legg eg þad aþ mier sialþur/ Joh. 10. Þar fyrer kuñgiørde hañ Lærisvein unum fyrer fram̃ sijna Pijnu/ seigiande: Sia/ ad vier gaungum til Jerusalem/ z þad mun allt fullkomnad verda / hvad skriþad er fyrer Spameñena aþ Mañsins Syne / Luc. 18. Hvor hañ vill nu verda hñs Lærisveirn/ sa aþneite sialþum sier / Take siñ Kross uppa sig og fylge þier epter.

Lærum oss Andvarpa.

EIlskuriikaste HErra JEsu / þu sem þyrer mig heþur lided/ Hialpa þu mier/ ad eg epter þijnum Vilia allt lijde/ og þyrer aungvu þvi eg lijda skal / Kvijdande edur Ottasleigeñ sie. Veittu mier Hiæstod i sierhvørriu þvi Strijde/ sem mier kañ þyrerbwed ad verda / so ad eg i øllum Andlegum og Lijkamlegum Astrijdum og Mootkaste / Krosse og Raunum/ Trwlega og Kallmañlega strijde / og skamest myn ecke þyrer þijns Nafns Saker/ allskonar Hædung ad bera: Þviad Mootlæting þessara Tijma / er ecke verd hia þeirre Dijrd/ sem a sijnū Tijma mun vid mig Opeñber verda. Gieþ þu mier umþram̃ allt Þoleñmæde/ ad eg/ nær sa Vonde Tijmeñ kiemur/ þæe allt vel þram̃kvæmt/ þijnu Nafne til Dyrdar/ og mier til Sæluhiælpar/ AMEN.

III. Vm Footspor Fornægdarenar/ Edur þeirrar Dygdar sem lætur sier Lynted nægia.

DJer vited Nad DRottens vors Jesu Christi/ ad þo hn være rijkr/ þa giordest han þo fatækur ydar vegna / So ad þier fyrer hans Fatækt Rijker yrdud/ 2. Cor. 8. Han hafde eige hvar hn kiñe sitt Hofud ad ad hneygia/ Matth. 8. Opt vard han Nauðgur ad lijda/ hvørke han nie hans Lærisveinar høfdu Gialld i sijnum Lyndum/ Marc. 6. Hvar fyrer þeir Samversku villdu ecke helldur Herbergia han. Vor Christendooms Skyllda utheimter þad olldunges/ ad vier kunnum med Postulanum ad seigia: Eg hefe lært ad lata mier nægia med þad sem fyrer Hende er.

Lærum oss þar fyrer Andvarpa.

HErra Gud Himneske Fader / þu sem rijkur ert af Myskun/yfer allt hvad Børn kallast a Himne og Jørdu / Eg bid þig af Hiarta / giør þu mig þijnum Elskulegum Syne JEsu/ sameinast i þvi samlijkan/ad eg einkis bidie/Oske

edur gyrnest/ fram yfer þad sem þijn Hønd ed-
ur Goodgirne mier skamtar/og ad eg þier trey-
ste til þess/ad þu muner mig so med Litlu mæ-
nægelega forsorga/ so sem adra med Myklu.
Veit mier þar a moot / ad eg i þier allann minn
Hiartans Fögnud hafe/ og ad JEsus sie mitt
Hlutskipte/ so er eg noogu rijkur / jafnvel þo
eg hefde eckert af Jardneskum Hlutum/ Amen.

IV. Um Footspor Hlijdnennar.

SJa þu/ seiger vor Endurlausnare: Eg kiem/ i Bookenne er skrifad af mier/ þinn Vilia Gud minn giøre eg giarnann/ og þitt Løgmaal hef eg i mijnu Hiarta/ Ps. 40. So var Christur sijnum Himneska Fødur hlijdugur allt til Dauda/ Ja/ allt til Krossens Dauda / Phil. 2. Hlijdne er betre enn Offur/ og umm hana erum vier Gude skylduger.

Lætum oss þar fyrer bidia.

SÆtaste HErra JEsu/ Eg fram ber fyrer þig minn Lijkama og Lijf/Saal og Anda / Hiartad og hvad eg Andlegt og Lijkamlegt hefe/Helga þu þad allt þier til Hlijdne/so ad eg sie ei þverbrotnare / enn Vindur og Sioor / hvør þier hlijdu / Helldur i øllu fyrer þinn

Krapt

Krapt / giarnan giøre hvad þier þocknast. Hialpa mier minn Frelsare / og gief þvi veike Hollde / jafnan eiten Reidubwen og Hlijdugan Anda / A M E N.

V. Um Footspor Hoogværd areñar.

EG er Hoogvær og af Hiarta Lijtelatur/ seiger Christur: Matth. 11. Og hvilijkañ audsynde hañ sig vid alla þa sem Erþide og Þwnga voru hladner/hvoria hañ Endurnærde/eirn eñ vid alla sijna Ovine/hvorium hñ for mællte ecke/eñ þo þeir formælltu honū: og hñ hefur oss þañ Lærdom epterlæted/ ad vier Endurgiolldum ei Skamaryrde fyrer Skamaryrde/ og hefnum vor ecke sialfer.

Læcum oss. Andvarpa.

HOogiarnaste HErra JEsu / Eg þacka þier af Hiarta þar fyrer/ ad þu umlijdur Þier Reideñar med myckillre Þoleñmæde/ Gief þu mier Anda Hoogværdareñar vid alla Meñ ad hafa/ Umburdarlynde vid alla mijna Ovine/ og Vingiarnlegum ad vera vid alla þa/ sem eg a ad umgangast vid: allt hvad eg a ad mæta/ þad befala eg þier: Þo; kramar ad þu audsyner

 þar

þar á þyna Myskun enn þitt Riettlæte: Eg vil mijnum Mootgiørda Mønnum fyrergiefa/ so ad mier verde fyrergiefed. Enn veit þu mier minn Kaufnare jafnan / ad eg kad giøre hvad þier vel þoknast/ fyrer Saker þinnar Elsku og Goodgværdar / AMEN.

VI. Vm Footspor Rmdvendnennar og Sannleikans.

Hia Joh. 8. Cap. Seiger vor Endurlausnare til Gydingana: Hvor af ydur kann ad strassa mig umm nockra Synd/ ef eg seige ydur Sannleikann / hvar fyrer trwe þier mier þa ecke; Og hanns Ovener sialfer gæfu honum þann Vitnisburd/ad hann være Sannsögull. Vier erum aller skylduger fyrer Gude/Rædvandlega ad haga oss/og ad tala Sannleikann af Hiarta / og hann ad forsvara allt framm i Daudann.

Lætum oss hier umm bidia.

ELskulegaste HErra JEsu / Rædvendne er þier þægeleg/ Þu sialfur ert Vegurenn/Sannleikurenn og Lyfed / Eg ákalla þig / og bid i stærsta Audmykt/ad þu fyrer þinn Krapt/veit er mier Himstod/ Til þess ad eg á allann Hátt/ hage vid þig/ og Mennena/ Froomur og Rædvandur

vandur reynest/ og ad eg Sañleikanum ei nidurdrepe/ nær z þegar þess krefur/ Heidur þyns Nafns og Naudsyn mijns Naunga / So ad mitt Hiarta og Muñur/ætijd samhlioода sieu/ allt til þess eg til þyn / J þañ Eilyfa Sañleika upphafeñ verd / A M E N.

VII. Um Foot Spor Lijtelætesins z AUDMYKTarenar.

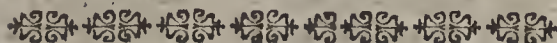
AF Lijtelæte þvode Christur sialfur Fætur siña Lærisveina/ þvi eñ þo hañ være i Guds Mynd / þa hiellt hañ þad eige fyrer Ran/ Gude lijkur ad vera / helldur mijnkade hañ sialfañ sig/ tock uppa sig Mynd eins Þions/ og Lijtelætte sig sialfañ/ Þar fyrer hefur Gud upphafed hañ og giefed honum Nafn / þad yfer öllum Nafnum er / Phil. 2. Og vier verdum eirneñ minnte er honum ad lijkiast/ og Audmykteñe og Hoogværdeñe ad Jtlædast/ Col. 3.

Latum oss þess vegna Andvarpa.

HErra JEsu / þu sem villt bwa hia þeim sem Audmiwkañ Anda hafa. Veit mier ad eg þyrer þyñi Födur og þier fafnañ af Hiarta audmiwkur þijnest/ So ad mijn Bæn þier vel

þocknest/og eg i øllum mijnū ælliggiande Naud synium Nad ødlast mætte / einnen ad eg yfer ecke[r]t mig upphefie/ utan yfer Pijsulen og Syndena/ Þar til hialpa þu mier O JEsu / fyrer Saker þijns Eytelæta Hiarta / Amen.

So vertu DRotten min Leidtoge/og hialp pa mier/ad eg med Føgnude epterfylge þier i gieguum Elld og Vatn / Vm Fiøll og Dale i Kross og Hørmungar: Lat ecke[r]t skilia mig vid þig/nie slijta mig af þine Hende/ hvørke Deyd/ Hørmung nie Neyd / allt til Grafarenn ar: So verd eg þin/ Lyfs og Lidenn/Amen.



Aunur Vika Føstunnar / m hvørre framsetiast.

I. Sio Allra HEJLøgustu Christi OFFRANER edur FORNFÆRINGAR.

II. Sio hans stærstu VEL GJORNINGAR oss veitter.

SYRer Falled þurftu Adam og Eva Aungra Offrana Edur Foornfæringa vid / þvi þaug høfdu þa aungva Synd: Enn epter

epter Falled voru Oppraner og Foorn-
pæringar af Gude uppbodnar og skickad-
ar. Fyrst til þess/ þær skylldu Syndern-
ar burt-taka/ Num. 18. Og þad ecke af
sialpum þeim til/ helldur i Tillite til þess
fullkomna Foornpæringar Offurs/ sem
fyrer Christum skie skillde.

Þar næst voru Oppraner og Foorn-
pæringar þar til iñsettar/ ad þær skylldu
vera Fyrermindaner uppa Christum og
Hañs Blooduga Forþienustu / Lev. 4.

J þridia Mata/ ad þær skylldu vera
so sem skielpelegar Figurur edur Af-
mælaner/ af hvøriu Meñ mættu þeck-
ia hvad griñ ad Syndeñ være/ þar Heñ-
ar vegna hlutu so mørg Saklaus Dyr
ad verda slatrud.

Þaug fyrstu Offur edur Foornfær-
ingar/ sem um verdur gieted i Ritning-
uñe voru Abels/ hvar um lesa ma/ Gen.
4. Noa i 8. Cap. sømu Bookar. Item
Abrahams/ Isaachs og Jacobs/ hvar
um lesa ma i 12. 26. og 33. Cap.
greindrar Gen. Bookar.

Þær sierleguſtu Oppraner edr Foorner gamla Teſtamenteſins/ voru þſſar. 1. Brēñe-Foorner. 2. Packar og Neit-Oppur. 3. Forlijkunar Oppur. 4. Mat-Oppur. Allar þeſſar Oppraner og Foornfæringar attu ad framkvæmaſt og gioraſt. Fyrſt med Narmþrængnum Anda z Sundurknosudu Niarta / Pſ. 51. J añañ Mæta/ med ydrande Synda Jatningu/ Lev. 16. J þridia Mæta/ med rækelegre Bæn/ 1. Reg. 18. J fiorda Mæta/ med Bleſſan/ 1. Sam. 16. Og i fimta Mæta/ med Saungvum/ Num. 10.

Til þeſſara Opprana og Foorna / brwkuduſt Vxar/ Kyr/ Sauder/ Lomb/ Naþrar og ein raud Kyr/ eirneñ Dwfur. Vxar og Kyr/ voru opprud til ad tilteikna og kuñgiora þa Mædu z Erfide/ ſem Chriſtur munde uppæ ſig taka til ad afmæ Syndernar. Sauder og Lomb/ þijddu hañs Sakleyſe. Nafuren Þverwd z Mootþrooa fra Syndugu. Dwfañ/ hafde ad þijda Chriſti Noogværd. Elld-

Elldureñ/ med hvorium Foornernar voru brendar/ piell af Himne/ so sm̃ lesa ma/ Levit. 9. 1. Cron. 22. 1. Reg. 18. 2. Cron. 7. og sa Elldur atte alldrei ad slockna / allt til Christi Hingadkomu/ so þ være i giegn Blindne Gydinga ein Expláus og Ofallvøllt Bevijsing um̃ þad/ ad Messias være sañlega komeñ.

Nu/ so sem þad/ ad øll þesse Oppur og Foorner voru Skugge og Figurur uppa Christum / og þyrer hañ einasta gilltu og krøptugar voru/ so høpdu þær og Enda med hañs Hingadkomu/ Pijnu og Dauda / epter Danielis Spadome i 9. Cap. þar so stendur/ ad midt i Vikuñe skule Foornfæringar og Matoppur aptakast. Eirneñ stendur / Ps. 40. og Hebr. 10. Oppran og Foorner vilder þu ecke/ eñ Lijkamañ tilreidder þu mier/þvi Christur hepur i Nija Testamentenu vorar Synder sialpur Opprad/ og er ordeñ vor Eilijpur Ædste Byskup/ hvors Oppur ad alleina er fullgilldt / Hebr.

Heb. 10. So nu ma um̃ Christum all-eina ſeigia: Sia/ þad er Guds Lamb / ſem ber Heimſins Synder/Joh. 1. Og ſitt Lijf hefur til Synda-Offurs wt-giefed/ vier høfũ fyrer Christũ feinged Frijun fra øllum þeim Koſtnadarſomu Moſaiſku Offrunum og Foornfæring-um: Eñ erum þo jafnañ ſkylduger ad Offra hønum og Foornfæra vora Lij-kame/aſamt med Salu/Hiarta og An-da/og øllu þvi ſem oſſ vidkiemur/ hvort helldur þad er Gotz edur Eigner/ad vier giørum þar af Gott þeim Fatæku/edur vor Hugſkot/ad vier liaũ þaug til Guds-rækniñar Ydkana/Bænagiørdar/Þack-lætes Angurs og Trega fyrer Syndern ar/ og hetlagrar Hugleidingar Christi Pijnu: edur vorer Lijkamer og Limer/ad vier þa i tie læũ/til ad lijda med Christo/ og vera Riettlæteſins Verkfære/ og þad ætijd a ſierhvøriũ Tijma og Tækefære/ So ſem Christur ſialfur hefur ſig fyrer oſſ ſijnum Himneſka Fodur Offrad. Fyrſt a þvi Jardar Altare edur Oliu

Fiallenu/

Fiallenu/hvar hañ laa og sveittest Blood ugum Sveita. Þar nærst a Stein Alltarenu edur i Pilati Doom-Hwse/Hwdstryckstur. Og i þridia Tage a þvi Trie Altare Krossens / þa hañ a Fiallenu Golgatha liet sitt Lijf fyrer oss. Eg þiñ eirneñ skrifad i Gamla Testamentenu/ adtu Breñeþoorner a Kvølld og Morgna ad gioraſt af Tveimur Lombū Lijfa lausum / eirneñ ad Bloode þess Foornfærda Fienadar/hafe att ad stockva sig siñum fyrer DRottne. So er þa þess vegna vor Skyllda sw/ ad vier Daglega med vort Þackar og Miñingar Offur fyrer Gud framkomum/og þad umfram allt nu a þessum Tijma/a hvørium vier holldum Miñingu Lambsins Guds JEsu Christi/ og hans Bloodugrar Pijnu. Og so sem eg a næstlideñe Samkomu / gaf nockurt Efne edur Veg þar til/ er til hlijda skyllde Fyrstu Viku Føstunar. So vil eg ad þessu Siñe/eñ framar wtvijsa/Medul og Efne til þvilijkrar heilagrar Yokunar. og tileinka/ ad a Sio Morgun-

Morgunstundum Aññarar Føstu Vikuñar / Hugleidest Siø Allra Helgustu Christi Opptaner edur Foornpæringar/ anḡande þa Hiartañlegu Beidne / ad þeim Krossþesta JEsu til Dyrdar/og oss til Sæluhiałpar / Hiartnæmelega og Huggunarsamlega tøkum fyrer oss þetta Efne.

I. Vm Christi Bænar Oppur

CHristur er Einusiñe opptadur / til ad burt-taka margra Synder/ og hefur a Døgū sijns Holds Bæner og Beidne/med oflugu Kalle z Taraflollum / opptad til hañs / sem af Daudanum biarga kuñe / og er eirneñ Bænheirdur fyrer þad hañ vegsamade Gud/Hebr. 5. So bad hū Sierdeilis a Fiallenu Oliveti miøg Akaflega/ og a Krossenum/ er hañ skyllde deya/ bad hū fyrer øllum sijnum Ovinum/ og sagde: Fader/ fyrergief þeim þad. Einkum er hañs Bæn/ sem hañ giørde fyrer sijnum Trwudum / Joh. 17. Merkeleg /

Kroptug/ og Epterlekta verd / og full med Krapt z Bokva allrar Himneſkrar Huggunar/ þar hañ ſo til Orda tekur: Fader/ hvoria þu gapſt/ vil eg/ ad hvar ſem eg er / þa ſieu þeir medur mier. Riettvijſe Fader/ Heimureñ þecker þig ecke/ eñ eg þecke þig/ og þeſſer vita/ ad þu ſender mig / og þitt Nafn giørda eg þeim kuñugt / ſo ad ſu Aſtſemd / med hvørre þu elſkader mig/ ſie i þeim/og eg med þeim. Og nu er hañ vor Fyrerbidiare hia Fødurnum/ 1. Joh. 2. Svo lijka bidur Andeñ fyrer oſſ med O'aflatañlegre Andvarpan/ Rom. 8. og hñ ſialfur hefur bepalad oſſ i allre Neyd ſig ad akalla/ og lofad oſſ ad Bænheyra/ Pſ. 50. Þar a moot erum vier ſkylduger Avøxt vorra Vara/ honum aptur ad offra/ og Bæner / Fyrerbeidſlur og Þackargiørder fyrer øllum Møñum ad giøra/ 1. Tim. 2.

Latum oſſ þvi bidia.

Þv Maduge og Goodgiarne Gud / Fader Myſkunſemdaña/ yfer allt þad Børn kallaſt a Himne og Jørdu. Eg ligg fyrer þier med

med miñe Bæn/ pyrer saker Fyrerboonar JEsu Christi/ þyns Sonar/ sæ ed sig med øllum sÿnum Bænum heþur hier pyrer mÿnar Saker eþþrad. O Gud/ læt hans Bæn vera mier Krøptuga Fyrerboon/ og Bænheyr þu mig i øllum æliggiande Naudsÿntum/ ecke epter Ord unum sem eg tala / helldur epter Elskuñe til þyns Sonar / So ad hvad vantar til miñar Bænar/ þad bliñe eg i hans Krapte/ eirneñ i all re Neyd/ Einkum a Sÿdustu Mootgængs og Dauda Stundu/ pyrer hans Saker Bænheyrd ur verde/ Hiælpa mier D Rotteñ ætÿd/ ad upp hepia heilagar Hendur æn Reide og Epasemd ar/ og helga allar mÿnar Bæner og Andvarp aner/ pyrer JEsum Christū þiñ Son/ Amen.

II. Hvørsu ad Christur opp rade siñ BIEIA.

HAñ oppbrade JEsus sÿnum himneska Fødur med þessum Ordum / Þo Fader/ Verde eige miñ/ helldur þiñ Vilie/ og so hefur hañ kiendt oss ad bidia/ Matth. 6. og villde þar wti vera oss til Epterdæmis / þvi hañ var komeñ til þess / ad giøra Vilia sÿns himneska Fødurs/ hvør hñ hapde sendt: þar pyrer leitade hñ og ecke sÿns Vilia/ og eþ vier bidium nockurs epter hans

Villa/

Vilia/ Þa mun hañ Bænheyra oss.

Latum oss af øllu Hiarta Andvarpa.

O Gud/giør mig Reidubweñ til ad giøra þiñ Vilia/ og uppfyll mig ætyd med hañs Þeckingu / So ad eg mætte skilia / hvad ad sie sæ fullkomne Guds Vilie / Og ad eg alldrei giøre epter Vilia myns Holldz/helldur þijnum Kross bera Syne JEsu Epterfylge/ þvi miñ Gud/ ad giøra miñ Vilia undergiefeñ þijnum Vilia/ So ad eg epter þijnum Vilia / lijde þad mier ber ad lijda/ og ad eg epter þijnum Vilia/ þier jafnañ þocknañlega life/ og epter þijnum Vilia Reidubweñ og Gladur deye. Medtaktu miñ Gud og Fader/þad Offred myns Vilia/ hvert eg þier bære / og styrk mig fyrer þiñ gooda H. Anda/ So ad eg alldrei vyke wt af Veige þijns Vilia / alldrei mier sialfum/helldur þier jafnañ life / Og eckert vilie añad eñ þad þu villt/ uppa þad/ þitt Nafn i mier/og i øllum mijnum Verkum/ølldungis helgad verde/ Am̃.

III. Um Offran Christi Blooduga SVEITA.

SAñlega bar hañ vorn Siwkdom/ og vorum Hrygdū blood hñ uppa sig: Fyrer vorra Misgiorda Sak er er hañ særdur/og fyrer vorra Synda Saker/ er hañ Lemstradur: Hegningeñ

sia a honum/ so ad vier hefdum Fridenn/
og fyrer hanns Beniar verdum vier heil-
brigder / Esa. 53. Þetta byriadest a
Oliu Fiallenu / þa Drottenn Sveittest
Bloodugum Sveita / Sveitenn wtvijsar
hanns Erfide: Blooded hanns Pijnu /
Sveitenn Tilteiknar Vppfylling þess
Gamla Testamentis/ enn Blooded Stipt
an hinns Nyia : Vier ættum i honum ad
hafa þad Riettlæte sem fyrer Gude gyllð
er/ og fyrer hanns Blood ætte Endur-
lausnenn ad skie. Þar fyrer ætte sa And
lege Vijnvidur/ under Þrwgu Gudlega-
rar Reide allt til Bloodsins Pressadur
verda. Þar fyrer hlutu Klæde þess Kapp
anns af Edom/ Raudlitud ad verda/sem
þess er Vijn-Þrwguna tredur. Hier
þvode hann sijn Klæde i Vijne/og sinn Kyrt
el i Vijnberia Log / Gen. 49. Hier
draup af þeirre Jurtenne uppa þad A-
dams Sveite og Bolvan Jardarennar /
mætte snwast i Blessan/ og ad vier fyr-
er hanns Blood Endurleyster/frijast mætt
um fra Helvijtiskenn Sveita/og fyrer Nit-
anum

anum Fordæmingareñar Nyꝼþd ødlast.

Lætum oss Hiartañlega Andvarpa.

AFEra Elskurykaste HErra JEsu / Hvad skielꝼelegar eru mynar Synder / er høꝼdu vt a þier þañ Blooduga Sveita! Veit mier / ad eg alldrei ꝼramar þitt Blood under Footum trode / helldur jaꝼnañ allt til Bloodsins Synd eñe Mootstødu veite / Og vid hana stryde. HErra JEsu / Lat þiñ Blooduga Sveita / vera miñ Kraꝼt z Styrk i allre miñe Anaud / og einkum myna Hiartans Huggun i miñe sydustu Burtꝼør ꝼra þessum Heime. HErra JEsu / Vertu mier Naadugur ꝼyrer Saker þyns Dauda-Striids / og Blooduga Sveita / Og lat þitt Blood og Sveita mig styrkia / og Hughreysta i øllum mynum Andlegum og Lijkamlegum Freystingum / allt til þess Tyma / þa þu munt þerra øll Tar aꝼ mynum Augum / Og mig med Eilyꝼre Glede Corona / Amen.

IV. Um Oꝼꝼran Christi Frelsis / edur hvorsu hañ þad Oꝼꝼrade og Oꝼurgaꝼ.

OG Sem YFERhøꝼdingeñ Og PIENarar GYDinga / TOku JESUM Og BUNdu Hañsem / vissulega haꝼa þeir bunded hñ sem eirn Illvirkia / So Blood heꝼur stocked

undañ hvørre hañs Nøgl: So sem marger aþ Fedrunum meina. Eñ þetta leid hañ þoleñmoodlega fyrer oss/ til ad uppleysa Fiotur Daudañs / og ad leysa oss wr Beltals Bøndum/ Esa. 18. Jaa/ wr Bøndum Syndareñar/ Daudañs og Helvijtes. Þetta þoleñmooda Slaatrunar Lamb / liet sig binda eins og Jsaach fordum / Gen. 22. Uppa þad hañ giørdest ein Foorn/ til ad wtvega oss eilijþ Frijheit og Frelse / so sem hañ alle i fra Eilijþd / fyrer Bønd og Tauger Elskuñar / heþur oss ad sier teked. Adam og Eva þleigdu fra sier Hlijdneñar Bøndum / Eñ fyrer Christum er þad Fangelse/ sem þar med var forþienad/ til Fanga teked / og vier Jñbundner i Bindene þeirra Liþendu/ 1. Sam. 25. og vordner þeir Endurþæddu DRottens. Esa. 35.

Bidium Hiartañlega.

O þu Blijdaste HErra JEsu / Lat þijn Bønd vera mier svo sem Rahabs Feste/ og vægdu mijnum Misgiørdum: Festu mig so sem Signet a þitt Hiarta/ og so sem Jñsigle a þiñ Arm/

Arm / og þo eg ætte þinna vegna ad gannga i Stundleg Bønd og Fiøtur / þa lat mig taka mier þad sama til Æru og Virdingar / epter þvi þu liets þier ei þikia Minkun / þaug minna vegna ad lijda / Eg vil alla mijna Lifne binda vid þijna Þienustu / Og Hlijdne þinna Bodorda: Festu mig vid þig aptur i Elskunne / O JEsu / uppa þad / eg so fastur vid þig lode / ad Dauden kunne mig ei fra þier ad skilia / helldur ad eg umm Eilijfd bijfe eirn Limur a þijnum Lijkama / og Eirn Kvistur a þier þu Lijfsens Tre. Hialpa mier / ad eg fyrer þinn Krapt og Hiastood / frij fra Syndenne mætte verda þinn Þienare / Þegn og Erfinge Tijmanlega og Eilijflega / AMEN.

V. Offran Christi Heidurs og Virdingar / edur hvorsu hann a Pijnunnar Tijma sinn Heidur og Virding Offrade / So sem hann Offurgaf.

HJA Lucam i 22. Cap. Stendur / ad þeir hafe margar Hædungar talad vid hann / Og Herodes liet leida hann umm Borgar-Stræten i einu hvijtu Klæde. Þa hann var a Krossenum / løstudu þeir hann / sem framm hia geingu / Og Spillvirkiarner sem med hønum voru Krossfester hæddu hann: Enn fierdeiles

var þad sw stædsta Smaan z Mÿnkun/ ad hañ var hræktur so sem merkia maa/ hvør Nædung þad haþe vered halldeñ Aũarstadar aþ Skriþteñe / maa lesa/ Num. 12. Devt. 25. Job. 30. Eñ þvi lÿka Nædung villde vor Lausnare vorra vegna lÿda/ og gioraft Forsmaan Mañ aña/z Fyrerlitning Folksins/uppa þad/ ad þeir hvørier sem eirn Nræke / heþdu matt ad burt-skyrpast / skylldu fyrer hañ aptur til Neidurs komast/og hñs Smaan og Byrding/yrde þeim eirn eilÿþur Neid urs og Virdingar Feingur edur Aþle.

Lætum oss Jñelega Bidia.

HErra JEsu/ Eg seige þier ecke so margar Packer sem mier ber / Helldur so margar sem eg kañ/ þyrer þad þu miña vegna ert ord eñ þeim Ogudlegu ad Hæde/uppa þad/eg yrde eke aþ Diøþlenum hæddur. Eg a Hlut ad þrre Hædung sem þu leidst/Og veit þad/ad þu heþ ur þad þyrer mig lided: Og ad eg mun verda Hluttakare þÿns Heidurs og Vegsemdar a Himnum / sem þu hier med heþur mier wtveg= ad. Og eþ þad skyllde þyrer mier liggia hier i Lÿþe/ eirneñ i þessu/ þier lÿkur ad verda/ og þessu ad mæta/ þa miñ mig jaþnañ a þa Hæd= ne/ Hædyng og Køstun/sem þu leidst/so ad eg

Þoleñ.

Þoleñmoodlega lijde og alldrei þreyteſt / i þijn Foot ſpor gange / Og þiña vegna ei helldur tvijde vid Dauda ad mæta / Þar til hiælpa þu mier / JEſu mijn Heilſugiøþ / A M E N.

VI. Opþvan edur Foornþæring Chriſti E J J K A M A.

DRottins Dwþañ (Chriſtus) vard Opurſelld þeim grimu Vørgum / Pſ. 74. Frelſarens Aþklæddur / hvør Forſmaan kramed heþur hñs Hiarta / Hañ var vid Eirn Stein-Stoolpa bundeñ / og faſt og grimilega ſleingdur: Þviad fyrer hñs Beniar attu vier heilbrygder ad gioraſt / Eſa. 53. Þar fyrer ſundur-riþu þeir hañs Holld og lietu ei aþ: Þeir plægdu hañs Hrygg / og ſettu diwpt ſijn Ploog-Jarn / So ad þar var ølldunges eingeñ Heilbrygde epter a hñs Lijkama / Pſ. 38.

Latum oſſ Audmiwklega Andvarpa.

DROTTeñ JEſu / Þu Frelſare allrar Veralldar / Eg heþde att Vægdarlaus Sløg ad lijda / Sökū miña mykellra Miſgiørda og ſtoor koſtlegra Synda: Eg er ſa Piooti / ſem viſſe

siyns Herra Vilia/og giørde hañ ecke/ og er þess vegna margra Høgga maklegur: En þu heþur þyrer mina Synda Saker/ þig lemstra lated. O DRotteñ! Lat þyna Hwdstrokn uppvekia i mier Hatur i giegn Syndunum/ og Varcygd i þvi / ad stiggia þig alldrei þramar Moot-þrooanlega: En þocknest þier epter þynu Riett læte/ad vitia mina Synda i þessu Lyþe / med Hyrtingar/Vende/og mina Misgiørninga med Refsingum: Þa lat mier þad verda eina Fød-urlega Hyrting/ og tak mig sijdañ ad þier þyr er Son / A M E N.

VII. Oþþran Christi Lijþs

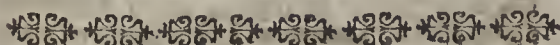
Edur hvorsu hañ Oþþrade Sitt LJJF.

Hañ gaþ sitt Lijþ til Synda-Oþþurs/ Esa. 53. Og er dæmen fyrer vorar Synder epter Ritningunum/ So ad eingeñ Fordæming blijþa skyllde/ yfer þeim sem i honum eru / Rom. 8. Þviad fyrer siñ Dauda/ heþur hñ Daud añ Mackteñe svipt/og Lijþed og Odaud legleikañ i Lioos leidt/ hañ heþur Daud añ uppsvelgt i Sigur/ og er ordeñ þeim Lijþ ed deya.

Latum oss Hiartañlega Andvarpa.

Þu

Þu Riettlæte HErra JEsu / veit mier ad eg deye i Sampielage þyns Dauda/ og lææt þiñ Fryvilluga Dauda wtdrijþa fra mier alla Daudans Ognan: Þiñ Daude sie mitt Lijf / lyka so sem allar mijnar Synder eru fyrer þiñ Dauda deiddar/ og mier þad ellyjþa Lyþed wt vegad. Eg vil þier lifa/ so leinge sem eg a hier ad vera/ og þier deya þa eg a ecke leingur i þessu Heime ad vera. Vertu mitt Lijf i Dauda anum/ mitt Lijf i Elskuñe/ og lææt mig fyrer þijna Elsku/ Pijnu og Dauda/ af Nad/ erfa eilijft Lijf/ Amen.



Kvølld Hugvekiur um adra Føstuñar Viku/ hlioodа.

Vm þa sið allra stærstu Vel giørninga/sem Christur hefur oss giort med sine Bloodugu FOR þienustu.

I. Velgiørningur er sa / ad hñ hefur stillt Fodursins REJDE.

CHRJSTur hefur oss þorlijkad vid Gud / frelsad oss fra þeirre tilkomande Reide / 1. Tess. 1. og komed þui til Leid-

ar ad vier verdum Gude Þægeleger/ hier Riettlæter og ſtiodar Sæluhoolpner : Nañ hefur oſſ frelſad fra Logmaalſens Bølvan/ þa hñ giordeſt Bølvan vorra vegna/ Gal. 3. þar øllum Mońum var og er Omøgulegt hvilkka Bølvan ad bera / og ecke ſtodur wt af Logmaalenu Riettlæted ad ødlaſt.

Lœtum oſſ þar fyrer bidia.

HErra JEſu/ þu heilaga Guds Lamb/ Eg þacka þier Audmiwklega/ þad þu med þyńu Bloode og Dauda hefur mig ſid þiñ Himneſka Fødur ſætt og forlykad/ og betrer forþienntu Bølvan i Bleſſan ſnwed : Eg bid þig Hiartanlega/ Gief þu mier Frāmveiges ſo mikeñ Krapt/ ſem eg med þarf til ad veita Mootſtødu Diøflenum/ Syndeñe/ og mijnum eigeñ Vondum Girndum/ ſo ad eg eige aptur ad nyju verde ſialfum mier ad Bølvan/ helldur jafnañ hafe Andſtigd a þvi Vonda/ og i øllum Andlegum Aſtrijdum mińeſt þińa Velgiørninga/ og ſo life/ ad eg ei miſſe þa Nad/ ſem mier wt vegud er fyrer þijna Pijnu/ helldur ad eg fyrer þig ſiodar/ Eilijflega Sæluhoolpeñ verde/ A M E N.

II. Chriſti Velgiørningur / er ſa/ ad hñ hefur geingeſt under añara GUD og GERT.

Chriſtur

CHristur hefur i allre sine Pijnu i Illvyrkiaña Stad geinged/ so sem være hañ sialfur sekur/ og sig swo-lega lied til ad vera Endurlausnar Med al/ i Stad allra añara / og sitt Lijf liet hañ fyrer alla/ 2. Cor. 5. eins og hañ sialfur være stærstur Syndare / hvørn eingeñ kuñe þo ad straffa uñ nockra Synd/ so ad sierhvør Trwadur mä nu Full-Hugadur vijsa þeirre skielfande Samviisku/ þeim Aklaganda Diofle i þvi Ognarlega Helvijte til Christum þess Guds Lambs / sem allar Heimsins Synder bar/og afmäd hefur þa Hand-skrift/ sem moote oss var.

Lætum oss Jnnelega Andvarpa.

LOF/ Heidur og Packer sie þier fra Eilijfd til Eilijfdar/ þu blessade HErra JEsu/ fyrer þad þu hefur Viliugur mijna Søk og Sekt uppa þig teked. O Þu Helgasta Lambed Guds/ þeñañ Velgiørning kañ Himeñ og Jørd ecke helldur þier ad betala/ helldur eñ hitt/ ad wtskijra þijna Elsku/ sem Verdugt er. Eg Auniur Madkur Grætbæne þig þar uñ/ ad þu mijn Elska/ læter mig i Elskuñe til þijn stødugañ blijfa/ og þiñ H. Anda i allre Ang-

urseme

urseme mijns Hiarta / bæde i Lijfe og Dauda
sieigta til mijn: Vertu Hughraustur/ Drotten
JEsus ber alla þijna SØk og Sekt/ þa mun
eg ecke verda eirn vtlendingur i þijnu Huse /
helldur af ræd Erfinge þijns Himnarijkes ;
Veit þu/ O JEsu/ og gief ad þad mætte skie
og verda/ AMEN.

III. Velgiørningur Christi / er sa/ ad han hefur med sijnum Dauda betalad vora SØK og SEkt.

SVo ad eingen Fordæming yfer þeim Syndugu framar være / þa hlaut Endurlausnaren þeirra Sekt og Lausnar-Gialld ad betala/med sijnum eigen Dauda / a hvers Hollde Synden var fordæmd/og so sm ein Fordæmanleg z Straffs verd Søk/i Verke og Framkvæmd strøffud/þar fyrer villde Faderen eige þyrma sijnum eigen Syne/ helldur hefur han þan sama fyrer oss alla wtgiefed.

Lætum oss Bidia.

ELskuligaste HErra Jesu/hiælpa þu mier/ so ad eg alldrei forgleyme þijnum Dauda / þar þu hafder Umbyggiu fyrer mijnu Lijfe / medur en eg took til ad lifa/ og wtvallder mig

fyrr eñ Heimſens Grundvøllur var lagdur/ere og eirneñ mier til Gooda dæeñ / uppa þad eg fyrer þiñ Dauda/Lyfed ødlaſt mætte. DRott eñ veit þu mier / ad eg ſialfum mier jafnañ deye fra øllum mijnum Syndum/eñ life þier / ſo ad eg ecke deye ad Eilyfu. Þiñ Daude ſie mijn Huggun i Daudanum / Og ſo mitt Lyf epter Daudañ. Og þu mitt Lyf / vijſa mier Veg til Himens / og gief ad eg ſie Heimenum dæeñ/ ſvo eg alleina life þier / A M E N.

IV. Velgiørningur Chriſti/

Er ſa / ad hañ hefur meir eñ noogañ Betaling fyrer vora Sekt vtlagt.

CHriſtur hefur oſſ frelſad fra Dioſ ulſens Vallde / under hvøriu vier Syndareñar vegna fangner lau/ og er eitt Siñ Offradur / til ad burt-taka margar Synder/þvi hañ er Offur-ſelldur fyrer vorar Synder / hefur þær bored/ og þeirra forþient Straff uppa ſig teked/ Eſa. 53. Og hreinſar oſſ af Syndunum med ſijnu Bloode/ 1. Joh. 1. So er hñ eirneñ dæeñ fyrer vorar Synd er/ og hefur fyrer Miſgiørdernar For-lijkun giort/ og kaſtad i Diwp Hafſins/

So

so allar þær Handskripter sem mooti oss voru/ eru Onytar.

Lætum oss þar fyrer Bidia.

DROTTen JEsu/ þu sem afmaer mijnar Yfertrodslur / og minest ei mina Synda ; Eg bid þig Audmiwklega / Lat mig i allre minne Hiartans Angist/ heyra af þijnum Anda þaug Gledelegu Ord: Vertu Hughraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Eg veit og trwe þad allar mijnar Yfertrodslur/ hvøriu Nafne sem heita/hafa æsamt ødrum/ iffærdar vered i þa Handskript/ hvøria þu fester a þin Kross/og med Lausnargiallde þijns Bloods / þar fyrer Fullnægiu giørder þijnum Himneska Fødur: Lat þessa Huggun ætijd lifande vera i mijnu Hiarta/ So ad eg bæde i Lijfe og Dauda / hugge mig vid þijna yfersliootanlegu Kvøl og Pijnu / og i giegn Dauda/ Diøfle/Helvijte og Syndene/ þar med Siguren fæ. O JEsu min Hyrder/eg er þin dijrt keyptur Saudur/Lat þu mig verda þin/ bæde Lijfs og Liden / A M E N.

V. Velgiørningur Christi/ er sa / ad han hefur bæde fyrer Bonda og Gooda / Ja / fyrer allan Neimen / Fullnoogan Betaling wtlagt.

VAntrwen Mannanna er Orsok til þeirra Fordæmingar / Joh. 3. og ad þeir Fordæmdu vilia og

hafa ei vilad trwa/ er einasta þad/ ad þeir hafa ei hallded þad fyrer Satt/ ad Christur sie Daeñ eirneñ fyrer þeirra Synder/ samt giører ecke Mañaña Vantrw/Guds Trw ad aungvu: Þvi ad so stendur skrifad/ Rom. 14. Kiære/ Fordiarfa þu ecke med þiñe Fædu/ fyrer hvørn ad Christur er daeñ/og so fyrerferst þiñ breiske Brooder/ vegna þiñar Skynseme/ fyrer hvørn Christur er þo daeñ/ 1. Cor. 8. Eirneñ seiger St: Petur i 2. Pistle 2. Cap. Ad Falsspaameñerner afneyte þeim DRottne/ sem þa hefur Endurkeipt: Ja/ Ritningeñ vottar/ Ad Christur sie þar til i Heimeñ komeñ/ ad hañ frelse þad sem Fortapad var/so sẽ ad voru aller Meñ.

Kætum oss af Hiarta bidia.

GIæskurykе HErra JEsu/ miña Synda Sekt er ordeñ stoor allt til Himens / og eg veit ecke hvørt eg skal med myna Vanvirdu / Eñ eg hugga mig vid þyna Liwflindis Giæsku og dyrmætañ Bloodugañ Betaling / sem þu hefur wtlagt fyrer alls Heimsins Synder.

O JEsu/ mynar Synder voru uppteiknadar i þeirre Handskrift / hvøria þu afmæde

er a Krossens Tric: Lꝛt þu þær þar Eilijflega apmædar verda/ og mitt Nafn a Lijfsins Book pinnast. Þess bid eg þig DRottenn JEsu/ Bænheyr þu mig/ A M E N.

VI. Velgiørningur Christi/ er sa/ ad hann hefur vissulega forlijkad oss vid GVD.

Nu erum vid Gud forlijkter/ fyrer hans Sonar Dauda / þa vier vorum hans Ovvner/ Rom. 5. Og Gud i Christo forlijkte Heimenn vid sialfs ann sig/ 2. Cor. 5.

Lꝛtum oss Audmiwklega Bidia.

O þu Riettpetduge og Myskunsame Gud / Vier vorum pordum Ovvner/Enn nu hepur þinn Elskulegur Sonur / A hvørium þu hepur alla Þocknun/porlijkad mig vid þig: O Drottenn/ Strappa mig nu ecke epter þijnu Riettlæte/ og Repsa mier ecke epter þinne Reide/þijn Myskunseme sie mijn Huggun i allre minne Angist / Þad sem eg gat ecke i tie lated/þad hepur giøre og bætt þinn Elskulegur Sonur/Lꝛt mig þar pyrer Elskulegaste Fader/ i þijnum Elskulegum Syne hier kærann og Elskulegann vera / so ad hans Elska/avmæte þad Hatur/ sem eg hepe vel porþienad/ og ad eg pyrer hans Elsku hia þier/ Eilijflega Riettlætur og Sæluhoolpenn verde / A M E N.

VII.

VII. Velgiørningur Christi
er sa/ad hañ er vor Ypparste Byskup og Bidur fyrer oss.

Það giørde JEsus ecke alleinasta i sijnu Lætingar Stande / þa hañ bad fyrer øllum Møñum/ helldur og eirneñ nu i sijnu Upphefdar Stande/ er hañ situr til Fodursins hægre Handar/ þvi so seiger Johañes: Hafe nockur syndgast / þa høfum vier Medalgangarañ hia Fodurnū JEsum Christum hiñ Riettlæta/ hvør ad er Forlijkun fyrer vorar Synder/ ecke Einasta fyrer vorar / Helldur og fyrer alls Heimsins Synder / 1. Joh. 2. Hvør vill æsaka Guds Utvalda/ Gud er sa sem þa Riettlæter / hvør vill Fordæma / Christur er hier sem dæeñ er/ og eirneñ sa sem upp aftur er vakeñ / Hvør ad er til Guds hægre Handar og bidur fyrer oss.

Lætum oss þvi Andvarpa.

LOF/ Heidur og Prys sie þier þu Astudlege HErra JEsu / Fyrer alla þijna Pijnu og Dauda/Sierdeilis þyrer þijna heiløgu Fyrer-

D

boon

boon þyrer mier/ Aumum Syndugum / Hvør alleina er Lijþ mijns Lijþs / og i stærstu Sælarckar Angist/mitt hellsta Athvæle/og eg er viss þar um/ ad nær þar kiemur a Dauda Stundinne/ad minn Munnur þær ei leingur talad/ Þa mune eg þinar Fyrerboonar nioota/ Og hia þijnum Himneskum Fødur Nad ødlast. Drotten JEsu minn Kongur / Eg vil vera þinn trwr Þegn/ minn Spæmadur/Eg trwe þijnum Ordum/minn Eilijþe ædste Byskup/ þinn vil eg vera Lijþs og Lidenn : Med þvi þu ert minn Talsmadur / þa munu aller mijner Aklagendur hlioota ad þagna/og eg mun þyrer þijna bloodugа Forþienustu/ þær þad Riettlæte sem þyrer Gude gyllder/þar vid hugga eg mig/og treyste uppa þig / Þu sem ert alleina mijn Hiartans Huggun/ og mitt Hlutskipte / A M E N.

Eg Oþþra þier JEsu mitt Hiarta / til ad hlijda þijnum Bodordum: Mijnum Anda til ad Hugleida þijna Pijnu/ Eg Oþþra þier sialþ ann mig/ epter þvi sem eg i Skijrnenne loþade: DRotten/lát þier þetta Oþþur vel þocknast.

Þridia Vika Føstunnar/a hvørre framsetter verda TVI Svarsinum SJØ Epterlekta verder Hlater a OLJV/FJALLENV.

Mikled


Minned edur Epterteckted/ er eirn fierdeiles Kostur þeirrar Skilningsþullu Sælar: Þad er Geymslu-Nyrdsla vorra Vitsmuna/ og Medal til vorrar Framsyne: Þad fram fylger øllum Nendtugleika og goodre Skilkan / Enn Verkþære Vppþrædslunar / Grundvøllur Reynslunar / og Verndare vors Skilnings: Þad er Geimare allra handa goodra Vppvakninga/ Naudsynlegra og Nytsamlegra Lærdooma / Sierlegra Nentugleika og Minnelegra Tilburda: Sæ er sæll sem alleina i Minne heþur þad/hvad Naudsynlegt og Nytsamlegt er / Enn sæ er Vesæll sem allt vill i Minne haþa/hvad hann sier og heyrer: Þar er til margt hvad/ þad og þess hættar Epne/ ad so sem þad stodar lijted til Saluhialpar / ad festa þad i Minne/ So skadar þad og lijted/ad gleyma þvi. Nvad illt er/ plagar oss optast nær so Minnesstædt ad vera lijka sem skriþad være/edur graþed uppa Stein/ enn þad Gooda/ lijka sem skriþad

være uppa Sand/ hvar af þad kiemur/ ad Meñ gleyma plioott Guds Velgiørningū: Vier teliū ecke nema þa Vondu Dagana vorrar Æfe/ Eñ hina reiknum vier ecke/ Eñ hvørutveggia ættum vier ad miñast/bæde þad vonda Dagsins/edur Mootgangs Tijmans/þad sa Goodgiarne Fader lætur hañ so opt uppreñna yfer sijn Børn/en þeirra Verdskulldun ar. Mified Jtrekar þad sem umlided er/ Jdiusamt i þvi Yferstandanda / Edur Nærveranda/og hefur Ahyggiu um þad hvad Epterkomanda er/ Einkum gleym er þad alldrei þvi sem kiærast er/ sa hiñ same brwkar sitt Miñe vel/sem jafnañ hefur i Miñe. 1. Skijnar Synder/ so hañ ydrest þeirra/ bidie Gud um Fyrergiefning a þeim / og þar med hugge sig vid þa Bloodugu Christi Forþienustu. 2. Velgiørninga Guds/so ad hñ hvørn Dag þacke honum þar fyrer Audmiwklega/og kñie hañ so til frekare Nædar. 3. Daudañ/svo hañ tilreide sig til hñs vel og christelega / ad hañ nær Lijfsens Ender

Ender ad Hondum kiemur / kuñe med Hughrauſtu Hiarta ad ſeigia: Nu lætu Drotteñ þiñ Þioon i Fride fara.

Sæ ma aþ Gleymſkuñe hrooſa ſier/ ſem alldrei miñeſt. 1. Þad Gooda ſem hañ giørt heþur / ſo hañ ecke ſtære ſig þar aþ. 2. Þad Bonda ẽ hñ lided heþ ur/ad hañ ei heþne ſijn a nockrũ Mañe. 3. Þad ſem hañ heþur eitt Siñ miſt/ og kañ alldrei aptur ad fæ / Eñ ſæ er hiñ ſælaſte/ſem þad eina leggur i Miñe/ hvørt hañ kañ alldrei ad miſſa/ og med hvørtu hañ fær Himnarijke og Sælu hiælpena auñed / Eñ þad er JEſus Chriſtus/ æ hvørn oſſ miñer Poſtuleñ Pæll/og ſeiger: Haþ i Miñe JEſum Chriſtum / 2. Tim. 2.

Þeſſa Heims Børn eru lijk Pharaon is Skeinkiara / Hvør ed noogu leinge gleymde Joſeph / Eñ fyrer Chriſto er þvi ſvo vared/ſem hañ ſiælþur vitnar ſeigiande: Siæ þu/ i mijnum Hondum heþe eg teiknad þig/ Eg vil alldrei þier gleyma / Og uppa þad/ hañ oſſ alldrei

D 3 gleymde/

gleymde / took hañ vort Holld med sier til Himens/ og til þess / ad vier hønum alldrei gleyma skylldum/liet hañ oss eptter siñ Helgasta Lÿkama og Blood i Kvølldmaaltijdeñe/ J sijna Miñing.

Miñing JEsu Christi/styrker Trwna/Trweñ verkar Kiærleikañ/Kiærleik ureñ framþylger Voneñe/ Eñ Voneñ uppvekur Epterløngun epter Christo. Þyer Jsrael klagade Fordum sa Almætt uge þad/ad Snioreñ være vatañlegre a Steinunum i Morkeñe/eñ syn Miñing hia þeim/ Eñ so þad þurþe ecke um oss ad seigiast/ þa latum oss i Miñe haþa JEsum Christum þañ Krossþesta/ og til þess ad so mætte verda/þa er tilætlad a Morgun-Stundum / þeirrar Þridiu Føstuñar Viku Hugleidest / Sie Epterlakañleger Hluter/ sem skiedu a Oliu Fiallenu. Gud Fader DRottiñs vors JEsu Christi/veite ad allra vor Miñe og Eptertekt / meige vera eitt Jlat / i hvøriu ad ligge þad Himna-Braud JEsus/ein Geymslu Hyrdsla/ hvar iñe JEsus

sus sie alleina læstur / Eirn Nrÿngur / hvørs Geymsteirn ad sie Christur / eirn Skurn/hvørrar Kiarne hañ alleina sie/ Eitt Nws / hvar iñe hañ Einasta sie Verkeñ og Nwsboondeñ/ Eitt Granata Eple/hvørs Corona ad DRottteñ blijfe alleina / Og vilium vier. nu i Vmþerd vors Hugar / um þad Þijslar-Plæts Gudrækelega yþervega / þetta Epter-fylgiande.

I. Um þad skimlþanda Hellu BIARG.

HEllu-Biorgeñ eru Ohrærañleg / og þar fyrer kallar vor Lausnare/ þañ eirn forsiælañ Mañ / sem sitt Nws bygger a Hellu-Biarge/ Matth. 7. Eirneñ nefñer David DRotteñ sitt Hellu-Biarg og sijna Borg/ sitt Biarg og siñ Styrkleika/Ps. 62. Þviad Drott eñ er eitt Hellu-Biarg ad Eilijfu/seig-er Esajas i 27. Cap. Og til Dwfuñ-ar DRottteñs þeirrar Sulamith/er sagt i Lopkvædenu/ad hun skule bwa i Biarg

skorum. Samt seiger Gudspiallamad ureñ Marcus / um̃ þad Hellu-Biarged Christũ/ad hañ hafe teked til ad skialfa og tytra: Hvrad a þessu H. Lambenu Guds/ sa alls Logmalsins Bølvan/og alls Heimsins Synder. Hañ sa sier fyr erbwed / ad drecka Kaleik þeirrar beysku Guds Reide: Pislur hins Almattuga stoodu i hønum/ og Ognaner Guds voru hønum bodnar: Þar fyrer þiell hañ eirneñ i eina Daudlega Vanmegnan/svo sem hañ sialfur kvartar um̃ seigiande: Eg er so Vanmegna/ ad eg kañ ecke ad tala/ Ps. 77. Ottal Plagur hafa mig um̃kryngt/so ad eg giet ecke sied/Ps. 40. Myn Sala er full af Hørmungũ/ og mitt Lyf er nalægt Helvyte / Eg er lyka sem sa Madur / er aungva Hialp hefur / Ps. 88.

Bidium af Hiarta.

OSTwdlegaste HErra JEsu / Þu Frydaste a medal Mañaña Sona: Eg atte stiigeñ ad verda/eñ þu leidst Strafpen: Eg atte fyr er mynum Doomara ad blyckna og bølna miña Synda vegna/og þyn Allra Helgasta Sal var

fyrer

fyrer myna Skulld i Weyd ſtødd. O JEſu / Laat þiñ Pꝛæl alldꝛei gleyma Angiſt ſyns Herra/ nie þitt Barn Tyrran ſyns Føddurs og Hrygd ſyna Brooꝺurs/ En lát mig O Drott eñ/helldur gleyma Jllt ad giøꝛa/ſo ad þu þurf er ei beyſklega ad græta yfer myñi Syndum. Laat myna Saal hafa Vidbiood og Andſtygd a þui Vonda/fyrer hvøꝛa Saker/þu hiñ hæd/ ſte Goode/hefur þa ſæruſtu Pyſl lided: Veit mier þad/eg alldꝛei ſo illa breyte/ ad eg þeñañ myk̃la Gooda miſſe: Laat mig iafnañ þad Hugleida/ad fyrſt þvilykt Hellu/Biarg ſkalf vegna Añarlegra Synda / Hvørſu miøg og myk̃legaeg Onytur Steirn og Drꝛeckur/hefde mart ſtrappaſt vegna miña eigeñ Synda. O JEſu/hialpa mier i giegn Syndeñe ad ſtryda/ Saker þyns Dauda/Stryds / med hvøꝛiu þu hefur mier Lyfed utvegad. Packer ſieu þier miñ Frelſare / fyrer þyna Mædu og Saalar/ Angiſt / Og lát mig þeñar Saaluhiaalplega niootande verda/bæde i Lyfe og Dauda/ Eins kañlega i þeirre Syduſtu Daudañs Neyd/ So ad þiñ Skiaalfte og Tyrran/ſem þu niña veg na þolder/ Mÿke miñ Dauda/Sveita/ og ut/ veige mier Nad og Eilyfft Lyf/ hia þynum Himneſka Fødur / A M E N.

II. Um Soolena a Jørduñe.

SOleñ er giord til þſſ ad hun Deig enum ſtyre og ſtioꝛne/ Pſ. 136. Nun geingur upp/og geingur und/

er apfur/Eccl. 1. og hefur ecke utañ eitt sin stađed i Gibeon Fordum/ i Josuæ Tijd / af hañs Book. 10. Eñ hier i Grasgardenum lææ Sool Riettlætesins a Jordu/ Mal. 4. þvi Gudspiallameñerner seigia ad hañ hafe falled fram a sijna Asioonu til Jardar/ og bedest fyrer. Daniel badst eirneñ fyrer/Framfall ande / Dan. 6. Eige sijdur S. Petur og S. Pæll / Act. 9. So og lijka Elias / 1. Reg. 18. Og i þeirre Fyrstu Christne var þad ei lijtil Vanvirda/sitiande edur liggiande ann Naudsynia/sijna Bæn ad giora: Hvor hñ vill nu Christo lijkiast / Sæ mæ ecke helldur i þessare Bænar-Nægdan/ honum Olijkur verda. Sæ Himneske Fader / er vissulega so mykels verdur / ad hañs Born hier a Jordeñe framfalle a Jordena/nær þaug giora sijnar Bæner til hañs: JEsus gaf Jordeñe Blessunar Koss / og Atlot æ Oliu-Fiallenu/ uppa þad/Bolvaneñ yrde af heñe tekeñ: Hañ hrærde hier vid hana med sijnum Allra Helgasta Lijkama/

Kama / so ad hun æ sijdañ giæfe fram aptur vora Lijkame/ Jæ/ uppa þad/ sæ Jardlege Madur yrde Andlegur/og sijd añ Himneskur / og ad Myrkur Jardar- eñar upplijstust til eilijfs Lijfs/ þa villde JEsus hier giefa heñe Lioos og Lijf.

Bidium Audmiwklega.

JEsu mijn Sæla Sool / Eg þacka þier fyrer þañ Ross / sem þu gafst miñe Moodur Jørduñe/ fyrer hvørn þu miñ Brooder/ hefur mig eirueñ vid ockar Himneska Fødur aptur forlijkad/fyrer mier bedcd/ og mijna Jardlega og Holldlega Breste/ hia þijnum Fødur af beded/ Hañ hefur þig og mitt Hiartslprædc Bæn heyrt/mier til eilijfs og Oforgeingelegs Hiælp ræded: Bænheyr þu mig nu frañveiges/ nær eg ækalla þig miñ Konungur/ og legg þitt Byskuplega Embætte æ mille mijn og þijns Fødurs nær eg bid/ so ad mitt þurftuga Hiarta/ ødlest hañs Nædar- Rijkdoom. O JEsu/ upplys þu. þetta mitt Himneska Hiarta / og þeñañ miñ Jardneskañ Lijkama/ so ad hvad eg af þier hefe/þad alleina þier eigne eg/ og þad sama sem eg Jardlegt hefe / sem er þesse miñ Lijkame / þad helge eg þier til allrar Audmiwkrar Hlijdne. Kiss þu þessa mijna Sælu- Sinddu Jørd / þad er miñ lifande Lukama / med Rosse Muñs þijns / og lææt mig so vera þiñ; so sem þu hefur Goodgiarnlegast lofad

miñ

misti ad vera / Svo Lijse eg þier / og Dey eg þier / uppa þad / eg epter þessañ Lykamlegañ Dauda / i þier Lyfsed þiñe / A M E N.

III. Vm Himnarijke og Hel VJTE.

DAudans Otte piell yþer vorn Frelsara : Hrædsla og Skielfing kom yþer hañ / og Angisteñ yþerþiell hañ / Ps. 55. Hans Hiarta þ skalf : Hans Kraptur hafde hañ yfergiefed / og Lioosed hñs Augna var i burtu þra honum / Ps. 38. Þar kom ad hañ þreitte vid Daudañ / og Belials Lækier skielfdu hañ / Ps. 18. Allur sa Helvitiske Her haþde i frame sijna Magt vid hñ / og ad honum kom i einu oll Daudañs Angist / Neyd og Ognan / sem vier um Eilijþd hoþdū att wt ad standa. Þañ eñ hlaut JEsus / sem er sialþt Himna-Rijke / ad smacka Helvijte / Ja / þar vid ad stryda / iñ til þess hañ yrde Daudanū ein Olyþian / eñ Helvijte ein Drepsoott / Hos. 13.

Lærum off aþ Hiarta. blóla. . .

Heilage

HEilage HErra JEsu / þu sem byrer mig hefur Daudan smakad / og kient a Ognan Fyrerdæmingarennar: Helga þu mitt Hiarta / einkum med Packlætes Offre byrer hvilkann þinn Omælelegann Velgiørning: Enn lat þu mig alldrei minn HErra JEsu (mitt Himnarijke) gleima Helvijte / so ad eg eige þau Verk giøre / sem þad forþiene / nie kijg / minn Himneska Fød ur angre. Lat þijna Sælar Angist upptend ra i mijnu Hiarta þusundfalldann Otta / so ad eg Daglega med beiskum Tørunar Tarum wt- sløcke þann skadlega Syndanna Elld / og kienn mier ad beckia þijna Angist / sem þu minna vegs na bolder / so ad eg rate ecke i þa eilijfu Ang- gist þeirra Fordæmdu / Helldur ad þijn Angist / minn Frelsare / sie mijn Hressing i giegn allre Angist og Ognan minnar Samvitsku / Diøfuls- sins / Helvijtis og Syndarennar / og ad eg fyr- er þijna Sigurvinning fra Helvijte freistur / mætte verda Barn Himnarijkis og eilijfrar Dijrdar / AMEN.

IV. Vm þann Kallda Elld.

KÆrleikans Glædur eru Brennan- de / so ad mørg Vøtn kunna Kiær- leikann ei wt ad sløckva / Cant. 8. Þo koolnade hann hia Petre og hans Stallbrædrum / so miøg / ad JEsus þann þa Sofande / og þeirra Augu voru full af

aþ Svefne / og vissu ecke hvoriu þeir svorudu honum/og sierdeiles Petur/ sem skomu ædur hafde treyst sier ad ganga i Daudann med Frelsaranum : Hann var nu so komenn/ ad hann vard ad kalla/seigiande : Simon/ Sefur þu? Pannenn var vor Lausnare i Skielfingu / og einginn studde hann : Hann vænte epter þeim/ sem honum Hugsvala villde/ og þann aungvann/ Ps. 69. þvi hann ætte alleina Vijnþrwguna ad troda/ og einaste Medalgangare ad vera i mille Guds z Manna. Vor Skillda er/ ad vier med christelegre Bæn og Forsiælne jafnann Vakande sieum/z med Sparneitne vocktum uppa Tilkomu Christi. Enn þvi velldur vort Treglæte/ad opt verdur til vor ad kalla/ Hvad sefur þu / Andenn er opt viliugur/ enn Hollded er veikt / Og hvor hann stendur/ hann kann snart ad falla / 1.Cor.10. Sa leitar eirnenn Forgiefens / sem hia þessum hartnær/ Kiærleikans nauda/og kallda Heime/Varma leitar/og aþ þeim sofande Huggunar Oskar : Kiærleikurenn

er

er Foolnadur i allra Mana Niörtum: So ef Gud og hans N. Ord/være ecke vor Nialp i Neydene/þa værum vier eins z hiner adrer aumlega stadder. Eins og Læresveinunum foor hier vid sin Meystara / ælijka fer þessa Neims Bornum Daglega/ vid Guds Syne og Dækur.

Lærum oss þvi Andvarpa.

DRotten / mijner Ovinez eru marger / og mijn Anaud en meire: Eg leita Allstgdar Hiælpar/Raads og Adstodar/ og þin hvørge / Min Ovinur hatar mig / og min Vinur ysergieþur mig / Hvørt skal eg þa flya ? Til þijn alleina min Gud / Hiælpa mier þu Verndare Israelis / sem alldrei seþur nie sipiadur ert. Þat þu þyrer mig / i øllu þvi sem mier kan Mootstædelegt ad vera/ Og med þvi Diøfullen geingur i Kryng/ leitande epter þeim/hvøria han uppsvelgia kune: Þa hialpa mier/ad eg han med Bænum/ Vøkum og Føstum burt drijfa kune/ z med stødugre Trw mier vid þig hallde/ So og med Sverde Andans/stryde i moote øllum mijnum Andlegum og Lykamlegum Ovinum og Mootstøndurum/ og þyrer Trwna Heimen yservinne/En lat mig alldrei so freistast/ad eg sie Hyrdulaus/ Stergoodur/ edur treyste uppa Skalkan mig / Eiae helldur Huglaus og Kijtelsigldur/þo þar kome ad øll Verølldenn mig yser giefe. Þu veist min Gud/ ad eg Kijtels virde

alla

alla Hlute / Ey ad þu ad eins ert og blijfur mijn Hiartans Huggun/ Þar um beide eg þig/ þad vona eg/ og þar uppa treyste eg/ þar fyrer er eg gladur i allre Sorg og Neyd: Veit mier so ad vera/ allt til i eilijft Lijf / So mun þad ganga til/ so sem vill i allre Neyd/ og um alla Tyd / A M E N.

V. Um þad styrkta Almætte

OG þar byrtest einn Eingell af Himne og styrkte hann/ seiger Lucas i 22. Cap. Þa sannadest þad i Lofkvædenu stendur: Nordann Vindurenn og Sunnann Vindurenn blies þa i giegnum Gardenn/ so af hans Jurtum draup/ Þar fyrer talade Eingillenn til Frelsarans: Gyrd þitt Sverd vid þijna Sijdu / þu Hetia/ þad mun þier vel luckast. Bruna hier framm Sannleikanum til Gooda/ og þa hinu Fatæku vid Riettindenn ad hallda / Ps. 45. Hvar fyrer audsijner þu þig so sem ein Huglaus Hetia/ og so sem eitt Mikil-Menne/ er eige kann ad hialpa?

Einglarner eru annars sender til Þionustu þeim/ sem erfa skulu Sæluhialpena/ Hebr. 1. Enn hier hlaut einn Ein-

gill ad þioona þeim / ſem hana ætte ad wtvega. Eirn Ande hlaut ad hugga þañ Gud Andaña / þvi hañ villde uñ lijteñ Tijma miñe verda Einglunum / Hebr. 2. uppa þ hañ giørde oſſ Einglunum lijka: Med þvi hañ hafde vorn Veikleika uppa ſig tekeð / þa villde hñ og þvilijkrar Huggunar Hlut-takande verda / ſem hendtar vorum Veikleika. Eñ þo hañ hefde ſiñar Tignar z Almættis leita viljad / øngrar Huggunar þurfande være. Nu ſo ſem DRotteñ var ſtyrktur / ſo mun hañ oſſ hugga i øllum vorum Hørmungum.

Bidium Rækelega.

ASTwdlegaſte HErra JEſu / Eg er eñ nu eirn Veſæll Pilagrijmur a Jørduñe / eins og Jacob Fordum / Og eg veit ecke hvørn grimañ Eſau eg kañ fyrer ad hitta: Lat þijna Eingla / nær ſo til bera kañ / mier Hiaſtod veita / ſo þeir ſlae eirnre Vagn-Borg i kriñgum mig / til ad bevara mig fra øllum Haſka / So ad eg ſteyte ecke Foot miñ vid Steine / Ja / DRotteñ JEſu / þu ſem i þiñe ſtooru Angiſt / lærder ad þeckia mijna Neyd / Aumkaſt þu yfer mijna Krapta / nær þeir ſkulu Ofmyktid vera / Og ſtattu mier hia med þijnum Krapte / þvi fyrer

þad sama sem þu ert reyndur / hefur þu lært Medaumkan vid mig ad hafa. Minn Frelsare/ Lat mig alldrei vanta Mattkar Eingelen/til ad styrkia mig/Kyrkiu Eingelen/til ad hugga mig / nie Handbiargar Eingelen/ til ad bera myna Saalu a mynum Sydasta Tyma i Abrahams Fadm / og hana ad flytia til Selskaps allra Utvaldra. Bænheyr þu mig / þu Eingell hins mykla Sattmaala / A M E N.

VI. Um þann Postullega DJOFUL.

Udas var Einn Postule og Lærisveirn JEsu: Hann hafde Fiengiuna og bar þad sem giefed var: So hafde hann og Mackt/eins og hiner adrer Postularner yfer Ohreinum Ondum/ til ad wtreka þa/ Og allskins Sootter og Krankdæme ad lækna: þo samt vard hann sialfur eirn lifande Diofull/ og af einum Agyrndar Bwk/ Forrædare HErrans/hvorn hann selde fyrer 30. Silfur-Peninga(Edur 15. Rixdale) Ja/hann vard eirn Myskunarlaus Mordinge/hvor þeim Fatæka og Volada Opsookn veitte/ Og hinum Narmþrwngna/

þrwngna / ad hañ giæte hønum i Hel komed: Eirn sañreyndur Præsnare var hañ i Guds Pionustu: Eirn Trwar-Afsidingur i Trwarbrøgdunum/ og eirn Agyrndar Bwkur i Gyrnd siñe og A-fkundan. Þa hañ ætte ad vera Leidtogie Christi Sauda / þa vard hañ Leidtogie þeirra Helvijtisku Vlþa: Þar hañ ætte ad koma Moñum til ad trwa a Christ-um/ þar gat hañ þeim næd/ til ad taka hañ til Fanga: Þar hønum bar ad vera Moñum Vegvijsare / til ad epfter-fylgia Christo/ þa var hañ i þañ Stad þeirra Vegvijsare og Frumkvødull / til ad Opsækia hañ. Hañ bar eitt Postula Klæde hid Jtra/ eñ Diøpuleñ hid Jñra i Hiartanu: Hañ ætte ad vera Astund-are og Jdkare Æru og Heidurs / eñ nu vard hañ Smæ̃nare og Mootstandare Æru og Heidurs. Sva kallade Cain Son siñ þañ Mañ DRottens/eñ þo vard hañ samt eirn Mordinge. Hvorke frel-sar oss Nafn / Embætte edur Meiord fra Jllskuñe/ef vier erum ei sialfer añ-

ars Gudhrædder. Hræsnara Kapañ maa hroosa sier/ og sijnast so fogur sem hun vill/ samt verdur hun um̃ sijder afhlett/ og hañ sem leinge hefur sijnt sig sem eirn Postula / kañ ad Sijdustu Ovinur og Forrædare DRottens/ dæmdur ad verda.

Bidium Af Hiarta.

GJæskurijkt HErra JEsu / Eg sem er Ein Mañeskia/ skielfest fyrer Diøflenum/ þvi hañ hefur þañ David vielad/ Þañ Salomons em sviked / og Postulañ ad Forrædara giørt. Eñ eg DRotteñ miñ er viss þar um̃ / ad þu munet Veikleika þyns Pioons til Hiælpar koma: Og þo Diøfullen gyrnest mig ad sikta sem Hveite. Þa munet þu ei samt læta myna Trw brotna. Þu DRotteñ þecker Hiarta þyns Pioons / Eñ hiælpa mier fyrer þiñ H. Anda / ad eg ætijd stande eñ alldrei falle. Vardveit mig fra Fiære og Mecorda Gyrnd/ Fra Ofrauste og Illsku / Fra Diøfulsens og hans Fylgiara Stallbrædraskap. Vardveit þu mitt Hiarta/ ad þad eckert Vondalegt huxe / mijna Sælu/ ad hun eckert Illt i Sinne hafe/ helldur ad eg Endalyktena med Upphafenu vel Hugleide/ Jafnañ fyrer Diøflenũ mig vel vackte/ og aungvum Hræsnara Ofmiøg trwe: Þijn Alvitska liet sig villuglega svykia/ hvad Audveldlega maa þa mijn Fævitska prettud verda/

Laat

Lat þad alldrei skie min̄ DRotten̄/ og vardveit øll Yfervølld yfer þeim/ er sig sim̄ byggia Diøfla syna/ i synum Stadsømu Fram̄kvæmdum: Og alla Men̄/ yfer Flærdarfullum Vinum/og Vinglarnlegum Ovinum: Sö munum vier i aungva Neyd rata/ og so lenge sem þu ert vor Vernd yfer Diøflenum / ei hrædast þurfa / A M E N.

VII. Vm þa Huglausu STRIIDS-MENN.

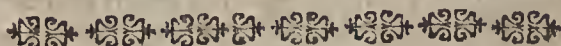
ENN Er JEsus Visse Nu Allt Hvad Yfer Han̄ Atte Ad Koma / Gieck Han̄ Fram̄ Og Sagde Til þeirra: Ad Hverium Leite Þier? Þeir Svorudu Honum: Ad JESV Af Nazareth: JEsus Sagde Til Þeirra: Eg Em Han̄/ Þa Horfudu Þeir Til Baka/ Og Duttu Til Jardar. Hier sannadest þad David seiger: Rødden̄ DRottens geingur med Krapte/Rødden̄ DRottens fer Dyrdarlega / Rausten̄ DRottens sundur brytur þaug Cedrus Trien a Libanon/Ps. 29. Samgar sloo med einu Smala-Prike 600. Man̄s / Jud. 3. Og Samson med einum Asna-

Kialka 1000. Eñ Christur sloo med Tveimur Ordum alla Nervopnada Þrra Romveria og Phariseaña til Jardar. Saul þiell lijka til Jardar / þa þesse Rausteñ Christi kom honum til Eyrna/ so sm̃ lesa mm/ Act. 9. Fyrst ad Christi Ord hafde þvilijkañ Krapt i hañs Lægingar Stande/ hvad er þad þa/ sem þad formm ecke/ og verka kañ i hañs Upphefdar Stande: Jm / a Deige Doomsins/ þa hañ mun seigia til þeirra Ogud legu: Fared fra mier aller Illgiorda Meñ / Matth. 7. Framar er hier ad merkia/ þad allra Maña Mackt/ hvørsu stoor sem vera kañ/ megnar eckert i moote Guds Almætte/ og þeirra mestù Stoorvirke / duga eckert i moote hañs Einu kroplugu Orde. Christneñ DRotteñs/ er bygd og Grundvoellud a einum goodum Hellu-Steine/ Þo Dioþull og Meñ strijde þar uppm / þa skulu þeir þar eckert i moote megna.

Lærum off þar þyrer Bidia.

MIñ Elskulegaste Frelsare / Eg Ottast ecke þyrer mørgum þusundum þeirra sem setia sig

sig upp a moote mier / Þvi þitt Ord alleina er mier noog Verndan i giegn øllum Diøflum og Veralldar Mønnum. Þessetna beide eg þig/ ad þu audsyner þig Framveiges Nadugan/og so sem eina Hetiu / i giegn Ovinum þinnar Christne: Onyt þu þeirra Bloodugu Raad/og frelsa Sælena þinar Andlegu Turtil/Dwfu af þeirra Hende: Seig og til myn eitt Vin/ samlegt Ord i minne tyeyd/sem mig stoda kunne i Lijfe og Dauda: Og lat mig a Sijdustu Dauda Stundu / heyra bad Gledelega Ord: Jeg er sa JEsus / sem þig innleide til Eilijfs Lijfs/ þa vil eg med Føgnude fylgia þier minn Hyrder/ øllum Harmkvælum gleyma / og med þier mitt Lioos/ ganga Hughraustur i giegn/ um þann myrkva Daudans Dal/og sijdann fyrer þig / af øllum Syndum leystur / Barn og Erfinge Eilijfs Lijfs verda / Þa er eg þinn/ og þu ert minn/ Þvi skal minn et angrast Hugurenn / A M E N.



Kvølld Hugvekiur sem heyra til Pridiu Viku Føstunnar / Og hlioda Vmm adra SJD Epterlekta verda Slutt a Oliu-Fiallenu.

I. Vm þa blyndu Simendur.


Nelsaren̄ gieck Diarþlega og Fullhuga a moote sijnum Ovinum/ Og spurde þa ad: Ad hvør ium Leite þier? En̄ þeir/ en̄ þo fullt Tunglskyn være/og þeir heþde hia sier/ Blis / Lampa og Lykter / Gatu þo ecke sied HErran̄/ myklu sijdur peckt han̄/ þar þo Judas haþde so leinge ver ed i Vin̄geingne vid han̄ / Lijka heþur han̄ ei kunad ad vera morgum aþ hinum olldunges Ókiendur/ so þeir haþe ei sied han̄ fyrre. Eins gieck þad til Fordum/ fyrer þeim Sodomitum / ad þeir fundu ecke nie rotudu a Loths Hws/ Gen. 19. Somuleides þeim Syrlendsku / ad þeir gatu ecke peckt Elizæum / 2. Reg 6. Þan̄en̄ Drottnar Gud Vollduglega / midt a medal sin̄a Ovina/ Ps. 110. Sund ur dreyþer þeirra Rædum og Asetninge/ giører þa med siaande Augum Blynda/ og med heyrande Eyrum Dauþa/ Hvør ertu þa/ ad þu Otteſt fyrer Mon̄unum.

Lætum oss Rækelega Bidia.

EDskulegaste HErra Jesu/ Vor Augu vona uppa þig/ og nær vier þig i Trwn̄e siaum/ þa

þa gøngum vier alldrei i Myrkrunum: Eg bid þig Audmiwklega/ Opna þu myn Augu/ so ad eg siae þig i þinu Orde a medan eg life/ allt til þess/ ad eg epter Daudan̄ fæ ad sia þig/ Auglite til Auglites: Lat mig alldrei i mynum Skilninge blyndan̄ vera/ helldur ætid þyrer Hiælp og Fullting þyns Anda / alijta og sia þad/ hvad eg siælfur er/ sem er Jørd/ hvad eg verda kan̄/ sem er Dupt og Aska/ Og hvad eg i Himnarijke þyrer þijna Forþienustu a ad verda / Sem er Barn Himnarijkis og Sæluhiaiparenar. Hiælpa þu mier so ad lifa / ad myn Von bregdest ecke: Upplijs þu þa/ sem þig ecke sia nie þeckia: En Forblynda þyna Ovine/ sem þig i þijnum Limum Moot broolega Ofsækia/ so ad þin̄ slæe Feil/og þeirra Radsløgun̄ bregdest. Audsyn þyna Magt/ þu Almættuge HErra/ nær eg þenar vid þarf/og frelsa mig fra øllu þvi / sem þier og mier er Moorstædelegt/ z þier til Dyrdar ad Eilijfu/ A M E N.

II. Um þan̄ Barmtkusama KJENNEMANN.

DA hafde Simon Petrus Eitt Sverd/ og dro þad wt og sloo til Presta-Hofdingians Pienara/ og hio af honum hid hægra Eyra/ Joh. 18. Ad eirn skilide giefa sig wt a micke

Þusund/ þad var miked vogad/ og hefðe þad aãadhvort vered hans Embættes Verk/ edur hønum befalad/ ad voga svo Frymooduglega / þa þyrfte þetta hans Tilrǽde ei so illa ad wtleggiast : Eñ Christur hafðe ad søñu befalad ad kaupa Sverd/ Eñ þar med tilteiknade hañ hvad Naudsyn være i mooti þeirre hǽttlegu epterkomande Tijd. Eñ Veralldlegs Sverds Brwkan z Medhøndlan i Postulegu Embætte / hafðe hañ alldrei boded : Miklu helldur wtþrickelega bañad. Eñ i añarlegt Embætte ad grijpa Sverd og Ord/ eiga ecke uppa eitt Bord. Og eñ þo Christur sialfur wtræke Seliendur og Kaupendur af Musterenu med Svipum / þa hafðe hñ alldrei boded Postulunum slijkt edur þvilijkt ad giøra/ helldur villde hañ þad og þess' hættar fleira/ være sijns eins Døme/ sem adrer eige epterbreitta. Þetta giefur þa Eptertekt/ ad þa søñu Træ skal Madur forsvara/ eige so/ ad hañ deide adra / helldur i þañ Mǽta / ad hañ

hañ ſialpur/ eþ Þorþ krepur/ þar fyrer Daudañ liide. Hervopn Chriſtelegrar Kyrkiu eru einaſta Andleg/ 2. Cor. 10. Eñ aþ Herklæddum Preſtum/ veit Ritningeñ eckert ad ſeigia / utañ þeim ſem bera Sverd Andans/ Eph. 6. Svo er og eckert Vandlæte Gude þægelegt/ utañ þad ſem Grundvallad er i hañs Vilia. Sæ giører beſt/ ſem tekur Vara a ſiñe Kallan: Einkañlega Andlegrar Stiett ar Madur/ eþ hañ ei gieþur ſig iñ i Ver alldlegar Syſlaner: Og ſæ er meſt Hrooſunar verdr/ ſiñ helldur leitar Frids/ Eñ hañ vekie Onaudſynlegt Kijþ og Druſtur.

Læatum oſſ aþ Hiarta Bidia.

DROTTeñ JEſu miñ Hyrder / Læat mig i allañ Mæata vera þiñ hlijdeñ Saud/ og ſo þeta i Footſpor þiñar Hlijdne/ vid þiñ Fødur/ og Hoogværdarheñar vid alla mijna Fiandmeñ/ Ad eg alldrei giøre a moote Røgmæle þiña Bodorda/ Helldr þad Roſtgiæþelega utrietta/ ſem þu heþur mier beþalad / Eñ alldrei take mier þad fyrer Hendur/ ſem mier er ecke beþalad / eige helldur i nockru Efne Oþurdæolug lega hendle/ nie treyſte Oþurtæg uppæ miñ eigeñ Mæatt / Miyklu ſydur hlijde / og Epterþylge

fylge mijnum eigeñ Villa og Þootta: Helldur ad eg ætijd læte mig fiña i Sonarlegum Otta/ i þvi sem mier befalad er. Hiælpa þu mier/ þvi hinu sama Forstødu ad veita / og fram ad fylgia / Ad eg eige þig ad / Eirn Nadugañ Gud hiaa mier / Goodre Samvitsku / og hiaa Eptterkomendunum Goodu Nafne Behallda mætte. Laat mig Fridsamlega vid alla umgangast/so myked sem mitt Embætte og Samvitskañ leifa kañ / So ad eg hefne mijn ecke siælfur/ a nockrum mijnū Ovin: Helldur þier glldunges Hefndena og Mælefned befale. Þar til hiælpa þu mier HErra JEsu/ AMEN.

III. Um Þañ Grimma og Oholla ELSKARA.

JVdas Veik Ad JESV Og Kyste Hañ/ Matth. 26. Johañes Skijrare hiellt sig ecke verdañ/ ad uppleysa Skoo-Þveinge Christi: Nøf-udsmadureñ hiellt sig Oflijtelmootlegañ til þess / ad hañ geinge under sitt Þak: Sw ydrande Magdalena/ vætte einasta Fætur HErrañs med sijnum Tarum. Eñ Forrædareñ alleina / hafde Hug og Dioorfung til þess / ad leggia siñ falska Muñ/ vid Varer og Andlit Lausnarans/ Og

Og þad sannlega fyrre optar/ og æ Ad-
skilianlegum Tijmū/epter Vijsu Austur
Alþunar Þiooda/ hiæ hvørium Kossenn
var Vinættu / Kiærleiks og Sættar
Merke/ so sem lesa mæ/ Exod. 18. Ad
Moyses kyste sinn Mag Jhetro. Nier
aþ mæ merkia/ ad eirn Hræsnare/ þorer
ad dyrþast framar ad koma fyrer Gud/
og Nalægia sig hønum/ helldur enn eirn
Sann-trwadur / hvør ad þioonar Gude
med Hrædslu/ og gledur sig med Skialþ
ta/ Ps. 2. Enn Christur ansar Forræd-
aranum og seiger: Minn Vin/ Hvar til
komstu hijngad? Med hvøriū Ordum/
hann so sem bregdur hønum umm hanns O-
trw og Opacklæte / og audsijner sig ad
gyrnast hanns Apturhvarþs og Betran.
Enn þesse Pardus / villde ei ummbreyta
sijnum Fleckum/ nie laus verda wr þeim
Bøndum/sem Dioþullenn hafde hann eitt
Sinn med þiøtrad. Þar fyrer klagade
HErrann yþer hnns Forherdslu / Jllsku/
og hennar Averkte/ þm uppdicktada Flærd
ar Vinskap/so seigiande: Ps. 55. Þoott
ad

ad Fiandmadur miñ Skamyrde mig/ pa villde eg geyma mig fyrer hønum/ eñ pu ert miñ Lagsmadur / Leidtogie og Kuñinge miñ/ miñ Vinur sem eg treysta/ sa ed etur mitt Braud/ hañ tredur mig under Footum/ Ps. 41. A þvi eina var ølld unges eingeñ Þorf edur Naudsyn / ad Judas kiæme med so myklum Hoop Herbopnadra Maña / þvi þetta Lamb / villde ecke forda sier med þetta viliuga Offur / med Naudungu sig taka læta. Þesse Jsaach/ villde liwflega Foornfærd ur verda. Hañ liet sig siælfañ i tie/ þar til / uppa þad/ sa Himneske Faderen skeinkte oss Lijfed fyrer Daudañ / og Bindene Lifendra fyrer Helvijtes Fiøtur. Eñ hvad sa Ogudlege heyrer/ þad skielfer hañ/ og þo þad sie Fridsamlegt/ þa hrædest hañ þo samt / Og sa hiñ Omillde Ottast um̃ sig/ þar eckert er ad Ottast/ Joh. 15. Samt urdu Fyrermynd anernar hier ad uppfyllast / a þvi sem þær uppa hlijddu. Þar fyrer komu til samañs/ giegn þvi H. Barne Christo/ Herodes

Herodes og Pontius Pilatus/ samt Heid-
ingium og Israels Foolke: Þesser Gyd
ingar og Heidingiar/ reyra sig til samans
i giegn Christo med Bøndum / til ad
giøra Rangt / og med Bøndum Vagn-
aña til ad Syndga / Esa. 5. Oviner
Christneñar/ hafa a Lopte eñ nu i Dag/
þeirra Sverd og Stanger: Eñ Vopn
vors Riddaraskapar eru Andleg. Þar
fyrer mun Guds Ord/ vissulega vera og
blijfa/ þad sama sem þad er/ og Christi
Kyrkia i giegn øllum sijnum Ovinum /
vel verndud verda/ Eñ Ovinaña Spioot
og Sverd/ i þeirra eigeñ Lijf snwast.

Latum oss Bidia til Guds.

O Þu Allra Liwfaste HErra JEsu/ Muñs
ur miña Ovina er kløckvare eñ Smiør/ eñ
hafa þo Stryd i Siñe: Þeirra Ord eru miwk
are eñ Vidsmiør/ eñ eru þo naken Sverd: Þeir
hafa Jacobs Rødd/ eñ æmætlegar Esau Hend
ur: Øll Verølldeñ er full af False og Vnder-
ferle/ Og hvør kieppest vid Aññañ ad svijkia.
Miñ Gud/ Lat mig alldrei i þañ Fordæmíng
ar Selskap koma/ nie af hønum vieladañ ver-
da/ helldur gief/ ad mijn Elska til Naungans
sie Flærdarlaus / Og mijn Ræda Jaa / Jaa /
Nei/ Nei. Lat mig eirneñ DRottenn JEsu/
kyssa

kyssa þig med Kosse Hlydneñar/ og Falslausrar Elsku / Þig Ottest / og i Trwñe vid þig blyfe/ So ad eg eckert af Hræsne giøre vid þig/ edur miñ Naunga / helldur med Uppricktugum Anda þig heidre/ og Naunganum þioone/ eñ til þess / eg fæ þitt Dyrdarlega Auglit a Himnum/ med Føgnude ad siaa og skoda/ Amen.

IV. Um Þaug Oskrifudu VEGA-BREF.

JEsus Andsvarade: Ef þier Leited Ad Mier / þa Lated þessa Burtu Ganga/ So Ad Uppfyllest þad Ord/ Sem Hañ Hafde Sagt: Aungvum Glatade Eg/ Af þeim Sem þu Gafst Mier. Þañeñ skyler Gud synum i siñe Tialldbwd/ a þeim Vonda Tijmanum / og felur þa i Leyne siñar Tialldbwdar/ og upphefur þa a Biarged/ og seiger til þeirra Stolltu Ofsooknar Maña / siñar Christne: Hier skulu þijnar stolltu Bilgiur leggia sig / Job. 38. Soddañ Verndar og Vega-Brief fieck Jacob / hvørt ad gyllte so myked/ ad Laban og Esau/ hlutu ad laata hañ fry og Hindrunarlausañ / ferdast syna Leid/

Leid/ so þeir þordu ei / jafnvel eitt Of-
ligt Ord vid han ad tala/ Gen. 31. Og
svo blijfur þad jafnan/ad hvorium Gud
vill vidhallda / og Verndan veita / þeir
hafa jafnan him sier/i giegn sijnum O-
vinum þetta Orded OKotkens: Lated
þessa Burtu Ganga. Christur Elsk-
ade sijna allt til Enda / Esa. 49. Og
so sem han gleymde þeim ecke / þa han
var sialfur i sine stædstu Neyd staddur /
So mun han ecke helldur nockrum af
oss gleyma i sine Dyrd/myklu sijdur þan
Rietlæta i Ofride vera læta/ Ps. 55.
Han hefur i sine Hende allra Mana
Hiortu / Eirnen Daudans Magt / og
Diofulsens Valld/ Syndarenar Bol-
van og Helvijtes Fangelse. Ef vier i
Trwne a han blijfum stoduger/ þa heyr
er oss ollum þetta Ord til: Lated þessa
Burtu Ganga. Frekare þassa og
Verndar-Bref/þurfū vier ecke. Sialf
um Dioflenum er Takmark sett/og an
Guds Vilia kan oss eckert ad granda.
Þetta Orded/Lated þessa burtu ganga/

 Þad

þad er þad Takmark / Jstak og Nytsemd allrar Frelsarans Pijnu/ Þetta er sagt allre Ogiæfu/ sem þann Gudhrædda vill hitta: Lat þenann fara / þvi hans Ferdar megna ecke þa Byrde ad bera. J giegn þessu Orde/ megnar eirnenn eckert sw grimma Drepsoott: Þa sem hafa Teikn DRottens og hans Bloods/ hlijt ur Mord-Eingellenn ad fara læta/ Enn þo mørg Þusund þeirra annare dæe/ eckert Skot edur Pijla mæ þeim granda / þo Þusund sieu skotner þeim vid Sijdu. Fyrst þad er so / seiged til ydar Sælu / Þvi angrar þu þig þa? DRottenn mun þig upphefia a Biarged/ Ps. 27. So ad Vatna-Flooded skade þig ecke / og i sinne Tialldbwd mun hann skijla þier / so ad eckert Ovidre hitte þig.

Lætum oss Ap Hiarta Bidia.

Almættuge Gud/ þu hefur Sioonum Takmark sett / og kannt Leonanna Kverkum ad bioode/ ad svelgia alldrei Daniel/ Þvi eingenn Mackt a Jørdenne formæ nockud / Ef þu ei Hemnum giefur henne ecke Myndugleika og Leyfe. Eg varpa minne æliggiande Naudsyn alleina uppa þig / skyllde eg vid Menn eiga ad strijda/

stryda/ Þa lat þinn Krapt vera mijna Vernd⸗an. Eg minn Mootstandare mijar mier/ þa legg eirn Hrijng i hans Nasir/og meid hans Hønd/ so hann bare þana ei epter mier wtriett: Villie Moyses med Løgmaalsens Ognan mig upp⸗svelgia/þa steig til hans/ad hann late mig bara/ vel þinn Sonur hafe mig vid þig borlyttad. DRotten JEsu/ nær mijn Dauda Stund kiemur/og mijn Samvitska angrar mig/ Daudans Angist þreinger ad mier / og Helvijte med sinne Ognan skielfer mig/ Lat mig þa heyra þetta þitt Nadar Ord: Lated þenann mier lausann. So mun eg wr allre Angist leystur med Roo⸗semi Hiarta gladur deya/Eingenn minna Ovina mun mig þa skada/minn Aklagare mun þagna. Og eg til þijn med Føgnude i Himenenn Inn⸗ganga / A M E N.

V. Vm þann Elskada Ovin.

JESVS Ahrærde Hans Eyra Og Lækna de Hann. Hann sem Sæar ed þieck / hvorium Petur hioo af Eyrad/ var Malchus/ Prestahøfdingians Þienare / Hvor ad Frelsaranum sijdan gaf Hneþa⸗Hogged. Þenann sama læknade Christur/ sa Israelis Lækner/ Exod. 15. Epter þeirre Reglu/sem hann hafde adur sialfur kiendt : Elsked yd⸗

ar Ovine/Matth. 5. Ef vier nu hroos-
um oss af Christo/ pa ber oss og so i hüs
Footspor ad ganga / Einkum i Um-
geingne og Vidhøndlan vid vora Fiand-
Meñ. Gud lætur sijna Sool uppreña/
yfer Vonda og Gooda: Eirneñ rigna
yfer Ranglæta og Riettlæta: Vier
erum skylduger ollum Møñum Gott ad
audsyna/ eirneñ þeim sem oss hafa mest
i moote og til Mijnkunar giort/ Og pad
mun oss eige þwngt falla/ ef vier setium
oss jafnañ fyrer Siooner/ Epterdæme
vors Goodgiarna Frelsara/ og Hugleid-
um pad einasta/ ad Gud vill reyna vora
Þoleñmæde a vorum Ovinum. Ad elska
pad Vonda/ sem eirn Oguðlegur hefur
i Fare sijnu / pad er hvorge boded. Eñ
samt ef eirn Oguðlegur er Þurfande
Brauds/ pa er vor Skyllda/ so Sijdar
sem Fyrre / ad aumkast yfer hañs Ar-
mood og Volæde / eñ po hañ sie þess ei
verdugur. Svo ælycktade Fordum eirn
Heideñ Madur/ pa hvi var sleiged fram
vid hañ / ad hañ hefde gefed Einum
Ogud-

Ogudlegum Mañe Olmusu/ ecke hønum sagde hañ / helldur hañs Fatækt. Oss ber i allañ Mata / ad haga oss og høndla so vid Mañlega Eymd og Beik leika/ ad þo vier kuñum ecke añad ad wtrietta/ ad vier þa samt so þnum Glood- um Ellds yfer Nøþde hønum.

Bidium Inilega.

ALLra Elskulegaste HErra JEsu / Fyrst þu Elskar so þyna Ovine: Hvad gott er þad þa/sem þu audsyner ecke þynum Vinum. Eg bid þig Hiartañlega / Lát mig gánga i Footspor þyns Vmburdarlyndes / vid þa alla sem vid mig misgióra / og þeim epter þremsta Megne allt Gott audsyna: Eñ yrde eg siálþur a Sálu og Lyþe særdur/ þa lækna þu mig DRotteñ / so mun egølldunges heill verda. Eñ Einkum Fyrergief þu mier allar mynar Synder / og lækna allar mynar Meinsemder; Þa mun eg alldeiles þulla Nægd haþa/ Amen.

VI. Vm þad bundna Frelse/ edur þaug Faungudu FRIINEIT.

OS þeir Bundu IESum seiger Johañes i 18. Cap. Stoor Nauk umkrijngdu hañ / og feiter Vxar umsátu hañ/ Ps. 2. Og DRotteñ liet

sig liwplega binda aþ þeim/ so hñ frelsade þa/sem fyrer Ogn Daudañs og Hel vijtes/ heþdu hloted uñ alla Æfe i Prældoome ad vera / Heb. 2. Hañs Elska eru þaug Bønd/ Hos. 11. Og Taugar/ sem droou hañ aþ Himnum til Jardrijkes/aþ Jørdūñe uppa Krossseñ/til ad uppfylla Løgmæled/hvørs Bønd og Taug er vier sundur slijtum/ Ps. 2. Þar fyrer liet DRottеñ sig binda/ad hñ sijnde Fod urnum Hlijdne / Phil. 2. Og fra þeim Bondum oss frijade. Syndernar eru nockurskonar Bønd/Esa. 5. Eñ Christur villde læta sig binda fyrer Meñena/ til ad leysa þa wr Bondum: Og uppa þad/ ad Bønd Daudañs og Helvijtes/ kyñe oss ecke ad hallda/Ps. 18. Took hñ þaug uppa sialþañ sig / og þad einkum til þess / ad hañ sette oss so sem Zignet a sitt Hiarta og siñ Armlegg / ad Bønd Daudañs skyllde oss alldrei i Grøþeñe hallda/og vier so fyrer hañs Bønd frijader / sijdar mættum iñbundner verda i Bindine þeirra Lifendu / 2. Sam. 25.

Sier/

Sierhvoriar Þrauter og Þvinganer / eru noog Bønd: Og hvør fær allar þær Þrauter og Þvinganer / sem til falla i Ecktaskapnum/ med Gude taled? Þvi hann veit þær siælfur best ad telia. Enn lætum þær so Otallegar vera sem þær vilia: Gud er sa sem telur allann vorn Flootta/ So hefur hann øll vor Nøfud Haar taled / So eckert af þeim fellur æ Jord an hanns Vilia. Þess særasta Þvingunar Bands kienum vier/ þa vier erum Krænker og Siwker: Med þeim Bøndum var Christur ecke bundenn/ þvi hann var olldunges æn allrar Syndar: Hvør ad er Ordsok og Tilefne til allra Lijkamans Siwkdooma: Samt hefur hann uppa sig teked vor Sælar Krænkdæme/so vel sem Lijkamanns/ uppa þad/ hann hefde Medaumkan vid oss: Þess vegna bar hann vor Krænkdæme/og vorum Nrygdum hlood hann uppa sig / So vær hefdum Frideñ/ Esa. 53. Kome þar nu / ad nockur eige ad reyna / þad sem Lazarus reynde / Edur sa sem 38. Ar

hafde sióstur leiged / Joh. 5. Einnen po Karar-Madur verde/ pa skal hū par fyrer ei Orvænta/ edur kuīdande verá. Oss skal einu gyllda / med hvørre Neyd edur Deyd / ad vier skulum Gud prijsa. Par kiemur po sa Tijme um̄ sijder/ ad vier verdum fra øllum Bøndum/og øllu Illu/aptur leyster og frijader/so ad vier/ sem hier a Jørdu høfum bored Hita og Þwnga Dagsens/ fæum rijkuglega ad niota peirrar eilijfu Huggunar/og Pre-ar Himnesku Gladværdar/ sem hun med sier fæter. Hvør pan̄ Fognud ædijtur/ og sier fyrer Siooner setur / han̄ acktar og hrædest eingen̄ Þreingingaña Bønd/ sem yfer han̄ kuña ad koma.

Tærum oss Hiartañlega Bidia.

Gæraste Herra JEsu/ Eg packa pier fyrer alla pijna Elsku/og fyrer pijn Bønd/sm pu miña vegna uppa pig tookst. Pu hefur mijn Bønd i sundur slited/ Eg vil pier Pack læte offra/ Nafned DRottens kuñgiøra/ Eg vil mijn Heit betala fyrer øllu Folke / i Forgarde Guds. Hialpa mier/ miñ allra kiæraste Herra JEsu / ad eg alldrei framar Skulldbynde mig edur feste vid Syndena / og ad eg

alldrei

alldrei hler a moote þu H. Guds Son/ framar meir þverbrotenn mig tiæe/ helldur ad ei Endurnýest i Anda mijns Hugskots/ og alldrei meir Jklædest þeim Kyrtle Völiugra Synda. DRottenn/ þu sem þeim Faungnu hefur Frelse wtvegad/ og þeim Fiötrudu Lausnena / Lat mig jafnann framgaanga i Taugum þinnar Elsku/ Drag mig epter þier/ z gief ad eg halldé öll þaug Bönd mier fyrer Æru og Virding/ sem fyrer þyns Nafns Saker yfer mig kunna ad koma / med þvi þu hefur aungva Skamm minna vegna fornæmst ad lijda / so þu kiemer mier i Himnarijke: Mijn Elska/ fest þu mig vid þig/ so ad hvörke Hæd nie Dypt/ Daude nie Lijf/ fae mig vid þig skiled. Bænheyr þu mig JEsu / A M E N.

VII. Vm þa Ostadfostu NJASTOD.

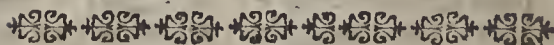
HA Forlietu Hann Aller Læresveinarner Og Flijdu. Þetta giordu hanns Viner / hvoria hann hafde ecke nei brefta lated/ Luc. 22. Og nu nýlega giort þa vissa umm þad/ ad Ohulter vera mættu fyrer Hetþlocknum: Eirnenn bregdst nu Petur / sem alleina hafde myklu lofad / og sier tiltreyst: So og Johannes/ hvorn Herrann sierdeil-

es elskade / Elska so Thomas / hvør ed
ödur fyrre sagde: Latum oss fara med/
so ad vier deyum med honum / Joh. 11.
Pañeñ yfergiefa nu Sauderner Hyrder
eñ/ Læresveinarner Meistarañ/ Børneñ
siñ Fødur. Aller eru þeir aumleger af-
slepper Huggunar Meñ: Vppa hvør-
ia vier reidum oss i þessum Heime. J
Neyd og Deyd verda Vinerner reynder:
Þa gänga 100. af þeim fyrer Eitt
Lood/ og vega þo aller eckert. Eirn riett
ur Vinur elskar jafnañ/ og eirn Brood
er lætur sig i Neydeñe þiña / Prov. 17.
Eñ David og Jonathan eru nu dauder/
Eirneñ Ruth og Naemi i burtu. Sa
hefur wtvaled þad besta Nutskifted/ og
þañ trwasta Vin / sem helldur sier vid
Christum/ og tapar hvørke Trwñe nie
goodre Samvitsku: Eñ þo allt hvad i
Heimenum er/ yfergiefe hañ/ þa hefur
hañ samt nooga Nægtsiod. Augu Drott
eñs alsiäa Trwna: Hvar hun er / þar
er Christur/ og hvar hañ er/ þar er allt
Gott/ Hiñs añars kuñum vier audvelld-
lega än ad vera.

Latum

Læzrum Oss Bidia.

ALLra Kiærasta HErra JEsu / Eg reide mig ecke uppa Helmeñ/ þui hañ er aßsteppur/Eige uppa Meñena/þui þeir eru Ostadpast er/ Eige helldur uppa Gotz og Audæpe: Eñ siidur uppa Luku og Metord / Þui þad allt saman hepur sijna Anmarka/ Og er pallvallt z Brothætt / sem eirn Reyr-Stapur/ ep eg stid mig þar vid. Þar þyrer langar mijna Sæln alleina epter þier / Ep þu ert mijn Hiastod i Neydeñe / þa hyrde eg hvørke um Hlmen nie Jørd/edur nockud sem þar er iñe: Hvar þu ert/ þar er mitt Himnarijke. Eñ hiælpa mier miñ Derndare/ad eg þier allðrei steppe/þanngad til þu blessar og begaþar mig med þijnu Rijke. Veit mier eirneñ / ad eg i øllum Hørmungum/ Stadpastlega vid þig blijþe / Liwslega þiñ Kross uppa mig take/ og miñ þier til Dyrdar med Føgnude bere. Þar til hiælpa mier O JEsu / Fyrer þiñ Kross og Deyd / Nu og i þeirre Sijdustu Neyd / A M E N.



Fioorda Vika Føstunnur / nu hvorre Nugleidast skulu.

Siø SAñinde / edur SAñ-niøle / Oz

Sie LYGAR / er søgdu og frambæru/ bæde Viner og Oviner hiñs Krossþesta J E S V.

Hrein og Gallalaus Ecska/ þorþienar ad hún sie elskud apt ur a moot: Og eirn goodur Vinur/ er ad miñsta Koste þss verdur / ad hañs sie miñst. Þad Herleidda Jsraels Folk Oskade sier gleimt ad vera hia Gude / eþ þad miñtest ecke jaþnañ Jerusalem. Eþ eg gleime þier Jerusalem / þa sie miñe hægre Hende þorgleimt / søgdu þeir / Þs. 137. Þvi Fødurlandsins Miñing/ er jaþnañ sæt: Eñ þo er einskis Sætara ad miñast/ eñ hiñs Krossþesta JESV. Ja/ad vier hañs miñustum/ þad þorþienar hañ aþ oss med þeirre Omælañlegre Ecsku/ sm hañ heþur audsyndt oss / og eñ nu audsyner/ og Eilyþlega audsyna mun / og þar oss brestur añad Þacklæte honum ad syna / þa er þ miñsta þo vier i þvi tiacum oss / ad vier eckert añad hyrdum ad

vita

vita edur i Miñe leggia framar eñ
hañ / hvad hañ þo so mikels met-
ur / ad hañ þessa skammrisa Miñingu /
sem vier tiaum hønum/ betalar med ei-
lijfre Tilhuxun og Miñingu um oss /
Hvar um ad lesa ma hañs skriflega wt
giesna Handskrift/sũ uppa allañ Heim
eñ er Skrisud og Iñsiglud med hañs eig-
eñ Bloode/ so latandi: Eg vil alldrei
gleyma þier / þvi eg hefe teiknad þig i
mijnum Høndum/ Esa. 49. þar fyrer
trum vier nu Skylldugir Ætijd og Ei-
lijflega i voru Miñe ad hallda/ z hafa
stadfastlegana vora himneska Elsku og
fyrer oss fwornfært Guds Lamb IE-
sum Christum/ og þañ Dag Fyrertap-
adañ z illa Forsmadañ ad telia/ a hvør-
ium vier ei hañs Kross edur Dauda miñ
ustum : Hañ var fyrer vora Skulld so
sem Roos a medal þyrna/ so leinge sũ
hañ umgiecks hier a Iordune / Lofk.
2. Ef vier nu so leinge sem vier lifum
hier a Iordune / hølldum þessare Roos
i vorum Hiørtum og Miñe / þa muni

vorer

voret leideñleger Þyrnar þyrer hañ verda vel-luckt ande Roofer/ og allur beiskur Drÿckur Krossens Vel-Smackande. Hvad er þad sem Madur þoler ecke og umber vegna eins goods Vinar/ og hvad Audvelldlega gleymer Mañ þvi/ sem til Baka er og umlided/ hia þeim Giædum sem oss eru ætlud i Himnenum/ hvar vor Fiesioodur og Hiarta er ? Sonur Guds/ sem Eilijflega rÿker a Himna Troon/ hañ bar hier a Jørdu aungva Gullega Coronu/ so sem hañ heþde mætt giøra/ helldur med þvi hañ var vorra vegna so sem Bølvan a Krossenñ þestur / þa var hañs allra Helgasta Høfud med Þyrne Coronuñe meidt og þvingad. Hvør hñ vill nu Gudlega lifa i Christo JEsu / sa hlÿtur Ofsookner og Mootgang ad lijda / Þar þyrer skal hañ eignast sijna Sæl med Þoleñmæde / þvi eirneñ i og med Mootlætingañna Þyrnum / lætur Gud oss sitt Giæsku-Gied merkia. Miñing Christi Bloodugrar Þijnu/ ami̅ñer oss og so. 1. A Guds Elsku/ Þvi i þvi

i þvi prijsade Gud sin̄ Kiærleika vid oss/ ad Christur er þyrer oss dæen̄ / þa vier vorum en̄ Syndarar/ Rom.5. og hans Elska audsijndest þar wti/ ad han̄ sen. de sin̄ Eingeten̄ Son i Heimen̄ / so vier skylldum fyrer han̄ lifa / 1. Joh. 4. 2. Þar næst aminner Christi Pijna oss â Elsku Sialfs Hans/ hvar ad Elsk. ade so sin̄ Søþnud/ad han̄ gaf sialfan̄ sig wt fyrer han̄/Eph.5. ad hn̄ hrein. sade han̄ og helgade. 3. J Þridia Lage aminnustum vier þar med a vora Elsku til Guds/ ad vier han̄ Elskum/ med þvi han̄ heþur oss Elskad/ þar ad fyrer þad Blooduga Forlijkunar Opþ. ur Vors Ædsta Biskups/ er hans Rei. de Stillt/ Synden̄ Forlijkud/Bølvan i Blessan snwen̄/ Sathans Rijke nidur. broted/ en̄ Riettlæte Lijf og Sæluhialp aptur wtvegud. Nu lijka so sem til Jdkunar a þridiu Viku Føstunnar voru hier framsetter Sio Eptertecktaverder Hluter a Oliu-Fiallenu / so er nu Til. tallad / ad a Morgun-Stundum Fiordu Vikunnar

Vikunnar hugleidest GUD Sonurinn edur G. Andinn/ er vottar sa þrijsa Saklleyse JESU/ og af hans Vinum Vil- jande edur Ovinum Oviliande a hans þijnu Tijma sögd voru. Tokum oss þvi vegna vors JEsu/ sem midt a medal sijna Ovina drottnar og Sigre hroosar um þetta Epterfylgiande þeynkia.

I. Vm þad Gooda Vonda edur Vonda/ sem fyrer Goodu vard.

ÞA Samansöfnudust Kiennemanna Yfirdingiar og Pharisei/ og hielldu Raad og sögdu: Hvad skulum vier giöra/ þesse Madur giörer mörg Teikn/ og ef vier sleppum hönum so / þa trwa aller a hann/ og þa koma Romveriar og taka fra oss Lond og Lyde: Enn eirn af þeim Caiphas ad Nafne/ hvör ad var þess Ars Byskup/ sagde til þeirra: Þier vited ecke rt og Hugleided eckert / þad er betra/ ad eirn Madur deye fyrer Foolked/ enn ad allt Foolked tapest: Enn þetta talade hann ecke af sialfum sier/ helldur af

ad þvi han var þess Ars Byskup / þa spaade han/ ad JEsus skyllde deya fyrer Foolked / Joh. 11. Balaams Asna talade lijka Einusinne Skynsamlega: Enn þesse voru þaug Fyrstu Sannindi er Caiphas sagde: Ja/vissulega var þad betra/ ad Christur skyllde deya / helldur enn allt Mannlegt Kyn fortapadest / og Syndarenar vegna fordæmt yrde: Hvad ann alls Vndannþæres og Fortakslaust munde skied haſa/hefde Christur ei dæ ed/ þvi var þad gott og til Goods/ad hn Dæe/ 1. Pet. 3. Rom. 4. 1. Tim. 2. Þvi þar med hefur han Nimenen og eilijfa Saaluhiaalp wtvegad/ øllum þeim sem a han trwa. So vitnade Ovinur Frelsarans/ Sanleikann umm þennann vorn Vin / enn þo sier Ovitande/ ad sa vonde Daude edur Daudans Vondska / sem DRotten leid/munde hns Sonu og Dæt rum/ orka þrra eilijfu Nimnaria Giæda.

Lærum Off Bidia.

HJærlkurijkaste HErra JEsu/Eg umþadma þin Kross med minne Hiartans Angist/og

G ber

ber Samaumkan med þiñe beyskn og ſaaru Pijnu. Eñ eg þacka þier miñ DRottEñ / ad þier hefur þocknaſt pyrer mig þad ad bæta og borga / vegna hvørs eg hefde mætt / eilijfflega pyrerparaſt. O JEſu/hvad gott er mier þad/ ad þu ert pyrer mig dæmdur / ſo ad eg ſkylde ecke til eilijfs Dauda Fordæmdur verda / svad Caiphas Blyndne meinte Gott ad vera/og til Vidhallds Gydingana Stande: Pad ſama vard hønum/ og øllum þeim til Vndergangs og Ogiæfu. Eñ uppa mijna og allra Trwadra Sydu/ hefur þu þañ Sañleika talad/ſem mier i øllum mijnum Mootgænge/og miñe Sijduſtu. Burtfør af Heimenu/ yfirfliootañlega Huggun og Hreſſing gefa kañ. O JEſu/ tala þu til mijn i miñe Sijduſtu Neyd og Dauda Stundu / og ſem þad er mier gott / ad þu ert pyrer mig dæmdur / Pa vil eg allt miñe Angiſt gleyma/og Fullbreſſt i þier og uppa þiñ Dauda deya/ Pvlad þiñ Daude mun mier Lijfed verda/ og hvad eg hefe forðlarþad og illa giørt/ þad muntu O JEſu pyrer mig allt bæta og Gott giøra/og þu hefur þad alla teidu giørt/ þa þu mier til Gooda deyder/ So eg dey þier þa / miñ Aðſte Goode / og erfe pyrer þijna Nad og Giæſku / Lijfed og Eilijfa Sælu hiælp/ Par pyrer er eg gladvær / midt i allre Kijfs og Sælar Angiſt/ Pvi þu alleine Endurnærer mitt Hugſkot / Med þiñs Eilijfre Giæſku / A M E N.

II. Vm þañ þacklaata Gauk.

HA Judas Sia Þad/ Ad Hañ var Til Dauda Dæmdur / Ydradest Hañ / Og Skilade Kieñemaña Hofdingiunum Og Olldungunum Apt ur þeim 30. Silfur-Peningum Og Sagde: Eg Hefe Illa Giort Ad Eg Sveik Saklaust Blood. Gaukureñ er eirn Ohreirn Fugl / og þar fyrer i Log-mælenu fyrerbodeñ til Atu/ Deut. 14. So vottar eirneñ Reipnslañ Nátturuñ-ar/ ad hañ laune illa sijnum Meystara er hønum wtklekur. Judas var eirn soddañ Fugl / hvør ad med Opacklæte og Svikum/ launade sijnum Herra þad Gooda / sem hañ asamt ødrum Postul-unum hafde yferfliootañlega af Hon-um medteked/z i aungvu nockurn Tijma Skort edur Þørfnun lided / þo samt kastade hañs Samvitska hønum i Nas er uñ stÿder hañs fyrre Opeckt/ ad hañ epterlætur Christo þetta Pacclæte / og hañ ber Vitne uñ hañs Saklepse: Eñ uñ sig sialfañ epterlætur hañ þad Æ-varande Skyrteine og Vitnisburd / ad

hañ þvilijk Manneskia vered hafe/ sem
ei var verdugur ad deya epter Mañleg-
re Art og Vÿsu / epter þvi hañ hafde
alldrei stundad epter Himneskur ad vera.
Eirneñ þa hañ med sialfu Himnarijke
Christo/ a Jørduñe umgieckst/ þa elskade
hañ Jardrijke og Peninga/meira helld
ur eñ hañ / þar fyrer gieck hañ burt ad
Sijdustu / og heingde sialfañ sig. J
Christi Muñe voru alldrei Svik fund-
eñ/1. Pet. 2. Og eingeñ kuñe ad straffa
hañ um̃ nockra Synd/ Joh. 8. Þvi hañ
var eitt Saklaust og Oflekkad Lamb /
1. Pet. 1. Þar fyrer sagde nu sa vonde
Madur Judas / goodañ Sakleika um̃
hañ / og þar wti Lofs verdur / ad hañ
skam̃adest sijn ecke ad Vidurkieña sijna
Synd/ hvoria hañ hafde ei skam̃ast sijn
ad fremia / Eirneñ ad hañ þeim 30.
Silfur-Peningũ/ þm̃ Ranglætis Verd-
aurum aptur skilade i Musterenu: Eñ
Last verdur og bølvadur er hañ þar fyr
er / ad hañ giorde ecke sijna Jatning i
Trwñe a Christum/ Þvi hañ hafde
Laung-

Langvarande vered eirn Diøfull og ecke Trwadur / Lijka var hans Synd ecke Breyskleike eins og Peturs/helldur moot Proofanleg Illska / Þess vegna kunne ei anad en Orvænting þar af ad verda / Þui so sem þad Gud er Nadugur/ so er han og lijka Riettferdugur. Vel høne um/ad hn mistreyste Gude/ z meinte ad Naþ Guds Myskunsemda/kynne ei so vel gaanga yfer þaug hans Fioll / sem þær laagu Næder: Þar þui er þo so vared / hvar ad Syndenn yfergnæfer/ þar yfer-gnæfer Nadenn myklu framar/ Rom. 5. Han heingde sig sialfan/og þad a moote Guds Lögmaale / er seiger: Þu skallt ecke Mann deyda/ a moote Natturunne/ hvorrar Art þad er/ ad hafa ei sialfa sig / Eph. 5. A moote Guds Æru og Dyrd / hvers alleina þad er / ad laata Manninn burt deya a ækvednum Tijma þa honum þocknast/Ps. 90. Og a moote sialfs sijns eilijfre Velferd/ þviad þeir Nyfud-Straakar sem giora sialfum sier Skada/Prov. 24. hafa aungva Hlut-

deild i þvi ødru Lijfe/ þar eingen Mord inge/ sem ei hefur umvendt sier til Guds/ mun þar inn medtekenn verda.

Lœtum oss Bidia.

DRottenn JEsu/ þitt Sakleyse blaut Vottr ad ad vera/ eirnenn af sialfum þijnum Ostrwa Lœresveine/ og þad kier til Heidurs/ enn mier til Huggunar/ so er þad/ minn Vin. Þu leidst fyrer adra og varst sa Ypparste Prestur/ sem er Oflekadur/ Heilagur og fra Syndurunum fraskilden/og þurfter ei fyrer þig sialfann nokra Offran ad giøra/Enn þier þocknadest þad fyrer mig ad giøra / sem þu þurfter ecki þiña vegna ad framkvæma. Þu barst mijna Søk og Sekt / med Þøgn og Þoliñmæde/ og lagder wt þijnum Fødur Betalning fyrer mijnar Synder. O JEsu/ minnstu mijn japnañ/og med því fate kañ/ ad mig framveiges Breyskleike hende/ þa lattu þañ eirnenn bætrañ vera/ med betre Foornan og Offre / sem þu Ecki Sinn fyrer Syndena wtlagder. Þu Saklausa Lambed Guds / Myskuna þig yfer mig sekann Syndara/ Og audsyn mier Myskun hvørrar eg leita / So ad eg hana fiña mætte / Hvørra Judas kuñe ecke ad fiña/ þar hañ Oskadc hennar ecke. Hia þier er ætijd meire Nad/ helldur enn hia mier kañ Synd ad vera. Myskuna þig yfer mig / þu Saklausa Lambed Guds / og lat þitt Sakleyse wtvega mier eilijfa Sætt/ og þiñ Dauda eirnenn þad eilijfa Lijfed/ Amen.

III.

III. Um þann Helviitiska NATVR-SALA.

NÆrst Framsøgdum Sannindum eigenn heima Mans/ koma þaug er eirn Heidenn Vtlendingur/ og i þann Tijma Doomarenn sialþur Pilatus i Liooſe liet ſeigiande: Eg Finn Aungva Sok med hønum. Þennan Pilatum kalla eg Helviitiskann / þvi þar er eckert i moote ad ſeigia/ ad ſaa meige Helviitiskur heita/ ſem Helviites og Dioþulſens Verk giører: Hvør ſomu ad Pilatus giørde i þvi/ ad hann a moote ſinne Skynſeme og Samviitsku / med Vrſkurde framſellde þann Saklauſa til Dauda / i hans O-vina Hendur. Og þo eirn haþe ei annad til þeſſ/ ad hann meige Helviitiskur heita/ þa maa þad duga þar til / ad hann heþur aungva Trw a JEſum Chriſtum/ ſo ſem ad var Pilatus og aller adrer Heid-ingiar. Enn eirn fagur Natur-Sale vard hann i þvi/ ad hun ſo ſem ſaung koſtu-lega wt aþ Sakleyſe Frelſarans/ ſo ad

vier kyñum i giegn Gydingum/ Diøfle og øllum ødrum ad seigia/ ad vier høfum þad af Doomaranš eigeñ Muñe heyrt/ ad JEsus hafe Saklaus vered/ þeim Syndugu til Huggunar / Hvørier eirn þvilijkañ Synda Bætara og Borgunar Mañ ættu ad eiga/ er sialfur aung va Synd hefde/og være Eitt Flecklaust Lamb.

Lærum Oss Bidia.

GJæskurijkaste HErra JEsu/ þiñ Himneske Fader hafde þig fyrer vorar Synder wtgiefed/og þad var i Rade Vøkumañaña so ællyktad/ad þu skyllder mykla Smaan/ Pijst og Pijnu lyda/ og ad Sijdustu Daudañ. Þo samt þocknadest eirneñ þijnum Fødur / ad læra þitt Sakleyse yfer allt kuñgiøra/ Hvad hid sama giøra hlaut eirneñ sialfur þiñ Hardwduge Doomare/ Jæ / ad vysu HErra JEsu / þiñ Vijsdoomur og Riettlæte/ kañ ølldungis og i fierhvørn Stad fyrer Sakleysed ad svara/ Eñ þo Verølldeñ liete vidlykañ Vrskurd og æfelliodoom yfer mig ganga/ i mijnu riettu Mæl efne. Veit mier ad mitt Hiarta saklaust sie af vondum Hreckiū/ Og ad eg jafnañ hugge mig vid þijna Pijnu/ so ad eg med þier um sijder / þo ecke sie fyrre/þa samt i Himneñū Sakleysez sins Votta Pijña mætte: Eñ a medañ og þangad til/ þa læt þiñ H. Anda hroopa þitt Sak-

leyse

leyse til i mitt Hiarta / jafnan uppa þad / eg hyrer þad sama styrktur / örugglega trwe og treyste/ad þad sama þitt Satleyse / hafe alla mina Sekt fullkomlega kvittad / Og ad eg mune fyrer þig eilyfflega Saluhoolpen verda/ A M E N.

IV. Um þa Dreymande SANNsagnar K O N V.

VJER sem lifum a þessum Nyja Testamentesins Dogum/edur und er þeim Nyja Sattmalanum/ eig um ecke/þad vidvykur vorre Saluhialp ar Efnum og Trwarbrogdum/ad bygg ia uppa Drauma edur Himneskar Oven iulegar Openberaner/nie þeirra ad vænta/þvi um soddan hofum vier eckert Fyr erheit: Þurfum hvilykra Drauma og Openberana ei helldur vid/hvtad i þeirre Openberudu og Bookfestu H. Skript/ af Guds Orde er oss hans Vilie um vora Saluhialp / anægelega kunngiordur. Adur fyrre a Gamla Testamentesins Tijmum / Openberade sig Gud Spa mønnunum fyrer Drauma / Num. 12. Og med þad Slag anvysade han lyka

Joseph sitt Vilia og Skickan/ Matth. 1. Svo og auglijste hñ Pharaone/ hvad epterkomande var / Gen. 41. Eirneñ Nebucadnezar Babilons Konge/og þad fyrer Drauma/Dan. 2. Eñ nu framẽ veiges/er oss ollum vijsad til Moysen og Spamañaña / Luc. 16. Og sialfs Christi/Matth. 17. ad vier skulum þm̃ heyra/ og sialfur Christur vijsar oss til H. Skriptar/ Joh. 5. Eirneñ til siña Postula / Luc. 10. Willde Gud nockud Ovenjulega og i sierdeiles Mæta giora/ þa hefur hañ ætijd Valld til þess: Eñ med þvi hñ hefur þvi ecke lofad/ þa er þad miog vallt / og dærlegt ad trwa a sijna eigeñ Drauma: Einkũ þar Diofl ullen eirneñ kañ/ad umbreyta sier i Lioos sins Engel/ 2. Cor. 11. Og þar er ecke helldur nockur Þorf nie Naudsyn til / hvrad þo hvilijkar Opeñberaner være samhlioodã H. Skript/þa eru þær Þorf um framar / eñ ef ei samhlioodudu þær Guds Orde/þa være þær Foracktañleg ar og Fordæmañlegar/Gal. 1. Af hvar ium

ium Pilati Kvinna hafe feinged þessa Openberan/ er hun liet skila vid sinn Eckta Mann og seigia: Haf þu Eckert Ad Giora Med Þann Minn Riettlæta / Þvi Margt Hefe Eg Lided J Dag i Svefne Hans Vegna: Þa sijnest af Ordunum/ þad helldur af H. Anda Forlæge og Tilhlutun vered hafa/ enn af Diofulsins. Andskotenn var þar til farenn i Judam/ ad hann skyllde Christum forrada/ og sijdann drepa sig / Enn sa Himneske Faderenn villde bæde ad Madur og Kvinna/ sem fyrer honum annars eins gyllda/ vitna skylldu umm Sakleyse sijns Sonar: Þess vegna vard hier ein heidenn Kvinna Sannleikann ad seigia / Gydingum til Smanar z Fordæmingar / enn Christo til Æru / ad prijsa hann Riettlætann ad vera/ hvar til hun ann Efa hefur af H. Anda tilknwd vered.

Bidied.

Herra Jesu / Eg med kiene þitt Riettlæte og heidra þinn Gudsdóm/ Gief þu mier af Nad þad Riettlæte/ sem gillder fyrer þijnum Himneska Födur. Þu ert

ad vÿsu mier giørdur og giefeñ til Helgunar z Endurlausnar. Lát þiñ Guddom koma til Hiálpar mÿnum Mañdome/ so ad eg Rangz lát Mañeskia fyrer þig þu H. Gud og Madz ur ødlest Riettlæted og eilÿst Lÿf. DRottẽ JEsu Jklæd mig þÿnu Riettlæte / so ad eg þurfe ecke Ber og Nakeñ fyrer þÿnum og mÿn um Fødur. Gief mier miñ Himneske Brooder þad hid sama/ hvad eg kañ ecke af Jørdeñe ad ødlast. Eg vænte mier af þier mÿn Heill þess Skrwda/ sem mig prÿde/ þess Hiarta/ sem þier þocknast/ þess Lÿfernis/ sem þier sie þæz gelegt/ og Gaafu til þeirrar Umgeingne / sem epter þÿnu Giede sie. Fordæm þu mig ecke ept er þÿnu Riettlæte / helldur giør mig Sæluz hoolpeñ epter þiñe Giæsku: Þo þu ad vÿsu ecker mitt Riettlæte hier þiñer/ þa tipta mig og aga i Mæta/ so sem eirn Fader/ eñ burtz kasta mier ecke/ so sem eirn strangur Doomz are. Eg akalla þig O JEsu/ frahverf ecke þiñe Magt vid eitt lÿted Graastrá/ helldur lát mig Krapt og Vøkva fá af þier/ þu mitt Lÿfsins Trie, Og med þvi þu ert Riettlætz ur/ þa meddeil þu mier þeñañ Dÿrz Grip/ án hvørs eg kañ ecke ad komast i Himnarÿke. Ef hvad þitt er/ þad er mitt/ þa mun eg alldrei Fyrerfarast: Eñ nu er mitt Hiarta þitt/ og þu ert miñ/ so mun eg fyrer þig verda Eilÿfz lega Sæluhoolpeñ/ AMEN.

V. Um þad Hroosunarverda SKOP edur SPOTT.

Ryer

Yfer hönū var skrifad Yfersskript- eñ med Griskum / Hebreskum og Latinskum Bookstøfum : Þesse er Konungur Gydinga. Þetta skrifade Pilatus Christo til Spotts z Vthroop- unar um̄ pad/ og i peirre Meiningu/ ad hañ være eirn Betlare og Stafkalls Kongur/ Eñ Gudleg Speke hafde stick ad og tilætlad/ ad þetta skillde þiena til Vigtugra Sañinda um̄ Christi Em- bætte og hañs Ofporgeingelegañ Heidur og Æru á medal Mañaña/ og þad þvi Veglegar/ sem þetta Sañinda Vitne var hönū wtgiefed af hñs eigeñ Doom ara. JEsus var hañs Neite/ þvi hñ atte oss Sæluhoolpna ad giora. So lijka ætte hañ Nazarenus ad heita/ þad er Helgadur/ sa er sialfañ sig vorra veg na Gude helga z Foornfæra kynne. Eirn eñ var hañ Konungur af Gude stickad- ur/ z Dootturenñe Zion/ so sm̄ eirn Kong- ur bodadur/ Zach. 9.

Lætum oss Bidia.

DRotteñ JEsu miñ Konungur/ J hvørs Nafne sig skulu øll Kne beigia/ þaug sem eru

eru a Himnum/ a Jørdunñe og under Jørdunñe. Lat þijna Nad mier skioorna/ fra nu og til Eilijfdar. Aller Huter eru hier under Fætur lagder / og øll Lønd eru full af þinñe Dyrd. Allra Augu vona uppa þig þu Vollduge Konungur Dyrdarennar. Veit mier þar til Krapt þijna gooda Anda/ ad eg mætte blijfa þin̄ Trwr og Stadfastur Undersaate. Hugga mig vid þijne Verndan/ og gled mig af þijnu Vellde. Eg tilbid þijna H. Kongs Tign min̄ Konungur/ ælijt þu mig i Nad og vertu mijn Hiælp og Hlæstod/ er mig frelse fra Daudanum/ Helvijte og Eilijfere Fyrerdæmingu: Enn veit mier min̄ Gud og Kongur af þinñe Nad/ Hluttdeilld ad hafa i þijnu eilijfu Rijke: Bænheyr mig min̄ Kongur/ þvi eg akalla þig/ Am̄.

VI. Um þan̄ Vellucktande ODAUN.

ÞEir sem fram̄ hia geingu Lostudu han̄ og hristu sijn Hofud/ og sumer søgdu: Han̄ hefur treist Gude/ sa Frelse han̄ nu. Barke þeirra Ogudlegu er open̄ Grøf/ hvar wt af ecke ert an̄ad en̄ Fijla og Odaun koma kan̄. David klagar yfer ad fram̄ vid sig sie kastad og sagt: Hvar er nu þin̄ Gud? Ps. 42. Og so er og eirnen̄ Fyrerspad i Ps. 22.

Ps. 22. & 69. Item Esa. 53. Ad Vid-
lijkt Bryxle mun vid Frelsaran i prame
hafft verda/ Samt verde þesse Odaun
ad sætum Ilm : Þvi hvad kan vid eirn
Guds Man Vigtugra ad seigiast en þ/
Nan TKeiste GVde. So var eirnen
Christur til þess i Heimen komen/ad hn
sijnum Fødur Alljdugur giørdest/allt til
Krossens Dauda / og þad i sanarlegu
Trauste/ ad þesse hns Kross munde øll-
um þeim/ sem a han trwa / verda eirn
Sigge og Vegur til eilijfs Lijfs. So
søgdu og Fiandmennerner a moote sijnum
Vilia Sannleikan/i þessu um vorn Vin/
og vier erum skillduger eirnen þessum Sann-
leika/ af hns Mootstøndurum um han
søgdum/ ad fylgia/ og med hønum Gude
a Himnum ad treysta/ bæde i Medlæte
og Mootlæte. Vissulega þad Vonan-
de/ ad sa sem Gude treyster/ hafe Bygd
a Biarge reist / og sie Sæll / bæde a
Himne og Jerdu.

Lærtum oss Bidia.

Herra JEsu/Syndanna Avøxtur er Skøm
og Sman / og vier sem erum Konungar/
Høfdingar

Høpdingiar og Fedur/ meigum skamast vor/ad vier hyøpum syndgast hier a moote. Vier med/ kienum giarnan þad/ad alla þa Smæn sem þu liided hepur/hyøpum vier mørgum Þusundsinum þorþienad/ og erum þess verduger/ ad vier ap Dioplenum og øllum Fordæmdum / [illegible] Spottader og Smænader/ þyrer þad vier høp um smæd þyn Bodord / og so opt med Villa þitt Løgmal yþertroded. O JEsu / Eg fell hier til Foota/ og bid þig vegna þinar myklu Smænar/ sem þu hepur mita vegna lided = DRottenn min Frelsare / Myskuna þig yþer þessa þyna auma Skiepnu/ og Verk þina Han da/Fyrergieþ þu mier þad hvad eg giøret hepe/ Og sloorna mynu Hiarta þramvegis/til Hlyd ne vid þig alleina / Enn gieþ ad þad Spott og Hæd sem þu leidst / verde til Framþylges mine Vegsemd og Sæluhiælp a Sydasta Deige. Og med þvi þu hepur myna Søk og Sekt uppa þig teked/ þa læt mig þrijann verda/ þra allre Smæn og Hædungu / Helvijtes og heinar Aleitne / So ad hvad ap hier er bært og borgt ad/verde alldrei kramar ap mier aptur heimt. Eg treyste þier/so sem þu treystir þynum Fød ur. O DRottenn læt þinn Pioon alldrei til Skamar verda / A M E N.

VII. Um þaug Meiningar myklu FAAB ORD.

SANNlega hepur þesse vered Guds Sonur z Rietlatur Madr. Soddann

Lyk-Predikun giørde Noþuðsmadureñ / sem sæ uppa Dauda Frelsarañs / Og þaug Undur sem skiedu i hñs Burtsþor: Fæ Ord eru þ eñ þo Meiningar mykel/ hafande iñe ad halda i stuttre Sumu Tvoþalldañ Sañleika. Vissulega var Jesus Guds Sonur/so sm Fadereñ vitn ade Opeñberlega vid Ana Jordan/med sine Raust aþ Himnu/So var hñ og eirn eñ vissulega eirn Riettlatur Madur/sæ er aungvñ Mañe Illt giørde/ eñ øllum Gott / So sm hñs eigeñ Fiandmeñ med kiendu og eirneñ/Marc. 7. Hier uppfyllt est þ hvad Herrañ sialfur seiger/Matth. 8. Marger munu koma aþ Austre og Vestre/z sitia til Bords med Abraham Isaach og Jacob. Þviad nær Drottens Riettinde ganga i Landenu/þa læra Iñ byggendurner Riettvissena / Esa. 26. Þañeñ vard nu Christi Sakleyse med Sia Sañmælu aþ hñs Ovinum vottad og auglyst/og tiædest so Drotteñ sæ/ er hañ ætte ad vera Nøytur og Raudur/ Raudur vegna sinar Pijnu / eñ Nøytur

vegna Sýns Riettlætes / Lopk. 5.

Lætum Off Biola.

NHErra Sætaste HErra JEsú/ miñ goode Frelsare / þu þiñ Riettlæte eet þaneñ pyrer þa Ranglætu / Saklaus pyrer þa Søkudu: Þu hepur bored vor Kranktdæme / og vorum Hrygdum hladed uppa þig: Hvør vill nu at saka off/ þar þu off Riettlæter: Hvør vill off Fordæma? Þar þu off Sæluhoolpna giører. HErra JEsu / ep Sathan a mynum Sýdasta Burtþerdar Tijma / vegna Syndaña þlaka kyñe ad mier hardlegana/ Læt mig heyra þesse þyn liwþu Ord: Eg er þad Lambed Guds sem ber allar Heimsens Synder. Eñ so leinge og a medañ eg liþe hier / þa hialpa þu mier/ ad eg gooda og þrooma Umgeingne hape/so ad eg ecke tape þvi Napne/ ad heita þitt Barn. DRottieñ/ Læt mig pyrer þier ganga i Froomleika/ og eirneñ nær Naudsyn krepur/ alldrei apneyta þier pyrer Møñunum/ helldur kig og þiñ Sañleika þrialslega jata og vidurkieña/ Og þar i moot i giegn øllum Ovinum/ mier Verndar ap þier vænta. Þetta virdstu O JEsu mier ad veita/ og taka alldrei þra mier þiñ Heilaga Anda / A M E N.



Kvølld þeinkingar/ Tileinkadar Fioordu BIKBRNE.

Vm Siø Mootþrooanlegar LIGAR / Bæde Vina og Ovina CHRISTI.

I. Vm þa Spillingu / hvørre Vel Var Vared.

Pa JEsus Var i Bethania i Hwse Simonar hins Spitelska / gieck Kona ad hønum / hafande Bauk dyrlegs Smyrsla Vatns / Og hun hellte þvi yfer Hofud hønum / er hñ sat vid Borded / Eñ er pad sau hañs Læresveinar þycktust þeir vid / og søgdu: Til hvørs skal þesse Spilling / Matth. 26. Pa took Maria eitt Pund Smyrsla af hinu skiærasta og dyrasta Narden / og smurde Fætur JEsu / Pa sagde Judas Iscarioth / sæ er sveik hañ þar epter: Hyrer þvi eru þesse Smyrsle ecke selld fyrer 300. Peninga og giefeñ Fatækum? Eñ Christur vottade / ad þetta munde þessare Konu vera til Heid-urs og Hrosunar fyrer Gude og Møñ-um / Joh. 12. Þvi Fie og Peningū sim

vier kostum uppa vort Nøþud Christű /
og hűs Lime/ þa Boludu edur uppa Kyrk
iur z Skoola: Þvi er miøg vel vared og
fyrerkomed/og þad gieþur Hundradþallt
aptur aþ Hundrade. Hvørt Profit og
Abata í Verallðlegre Høndlan ei er ad
fa/helldur i Heimenum/alleina plagast
sa Reikningur ad brwkast: Hvada Lÿge
er þad þa/ ad Guds Þacka og Myskun
ar Verkeñ sieu Spilling. Sæll er sa
sm̃ gieþur / þvi hønũ mun gieþed verda.
Hvørsu myked sm̃ Meñ gieþa i soddañ
Mæta/ aþ þessu Jardneska Gotze/ þa
ma þad alldrei Oþmyked heita/þvi þad
er Guds ædur fyrer fram̃/z eingeñ heþ
ur meira ad seigia edur ræda yfer sijnu
Gotze/ Eñ so sem Rædsmadur/ sa er
skÿdasta Reikninskap a ad giøra siñar
Medþerdar z Rædsmeñsku. Sællra er
ad gieþa eñ þiggia. Sierhvør er skylld
ugur liwþlega z med goodþwsu Hiarta/
hia allre Spillingu sig ad sneyda/og øll-
um Oþarþlegũ Hlutũ aþ sier ad koma/
og veria Fie sijnu og Peningum til þess
Naudsyn

Naudsynlegasta/ sm er Fæatæku til Forsorgunar og Forlags Expres. So mun lijtel/ eñ þo aþ goodum Huga wtlæteñ/ Noþudsumña Kiærleikans aptur aþ sier gieþa/ eina mykla Renlu Tijmañlegrar og eilijfþrar Farsælldar. Gud lætur sier lijted nægia/ nær Formegnan og Expneñ kuña ecke myked aþ sier ad gieþa. Dwþ ur eru honum eins Oþþur og Naut og Sauder. 1. Vilie nockur Ydrunar Vatn giora til ad þvo med JEsu Fæt-ur/ take sa allar sijnar Synder/ hvoriu Naþne sem þær heita / og melie þær vel i Kvern og Mortiele siñar Samvitsku: Helle sijdañ wt yþer þær heitum Tærū-sañrar z alvarlegrar Ydrunar/ z blande þar vel vid glooande Angre fyrer drygd ar Mysgiorder. 2. Eñ vilie hñ brug-ga Gudrækneñar Vatn/ þa take hñ fyr er sig alla þa Velgiorninga sm JEsus i Lijþe hñs/ liwþu og leidu heþur honū audsyndt / og legge þa i sijns Hiartans Miñe / og helle þar wt yþer Fagnadar Oleo Gudrækelegrar Yþervegunar og

Hugleidingar/ og giøre þad sijdan Vel-
lucktande/ mz Hiartanlegu Þackar Opp-
re. 3. Vilie han giøra Kiærleikans
Salve/ þa take han alla Naudsyn þrra
Voludu z Fatæku/ og legge þar til sijna
Broodurlega Medaumkan / og læte so
breñheitt verda i sitte Medlijdan/ z giøf
ullt og Avaxtarsamt i sijnu Orlæte: So
ødlast han / hvad Maria Magdalena
pieck / og hefur aungva Spillingu edur
Ohagnad sier giørt/ helldur þar med/ad
han JEsum i sijnu Limu smyr og vok-
var/avinnur hn sier Vegsemd hia Gude/
og Verdlaun i þeirre Sælu Eilijfd.

Lectum Off Bidia.

Æ Ra klaraste HErra JEsu/ Eg hefe lie-
la Formegan og Epne / fyrer hvilykan
Konung sem þu ert/Eñ med þvi stoorer Herr
ar/virda framar Giafaran og hñs gott Hiarta-
lag/ eñ Gafuna sialfa: Þa fære eg þier nuñ
Vilia/ ásamt allre mine Formegan/med tak þu
þyøruteggia hier til Þioonustu: Þu þecker
mitt Hiarta/og veitst mijna Formegan / þad
hvøro eg af þier aptur Oska og beidest / þess
beidest eg epter þijnu Fyrerheite þessu: Bidied
og munu hier ødlast. Þar fyrer/bid eg þig
DRottenn alleina þar uñ / ad þu gefer mig
hier/

Þier/ og þig mier / so hep eg Nægd i þier/ og hvad þig a mier og hia mier vantar / þad bæt þu med þine Nad / En lat mig eckert þad þyr er Spillingu hallda / sem eg er skylldugur þier til Heidurs og Æru wt ad leggia. Þu ert all ur myn einka Eign / En tak allt þad ad þier/ hvad eg er og hefe/ og halltu mynu Hiarta vid þad eina/ad eg Elske þig/so a eg og hefe med Mariu þad besta Hlutskiptid/sem alldrei mun fra mier tekid verda / AMEN.

II. Um þad mykla Oþtraust.

Eftur sagde: Þo eg ætte ad deya med þier/ þa vil eg þo ecke afneyta þier/ Slijkt hid sama sögdu aller Læresveinarner / Matth. 26. Hvar hn stendur/ siaae sa til ad hn falle ecke / 1. Cor. 10. Og sierhvör verke sijna Salu hialp med Ugg og Otta/ Phil. 2. Oþtraust z Hyrduleyse er su næsta Trappa til Nrösunar. Fyrer Uggleyse fiell Noe i Oþdryckiu/ Loth i Blood-Skomm/ David i Mannslag og Hoordoom/ Salomon i Aþgudadyrkun. So opt sem Munnurenn mæler þitta: Eg vil edur ætla ad giora þad edur þad/ þa prettar hn sitt Hiarta.

Vppa þetta Ord/ Eg / þad er sialþaſt mig/ vil eg alldrei reida mig/ þvi eg er eitt brothætt Kier. Med Guds Hiælp og i Krapte hans Styrkleika / ſeigeſt S. Paall formeiga allt/en annars ecke. Heþde Petur þad hugleidt fyrre/ þa munde alldrei Oþtrauſted haþa komed honum til ad tala þetta/ nie hann ſem ſendur var til ad predika Saſtleikann / Liwgare, orded umm ſialþann ſig. Hvørke kann vor Ande Viliann ad haþa nie Holldeð Kraptana; Hvorneſt kunnum vier þa ad ſtandaſt. Vilie Madur mæn Hreſunar mz Chriſto ganga/ þa er þad beſta Ræd þar til ad bidia hann/ ad hann alldrei yþergieþe vorn Anda og Holld/ ſo munum vier fullørugg ver med honum fæ ad ganga/annars ligg-jum vier fallner a Veigenum og verdum epter / og þo fullann Vilia hoþum/ foreigum ſamt eckert ad giora.

Lætum Oſſ Bidia.

Ah Drottenn Gud/ þeir Heilsgu haþa ſijna Breſte / og þyrer þier er einginn Mann Al-giørdur/ Eitenn er Andenn ad ſønnu viliugur til þins Gooda/ enn þormær þa lijtid edur eckert ad pram-

fram̃kvæma / æ medañ hañ býr í Lýkamans Hreysé. Allra kiæraste Fader/ hafþu þo samt Þolinmæde vid þyn veiku Børn: Sundur brioot ecke brakadan Reyr/ Og þo vier ei alltyd kuñum ad frañkoma vorum goodum Afsetninge/ þa Myskuna þig yfer oss/ og ælýt í Nad vorn Veikleika: En lat oss alldrei treysta so uppa sialfa oss / ad vier ætlum oss meir og freckar en vier formeigum/ helldur styrk oss í øllu goodu Afforme/ og hiælpa oss fyrer þiñ Krapt þad sama ad fram̃kvæma. Og nær þar koma kañ / ad vier sem þeir sømu / skulum ganga Veg Fætæktarennar Stundlegrar Lægíngar edur og eirnen Daudañs/ Þa gief þu oss O DRotten þar til Fætur / Hiarta og fullhressan Huga. An þyn er allt Onytt og tapad/ Med þier og þiñe Hiælp er allt uñed. Þar fyrer vertu hiæ oss Herra/ og yfergief oss ecke/ Þa munū vier styrkver verda í þynū Krapte/ og giera þad halldeo hvad vier lofum. Þar til hiælpa þu bæde mier og øllū oss/ miñ Konungur og miñ Gud / A M E N.

III. Um Þann Okunnuga KUNNINGJA.

OG Petur Afneitade med Eyde/ ad hann eige þeckte hn̄ þn̄ Mañ/ Matth. 26. Israels Foolk hrasade ecke so fliott til ad dyrka Gull-Kalfeñ/ so

sem Petur vid Ord leidrar Ambaattar/ til ad apneita sijnū Herra og Meistara hañ ad apsveria/og sier sialpum ad formæla. Hvad sem hvør seiger hier um/ þa er þesse Synd allt opstoor og mykelþeingleg/til þss ad hana meige forsvara/ edur med Fijkiublødum einū hylia: Eñ þo Otte Skielþing og Dadgiætne være hier Ordsøk til/þa var þad samt Openber Lyge/ad seigiast ecke þeckia þañ/sm Madur hapde fyrer litlum Tijma ædur sied. Ep þetta hender þaug myklu Biørg/þa meiga þær litlu Hæder z lægu Daler vita sier ei Ohætt vera. Þeir sm meina þad þeir mune alldrei skeika/ falla Optsiñis fyrster. Hvør hñ tekur a Tiør uñe/hañ saurgast þar æ. Hepde Petur vered apsqdes fra þeim vonda Selskap/ þa munde ei so illa hapa falled fyrer honum. Sæll er sa sm ei geingr i Raade þeirra Ogudlegu/Ps. 1. Vondt Samtal spiller goodū Sidū/og hvør hñ giepur sig i Hæskañ/fyrerþerst tijdum þar iñe.

Lætum Ɵss Bidia.

O Þu Elskulegaste JEsu / Vardveittu mig med þynu Mætte i Trwne til Sæluhiælp-ar/og hallt mier stødugum til Enda. Set myn-ar Fætur a Veg Fridarens/z bevara þa/so þad skeike ecke. Æ DRottenn/ yfergief þu mig ecke/ svo ad eg alldrei yfergiefe þig. Lat mig i aungvann Hætska giefa mig fyrer eñ sw Stund kiemur/ sem hier hœckast þar til ad ætveda: Eñ kome sw Stund mier ad Høndum/ þa lat mig ei fyrer Mønunn hræddann verda/ helldur ed Einasta Lyfamann kunna ad deyda/ eñ Sælune giet a þeir ei grandad. Lat mig alltyd lykast verda þinne Mynd / Og so eg ætte þiña vegna ad deya / þa samt þvi triua / ad Dauþe þiña Hellagra se dyrmætur halldenn fyrer hier/og sæ sem synu Lyfe fyrer þynar Saker tyner i þess-um Heime/hann mun þad a Sydasta Deige aptur piña. O DRottenn / Lat mig ei Mieñena so Ottast / ad eg halle fra þynum Otta / Lat mig helldur medkieña þig fyrer Mønunum/ so ad þu medkieñer mig fyrer þynum Himneska Fødur. Veit mier nu þar fyrer stødugum ad standa i Trwñe a þig / mier til eilyfrar Sælu hiælpar / A M E N.

IV. Vm þa Samþycku/sem þo voru Osampycker.

Als Fereleñ vid Frelsarann var bwed ad uppbyria/med Ælogun-um z Þvingan Bandaña. Þar fyrer

fyrer var nu i Caiphas Høllu miøg A'
hyggiulega leitad vid/ ad fa einhvøriar
Yfervarps Ordsaker/ sem gyllda mætte
fyrer Almwganū til ad koma hønū aþ
Døgum. Þess vegna voru nu tilsetter
hønū i moote Imser/ Blygdunarlauser z
Samvitskulauser Vottar: Eñ þeirra
Vitnisburder urdu ecke samhliooda. Eñ
þo þr aller añars være a Einu/ z hiellde
aller og mpormudu eitt i þvi/ ad JEsus
skyllde fyrer þeirra Lygar deya. Eñ
hvørsu Osamhliooda og Olijker sīn þrra
Vitnisburder voru/ þa mttu þeir samt ad
gyllda til þssa Aþorms/ þar aungva ad-
ra var ad fa/ med þvi eingeñ fañst søñ
Søk / sem hañ mætte med fella. Þad
Christur haþde mdur meint og talad um̄
Musterè sijns Lijkama / Joh. 2. Þad
mtte nu samt a þrra Tungu / ad vera
meint og talad um̄ Mustered i Jerusal-
em. Hønum var gieþeñ sw Søk/ ad hñ
heþde villt og aþvega leidt Foolked/ med
siñe Kieñingu og Lærdoome / þar hañs
Lærdoomur var þo sa same/ sīn Moyses
og

og Spámeñerner ædur fyrre framſett høfdu/og þar ad auke var hñ komeñ ad leida þa a riettañ Veg ſem villt fooru/ ſo ſm̃ Gydingar ſialfer þad ſama um̃ hñ vitna ſeigiande: Þu ert eirn Lærémeiſt. are af Gude komeñ / og kieñer Guds Gotu i Sañleika. Framar bæru þeir fram̃ hier/ ad hañ hefde fyrerboded ad giefa Keyſaranũ Skatt/þar hñ þo bæde ſialfur gallt hañ/ Matth. 17. Og lyka bauð þad ødrũ/ Matth. 22. Þeir giefa hønũ ad Sok/ ad hñ hafe giefed ſig wt fyrer eirn Kong ad vera/þar hñ þo flwde þa Foolked villde giøra hañ ad Konge. So mætte þad nu maklega ſeigiaſt um̃ þeſſa Ovine Chriſti / ſem þar ſtendur/ Mich. 3. og 7. Þier hated þad Gooda/ og elſked þad Vonda/þeir ſm̃ Macktena hafa/ræda ept᷑ ſinũ eigeñ Vilia Skada ad giøra/ og beygia þad hvørt þr vilia.

Lærdom off Bidia.

ASTwdlegaſte Herra JEſu/þu varſt vorra vegna Syndare halldeñ/ z ad Synd giørdh ur/ ſo ad vier ſ hier yrdum bad Riettlæte/ſem fyrer Gude gilldet. Aumkaſt þu yfer mána

Sok

Søk og Sekt/ hvørrar eg hefe aflad / og lät mig nioota þess Betalings/ sem þu hefur þar fyrer wtlagt : Myn Samvitska vitnar moote mier þ rietttt er/Diøfullen talar mier i giegn/og eg kan ecke ad þagga edur straffa han. Eg hefe Syndgad og allra Ogudlegra og Ohlyd/ enna Sona Strafp med riettu forþienad. En nu flij eg til þyn HErra JEsu/ z leita Nådar/ Lät þitt Riettlæte mier. fyrma/og þyna Myskun mig Endurnæra/ so ad myner Orner siae þad og skamest syn/ ad eingen þeirra verde til Skamar/ sem a þig vonar. Skillde þad koma um myna Lyfsdaga/ ad myner Fiand men framberu rångan Vitnisburd / mier i moote/ Rångsnere Ordum mynum/ og kiæme synum Villa fram/ Þa lät mig O þu Þolenmooda og Hoogværa Lambed Guds/ þad allt med stilltu Giede medtaka/ so sem mitt Synda Strafp/ En bugga mig þar vid/ ad þu stendur fyrer Måle þeirra Saklausu / hatar allar Lygar/ og muner etenen läta til Skamar verda þa/ sem mier hafa Rångleg a i moote talad. Lät mig eige betre Luku leita i þessum Heimenen þu sialfur hafdt hefur/ helldur mig i øllum Mootgange þar vid glediast / ad eg þar wt: fier Samlykur verd. Hiälpa mier Drottenn JEsu/ Diøfullen og alla hans Løstunar z Lygafulla Fligiara ad yfervinna : Vm allt ann ad ecf eg Abyggilulaus og Ofygden/ Amen.

V. Vm þad Sakfellda Sakleise.

HEir Svorudu og Sogdu: NAfn Er DAudans SEkur/ Matth. 26. A medal þeirra Ærulausustu Lyga/ þa var þesse sw Stoorkostlegasta og Svyvirdelegasta: þesse Vrskurdur gieck fram a moote Skinseme z Samvitsku/ z var þar til løk Beviising leidd/ ad Frelsaren hefde giert sig sialfan ad Guds Syne/ þar han var þo af Fødurnum fæddur fra Eilijfd/ z hans Verk vottudu um hans Guddoom i øllu Gydingalande. Nicodemus hafde z eirnen ádur fyrre lijst fyrer vorum Frelsara Samkunduñar Vrskurde/ ad Men yrdu ad hallda hn̄ af Gude komen edur Guddoomlegan / þvi eingen kynne ad giora þaug Verk/ sem han giørde. Hvert a moote øllu þessu laata þeir Ꝥ þo so heita/ Ad Han Sie Daudans Sekur. So er er þvi þa vared um þa Riettlætu/ ad þeim vegnar lijka sem þeir hefdu Illa giort/ Eccles. 8. Þar af kiemur þad/ ad þeir kvarta og seigia: Skal þad þa til Einskis vera/ ad mitt Hiarta lifer O-

strappan-

straffanlega/ og eg þvæ mijnar Hendur i Sakleysenu: Enn DRottenn steiper þeim Ogudlegu til Grunna/ so ad þeir Forganga og taka Enda med Hrellingu/ Psalm. 73.

Lætum oss Bidia.

O Þu Saklausa Lambed Guds/ þær Lygar sem hier i giegn og uppa þig sagdar voru/ þær voru Sannleikur uppa mijna Sijdu og um mig. Hier hefde ei Villt vered farid um þert soonuna/ hefde eg Illskann so mikelig tilreikad Hiarta og Saalu/ Munn og Tungu þinna Fiand-Manna: Eg var Daudans sekur/ enn þu hlautst fyrer mig ad deya. So var þad fra Eilijfd af þijnum Fødur ælyktad/ ad sa Riettlaate skillde lijda fyrer þann Ranglaata/ og þu varst komenn alla Auma Syndara Saaluhiolpna ad giøra/ hvad eige kunne ad ske an Bloods-Uthellingar og Dauda. Þar fyrer hlautst þu og villder deya: Þu hinn Saklause deydder fyrer þa Seku/ og ert vorra vegna Særdur / og fyrer vorra Misgiørda Saker deyddur. Vey þeim Doomurum/ sem a moote øllum Riette a þig Urskurd løgdu/ Enn sæll er eg þess vegna / ad eg fyrer þann Oforþienta Urskurd og Dauda Doom/ sem þu leidst / er frijadur fra Diøfl-enum/ Helvijte og eilijfre Fyrerdæmingu. Drottenn JEsu/ þu leidst liuflega fyrer mig / so ad eg þyrfte ecke ad Eilijfu ad lijda. Þijn Elska til þinna/ var meire enn so/ ad þu villder koma

hier

ker undañ Ofrijke og Ranglæte þessara Føl-
sku Doomenda. O JEsu/ þitt Sakleyse hel-
ur alla mijna Søk og Sekt/ og sa Orettferd-
uge Urskurdur/ sem a þig gieck / hefur mier
Himneska Heill utvegad. Eg bid þig Aud-
miuklega/ Gief ad mig alldrei hrelle Urskurd-
ur Veralldareñar/ þo hañ kuñe mier / so sem
þier ad þyngia : Miñing þyns Sakleyses
skal mier Poleñmædeñar afla/ z ei lated ackta/
og þo eg af Mañlegum Doomara dæmest/ nær
mitt Hiarta añars mig ei fordæmer/ og mitt
Lijferne mier ei Kiñroda giører / Hvar fra
þu DRotteñ mig vardveit / og veitu mier
Nalægur med þijnum H. Anda Allstadar/og
i allañ Mata/ i giegn øllum mijnum Ovinū/
Andlegum og Lijkamlegum / Amen.

VI. Um þañ Snauda RAVPARA.

PJLATus Sagde Til HANs: Talar Þu Ecke Vid mig/ Veistu Ecke Ad Eg Hefe Valld til ad KRossfesta Þig/ z Eg Hefe Valld Til ad Lata Þig Lausañ/ Joh. 19. Þessum Snauda Raupara og Lygara svarade JEsus og sagde : Þu Hefder Aungva Magt Yfer Mier/ utañ Hun Være Giefeñ Þier Hier ad Ofañ. Þar

er eingu er eingeñ Valldstioorn/ utañ hun sie af Gude/ Rom. 13. Og eirneñ Vndergiefj eñ Gude. Gud hefur heñe Valld og Magt giefed a Jørdeñe/ eñ Alvalld og Ædstu Magt a Himnum / yfer heñe og allre Veralldar Kryngluñe/ hefur hañ sialfum sier ætlad og epterlæted. Valldstioorneñ ber Sverded/ og heñe er þad i Hendur feinged til þess hun þad brwke/ eñ vanbrwke hun þad / þa mun Rijkesins Spijra hiña Ogudlegu eige bijfa ad eilijfu / yfer Hoop ffra Goodu/ Ps. 125.

Ænkum Off Bidia.

DROtteñ JEsu / hockn:st þier þad eg skule med þier lijda / Pa lat mig ei ælijta þar wti Hønd Maññña sem mier þiskar / helldur þig alleina fra hvørrii mier kiemur bæde Medlæte og Moorlæte. Pu hefur Hiøttu Maña þier i Hende/ og hneiger þau eins og Vatnslæke: Eg vil ei ottast fyrer nockrum Maññe/ Einkum med þvi sw ædsta Magt a Jørdu / hlijtur af þier Fullmagt og Myndugleika ad hafa/ i ollu hvad hun giører. Skule eg nockud mootstædelegt eiga ad lijda / þa trwe eg ad þu þad sama mier til Typtunar leyfer hafer. Kome nockud Gott fram vid mig / þa vil eg þier þad alleina þacka. Veit þu og øllu þeim sem Magt og Valld hafa Maññña a medal/ad þeir

þeir halde sijne Macht i Hlyðne og Vndergiefne vid þig / og þiønde so og medþære / ad þad Vonda verde straffad / En þad Gooda styrckt og forsvarad / og þeir hafe þig jafnan fyrer Augum / en treyste ecke uppa sin eigen Krapt, Stadfestu Stool þeirra sin þig heidra og upp hef þyna Þioona / z gióf til Sciñar allt Ranbabrugg og Afborm hiña Ovina allra / So ad øll Veralldeñ reyne þad þu alleina sert Gud / og ad aller Meñ sie / so sem ecker fyrer þynu Auglite, Þitt Atkvæm alleina stødugt stande / En þeirra Oguðlegu eydest og til Grunna gange / A M E N.

VII. Vm Þañ Dauþa og Dofna D A A R A.

Pilatus Took Vatn og þvoðe Hendurnar fyrer Foolkenu og sagde: Saklaus Er Eg Af Bloode þess hins Riettlæta. Adr sagdist hñ hafa Macht til Christum lausañ ad læta/ eñ nu dæmer hñ hñ til Dauda a moote siñe eigeñ Samvitsku/ so sem eirn Ranglæatur Doomare/ og saurgar so siña fyrre Vitsku og Forstand / med ammætlegum Dauþleika og Daaraskap/ einkañlega þar wtj/ ad hañ

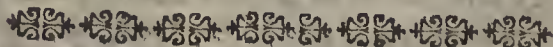
meinar sig med Handa Pvottenū kuñā ad hreinsa sitt Hiarta/ Og hvorneñ kuñe hñ saklaus ad vera/ sm̄ i ollu var sekur: Svo vard hañ hier med eirn Liwgare / þar hñ sekur voktade sig saklausañ/ Sæ er hid iñra var fullur Rans og Opeckt ar: Hvorneñ mætte hñ þvo syndar Hend ur i Sakleysenu/ þar hñ hafde Skulld i ollu þessu. Þañeñ vard hañ nu fyrer ollum Heime Eirn Dofreñ / og sem Eirn Daarlegur Diøfull / leitande þar Hreinsunar er hana var ecke ad fæ/ og kallade þad hiæ sier hreint / sem a og hiæ honum eilijflega Ohreint blijfur.

Lætum Oss Bidia.

Ah Kæra Bixraste HErra JEsu / Hvørsu klook og vitur sem þessa Heims Børn eru/ i sialfra siña Augum / Pa eru þaug þo dauf og daarleg fyrer þijnu Auglite. Læt mig alld rei verda so Blyndañ / ad eg ei siæe hvad til mijns Fridar heyrer. Þar er eckert Vatn sem kañ ad hreinsa mig af miñe Saurgan/utañ ad eina þad sem blaut af þiñe Allra Helgustu Sijdu / þad sama tek eg þvi ad mier / O þu Allra skiærasta Barned Guds/So muñ eg fyrer þad sama eilijflega frij verda / frá allre miñe Sekt. Hialpa mier og eirneñ fram veigi

es

to til þess hins sama / ad eg þvoi mijnar Hend ur i Sakleysenu / og þar ecke uppheþie til þijn nær þar eru pullar aþ Bloode / En þyrer þitt Blood hreinsa þu mig aþ øllum mijnum Rþer trodslum: Veit mier ad eg aungva Brunña leite sem Vatnslauser eru / og aungvu Vatne hallde / helldur þijn alleina / þu Brunñur Lijþsens. Upplijs þu þar þyrer mijn Hugskots Augu / so ad eg þess Vegar sem alleina til þijn liggur þorsiamlega leite / og hañ mier til Huggunar þiñe. Lat mig ei hneixlast þar a / þo ad Heimurenñ og hañs Børn / þegre og þorbloome med Fyskiu-Blødum sitt vonde Mælefne. Eg veit ad þessar utvortes þægudu Greþer / haþa ei añad Jñvortes ad geijma eñ dauð Bein: Lat mig alldrei Vondra Dæmum epterþylgia / myklu sijdur epter Reglu Oguðlegra liþa / helldur ætijd þig mier þyrer Augum haþa / sem ert Uppbyrian og Fullkomnare miñar Saluhialpar. Hyl þu mijna Søk og Sekt / og gieþ mier hana kvitta / þviad sialþur er eg Vanmættugur til hana ad betala / Hvøs sem þad þa vill seigia / ad eg sie sekur tilijþs Dauda / þa ertu hvad hvør seiger / samt miñ Jesu / sa mier er ordeñ Ordsøk þess eilijþa Lijþsens / Og i þeirre Von lat mig Liþa og Deya. / Amen.



Fimta Vika / Hvørre Tilteiknast NYBYENIBR.

Um Siø Plantz/og Siø Ord Christi a Krossenum.

SO sagde Fordũ Ruth til Naemi: Hvort sĩ þu fer/þangad vil eg og svo fara/hvar þu verd ur / þar em eg eirneñ / þitt Foolk er mitt Foolk/ og þiñ Gud er miñ Gud / Hvar þu deyr þar dey eg/ og þar vil eg og Jordud vera / DRottiñ giøre mier þad og þad/ Ecke skal ockur skilia nema Daudeñ/Ruth. 1. Trwa z trygg va Astvine adskilur ad søñu Daudeñ/ad Lykamanum til: Eñ þeirra Þele sem hvør heþur til añars blyþur samt / og varer i Daudanum Oumskiptelegur. Daudeñ nidurbrytur Lykamañs Hreyse/ eñ Miñingeñ varer og blyþur eirneñ ept er Daudañ. Þar var eitn Sidvane i Jsrael Fordũ/ad Jsraels Dætur geingu Arlega burt ad græta Doottur Jephthah aþ Gilead i fioora Daga a hvøriu Are. Þeir heilogu Zions Syner z Gud ræknu Jerusalems Dætur / oll til sam-

añs/

ans / mier elskanleg. Vor Himneska Elska er a Krossenū dæen/ og vier hoͤꝛ um hyugad til þañ Pijslū hladna Frelsara/ med margskonar hūs Pijslarhoͤgum/ i Miñe og Hugleidingu vors Hiarta ætt ad bera: Offred er fullkomnad/ Og Drottenn er eitt Stiñ fyrer alla dæeñ. Oss ber ollum / þad vel er uppbyriad i breñande Elsku ad fullenda z til Lycta ad leida. Komed þvi Konur og Meñ/z samtum oss ganga wt a Morkena/og vera i Þorpunum/Lopk. 7. Tokum oss fyrer eina Andlega Vegferdar og Pilagryms Reisu/til þeirra Plætza og Takmarka/ hvar sa sætaste IEsus uñgieckst/ z af sijnū Ovinū var illa wtleikeñ/ z uñ sijd er Lijfenu svipitur/ Soo munu Morgun Stunder þeirrar Fimtu Vikunar/ so sem hinar fyrre/vel og Nytsamlega brwkadar verda. Og so ad þetta Verk mætte i Guds Otta skie og takast / þa vijsa eg helgum Vegfarendū til SJD Plætza/ hvar ad hoofst z endadist ChristiPijna/ Og skal nu vijkia til þess fyrsta Plætzens sem er.

I. Jeruſalem.

Hun var ein Hoꝼud-Borg hia Gyd inga Foolke/ ein Drottning Borg anña/ þar Drottenn haꝼde ſitt Muſt ere/ Elld z Eldz-Opn/ Eſa. 31. Hvar eñ hvorge añarſtadar ad Foornernar og Oꝼꝼurenn attu ad breñaſt / og Stoor Hatijder ad halldaſt. Ein Fridareñs Borg kalladeſt hun / hvar ad Naꝼned Drotteñs atte eilijꝼlega ad bwa/ 2. Par. 33. Og hañs Ord þadañ wt ad ganga/

Her fellur nu til ad yfervega og tala. Fyrſt/ um þeirrar myklu Borgar O-Glæꝼu og ENDalyckt.

DRottenn haꝼde ſialꝼur hana upp bygt/ Pſ. 147. Og a heñar H. Fialle tilbædu Meñ/ Eſa. 2. Eñ med þvi þar iñe framꝼoor z vidgieckſt allskonar Goꝺſ virding og þeir giordu Guds Muſtere ad Mordingia Bæle / Matth. 21. og Aꝼ lijꝼudu Spæmeñ Drotteñs eirneñ/ Hvor ke Advorun nie Tar-Frelſarañs ackt udu/ myklu ſkiour giættu þeſſ hvad til þrra

Fridar

Fridar heyrde/ Þa kom su Borg med sijn um Jnbyggiurū um̄ sijder i sina Ovina Valld/ hvoriet hana nidur ad Velle brutu/ og Eydelogdu til Ævenlegs Vitnes burdar þar um̄/ ad hvar sømu og vidlijk, at Synder vidgangast/ þar hlijde til og mune koma vidlijkt Straff.

Latum Oss Bidia.

HErra JEsu þu Vollduge Sions Kongur/ Lat mig alldrei lijkiast þeim Jerusalems Borgar Mōnum / so ad ei kome yfer mig vidlijkt Straff/og yfer þa kom. Þeir hafa þier vetskuffad/eg vil þig ad mier taka: Þeirra Mter nadur forsmade þitt Lytelæte / Enn mier skal þad vera til Leidarvijsers, mz þvi þirra Augu voru forblynduð / þa gætu þeir ei þeckt þig / og þad var ad kienā þeirra eigen̄ Syndū. Enn upplijs þu mijn Augu med þijnu Lioose/so ad eg siæe þig þu eilijffa Lioos / og þad alldrei forsmæe / sem til mins Fridar heyrer. Lat mig eirnen̄ hier a Jørdu so bwa / ad sw him neska Jerusalem verde mijn eilijff Fagnadar og Fridar Borg. Bænheyr mig min̄ Frelsare/ þvi eg er bæde þin̄ Borgare z Vtlendingur/ Amen.

J Annā Mata fellur hier ad tala um̄ þa Hiartanlegū Epterlaungun.

Lœresveinarner tilreiddu i Jerusalem Paaskalambed/ Og þa su Stund kom / sette JEsus sig nidur og þeir toolf Postular med honum/ og hañ sagde til þeirra: Mig hefur af Hiarta epterlangad/ ad eta mz ydur þtta Paaska Lamb ꜳdur eñ eg lijd. Oss er bijfalad ad kungiora Dauda Drottens/ 2. Cor. 11. Og þad skiedur sier i lꜳge i þeirre Ny-Kvølldmꜳltijd / sem er Paaskalamb þess Nyia Testamentis/ epter Hlioodan sialfs vors Lausnara Befalningar. Sa sem hier til aungva Hiartañlega Gyrnd og Epterlangan hefur / hañ er kalldur i Elskuñe til Christum/ og i sialfum sier Onytur og burtkastañlegur. An Trwareñar fær eingeñ til Gude komest / eñ hun verdur styrkt og stadfest fyrer Orded og Sacramenteñ. Þar fyrer er vor Skyllda / ad hafa Hungur og Þorsta epter þessare Nꜳdar Mꜳltijd / og þui Riettlꜳte sem hun med sier fꜳrer: Jꜳ / lijka sem Hiørteñ þyrster epter fersku Vatne / so a oss ad þyrsta epter þessum

Himneska

Nijmneska Mijskunsemdarna Brunne.

Latum Oss Bidia.

Sæte Herra JEsu / Lat mig alldrei tregan nie toomlatan vera þessþins sama ad leita / sem eitt Hiartt minar Saalu er undertomen. Þu hefur eina Minning þinar Elsku stiptad i þettre H. Kvølldmaaltijd. Vpptendi ta i mier eina þvilijka Heilaga brennande Gyrnd og Epterlangan til þessarar sætu Fædu/ad eg hafe Vidbiood a allre Verolld/ en til þessarar H. Kvølldmaaltijdar vijdt upplate minn Munn/og mijn Saal hvgleit ecke/ fyrr en hun er fædd af þinu Naad. Hiartkæran þess eg þig O JEsu mijn Elska / Lat þennan Elld hia mier alldrei slockna / helldur mier vera þad hædsta Søgnud / ad meiga med Mautn þeirrar H. Kvølldmaaltijdar þier sameinast og samteingiast. Kom þu minn dijrmæte Fiestoodur: Mig langar epter þier / Endurnær mig med Eplum / þvi eg er siuktur af Elsku / AMEN.

J Þridia Mata fellur hier ad tala um þann uppatekna Þioons Bwning og FOOTLAVAR.



O JEsus stood upp fra Kvølldmaaltijdenne / og lagde sijn Klæde af sier/og took eitt Lijn-Klæde og gyrdte um sig/þar epter hellte hann Vatne i eina Munnlaug/ og took til ad þvo Fæt

ur siña Lœresveina / og þurkade þa med
þvi Lijn-Klœde sem hañ var umgyrdtur/
Joh. 13. Þetta giørde Jesus af Elsku
vid sijna Lœresveina/ adur eñ hñ iñsette
Kvølldmaaltijdena. Hañ mijnkade sialfs
añ sig og took uppa sig Þioons Mynd/
og vard lijkur ødrū Moñū/og ad Hegd-
an fundeñ sē Madur / Phil. 2. Vier
eigum ecke Ohvoigner til Guds Altares
ad ganga/ helldur fyrer saña Ydran/ad
hreinsa oss og prooba Jñvortis/og miñ-
ast þar med so vel a þa H. Skijrn/ fyr-
er hvoria vier erum Endurfœdder/ so sē
a þa H. Kvølldmaaltijd / fyrer hvoria
vier verdum af Syndunū hreinsader/og
grœdbæna þañ H. Anda/ ad hñ stockve
a oss þvi saña Hreinsunar Vatne/Ezech
36. Eirneñ vorn Naunga epter øllu
Megne elska/ og eige tregast i Kiœrleik-
ans Verkum/ vid þa Þurffugu/Gal. 6.
Helldur nær vier Myskun fremium / ad
vier þad med Føgnude giørū/ Rom. 12.
So og lijka i allañ Maata fylgium ept-
er Dæme Christi / hvør af Hiarta var

Lijtel-

Ästelætur vid hvørn Mann / Matth. 11.
Hviad Ästelætum giefur Gud Nad / 1. Pet. 5.

Latum Oss Bidia.

DJtelætaste og Astwolegaste HErra JEsu / Þu Vppspretta allrar Elsku / bæde vid Vine z Ovine: Eg packa þier fyrer alla þyna Elsku og Blærleika / sem þu um Eilyfd og um Allder Veralldar mier audsynde hefur. O DRottenn / Eg er mine þijnum Myskunsemdum og Goodgirne / Eg medkienne og jata med Packlætu Hiarta / ad þu med þijnu H. Bloode hefur hreinsad mig af øllum Syndum / og hvelged mig af øllu Oriettlæte. Vpptendra i mijnu Hiarta eilyfa Elsku til þijn / og gief ad eg þana audsyne vid alla Menn / og einnenn vid mijna Ovine / Lat mig elska þa sem mig hata / og giøra þui Gott sem mier illa giøra / So ad eg æfijd þinn ast mætte á vegum þinar Elsku / Lytelætes og Audmijktar. DRottenn JEsu / Lat mig æfijd hier og i øllu samlyfann verda / og hvo þu mig vel af øllum mijnum Illgiørdum / og hreinsa mig af mijnum Syndum / So ad eg sijdann Jklæddur þijnu Sakleyse / verda mætte Barn og Erfinge eilyfrar Sæluhiælpar / AMEN.

J Fioorda Maata fellur hier ad tala um Giefstabod Odaudlegleikans.

ENN Þa Þeir Nøtdu Neitt / Took JESus BRaued / GJørde PAcker / Og BRaut Pad / Og

Gaf Skinum Mereſveinum/ Og Sag-
de: T Aked Og E Ted/ þad Er Miñ
Lijkame. H Añ Took Og K Aleikeñ/ z
G Jorde þ Acker / Gaf þ Eim H Añ
Og S Agde : D R Ecked Aller H Jer
Aþ/ þad Er Mitt B Lood þ Eſſ Nya
T Eſtamentis/ H Vort Ad V T helliſt
F Yrer M Arga/ Til S Yndaña F Yr-
ergiefningar/ 1. Cor. 11.

Vort Paſkalamb er Chriſtur fyrer
oſſ Foornfærdr: Og ſo ſ Paſkalambſins
Nautn var i G. Teſtamentenu halldeñ
ad Kvollde / So iñſette og Chriſtur þ
N. Altaris Sacramentum a Kvolld-
T ijma/ Hvar af þad hefur þad Nafn/
ad þad kallaſt Kvolldmaaltijd. Eñ nu
er þad þeim Trwudu i Frelſe og Leiſe-
legt ad brwka/a hvørre Stundu og T ij-
ma þeir vilia. Þeſſ Jñſetning upp-
byriade D Rotteñ med Bleſſan z Þack-
argiørd/ og fraſkilde þar med Braudeð
og V ijned fra almeñelegre Brwkan/ ſo
ad þad Bleſſada wtdeillda og af Bord-
Gieſtunum medtekna z eina Braud/ yrde

og være Eigenleg og Veruleg Sam-
nautn sijns Lijkama. Og sa Blessade
wideillde og medtekne Kaleikur Eigen-
leg z Veruleg Samnautn sijns Bloods/
1. Cor. 10. Pad er oss noog ad Innset-
ningar Orden eru eitt Testament/ hvort
Men eiga ad skilia epter Ordunum og
Bookstafnum/ og eckert þar vid ad auka
nie fraa ad taka / einkum þar sa er þess
Nøfundur og Stiptare / hvør, ed med
sijnu Almætte kan sijn Ord ad uppfilla:
En þo vier med vorum Skilninge ei
grijpa kunnu/ hvørnen eda a hvørn Hatt
þetta kan ad skie. Einfølld Trw er
hier wti su besta/ og þad þess vegna/ad
hun helldur sier og blijfur Einfalldlega
vid Guds Ord/z giefur ecke Backt nock
rū þm/ sem i moote mæla. Og vier eig-
um ecke helldur i Leindardoomana ad
hnijsa/ helldur þeim ad trwa. Einkan-
lega styrker vora Trw um̄ þa sōnu
Meining þess Bookstaflega Skilnings
hier sw sambicka Samhlioodan Gud-
spiallamanana z Postulans Ste Pals/
hvørra

hvorra eingeñ seiger so: Pad pÿder ed-
ur merker miñ Lÿkama/helldur/ Pad er
Miñ Lÿkame/ og þar vid skulum vier
eirneñ læta pad blÿba. Sæll er sa/ sem
hier wti giører eckert Kÿß edur Præt-
ur/ helldur trwer þvi/ ad sier hier med
deiliſt Syndaña Fyrergiefning/ aþhend-
iſt Pantur Himneſkrar Elsku/ z ſkeink-
iſt Viſſa uñ pad eilÿba Lÿbed. Og ad
pad er vÿſt/ ad hvor sa sem kiemur til
þeſſ H. Gieſtabods/ hañ etur pad saña
Lÿbſins Braud ſiælbañ Christum. Og
so Viſſulega sem Christur med ſÿnum
Dauda/ hebur pañ eilÿba Dauda sig-
rad/ z Lÿbed/ Riettlæted z eilÿba Sæ-
luhiælp aptur wtvegad: So lÿka mun
hvør Verdugur Bord-Gieſtur þeſſarar
Mæltÿdar Viſſulega a Sÿdañ Hlut-
takande verda Christi Odaudlegleika/
so sem vier i þeſſu Sacramente uñ alla
þeſſa Velgiorninga verdum æminter og
viſſer giørder: Og hvørneñ er þ Mogu-
legt/ ad þeir Trwudu z Verdugu Med-
takendur þeſſarar Kvølldmæltÿdar Ei-
lÿblega

lijflega deya kunē / þar þeir hier verda Hlutlakande þess Lijkama / yfer hvorium Daudeñ ei fram" meir drottnar / Rom. 6

Kuttum off Bidia.

ALkera Blijdaste HErra JEsu / Hvad Mikeleg er su þijn Elska / ad þu ecke Einasta hefur uppa þig teked Mañdoomlegt Hollð til þess / ad þu kyñer ad deya og Meñena ad frels sa fra øllum Syndum / helldur og eirneñ fra þitt Hollð og Lijkama / asamt þijnu Allra Helgasta Bloode hefur þu mi i þeirre H. Kvølld Mꝛaltijd epterlaated / til ad eta og drecka. Eg ah mier sialfum til / er ecke verdugur þin Allra Helgasta Lijkama ad eta / og þitt Blood ad drecka / vegna mijns Breiskleika / Bresta og Synda / er eg iafnañ med mier þiñ og bornem: Þo samt kiem eg Stꝛkur til þijn / miñ Laekner / og Fataekur til þijn / miñ Rijke Gud og Kaüsnare / og kiem so sem eirn Gestur / ad þier Jñbodeñ. O JEsu / þad þu mijna Hungrada Saalu / og lat mig med þier Samfielag og Hlutdeilld hafa hier a Jørdunē i Elskunē / hvad eg vona hia þier ad hafa siþar i Himmenum. Styrk þu mig i Trwñe / og uppkveik i mier Hiartañlega Hlijdne og Elsku til þijn / uppa þad / ad þvi optar / sem eg þijn i þeirre H. Kvølldmaaltijd neyte / þvi Ꝛaalcare og Ꝛanare verde eg hier æ meir og meir / allt þar til eg yfer þeññ Himneska Elskuñar Pant og Band til þijn uuelodur i þad ellijfa Dijrd

K areñar

Arcktar Rijke / þæ ad umbadnia med Fögnude þann Lykama sem mier mun veita og giefa um̄ Lijfsdagana so mykla Nad i Daudanum/ so mykla Huggun/ sem eg medþarf og mier nægt tast kan. O HErra JEsu / veit þu ad fyrer Krapt þessarar H. Maltijdar/ verde þad von da sem med mier býr þra mier numed / Mijnar Synder mier fyrergiefnar / Födursens Elska og Hylle skeinkt og giefen̄ / og mijner Ovíner Sijnelegar og Osijnelegar burt dryfner. Styrk þu med þijnum Anda mitt Aþorm og Asetning i þvi Gooda. Styr og stioorna mijnu Hugskote / Hegdan og Lijfserne epter þijnum Vilia/ og lat mig lifa mijna Æfe i Christelegum Fride og Roosemd / allt þangad til þu Hoppdinge Lijfsens Jnteckur mig til þijn i Himnarijke/So ad eg þar hia þier/ gledest yfer þijnu Borde ad Eilijfu / A M E N.

J Fimta Mæta fellur hier fyrer ad tala um̄ þa dærlegu Metorda Gyrnd og Mañvyrdinga Prætne Lærefveinaña.

OG þar hoofst upp Præta a medal þeirra/ hvor af þeim munde mestur halldeñ/Luc. 22. Lijka eirneñ hofdu þr ædur fyrre spurt ad/ hvor mestur munde verda i Himnarijke. Hvar uppa Frelsar eñ hafde svarad þeim og sagt: Nema so sie ad þier giorest so sem sinæ Born/

þa

þa munu þier ecke inganga i Himina Ryke / Matth. 18. Enn soddann þeirra Metorda Prætne / Jnbyrling og Meining / var bygd uppa þa fannystu Holldlegu Meiningu / sem þeir hꜹfdu og hielldu um Ryked Christi / ad þeir meintu ad þad munde verda eitt Veralldlegt og Jardneskt Ryke: Hvar ine sa eine villde til Hægre / annar til Vinstre Handar sitia / so sem auglioost er af þeim Zebedæi Sonum og Epterleitne Moodur þeirra / hvar um lesa mæ / Matth. 20. Hier til var eitnenn su Ordsꜹk / ad i Hollde Læresvein anna bioo eckert Gott / Rom. 7. Og aller Heilager hlioota Daglega ad bidia Gud um Fyrergiefning Syndanna: Þviad fyrer hꜹnum er einginn lifande Manna Riettferdugur / Ps. 143. Enn so sem þetta Epterdæme er ecke uppteiknad þar til / ad vier skulum epter þvi breyta / helld ur til þess / ad vier skulum þad fordast. So er sierhvør Madur skylldugur alleina þar epter ad stunda / ad hann meige sem nærstur verda Gude a Himnum / Enn

Heimenum epter ad laata hiit añad sem Niegoomlegt er/og Smeck hefur af Ver alldlegū Virdingū og Metorda Gyrnd. Einkañlega ættu þesser Lester hia þm/ sem eiga ad vera i Postulaña Stad/ for bañader og fra þeim wtlæger ad vera. Christur kom ecke til þess/ ad hañ liete sier þioona/ helldur ad hñ þioonade od-rum. Þad a þeim og sagt ad vera / so þar med endest og afskafest øll Met-orda og Mañvirdinga Þræta/ um Sess edur Sæte / Gaungu edur Stødu/ fyrer Ofañ edur Nedañ: Eñ þar a moote sie þeirra Testament z Regla þesse. Þioon eñ er ecke meire sijnum Herra/Joh. 15. Einkum þetta sem S. Petur seiger: Aled Hiord Christi/ eige so sem þeir/ed yfer Moñū drottna/helldur vered Fyrer mynd Hiardareñar/ 1. Pet. 1.

Latum Oss Bidia.

Herra JEsu/ Þu mootstendur Dramblaat-um/ Eñ Lytelaatū giefur þu Naad. Drag mig fra Veralldareñar Hegooma og Heimsku/ so ad eg ei lijkest heñe / og allra sijdst i þvi/ ad hallda meira wt af mier helldur eñ eg er. Laat

mig

mig alldrei leita miñar/ helldur alleina þiñar Dyrdar. Tem þu miñ gamla Adam / so hañ drottne ecke yfer mier/ helldur ad eg i Audmÿkt og Einfelldne minnar Hiarta / þier eptersylge allt til Æfeloka. Miñ Gud/ gief mier þad Siñe / ad eg hate Heimeñ og alla hañs Heims-sku / eñ vercke fyrer þiñ H. Anda i mier sañа Audmykt og Lytelæte / bæde Jñra og Ytra; So ad eg i Sonarlegre Hlydne vid þig / ætid giøre hvad þier þocknast/ og alleina þar epter kieppest/ad eg um sider Vegsemd og Føgnud a Himnum med øllum Utvøldum / fyrer þyna Nad ødlast mætte / A M E N.

II. Um þad Añad Plætz /

Til hvørs nu skal vÿkia / Er. Oliu-FIALLED.

ÞEtta Fiall er þad hædsta af þeim Fiøllum sem i Grend vid Jerusalem liggia / Af hvøriu sia mætte yfer alla Borgena og heñar Stræte: Þad liggur moot Austre / og hefur a Baka til vid sig til Vesturs Josaphats Dal og Lækeñ Kidron/ og er ad Vegaleingd fra Borgeñe/ so sm eina Sabbats Gongu / Act. 1. Edur hælfa þyska Mylu. Þetta Fiall er frioofsamt af

margslags Triam / Eykum / Oliu-
Triam / Fykiu og Palma Triam /
Citronu / Pomerans og Laurberia Tre
iam/ Ciprus/ Granata Eple/ Mandel
og Myrtus Triam/ eirneñ vex þar alls-
konar Korn / Wijn og allrahanda vel-
luckande Jurter. Þetta er þad sama
Fiall/ til hvors David hiellt sijne Ferd/
þa hañ Fordum flwde fyrer sijnū Syne
Absalon/ 2. Sam. 15. A þessu Fialle
bygde og hañs Sonur Salomon eina
Hæd Afgudnum Moloch / 1. Reg. 11.
Hier uppfylltest nu hvad Zacharias haf
de ædur spaad seigiande: Hañs Fætur
munu standa a Fiallenu Oliveti/ og so er
sagt og skrifad / eñ nu i Dag sieast þar
Footspor Frelsarañs / og ad Steineñ i
hvorium fyrer þm̄ skal marka/ giefe af
sier nær hañ er kystur sætañ Ylm/ so sem
su fegursta Roos/ og þar vier ætfum ad
Iñplantast þvi gooda Oliu-Trie/ Rom.
11. Þa hlaut þ̄ olldunges so til ad gan-
ga/ ad a þessu Fialle fyrst opnudust þær
allra helgustu Sveita Holur Frelsarañs/
uppa

uppa þad Fridar Oliu-Greinenn Heimenum aptur færdest/ þa hlaut Frelsarenn ad ganga i giegnum þad Illaluckkande Synda-Flood / Gen. 8. Og Nelvijska Cidrons Strauma: Og hñ sialfur vork Niælprædes Biarg/ aþ þvi hann Oliu-Fialle øllum Heime Fridenn ad kuñgiøra/ z þadañ Oliu-Kvistaña ad orka. Hañs Asiona atte fogur ad verda wt aþ Oliuñe/ Ps. 104. Þar fyrer wtvalde hañ Oliu-Fialled til Vppbyriunar siñar Pijnu. JEsus var Lijpsiñs Trie/ þsi vegna leitade hañ hier þaug Daudu-Trien Meñena lijþande ad giøra / og Jordena hvør bølvud var/ ad blessa.

Pælmavidar-Tried merker hũs Sigurviñing / Citronu Eplenn hañs beysku Pijnu / enn Pomerants Avøxturenn þañ sæta Ylm sem hañs Oþþur heþur þeim Himneska Fødurnũ aþ sier gieþed. Laure-Berenn merkia þad/ ad þeir Endurþæddu skyllde ei verda fyrer nockru Reidarslæge nie Bølvan Løgmalsens. Ciprus Vidarenn/ad hñ munde Daudann lijda. Gran

ata Eplen̄/ad hn̄ munde fyrer sin̄ Kross verda eitn Coronadur Kongur Himens og Jardar. Mandel-Trien meiga þa Pijding haþa / ad han̄ munde epter sin̄ Dauda bloomgast/ og hn̄s Rijke eitt eilijþt Rijke verda. Mirtus-Trien/ad hn̄ haþe Trwloþad sig oss i Riettlæte og Doome. Korned merker þad/ad hn̄ fyrer sin̄ Dauda munde øllum Trwudū verda Braud Lijþsens. Bijnvidureñ/ad hn̄ all eina ætte ad troda Bijn-þrwgu Gudleg rar Reide. Þaug øñur Alldin z Bloom stur meiga þad merkia / ad JEsus alleina sie þad Bloomstur i Saron/sm̄ oss kan̄ ad Endurnæra/og su Roosa i Daln um/Loþl. 2. Sem i vorum Hiortū vaxa sk/hvørs vegna hn̄ villde hier bloomgast so sem eitt Bloomstur a Velle/ Ps. 103. Þad var ad soñu eitn sterkur Nordan-Vindur/ sm̄ hier blies i giegnū Gardeñ/ eñ hn̄ giørde þad þo/ad aþ hn̄s Jurtum draup og giørde Balsam og Oliu/ fyrer øll vor Saar og Vnder. Frelsareñ var hier fylltur aþ Eymd a Deigenū / þrrar

Grimdar Reide sijns Fødurs/ Narmag. 1. Og fyrer oss ad Synd giordur / so ad vier i honū skylldū verda þad Riettlæte sem fyrer Gude gyllder/ 2. Cor. 5. Hvad Adam miste i Gardenum/ þad ætvegade Frelsaren aptur i Gardenum/ og var oss giordur til Helgunar og Endurlausnar.

Lætum Oss Bidia.

AH Herra Liwfaste HErra JEsu / Eg stend enn nu i Garde þessarar Veralldar / vitande ecke hvøria Þrwgu eg mune eiga ad troda / edur hvørre Angist edur Hørmungu eg mune vera undarlagdur. Þar fyrer bid eg þig Hiartanlega/ nær sw vonda Stund mier ad Høndum kiemur/ ad þu þa ei yfergiefer mig/ nie synier mier þinar Hialpar/ Kraptar og Styrkleika/ so ad eg ei Ofalennmaodur verde/ helldur Oliu minar Trwar ætyd byhallde: Til þyns Þynun-ar Takmarks Oliu-Fiallsens huxe / i þynum Krapte ørugglega stryde / og af þine Hende Oliu-Paalmvid Sigurvinningarennar/ yfer Diöfle/ Deyd og allre Neyd / næe ad behallda. Endurnær þu mig mitt Lyfsens Trie / med þynum Vökva/ so ad eg med þier yfer øll Fiallgange/ e a Tyma Opennberunar þinar Dyrdar/ Fögnud og Unadsemd hafe / A M E N.

A Oliu-Fiallenu fellur fyrer þetta epterfylgiande ad yfervega og um ad tala.

Sem er Fyrst / um þan̄ Rauda Snioo.

Um̄ þa Nazarenos verdr sagt i Harma grat Jeremiæ 4. C. Ad þr hafe ver ed hreinne en̄ Snioor / og hia Matth. um̄ Christum/ ad hans Klæde hafe ver ed hvijt sem Snioor/ so sem og ei skdur um̄ hans Hartimest/ Opent. 1. En̄ a Oliu-Fiallenu þa Drotten̄ sveittest blood ugum Sveita/þa vard þesse hvijte Him̄ ens Snioor med Bloode farvadur/ hvad so hlaut til ad ganga / uppa þad þær Bloodugu Synder yrdu Sniioohvijtar / Esa. 1. Og þess vegna villde Drotten̄ þvo sijn Klæde i Vijnberia Bloode/Gen 49. Ep þetta skiede nu vid þad Græna Tried / þar sem hin̄ Saklause Armædu og Erfidesmune leid fyrer Lögmælsens Bölvan / hvorneñ mun þa ganga þeim Ogudlegu/nær þeir vegna Forsoomunar a sin̄e Yðran / um̄ sider falla i Doom-arans Hendur ?

Latum Oss Bidia.

DRotten̄ JEsu/ Guðar Synden̄ er mecktug ordeñ / þar er þin̄ Blood/Sveite myklu

mecklugre.

mektugre. Elskulegaste Frelsare / Laat alla þyna Blood-Dropa sem þu Uthellter a Oliu-Fiallenu/ hroopa til myn a miñe sydustu Stundu þetta: Þar er eingen Fordæming yfer þeim sem eru i Christo JEsu. Þitt Dauda-Stryd hefur fra Daudanum Sigur viñinguna teked/ Þiñ Blooduge Sveite / hefur mynar Synder Snioohvijtar giört. O þu mitt Lijf/ Laat þetta Blood i miñe Sydustu Burtfør / giöra mier øruggañ Huga til ad deya Gladlegana. Set þu einneñ þad sama þitt Blood/ a-mille myn og þyns Fødurs / So ad eg þurfe ecke um mig sialfañ hræddur ad vera/ nie skielfast vegna Margfiølda miña Synda:, Helldur fyrer þitt Blood meige eg Hughraustur Lifa og Deya/ og um syder þad Eilijfa Rijke erfa/

A M E N.

I Añañ Maata/ fellur hier ad tala um þa Stooru A N G I S T.

SAala Frelsarañs var hrygg allt til Dauda. Fagned med Fagnendum eñ graated med Graatendum. DRotteñ leitade i siñe stooru Neyd Hialpar til Himens/ eñ þar var Þogn / Til Jardareñar/ eñ hun bifadest ecke/ Til siña Læresveina/ eñ þeir svafu/ Til sialfs syns / eñ aller hañs Kraftar hofdu hñ yfergiefed: Þo laa hañ so leinge a Bæn / þangad

þangad til Nuggun kom aþ Himnum / sem honum kuñgiörde ecke Vppgioþ a Pijnuñe/helldur Framhalld og Fullkom̃nan þess gooda Aþorms / og eige sijdur miñte hñ a pañ Styrkleika er hñ haþa munde/þar hñ framkvæmde Fodursens Vilia/ Hvors vegna hañ var i Heimeñ komeñ. Epter þvi hañ var Gud / þa þurþte hañ ad soñu eige aþ odrũ Krapt edur Styrking ad þiggia / Samt villde hañ so sem Madur oss ad ollu lijkur verda/ uppa þad/ hñ i þvi sem hñ sialþur freystadur er/kyñe odrum ad hiælpa.

Lætum oss Bidia.

O Þu Allra Liwþaste HErra JEsu / sem þyrer mig i øllu Freistadur ert/ Freistingar areñar Tijme mun koma yþer alla Veralldar Kringluna/ til ad freista allra sem a Jørdu bwa/ Þa mun þrotna øll Gladværd i mijnum Beinum/ z øll Rooseme i miñe Sæng z Legu Rwme. Eg er Madur og get ecke eina litla Stund / miklu sijdur heilañ Dag aan þijns Styrks stadest i moote Andlegre nie Lykamlegre Freistingu. O JEsu miñ ædste Biskup/ Ville Diøfulleñ sikta mig sem Hveite/ þa bid þu þyrer mier/ ad mijn Trw ecke þrotne. Hier er alkuñugur Stadlijtell Hugur Mañeskiuñar/ þess vesæla Jardar Madks : Nær Sæleñ

mijn

myn er hrelld/ þa kom þu mier til Hiælpar/ þviad þier er eckert Omøgulegt: Skule eg þinn Kaleik drecka / þa hiælpa mier med þinne Hende hønum ad hallda/ z giør hans Beiskiu sæta med liwfum Avarps Orde / so mun eg gieta giært hvad þier vel lykar / og aungvar Aløgur þordast ad lyda/ med þvi þad er Vegurenn til eilyfrar Glede/ A M E N.

J þrida Mata fellur hier ad tala um þann Hvyta H R A F N.

ÞA Dioþullenn Fordum spade fyrer Saul Konge/ þa synde hann sig Samuels Kyrtle klæddann / 1. Sam. 28. Judas Sonur hans eirnenn/ þa hann ætlade ad forrada Christum/ kom hn med hreinum Footum/ hvoria Frelsarenn hafde þveiged/ z Jklæddur Prestlegu Kyrtle/so hns Strakskapur skillde þess helld ur so Frafigang fa / ad ei merkiast kynne: Nann gieck þar fram/ so sem eirn Svanur med hvytum Fiodrum / enn þo svartre Nwd: so sem Eingell Lioossens med Vinsamlegre Heilsan / enn var þo eirn vondur Fugl/sem hafde Skielmerk i Hiartanu/enn hn hafde syna Vondsku hulda med eirnre Skylu/z vard þo samt

þecktur :

peckiur: Og hañ sem kom so sem eirn
Rafn til ad sundur-rijfa Christum/
vard sialfur af Dioflenū sundur-rifeñ/
z hefur siña O-Gudræknis Launa Rot
i Helvijte Eilijflega.

Lærum off Bidia.

DRottī JEsu / Klæbnadureñ audsijner hvør Madureñ sie/ þegar sa sem hañ ber/ er hañs verdugur / Eñ marger ganga þeir i Sauda-Klædum/ sem Jñra eru glepsande Var gar/ Þeirra Twnga er miwk / eñ Hiartad er striidt. Eg bid þig Audmiwklega ad giefa mier þar til Nad/ ad eg sijne mig i aungvum ødrum Farva/ eñ þeim / sem eg ber i Hiartaz nu. Lat mig aun allra Svika og Hræsne reinast/ og mijna Twngu ad tala hvad Hiartad meinar. Einkum/ Lat þu mig jafnañ þyrer þier þiñast eina hvijta og hreina Dwfu ad vera: Þar til hialpa mier þu Hellaga Guds Barn/ so ad eg eirneñ mætte þitt Barn ad Eilijfu verda/ A M E N.

Caiphas Høll er þad þridia

PLats/ sem vier skulum vid koma.

EN Þeir Sem JEsum Høfdu Griped/ Leiddu Hañ Til KJeñe-Mañā Høfdingians CAJphas/ hvar ad aller Skriftlærder og Ølldung-arner

arner voru Samastkonner. Eß ad Nwsed kan ad haba aþ sijnum Verke og Fyrer-Rædanda/ bæde Neidur og Vansemd/ þa er Vaar-Bragur i þessu Nwse eirn sa Lakaste og Liootaste i allre Jerusalem. Mælverks Mindeñ og Klædnadureñ wtvijsudu ad soñu eirn Prest þar Fyrer-Rædande og Bwande ad vera/ eñ Jñañ-under Jtra Hamnum/ var tilt Ogudlegt/ Hreckvijst / Hardwdugt og Ærugfrugt Holld/ haþande Fiegiarn ar Hendur og Bligdunarlausañ Muñ/ Og a þañ Hatt heþur Caipham wtmælad hañs eigeñ Lands-Mädur Josephus / samt hlaut epter Løgmælenu sierhvør Foorn og Offur under Kieñemaña Høfdingians Alit ad koma. Og med þvi Christur villde Ein Foorn vera/ þa skiede hier og fullkomnadest hvad Fyrermindanernar til-teiknad høfdu/ eñ samt hagade þvi so hjer/ ad so sm Nwsbondeñ var/ so voru eirneñ Þienararner: Þvilijkt ad var Høfuded/ þvilijker voru eirneñ Limerner þessa O-Andlega Ræds:

Raads: Eins z Abookeñ var/ eins voru lijka Mwkarner. Arger Bookar voru þeir aller til Hoopa/z sa eine so goodur sem hiñ añar/hvad nælega bevijsast/ eþ vier ælijkum þetta Epterfylgiande / er nu skal um̃-talad verda.

J Fyrsta Mata fellur hier til ad tala Vm̃ þa Gylldu og Mykelshattar FEJTJAGJA og VXA.

HVad Frelsareñ yferklagar i Ps. 22. seigiande: Stoor Naut um̃kryngdu mig / Feiter Vxar um̃sætu mig. Þad sama kom fram̃ vid hañ / þviad i giegn þessu N. Guds Barne komu til samañs aller þeir / sem med Andlegrar Stiettar Titile og Merke audkiender voru: Og þar fyrer hia Alþijduñe ei all-lijted Alit høþdu. Þeir i Asynd voru eins og Meñ / Eñ i Skilninge Þuslegre eñ Naut/ uppblæsner og Holldleger Klerkar/ Hvorra Gud ad var Mageñ og Þrra eigeñ holldleger Muner z Gagn. Þeir ra Riettar-Boot og Hoþud-Regla/ epter hvorre og eirneñ sa Saklause hlaut

ad

ad deya/ Hvorn þeir so Aleingdar æliked høpdu / ad hañ kyñe þeirra Bordhallde og Bwskap ad spilla / Og þar um̃ var Kieñemaña Høpdingeñ hræddur og hüs Medhiælparar / vegna þess Fylges og Hille sim̃ Christur hapde hia Foolkenu: Þar fyrer var þad nu ælicktad/ ad hañ skyllde deya/ hvad sem Moyses og Spæmeñerner añars þar um̃ segdu.

Lætum Oss Bidia.

DRottreñ JEsu/ Þu Tilhþe og Ædste Bysk up / sem hiælpar þeim sem Freystader eru: Eg bid þig a medal þeirra Mosaisku Kieñemaña Høpdingia / sem bera þad saña Kioosed og Kietteñ a Briooſtenu/ Eñ i Hiartanu eckert añad eñ Myrkur og Rangläte: Nu sie eg þad/ ad eitt Sauda-Klæde kañ ad hylia eitt Varga Dyr/ og eirn Skælkur kañ ad bera eirn Andlegañ Kyrtel. Løgmæled ætte ap Jerusalem ut ad ganga / Eñ nu i þessu Siñe kom þadañ ei añad/ eñ Løgmælsens Yfertrodsla. Nu vil eg ei þramar ælyta Personuna og heñar Klæd nad so eg ei ville pare / og eige helldur Meñ ena / so eg ei prettadur verde: Eñ skyllde eg eiga a medal þvilijkra Nauta ad koma/ þa veit þu mier Hlæstad miñ Hugliupe Ædste Bysk up: i gegn öllu þvilijku Oþ Andlegum Leigu Møñum/ so ad eg Ottest eige þyrer þeim/ helldur

ur mætte eg eiga þig ad / mier til Ohulteræ Verndar og Vardveitslu / bæde i giegn þeim og Diøflenum / A M E N.

J Añañ Mæta fellur hier fyrer ad tala Vm þa Eytrudu B L O R Y.

EJrn Eytradur Madur giører Skada seiger Syrach i 16. Cap. Pad reynde Petur hellst opmiøg a Byskups Ambætt eñe / i þessu Caiphas Hwse : Eñ hvar fyrer hun haþe vered sett til þess Embættes / ad vackta Dyrnar veit eg ecke / Eñ meige Grunur miñ og Gæta nockud gyllda / Pa helld eg / ad hun haþe haþt myked ad seigia / edur nockud Bm̃rad i þessu Hwse : Añars heþde pad vered Frægelegra fyrer Kieñemaña Høþding jañ / ad setia Einhvorn Pienaraña til ad vackta Dyrnar helldur eñ eina Ambætt. Eñ med þvi eingeñ mætte nockud seigia i moote Kieñemaña Høþdingianum / þa giørdu þeir Skælkar hvad sem þeim leitst / og Kveñþoolked haþde hier Stioornena og Yþer-Rædeñ / eñ Byskups Nempañ byrgde og breiddest wi yþ-

er

er hvorutveggia þad Oskick. En þad/ ad Petur vard af þessu vonda Selskap leiddur wt a þad hala/ z olldunges felld ur/ þad undrar mig ecke/ þvi hvor sem elskar Hæskan/ han fyrerferst i honum. Sumer Men skada med Ognarlegu og Svipillu Tal-lite/ En þvi nær sin Mad ur kiemur einu fwlum og vondu Anda-blæstre/ þess fliootara fær Madur Skada af þvi spillta Bloode/ z bydur kan skie Daudan af. En langt i fra z fiarlægt Vissune ad vera/ er ætijd good Nyþþd fyr er Skotenu. Þar Vivortes Tilteiging-ar og Lockaner / kuna med sier ad færa Inwortes Hiartans Angur/og nær eirn Nlukur er skiedur/ þa er seint ad ydrast. Petre tookust sijn Tarapell so Luckulega/ad þaug wtdrifu Eytred wr hans Hiarta. Þusund hætta sier med honum/ ecke einum kan skie takest wr ad riettæ eins og honum/ En þad er best ad ganga allöret wt a Svelled/so meidest Mad ur þar ecke nie Beinbrotnar. Kvinan forvillte þan fyrsta z besta Man i Heim

enum/ eñ Ambættes Postulañ. Sierhvør ætte vel ad ad giæta / vid hvadaslags Foolk hñ Umgeingne hefur / og hia hvørre Kynslood hñ framleider sijna Æfe, Tijd/ og vid hvada Kyn hñ feingest. Opt kañ under grænnre Gras-Bløku ad leynast eirn Eytur-Ormur/ og ad baug fegurstu Bloom/ hafa Tijdum i sier Nødru-Eytur. Grærn Farve uppvijsar Vonena / og margur prettast þar a/ Eñ sa sm̃ alldrei sigler a þvi Skipe/ hefur eckert Skipbrot ad Ottast.

Tarum Off Bidia.

O Gud/ Skipunum granda a Sioonum/ ecke einasta þær brusande Bylgiur og Blynd-Skier/ helldur eru þar Þusundslags Tilferle/ hvar af þad Trie-Verk kañ ad Rollkastast/ og i Þusund Parta ad brotna/ so þad søkve þar til Botns / hvar þad skømu ædur flaut a Vatnenu. Petur var veiddur a þeim Aungle/ sem hañ hafde alldrei ætlad hañ munde fangast. Allra Kiæraste Fader /. Vardveit þu mig i øllum Hneixlañlegum Asetningum/ Eñ veit mier Hlæstod þyns H. Anda/ ad eg ecker þad lijtels ackte / hvar af miñe Saalu kañ stoor Ogiæfa ad rijsa/ Gief mier Forsialñ ad vera sm̃ Høggormum/ so ad eg mier i sierhvørn Mata vel Vara take fyrer Diøfulsens Nete og Viel um /.

um / og mig vel og vandlega umsiaie og umþeinke þyrre enn eg trwe hvørium Manne: Eien enn alla Anda prooþe/ hvørt þeir sieu aþ Gude/ uppa þad eg alldrei Skip-Brot lyde a minne Trw/ helldur jaþnann hyhallde goodre Samvitsku/ og proomu og erlegu Lyþerne/ Liþe ætyd til minns Æpcloka / A M E N.

J Þridia Maata fellur hier til ad tala vm̄ þa Bleiknudu RAVDV ROOS.

OG Eirn Þienarann sem þar Stood hia / gaþ JEsu eitt Hneþa-Hogg-Breñesteins Reikuren plagar ad bleikna og føla giora Purpura Roosena. Eins giorde hier sw Eytrada Brennesteins Hond Byskups Þienarans/ þar hann so Ærulauslega sloo þa Roos-raudu Kynn þess Friðasta a medal Mannanna Sona. Hvort hun̄ heþur vered sa same sinn Christ ur læknade a Eyrad / veit eg ecke: Enn haþe so vered/ þa var vel Tilheyrelegt/ ad sagt heþde vered til hanns/ þackar þu þanenn Drottne þynum Lækner. Enn hvad er þad sem Eirn Samvitskulaus Þræll/ þorer ecke ad giora til Þocknunar vid sinn vondann Hwsboonda? Haþe Ju-

dase vered þeir 30. Silfur-Peningar noog Lockun og Tilteiging til ad forrada siñ Meistara i Daudañ / þa mꝏ vita ad þesse Diøfull mune litla Samvitsku hafa giørt sier af þvi / ad giefa Drottne Hnefa-Høgged. Christur var komeñ til þess / hñ þioonade og giæfe sitt Lijf til Endurlausnar fyrer marga / Matth. 20. Og þar fyrer villde hañ eige skioota sier undañ þessare Smꝏn. Job kvartade um þvilijka Vanvyrdu sier giørda seigiande: Þeir sloogu mig hꝏd uglega a mijn Kynbein / Job. 16. Einum vondum Þioon tilheyrer Keyre og Svipa / Syr. 33. Eñ JEsus var sꝏ Riettlꝏte Þioon Guds / Esa. 53. Eñ hlaut þo Hnefa-Høgg ad lijda / so sem hañ sialfur seiger: Eg hefe mijna Axloonu frambodid sem hardañ Stein.

Lærdom Off Bidia.

AH Twdlegaste HErra JEsu / Sem ert sꝏ Blegne Hellu-Steirn / af hvørrium Vatn frambflaut mier til Hugsvølunar. Þu H. Þyst ar Madur / sem fyrer mijna Skulld ert þijndur og steigeñ / uppa þad þu sundurdreifda Hiørd

med

med myckellre Myskun aptur samanſøþnud yr⸗ de. Þu hefur lated ſlaa þyna Allra Helguſtu Kyñ Dæmga/ ſo ad eg Obardur og æn Høgg⸗ va af kæmeſt. Nu veit eg / ad þin Himneſke Fader ſyndar mier aungvar Boonar / fyrer Saker þeirra Slaga ſm þu leidſt/Ja/eg trwe þad eg mune ei til Helvytes ſleigeñ verda af Reide myns Doomara/med þvi þu alleina hef ur myna Søk og Sekt bored/ og noogſamlega fyrer mitt velforþient Synda Straff z Sui virdingar betalad. Skyllde þad og eirneñ ſkie/ ad Sathans Eingell epter þiñe Skipan mig med Hnefum ſlæge/þa vil eg þar fyrer ecke ſær vænta / helldur þaug Sløg med Þoleñmæde lyda/ þvi þaug Sløg ſem þu fyrer mig leidſt/ voru myklu ſtrydare. Þu leidſt Saklaus / Eñ eg lyd fyrer myna eigeñ Søk/og verd ſlegeñ og hyrtur vegna miña myckellra Synda. Nær þu miñ Frelſare ſlær mig / þa ſlær mig vingiarn⸗ lega/ þad verdur mier fyrer Goodu ſo ſm Bal ſam a mynu Høfde. Þyn Sløg eru Elſkunar Sløg/ og þiena mier til hins Beſta. Eñ gief þu mier ad eg jafnañ hafe ſundurſlegeд Hiar ta vegna miña Synda/ Eirneñ med þier/ nær Naudſyn krefur/ alla Daga virdu giarnañ lyde/ So ad eg uñ ſyder a Himnum niootc þeirrar Vegſemdar med þier / hvøria þu med þeirre Smæn/ er þu leidſt/hefur mier wtvegad/Añ.

J Fiootda Mæta fellur fyrer ad tala Vm þa Nmækum/ſpyſtu TJGN Og MAJESTAT.

MAnsens Sonur Mun Ofurseliast Heidingium / Og mun Spottadur / Hæddur og Spijttur verda/seiger og spaa er Lausnaren um̃ sig / Luc. 18. Þesse Spaadoomur uppfylltest hier i Caiphas Hwse/þar þeir Ogudlegu spijttu sijnum saurugu Hrækum / ecke a Frelsarans Klæde / helldur a hans Allra Helgasta Andlit: Hvort Hoot og Atvik halldid var fyrer þa hædstu og þijngstu Hædung og Smaan/Num. 12. Devt. 25. So sem eitnen̄ Job þar um̃ kvartade / ad sijner Oviner hyrde ecke um̃/þo þeir hræke fyr er sine Asioonu/Job. 30. Esajas hafde hier um̃ ædur fyrre spaad/ ad DRottenn munde ecke byrgia sitt Andlit fyrer Hræ kum: Uppa þad ad Guds Reide oss ei Eilijfflega wtspijtte/ liet Christur hræk ia i sitt H. Andlit / fyrer hvorin Sera phim beigia sitt Andlit. Sieu Stoor Glæper sem ske moote Konglegre Maje stat þeirre Jardnesku Dauda seker / þa er þetta ad vijsu eilijfrar Fordæmingar verdugt. Þesse Hædung framfoor i þad

Sin̄

Siñ i Caiphas Hollu/ eñ skiedur eñ nu Daglega/ so opt sm̃ þeir Ogudlegu moot þroogslega yþertroda z a Bak sier kasta Guds Bodordum/ Og uppliwka synum Skadlegum Muñum til Hneixlunar og Gude til Vanæru/ z veita þm̃ aungvañ Neidur sem þeim ber Neidur ad syna. Þar fyrer vacke sig sierhvor sa / sem syna Von heþur til Himens.

Lætum Oss Bidia.

OHErra JEsu/ Þeir Hrækar sem þu leidst eru min Fryun/ og su Smæn sm̃ þu vardst þyrer/ er miñ Heidr: Hvørneñ þa eg nockurn Tyma þier nooglega þackad / þyrer allt þ Gooda sem þu mier audsynt heþur / og aþreckad med so mørgu og myklu Illu/ sem þu heþur miña vegna lided. O miñ DRotteñ / Eg er Reidubweñ alla Smæn uppa mig ad taka þiña vegna / þvi eg veit / ad eg mune a sydañ verda i Tølu Guds Barna/ z mite Arþskipte a medal þeirra Heiløgu: Eñ wtslôck þu ecke þañ Logande Lyn-Kveik miñar Trwar / nær eg i þessa hærtar Eþne nockud veiklast kyñe: Hress þu mig þa og Hughreyst med Tilhuxan og Miñingu þeirrar Hædungar sem þu leidst/ so mun eg þyrer þyna Hiælp styrckur og hraustur verda/ allt ad lyda a Jørduñe / þu sem allt heþur lided til þess/ ad wtvega mier Himnarykes Dyrd og Vegsemd/ og ad frelsa mig fra Diøþulsens

ulfens Spotte og Hædung. Bænheyr þu mig O JEsu / bæde nu og a mijnum Moorgængs Tyma / A M E N.

J Fimta Mata fellur hier fyrer ad tala vm þa BRRGDV OPKAN.

CHristur hafde Heimenum allan Vilia sijns Himneska Fødurs auglijst / Himnarijke opnad/ z þad eilijfa Lijf apt ur wtvegad / so Openberade hann eirnen Postulunum þeirra Burtferdar Tijma af þessum Heime. En i Caiphas Hollu var hann uppa Spott af Striidsmonnunum byrgdur z sleigenn i sitt H. Andlit. Hann var Imynd sijns Himneska Fødurs/og Lioome hans Dijrdar / Ebr. 1. Hvørn marger Kongar og Spamenn gyrntust ad sia z sau hann ecke/ Luc. 10. Hvørs Dag ad Abraham sa z vard gladur vid/ Joh. 8. A hvørn eirnenn hans H. Einglar pijsast ad horfa/ 1. Pet. 1.

Lætum Oss Bidia.

DV Polenmooda Guds Lamb HErra Jesu/ eckert var so þwngt/ Þrautarlegt og straungt / ad þier þætte myked fyrer ad lijda minna vegna. Þu leidst þad lifflega og med Polenmæde/ ad þu værer uppa Spott byrgdur/hulenn

eñ og steigeñ i þitt Blessada Andlit/uppa þad eg yrde ecke eilijflega Iñebyrgdur i þeim Hel/vijtsku Myrkrū. O Hvør er eg Aumur Madkur þess/ ad þu mig so dyrt keypter. DRottiñ JEsu/þu þecker Hiørtun z Rañsakar Nyrun/og þyrer þijnum Augum er allt Auglioost og O/huled. Þu sier iñ i þaug Heimuglegu Fylsne/ og þar er eingeñ Blood/Drope i mier hvørn þu þecker ecke. O JEsu / þu veitst ad eg elska þig: En þad er mier Hiartañs Raun/ ad eg ecke elska þig so sem eg villde og skyllde. Eg bid þig/ haf Polenmæde vid mig a medañ eg life/ og leid mig iñ snarlega i Himeneñ / so ad eg meige kyssa þijna Kyñ/Vanga/þitt Høfud tilbidia/ þitt Andlit skoda/og saddur verda af þiñe Elsku/ og so uppbyrtast fra eirnre Elsku til añarar: Nu gjører Verølldeñ vid mig hitt og þetta og þad hun vill / En þiña vegna HErra JEsu vil eg þad allt lijda/þvi þad er eckert ad reikna hia þvi sem þu hefur lided miña vegna / A M E N.

J Siøtta Mata fellur hier fyrer ad tala Vm ENDERENN fyrer VPPHAFED.

ÞA Alogur Pijnuñar voru ad myklu Leite framkomnar vid JEsum voru Lausnara/ þar bwed var ad Binda hañ og Fiøtra sem eirn Illvirkia/ eirneñ Sla hñ og Spotta og Hrækia: Þa var hid Fyrsta teked til ad uppbyrta Mals-Fer

eleñ

elest og Dooms Adferdena vid hañ/ og ad rañsaka hñ og epter spyria hvad hñ hefde giort: Þa var Fyrst fared ad leita Vottaña/hvort eingeñ fyndest sm styrkia kyñe Maled/ eñ þar var eingeñ fyrer Hende / Þo samt ætte JEsus ad deya. Þañeñ var nu Rœnglega høndlad bæde i Efnenu siælfu og þess Adferd/og þad af siælfum Kieñemaña Høfdingianñ: Eñ þo hañs Heilagleike villde ei læta hallda sig og ælijta fyrer Ogudlegañ / helldur ad sitt Alit skyllde gyllda / Eñ Christi Saklepses Alit epter sig verda og lijted vega. Vier þurfum ecke i Austur Alfuna/ til ad leita ad soddañ Procefs og Mœls-Ferle / J Nordur-Alfuñe fyñst og fæst noog af þvilijkre Høndlan/þar hid fyrsta er adspurt/þegar eirn er kæred ad Rietta og Afslijfa/ hvad hñ hafe giørdt og til Saka haft. Þetta er O-Art þeirrar vondu Verálldar/og verd um vier ad læka þad so vera.

Kantum oss Bidia.

O Gud/ Hvørsu miøg vaxt eru þeir Helløgu ordner : Etrneñ sitia a Moyses Stoole/

þeir

þeir sem ei dæma epter Løgmaalenu nie Evangelio. Þeir flestu giøra hvad þa lister/ og sinn vondann Villa lata þeir fyrer Løg ganga. Sa hinn Riettlaate Fordæmist og fær aungvann þann hann frelse. Sakleysed hlytur ad lyda/ og eingenn er sa þad forsvare. DRottenn/ statt upp og hiælpa þijnum Børnum til Rietta. Vernda þijna Christne og hennar Lime fra Kverkum þeirra Oguðlegu/ z frelsa hana fra þeirra Grimdar Reide: Þu þecker allra þeirra Aform/ Giør þad til Einskis/ O DRottenn/ so ad einged Vanmættur forhefie sig framar i giegn þijnu Almætte/ A M E N.

I Siounda Maata fellur hier ad tala um þann O=FORstanduga VANDlætara.

FRelsarenn var buenn ad svara uppa Kiennemanna Hofdingians Spurning/ er spurde hann/ hvørt hann være Guds Sonur/ og seigia: Þu Seiger Þad/ Eg Em Sa Hinn Same/ Eg Er Hann. Hvar uppa Kiennemanna Hofdingenn reif sijn Klæde/ hvør Sidvenia ad tijdkadest i gamla Testamentenu/ annadhvørt/ nær Menn sorgudu yfer Framlidnum/ edur heyrdu nockurn mæla Gudløstun Ord. Enn hier bar þad hvorugt vid/ enn samt þootte hier ei annars vera meiga/ enn þad

Biſkupslega Klæde/ edur helldur ad ſeig ia/ Heimſkulega Vandlætisfulla Fat / rifed vare/ til Stadfeſtingar þvi Vonda Malleþne/ og Fegrunar þeim ranga Vrſkurde.

Lætum oſſ Bidia.

GJæſkurykaſte HErra JEſu / Børn þeſſa Heims eru noogu kiæn i þeirra Kynſlood/ til ad fram̃fylgia þvi Vonda. Þeir Vandlæta miøg vegna þeſſ Løgmaals/ ſem þeir ſiælfer ſett hafa/ eñ um̃ hitt hyrda þeir all-lyted. Þañ þeir vilia til Dauda wrſkurdadañ hafa/ hañ hlytur ad deya/ og ſa / hvørn þitt Løgmaal fryiaſt ælycktar/ af þeim Aløgum ad mæta/ Med þvi þu hefur þetta ſiælfur reyndt/ þa veit þu oſſ Hiæſtod / ef vier hlióotum þetta ad reyna. Læt alla vora Vandlæting þar uppa hlyda og þar til þiena/ ad vær Elſkum þig af Hiarta/ og vor Hiørtu ſundur-ryfum/ ſo ad kier opneſt Dyr til vor iñ ad ganga. Gief ad vier ei ſtyrluſtum þo Verølldeñ rang-añ Vrſkurd giefe um̃ vort gott Malleþne/ eirn-eñ/ nær adrer wrſkurdader og dæmder eru / ad vier þa ei vegna Verallðareñar Prachtar og Vegſemdar medtøkum nie hølldum Lygena fyr-er Sañleikañ/ helldur iafnañ giætum þeſſ hvad Riett er/ ⁊ giørũ ꝥ þier er þægelegt/ Amen.

IV. Herodis Høll/ er þad Fioorda Plats/ ſem nu ſkal ſkoda.

MED

MEd Þvi Herodes Antipas var a Þijnu Tijma Christi/ staddur til Jerusalem vegna Hatijdarenn ar/ Þa Sende Pilatus JEsum Til Hans. Þesse var sa / sem liet Hals hoggva Johannem Skijrara / hinn annar sama Heitis/ og eins Fiadradur Fugl/ hafde læted myrda þaug Saklausu Svein-Born / hvør ad var Herodes Ascalonita/ og sa þridie Herodes Auknefndur Agrippa / liet deyda Jacob Postula og Ste Petur setia i Fangelse/ Þesser voru aller so Heilager og Gudhræddet sem Pharao/ so heiter i Gudrækneñe sem Nero / og so Gooder og Riettlater sem Domitianus.

Þesse Skælkur Herodes Bard Glad ur Vid/ Ad Hann Sa JEsum/ þvi hn meinte / ad hann munde kuña ad hafa nockra Narra Skiemtun af hønum/ og sia hann einhvør Teikn giora/ en hvøregaia þad brast og sloo hønum Feil/ þvi Christur gaf hønum eckert Svar/ so ad ei irde Perlum kastad fyrer Svijn/ nis

nie Nundunum giefed Barna Brauded/ þui þess hattar Gudleysingium Limsku Nefum og Fongu/ er best ad giegna med Þogn eirnte/ svo sem Salomon seiger: Tala þu ecke fyrer einum hiñs Neimska/ þvi hñ fyrerlijtur Niggende þiñar Rædu.

Lætum oss Bidia.

Eg skulegaste HErra JEsu/ sa gamle Refur Herodes er daudur ad søñu/ eñ hefur þo epter sig læted marga Unga/ þeir høñ i Hwd og Haare/ og allre Art lijker eru. Veittu mier Hlijfd og Hiælstod i giegn þeirra Vielum/ og lat mig ei eingsta giefa Giætur ad þeirra Muñe og Hønd/ helldur ad þeirra Verkum. Og med þvi eg af siælfum mier til / er of Einfalldur til ad siaa vid þeirra Snørum/ og þær ad umflija/ þa vertu siælfur mijn Adstod þar til/ og upplijs mijn Skilnings Augu / so ad eg kuñe ad greina Falskt fra Søñu/ og ad eg truie ecke øllum Utvortis Blijdu Hootum & Atvikum / a medañ eg kornem ecke Gott og Falslaust Hiarta þar under bwa. Lat mig siælfañ hata alla Flærd og Fagurgala/eñ tala þad eina vid Stiærhvørn sem eg meina/og mitt Einfalldt Hugbod er/ So og yfer aungvu mig gledia/ utañ þvi/ ad eg er þiñ og þu ert miñ / Lat mig eirneñ vid øllum Ogudlegum Uppistæte og Avarpe þeigia/og þier alleina Hefnd ena befala i Stadføstu Trwnadar Trauste

þar

þar um/ ad þu muner mīna vegna allt fram
koma / A. M. E x.

J Fyrsta Maka fellur hier fyrer ad tala
Vm þa Liootu og Vondu GOSSJDR.

HErodes Spottade JEsum/ Og þar med asamt allt hvad honū vidkom. Jeremias var af hvorium miog hæddur / Elias af Ahasia Kongs Monum forsmædur / og Festus kallade S. Paal galeñ / Act. 26. þar Herodes fyrer Hollu Rædur / þar fa Prestar jafnañ soddañ Vidtekter/ z er kallad Hofdings Snid z Herra Skickun. Eñ þo Michol fyrer þad hun spottade David feinge þad i Kauped / ad hun vard Obyria og Ofrioofsom/ 2. Sam. 6. Og þeir ungu Meñ i Bethel / være af Biarndyrum sundur-rifner fyrer sijna Hædne vid Elisæum. Guds Reide og eirneñ uppkendadest yfer þeim i Jerusalem/so þar var eingeñ Lækning/ fyrer þad ad þr hæddu Spameñena. Sa er ordeñ noogu gyllt ur og hentugur under Straffed/sem so leides hondlar vid Guds Þienara. Hier

a Jørdu hlioota þeir ſo ſem Bølvan og Hreinſunar Offur ad vera/ eñ ſa ſm̄ a Himnum ſitur/ hefner fyrer þa og dæm er þeirra Malefne/ Hvørs þeir ætte og eirneñ ſialfer ſo ad giæta / ad þeir eige med Klæda-Drackt framar eñ hæfer ed ur añare Vidhøfn ⁊ Yfferlæte/ afle ſier ſialfum Spotts og Athlæturs / ſo þad verde þm̄ ei ad Snøru/ hafe ecke ſo myk la Hoffrackt i Preſta-Hempuñe/ ad þr verde þ Apa halldner/ ecke helldur ættu þeir Andlegu æn Kollunar / ad klyfra Ofhæft a Veralldlegre Trøppu/ ſo þeir þurfe ei nockra Spottlega Hrøpun ad Oitaſt.

Lætum Oſſ Bidia.

ALLra Liwfaſte HErra JEſu/ Eg þacka þier af Hiarta/ ad þu ei fordader þier fyrer Spotte Herodis og hañs Hof-Foolks/ helldur þad leidſt / uppa þad mier mætte þar med Virding veitaſt ⁊ Verndan fra þvi Helvytſka Spotte. Hiælpadu mier til hins ſama / ad eg þiña vegna allt Dramb og Metnad Veralldarñar forſmaae/ og Hædne og Spott þeirra Illgiørnu fyrer Riettlæteſens Saker einkis virde: Jæ/ mykle helldur kiooſe ad verda i Forackte af þeim Ogudlegu/ eñ fyrer Hrooſan og

Lofſtyr

Lofstijr af þm̄ Hræsnesfullu Smiadur-Mönn um. Hialpa mier eirnen allt med þier ad þola og um̄bera/ so ad eg allt med þier erfe/ og fyrer þañ Vrskurd og Doom sem kyñer Ovvner hier a Jördu a mig leggia / hvörsu Hædnes fullur sem hañ kañ ad vera/ hafe eg Hlutdeilld i þijñ nu Rijke/ og eñ þo þeir hallde mig fyrer Dára/ þa veit mier / ad eg med þeim Forsialu Meyum/ hafe miñ Vþsdoom og Fögnud i þier Eilijflega a Himnum/ A M E N.

I Añañ Mata fellur hier fyrer ad tala Vm̄ þad / hvörsu SPESeñ var HÆDD og FORSMAAD.

HErodes med sijnu Hof-Foolke spottade hñ/og færde hñ i eitt hvijtt Klæde. Med þsu villde sa Ovinur vors Vinar tilteikna/ ad Dygdaña Skortur være hia hønum/og wtvijsa ad hñ være fa vijs Madur/ z lata hñ öllū til Sionar-Speigels og Augna-Gamans um̄ öll Borgar-Stræte/ med hædulegu Verallðar Spotte draga : So og þar med wt-hroopa / ad JEsus sem kallade sig Gydinga Kong/være eirn Gloopur. Og med þvi Meñ hallda ad þtta Klæde hafe vered eirn hvijtur Sloppur op-sidur

vorum Frelsara/þa er ei Olyklegt/ad so
blæsst hafe fyrer hns Footū/ad Drott-
eñ vor hafe opt hrasad og dotted þar af/
og þeir hafe so fared med hañ/allyka og
vant er ad fara med heimska Þussa: Þo
hafde Gudleg Forsioon hier Nondena i
med/ og liet med þessu hvyta Klæde vt-
vysast z tilteiknast Sakleyse þss a Guds
Lambs / þvi med so likum Bwninge var
plagad ad klæda þa Saklausu / eirneñ
Tilteiknadest hier med/ad hñ munde fyr
er syna Þynu ollum Neime aptur vt-
vega Frid vid Gud/þar med og eige syd-
ur Jñgeinge Embætte þad/ ad vera /
eirn Stioornare z Konungz siñar Christe
legrar Kyrkiu a Jordunie / Þviad þess-
hattar Klæde plegudu Stioornendur
Fordum ad bera. So var z eirneñ Frels-
areñ vor Brwdgume/sem a medal Roos
aña til haga helldur / Lofk. 2. Og þar
fyrer villde hañ eitt hvytt Klæde bera.
Nañ var lyka sem David/hvor ad i sodd
añ Bwninge liek fyrer Sattmals Ork
eñe/og vard þess vegna fyrer Spotte og
ad

ad Almatre af Michol. Sa i hvorium aller Fiestooder Vilskunar eru hulder / Col. 2. Var halldeñ fyrer eirn Vara/ uppa þ Mañaña Vijsdoomur ad Heim sku yrde/ og þeir Vyſu skylldu so allta þa stollku Klæda-dragt/ ad ei sijst heñar vegna/ hafe Drotteñ orded þſſa Smaan ad lijda. Sa er Skappellelegast: Klæd nadur sem Sierhvors Ætterne/ Stande og Formegan svarar og sambijdur/ Eñ sa Sickañlegastur/ sem Lijtelæta Sid-seme z Skynseme wtvijsar/og þſſ Klæd nadar þurfum vier vid. Fyrst til ad hyl-ia Lijkamañ. þar næst ad fyrra hañ Froste og Regne. og i þridia Lage hañ so sem Salareñar Bwstad i Mæta ad prijda. Klædnadureñ er og eirneñ Eitt Miñes-Teikn Synda-Falls vorra Fyr-stu Forelldra: Eitt Ydrunar og Yfer-erboodar Teikn / til ad afklædast þeim Gamla Mañe eñ J-klædast þeim Nyja/ Eph. 4. og eitt Daudlegleikañs Merke og Ydsbending. Sæll er sa sm hñ Lij-kamlega / so vel sm Andlega forsiælega brwkar. M 3 Latum

Lærtum Off Bidia.

AErra Kiæraste HErra JEsu/ Veit mier ad eg vorstælega vordest þessa Heims Spe ke hvør ad vyrer hier er Heimska/og ad eg mig hier/þu sasa Speke/med hreinu Hiarta giepe: Og þo ad eg nær lisa vill epter þeim Nyia Mañe/verde ab Heimenū vyrer eirn Puss hallð eñ og ælycktadur/ þa lat mig þad eckert actta/ helldur jafnast hura til hyn/sem þvilykt Verðalldar Haad z Spott hepur mista vegna lided/ og villuglega undergeingest. HErra JEsu/ lat þitt hvyta Klæde hylia mitt Klædleyse / og þitt Sakleyse myna Sekt. Giep mier epter þynum Vilia Naudsynlegañ Klædnad / og Vardveit mig vra øllu Yperlæte/Eñ lat myna Ahyggiu z Astundan þa vera/ad eg ecke plecke þad Hvyta Klæde/sem eg ydladest i Skyrneñe/ og þo þad kuñe ad ske wt ab Breyskleika og Vondsku myns Holldsvad eg þa i þynu Bloode Hreinsunar leite/ Par til hialpa þu mier O JEsu/ so mun eg þad i hier verda/ hvad eg i sialpum mier ei verda kuñe / A M E N.

J Pridia Marka fellur hier fyrer ad tala Vm̄ þa Apsøgðu B E J D N E.

HErodes vonade ad hañ ab Christo munde nockurt Teikn sia/einhvøriar Missyningar og Narra-Spil / sier og synu Hop-Foolke til Skiemtunar: Eñ med þvi DRottenn syniade þess / þa var sia

sæ allra Vÿsaste halldeñ fyrer þañ Sæ vÿsasta / Sæ Almættuge fyrer Mæl-lausañ. Herodes Oskade Teikns/ eñ sæ þo fyrer Augum þaug stærstu Vndur: Hañ sæ þar þ Guddoomlega Almætte / so sem Omættugt / Styrkleikañ Van-megnadañ / þañ O-Yperviñañlegasta under Footum liggiande/ Einglañna Fog-nud ængradañ/ Spekena siælþa dærada! þad eilijþa Orded Ordlaust/ þa Omæl-añlegu Giæsku / so sem Bersyndugа æ-klagada/ Saklensed Sakþelldt/ Og þad eilijþa Lÿf i Daudañs Nættu. Fleyre Vndur og Teikn atte hañ ecke ad þæ/ og þeirra eingeñ sem eñ nu med honum Teikns leita. Eñ nu er ei framar meir Tÿme til Teikn z Kraptaverk ad sÿna/ helldur Trwna/ Gooverk og Kiærleika. Nu hoþum vier Moysen og Spæmeñ-ena/ hvorium vier eigum ad hlÿda/ Eirn eñ Gudspiallameñ og Postulana/ þeim oss ber ad fylgia: ap meira veit ecke Guds Christeleg Kyrkia ad seigia/ med þvi hun heþur ecke Fyrerheit edur Lop-ord um̃ frekar.

Laatum Oss Bidia.

DROTTenn JEsu/ sem ert þad Teikn edur Merke hvøriu moote mællt verdur/ eg Oska einskis Teikna til ad styrkia mijna Trw a þig/ mier er þad meir enn noog Teikn þinnar Elsku vid alla Menn/ ad þinn Guddoomur er hyngad a Jardrijke komenn / og hefur sier Manndoomenn sameinkt/ ad þu værer bæde Gud og Madur/ sa er fyrer mig Lijda og Deya kynne/ Laat mig alldrei þig missa/ so hefur mitt Hiarta Noog-samlegt Teikn og Merke þijns Hiartanlega Vela til mijn: Þitt Blood er orden Teikn minnar Hreinsunar/ og þinn Daude Teikn og Merke mijns Lijfs. Þurfe eg frekare Styrkingar mz a Tijma Freystinganna/ og minnar sijdustu Burtferdar fra Heimenum / þa muntu DRottenn JEsu gefa Krapt þeim Pijnda / og Huggun þeim hana gyrnest: Enn a medann skal þinn Kross vera mier eitt þvilijkt Teikn/ hvøriu eg fylge a Veigenum til Himens / og ei linne æfram ad hallda / allt þar til eg sie þig a þvi Himneska Zions Fialle/ sitiande til hægre Handar Fødur sens./ A M E N.

I Fioorda Maaka fellur fyrer ad tala Umm SAATTARGIØRD

Tvenna Samsons REFA.

A Þeim Deige Urdu þeir Pilatus og Herodes gooder Viner/ þvi þeir hofdu adur vered Oviner sijn a mille: Neid-

ner

ner og Judar attu Samtøk ad hafa til ad Pyńkia Christum/ þo samt atte af Judum og Heidingium eirn Guds Soþn udur ad verda: Og so var þad meint og til-ætlad af Frelsarans Alþu/ en þesser Aluladeigendur Pilatus z Herodes/ hoþ du añañ Tilgáng siñar Sættar/ sm var þeirra Stundlega Velmackt z eigeñ Abata. Pa Christur og hans Soþnudur ad Pyńsookn ad lijda/ kuña audvelldlega Viner af Ovinū ad verda: Og so urdu Pharisæi og Saducæi þa Christū atte ad gripa. Eg vil eige gieta þss hvørneñ þetta tilgeingur nu i Dag medal þeirra Christnu.

Lærtum Oss Bidia.

ALLra Liwþaste HErra JEsu/ Þu varst allra Mañа Vinur: En þeir verda þlestaller þijner Ovinter. Skule so eñ nu vegna þijnū Soþnude hier a Jørduñe/ þa miñstu/ hañ ad verda i giegn Samtøkū hña Mootstandara: Gleym mier og eige helldur / þo eg ætte sama Mootþall ad reyna. Veit mier Hlæstod i giegn þeim vonda Selskap: Og eñ þo marger mier Mootstæder væru/ þa vertu samt miñ Frelsare Stadfastlega med mier/ So hyrde eg ecke um þad/ þo ad marger sette sig upp a moote mier/

þviad þu ert mier noog Vørn / fyrer øllum Heime og Diøflenum sialfū: Med þiñe Hialp mun eg alla mýna Mootstandara yfervinna / og fyrer allra þeirra Storme under þynū Vængiūm ad vijsu Ðhulltur bliffa / A M E N.

V. Pad Fimta Plaatz Er Pilati Mords og Skodunar Hws.

Dirn Doomare æ so vel ad heyra þañ sem fyrer Sokeñe verdur/sem hiñ er sæker: Og hier wti forsæ Pilatus sig ecke i Fyrstu / Eñ Hrædsla vid Meñena giørde þad / ad wr einum undanfornū riettū Vrskurde vard ræng-ur Vrskurdur/z Ranglætur z Samvit skulaus Doomare / hvor ad fordæmde þañ/ hvørn hñ sialfur hafde ædur sak-lausañ opeñberlega ælyckad: Og so sem Herodis Høll var full af Skickium / So var og Pilati Hws fullt af Bøduls Boofum einum. Alltsum nu i þessu Plaatze med Hiartañlegre Medaumkan.

J Fyrsta Maata Pañ S A V D i HRJJS: RAVNGRENNV.

PA Tok PJlatus JEsum/ og Hwdstrÿkte Hañ. Pañeñ var þeirre Tur-

til Dyfu kastad fyrer grimma Varga / og Lausnarans allra Helgaste Lijkame aff Olmum Dijrum Sundur rifest : Hann hugde ad/ hvort nockur munde þar yfer Aumkast/ enn þar var eingenn/ Ps. 69. Epter Logmalenu/ sem lesa maa/ Devt. 25. mætte ei leggia a þa Sekudu fleire Høgg/ enn 40. Enn þesser Romveriar liettu þaug Otal vera. Þeir plægdu a Drottens Hrigg/ og droogu sijn Ploog-Jarn leinge/ Ps. 129. þa burtu hvarf hans Holld/og hans Bein urdu kramenn/ Job. 33. so ad Skinned og Holldet lodde vid Svipurnar. Vægdarlaust var hann fleigenn vegna vorra Synda og Misgierda: Þetta var fyrermindad med þvi Þyrne-Klungre / i hvoriu Abraham Fordum var sijndur Foornar-Hrwturenn/ Gen. 22.

Laatum oss Bidia.

ALlra Kiæraste HErra JEsu/ Eg er eirn Ongtur Ploon/ sem vel visse hvad mier t byriade ad giøra/ enn hefe þad þo ecke giørt/ E ecke þess vegna med riettu mørgHøgg ad lyda. Enn þu sætaste JEsu ert fyrer mijna Misgiørda Saker særdur/ og fyrer mijna Synda Saker Lemstradur. DRottenn JEsu/ Lat þijna

H[illegible]

Hwdſtroku mijna Huggun vera i allre Aſtrijdu og Kroſſburde/ ſem mier kañ til ad falla/ Þui ad fyrer þijna Hwdſtroku eru allar mijnar Rauner og Hwdſtrokur Helgadar. Þu typtar ad ſönnu ſierhvørn þañ/ ſem þu ad þier tekur/ eñ þu audſijner þijna Myſkun/ þeim ſem med ſañre Jdran falla þier til Foota/ og temprar Aløgurnar epter þvi/ ſem ſierhvør kañ ad bera. DRottenn JEſu/ Vegna þiñar Bloodugrar Hwdſtroku vertu mier Naadugur/ ſo ad Reide þijns Føḋurs hitte mig alldrei framar meir/ z Helvijte hafe aungva Magt yfer mier/ helldur ad eg af øllu Hiarta forðeſt þid Vonda/ og Kroſſfeſte mitt Holld med øllum Gyrndum og Tilteigingū/ fyrer hvøria Skulld þu varſt ſo Herfelega Hwdſtrijktur fra Hvirfle og allt til Jlia/ AMEN.

J Añañ Maata fellur hier fyrer ad tala.
Vm ROOS a medal Þyrna.

OG Þeir Flietfudu Eina Coronu af Þyrnum/ Og Settu uppa hans Høfud. Christur er Konungur Dijrdarennar/ z DRotten allra DRottna/ Openber. Book. 19. z er nu Krijndur med Dijrd og Heidre/ berande margar Coronur a ſijnu Høfde/ z hans Rijke varer fra Eilijfd til Eilijfdar. Eñ hier uppfilleſt a honum/ hvad Sulamith ſeiger i

Lof

Lofkvædesins 5. Cap. Mitt Høfud er fullt aß Døgg / og mijner Lockar aß Dropum Næturennar. Komed hier þier Zions Dætur / ad siaa Salomon Kong/ med þeirre Coronu med hvørre hanns Mooder (Gydingana Samkunda) krijnde hann a hns Brwdkaups Deige / Loßk. 3. Sw Bølvan sem i Þyrnunum uppbyriadest/ Gen. 3. Hlaut aß Christo med Þyrnum i Blessan snwenn ad verda/ uppa þad Corona Riettlætesens aptur wtvegud yrde/ hvøria sa Riettlaate Doomare mun a þeim Deige gießa øllum þeim sem hns Tilkomu Elska/ 2. Tim. 4.

Lætum Oss Bidia.

DROTTenn JEsu / Hvørsu hvasser voru þijner Þyrnar/ med hvørium þitt allra Helgasta Høfud var bloodgad. O hvilijka vijstarlega Særing wtstoodst þu/ þa Þyrne-Coronann var diwpt keyrd inn i þitt Blessada Høfud: Mijnar Synder hafa giørt hana hvassa/ enn þu O JEsu vardst Særinguna ad reyna / Samt hefur þu so sem eirn Konungur/ Sigre hroosad yfer Syndenne z hennar Straffe. Jaa Drottenn / þu hefur noogu dijrt borgad Israels og Juda Synder: Laat mig jafnann minnast þessarar Coronu/ nær mijnar Synder kreinkia mig og sijuglega aptur a moot kiæ mig þier þack-

lætann/

lætañ/ſo ad eg hate allt þad þu hatar/og elſke allt hvad þier lyſtar. Laat mig ei teliaſt undañ neinar þær Pijſler ad lijda/med hvørium eg kuñe þier lyſtur ad verda. DRotteñ miñ Kongur/giør mig verdugañ Þegn ad niota þiñar Coronu / og epter yfirfarna alla þa hvaſſe Mootgangs Þyrna / ſem þyrer mier kuña ad liggia / þa leid þu mig til Niota Dyrdarteñar Coronu a Himnum / AMEN.

J Þridia Mæla fellur hier fyrer ad tala Vm̃ þad/ Hvørſu Mordingeñ vard KJETTLATVR.

PJlatus ſagde: Þier hafed þa Sidveniu / Ad eg giefe ydur a Pæſkum eirn Lauſañ/ Vilie þier ad eg giefe ydur Gydingaña Kongeñ lauſañ/ Þa kølludu þeir aller æſamt og ſøgdu : Ecke þeñañ/ helldur gief oſſ Barrabam lauſañ/ Eñ Barrabas var Eirn Mordinge. Pilatus hlydde þeirra Beidne/og giørde hvad þeir epter bæduſt. Eñ hvør hañ Riettlæter hiñ Oguðlega/ᴣ Fyrerdæmer hiñ Riettlæta / Þeir eru bæder fyrer Drottne ſvyvirdeleger/ Prov. 17. Samt med þvi Chriſtur var i Heimeñ komeñ / ad bæta Adams og allra Maña Synder/

er/ Þa villde ecke sæ Himneske Faderen ad hañ skyllde laus lætast/ þvi hñ hafde lagt uppa hañ Synder alls Heimsens / og giort hañ ad Synd. Þañen ætte sæ Riettlæte ad lijda fyrer þañ Ranglæta/ Og i þañ Mata var þetta Guds æsett Rad. Eñ so myked sem i þessu Efne vid kom Gydingunum/ þa sægdu þeir sig hier mz þssare Beidne i Ætt sijna/ hvør iñ jafnañ og i allañ Mæta var tamt Oþacklæted/ og þesse Høndlan vid Christum wtvijsade bæde þm og alls þess Lijds Ostadfeste/ þar þeir hvørier skomu æd-ur høfdu hønu til Heidurs sunged Hosiaña/ hrvopudu sijdañ i moote hønum/ Krossfestu: Ei Olijkt og þeir i Lystra/ er fyrst villdu Foornfæra S. Pæle / so sem være hañ Gud/ eñ sijdañ ræku þeir hañ wt af Borgeñe/ Act. 14. Sæ sem uppa þvilijkañ Reyr-Staf reider sig / mæ vissulega sier Falls vænta.

Lærum oss Bidia.

DRotteñ JEsu/ Þu Fødursens Kiærleike: Þu varst fyrer Hatre af Gydingum þeim Þørnū/ til hvørra þu sendur varst. Þeir wt-

skæfudu

skwþudu þier/ þeim allra Besta / eñ kusu sier þad Vesta. Laat mig alldrei lykiast þeim i þvi ad hafna Lijfenu/ eñ Eilijfañ Dauda ad kioosa. Eg hefe þier og þu mier Trwlofast i þeirre H. Skyrn. Eg hefe eitt Siñ lofad þier Trigdum/ Eg vil þ ecke brigda þramar meir / Eñ styrk þu miñ Breiskleika DRottеñ miñ Styrkleike/ So ad eg i þiñe Elsku vaxe/eñ ecke mynke/ Eirneñ ad eg Þoleñmoodur þiñest / nær Heimureñ kiñe eins vid mig z þig ad breita. Larefveinneñ er ecke yfer sinum Meistara. Eg Vil giarnañ i þessare Verølld liggia / hrørt hun mier snarar/ og þad heita sem hun helldur mig. Laat mig ad eins a Himnū verda i Selskap Heilagra/ so hef eg þad / hvørs eg vona/og vil giarnañ umbera hvad eg a þier til Dyrdar ad lyda/ A. M E N.

J Floorda Maata fellz hier fyrer ad tala um REIRVONDENN.

ÞEir FEingu Honum Eirn Reirvønd J Sijna Hægre Hønd/ z sloou Þar Med hñs Høfud. Þetta giørdu ad søñu hñs Ovlner/ honū til Hædungar/ Eñ med þessu auglijstest hañs Tign og Heidur / Þvi med þessu Ahallde Reirsins/so sem wtvijsast/ ad hñ uppteiknade Gudlastaner Gydinga / og skrifade Bivallora Nøfn a Lijfsins Book. Hañ

took

took eirnenn Reirenn i ſijna hægre Hond/ ſo hann liiade ſig ad vera þann/ ſem vidhiellde vorum brakada Reir/ z villde hann ecke i ſundurbriota. Hann bar Velldis-Sprotann a ſijnu Angiſtar Tijma/ uppa þad hann vor Kongur vera villde/ bæde i Mootlæte og Medlæte.

Bænum Oſſ Bidia.

ALLra Kiæraſte Frelſare / Vier erum af ſialfum oſſ til Brothætt Kier/ Eitt Reyr af Vinde ſkieken / Enn nu þa vor Hiörtu ſæta Huggun af þinne Hende / þui ef þu ber þann Reyr vors Breyſkleika i þinne Hende/ þa munum vier alldrei falla/ enn þo vier veikluſtum. Vidhalltu O JESV med þinne hægre Almættes Hende mynnu veikum Mætte og lytellre Barns Hende/ ſo ad eg lyka ſem eitt Barn hallde mier vid þig/ z med Trunne þig umfadme fyrer þinn Krapt/ og þier alldrei ſleppe / allt þar til þu mig veikann Reyr færer z flytur i þitt Dyrdar Ryke / AMEN.

J Fimta Maata fellur hier til ad tala Um þa Hædnisſømu LOCNJNS.

OG Striids-Mennerner Buckudu ſig og fiellu a Knie fyrer honum og ſpottudu hann/ og ſøgdu: Heill Siertu Juda

Kongur. Hier sañadest þad og fram-kom þad hañ sialfur seiger/ Ps. 22. Eg er Madkur eñ ecke Madur / Aller þeir mig sıau hæddu ad mier / Øllu Foolke er eg ordeñ ad Hæde. Þeir hafa Lastad þañ Heilaga i Jsrael/ under eitnre Heilsan/ Óskudu þeir honū allrar Ogiæfu.

Lærum Oss Bidia.

ALLra Kiærafte HErra JEsu/ þessa Hædne høfdu frame vid þig þyner Opeñberer Fiandmeñ: Og þeir eru eñ til sem raupa sig ad vera þyna Vine/tala vingiarnlega vid þig/ eñ hafa hafa þo Vondt i Siñe/ Eñ med þynum Verkum vanvirda þeir þig / Þeir seigiast trwa a þig / Eñ audsyna þo eingeñ Kiærleiks Verk sem þier sieu verdug. O Gud/ veit mier ad eg þig ætyd i Anda og Sañleika Rækelega Tilbidie/ alla Hræsne hate eins og Diøfuleñ sialfañ. Eñ þier mynū einasta Konunge alla Æru og Lotning tiæe: Vertu af mier Þusundsiñum kraddur og kystur Frelsareñ allra Fegurste/ i Lifwfu z Leidu/ i Audlegd og Orbyrgd/ eirneñ i Daudanum sialfum/skal þetta mitt Ord og Avarp vera/ Vertu mier Velkomeñ O JESV / A M E N.

J Siotta Mæta fellur hier fyrer ad tala Vm HANDTEKNA i NETINV.

ÞA Tooku Strydsmeñerner JEsum og leiddu hañ iñ i Þyng-Hwsed / og søfnduu

føþnudu samañ ad honum øllum Noop̄n um: Þa kom JEsus sw Nyndeñ sem arla var epter sookt/ i Net siña ørgustu Ovina og Omañlegar Hendur þeirra Roomversku Strijdsmaña / þeir ed O-virdtu sitt Stand/ med þvi þeir liedu sig til ad vera Andstiggelega Boduls Boo-þa/ so þa uppphyllrest hvad adur þirre sagt var og fyrerspaad um̄ þa Illsku Hendlan/ Job. 30. þat so stendur: Þeir hafa trodid mier nidur i Þreckeñ/ og jaþnad mier vid Dsku z Dupt: A Rootts uñe stijngast mijn Bein i giegnum alla Vegana/ z þeir sim̄ mig jaga/ leggia sig ecke ad soþa. Svo dyrt keipte Frelsareñ Sijna/ ad hañ leid þetta Gis z Spott/ hvørier (heþde ei so skied) mundu a Lij-þe og Saalu haþa ordid þyrer allra Dioþla Hæde og Spotte.

Gratiarum oss Bidia.

Þu Frijdaste JEsu / Eg minist vid þitt Andlit Otelianlega mørgum Þusundsiñu/ vegna allra þeirra Høggva og Þwstra / sem þu þyrer mig leidst. Þañeñ þoockadest þier miñ Frelsare so mart og mikid Hæd z Spott ad lijda/ til ad utvega mier Virding og Soo

ma/ z mig ad frija fra cilkiere Helvijtis smaan. Hvad skal eg hier har fyrer endurgiallda? Minn Gud/ Eg forma ølldungis ecfert/ samt vil eg hinn Heidur upphekia og vijdfrægia / so leinge sem eg lijfe / og med mijnu Hiarta og Munne hier hacka fyrer had yfersliootanlega Gott/ sem hu miet audsijndt hefur. Medtak hu had Offred af Hende hijns Barns/z vard velt mig fyrer Selskap heirra Ogudlegu/ ho heir ecrnen vilie til vid mig / og heir af hier saart mæijtader/ Laate mig aldrei Skiepnu mæ Hindrunar vara / Og en ho eg ætte ad koma i heirra Hendur og verda fyrer heirra Hade / samt laat hu mig ho stødugleg i Munne hafa hann Tijma/ hà hu varst minna vegna Forsmaan Foolksens/ So mun eg Krapt ødlast i mijnum Danmætte/og Fætur til ad feta hann Veg bæde Virdingar og Vansa/ hinna vegna og epter hijn um Vilia / A M E N,

J Siounda Maata fellur fyrer ad tala Umm ha SJJN / hvor ed alldrei var Fyrre SJEN.

PAnnen gieck JEsus wt / berande eina Pyrne-Coronu og eitt Purpura-Klæde / og Pilatus sagde til heirra : Sioed Mannen. Hier stendur Adam bloodraud ur/ sa Madur af Edom i Raudlitudum Klædum/ Esa. 63. Sioed Mannen/ hann er sa Blood-Brwdgume/med heirre Coronu

konu sem hñs Mooder krynde hañ med a hñs Brwdkaups Deige/ Lopk. 3. Hañ er Christur sa Smurde Drottens/ hvør ed þm̃ Sorgbitnu i Zion Fegurdar Prÿ-de fyrer Øskuna/ Fagnadar Olium fyrer Hrygdena/ og Hattÿda Bwning fyrer Sorgar Anda gieþur/ Esa. 61. Hañ er sa Frelsare sm̃ þañ eilÿþa Endurlausn/ Ebr. 9. Hañ er sa Fridareñs Høþdinge fyrer hvørn vier hoþum Frid vid Gud / Rom. 5. Hañ er Frelsare bæde Gydinga og Heidingia allt til Heimsens Ende-marka/ Esa. 49. Hañ er JEsus / so kalladur ædur eñ hñ var gieteñ i Modur Kvide. Hañ er vor Kongur / sa hvørs Rÿke ecke er aþ þessum Heime. Hañ er pad Lambed Guds sem ber allar Heimsens Synder. Hañ er sa Madur sm̃ kañ Medaumkan ad haþa med vorũ Breyskleika/ Ebr. 4. Hañ er sa Saklause og Syndlause Guds Sonur/ hvørn Pilatus Fimsiñum/ hañs Kviña Einusiñe/ Hero des Einusiñe/ eirneñ Judas Einusiñe/ Høþuds-Madureñ vid Krosseñ Einu-

siñe/ og Rœningeñ a Krossenum Einu-
siñe Saklausañ jatudu. Hañ er Eirn
Madkur fyrer oss ordeñ / uppa pad vier
yrdum ei til Helvijtes fordœmder / Hvar
peirra Ormur deyr eige/og peirra Elld-
ur sloknar eige/ Esa. 66. Aumked/ Aum
ked ydur pier Zions Dœtur/ yfer peñañ
Al-ELooduga Mañ / og uñpadmed hñs
Allra Helgasta Lijkama/veited Lotning
hañs Purpura/og hugged ydur vid hañs
Coronu. Hañ stendur fyrer ydar Aug-
um uppmœladur/Gal 3. Hafe nu pitta
skied vid hid Grœna Tried/ hvad munde
pa hafa skied vid hid Pornada/ Hefde
DRottiñ ei vorum Hrygdum a sig hlad
ed? eñ nu høfum vier eirn Arnadar Mañ
hia Gude hvør ad Riettlœtur er / og sa
same er Forlijkun fyrer vorar Synder /
Ecke alleinasta fyrer vorar / helldur og
eirneñ fyrer alls Heimsens Synder /
1. Joh. 2.

Tarum Oss Bidia.

ÆErra Riœraste HErra JEsu / Eingeñ er
Vesœllre Skiepna under Soolune eñ Mañ-
eskiañ/ so leinge sem hun er aun pijn/pvi pa er

Hel-

Helvijte heñar Speigell/ Fyrerdæmingeñ heñar sijdasta Hws/ og Bølvaneñ heñar Skart. Jæ DRotteñ/ eg helld hvøria þa Stund fyrer bølvada/ a hvørre mijn Sæla sier þig eige: Mijn Augu kuña ecke i þessare Verølldu ad siaa þig / Eñ mitt Hiarta fiñur þig alla Vega i þijnum Verkum/ og mijn Sæl i þijnu Orde og Sacramentunum: Þu sijner mier þijna Mynd/ og læt ur mig siaa þijna Fegurd. Fyrer Augum þiña Ovina varstu herfelegur / þa Pilatus sijnde þig Gydingum: Eñ hvad Frijdur ertu miñ Blood/Brwdgume / i Purpuranum hvørn þu hefur helgad / Nu mun eg fyrer þig Frijdur verda i Auglite þijns Himneska Fødurs og allra Utvaldra a Himnum. O JEsu / sijn þu mier þig nær eg dey/ so ad eg þier mitt Lioos fylge/ og i Daudañs Myrkrum ei fyrerfarest. Alijt þu mig Auma Mañeskiu/ og læt Lioos þijns Andlitees lijsa yfer mig / þa mun eg um̃ sijder skoda þitt Hiælpræd / A M E N.

J Attunda Maata fellur fyrer ad tala Um̃ þad Judisca Chamæleon/ edur Breytelega D R R.

OG þeir søgdu: Krossfestu Krossfestu hañ. Þad Indianiska Chamæleon skipter um̃ Lite mørgumsiñum a hvørium Deige: Eins var þvi hættad fyrer Folkenu i Jerusalem / stundum voru þeir villiuger/stundum Oviliuger. Stundu̅ hefo-

du þeir Bolvaner i fram̄e og Formælingar/ stundum goodar Oſker / stundum medtooku þeir / stundum wtſkwþudu þr. Þeſſ meira Oleum goodra Orda ſm̄ Pilatus liet wte vid þa/ þſſ ækaplegra bran̄ þeirra Neyptar Elldur i giegn JEſu / og þo kun̄e ecke eirn þrra ad ſeigia/ hvad han̄ heþde ollum edur nockrum þeirra ſierilæge giørt: Samt hroopa þr Sekt i giegn þm̄ Saklauſa/ Þeir Ranglætu i giegn þm̄ Riettlæta/ Skiepnan̄ i giegn Skaparanum/ Þrælarner i giegn Herranum: So ad hier ſan̄aſt þad ſm̄ ſtend ur Proo. 27. Reiden̄ er ækoþ/ og Grymdin̄ er æſileg.

Lattum Oſſ Bidia.

GJæſkurijkaſte Herra JESV / A þijnum Fædingar Tijma lietu Einglarner heyra ſyna ſætu Rauſt / En̄ a Tijma þin̄ar Pijnu og Dauda/hrinu þijner Ovuner upp med helvijtſk um Saung: Þeir hvørler þyrre villdu haþa þig þyrer Konung / vilia þig haþa hier aþ Jørden̄e apmædan̄ / og burtſliten̄ aþ Lande þeirra Liþendu. Min̄ Frelſare / Gudlauſer hønd ludu ſo vid þig i þan̄ Tijma / og a ſama Hatt breyter Verolldenn en̄ nu vid þijna Lime: Þeir hlioota i hen̄ar Alite ad vera ſo ſm̄ daud

ut

ur Hundur/ z sier hvad Fæckingelegt z vondt. Þad heñe byr i Siñe/ þad verdur Endelega heñar Blygdunarlaus Tunga ad tala: Gief þynum Sonum og Dætrum i þvilyke Anaud Þoleñmoodum ad vera / Þu Verndare þinnar Christne / Lat mig aungvañ Veralldarennar Doom hrædast/ so lenge sem eg geng a þynum Vege/ myklu sydur Ottast þa/ sem Lykamañ kuña ad søña ad Aplyfa eñ ecke Sælena. Gief mier þad ætyd ad miñast/ miñ Gud/ ad Verdlauneñ þar a moot mune mykel verda i Himnenum/ og þad eg skylldugur sie þier i øllu samlykur ad verda / A M E N.

I Nyunda Mata fellur fyrer ad tala Um þa FORDÆMING hvorrar OSKAD og BEDIST var.

HAñs Blood kome yfer oss og Born vor / sogdu Gydingar Christi Oviner: Og þad er eitneñ so skied og framkomed sem þeir Oskudu / Þeirra Borg fieck fyrst þad ad reyna/ Eñ hvad Gud uñ syder vill giøra vid þa adra Gydinga/ sm sundurdreyfder eru uñ Christeñdoomeñ / þad stendur til Hañs. Abels Blood orkade myklu i moote Cain/ Eñ Frelsarañs Blood med Footum ad troda/ kañ ecke añars ad orka eñ Fordæmingar.

Lætum Oss Bidia.

SAt taste HErra JEsu/ Eg bram ber sömu Ord og Gyding ar / En þo i añare Meiningu/ Eg bid ad þitt Blood kome yber mig og myn Børn: so leinge sem þad er vort Merke/ a vor Hiörtu eru þar med teiknud/ þa høpum vier ecker ad Ottast/ og byrer aungvu Mord-Eingle ad skielbast. Þitt Blood miñ Frelsare hreinsar oss aþ øllum vorum Syndum/og gieþur oss þañ Fegurdar Kit / med hvørium vier med øllum Utvøldum / og einkum byrer þyñi Himneska Födur standast kunnum. Þitt Blood er vor Talsmadur/og þad Hab um hvört vier til Himens børum / Þitt Blood Hughreyster mig i giegn øllu Heimsens Opstæke / Þitt Blood O JEsu er myn besta Eign/ Ep eg og myn Børn høpum þad byrer vort Hlutskypte/ þa erum vær noogu ryk: Vid þeñañ Nadar Bruñ muñu vier eige þaþa Skort a nockurre Huggun / og vid þetta Balsam spillast ecke Saarañ vor. Þitt Blood og Daude DRottens JEsu/ sie i miñe Sydustu Neyd mitt Athvere/ uppa hvørt eg mig reide / Sie þad miñ Hiarta añs Fögnudur/ og myn Einasta Huggun / So mun eg Gladvær og Hughraustur deya/ og sÿd añ skoda þær Allra Helgustu Biargskorur/ aþ hvørium þetta H. Blood heþur utrunñed/ Amē.

VI. Þad Siøtta Plntz Er GOLGATHA / Edur Hoþudskieliastadurenn.

Og

Og þeir hofdu hañ wt i þañ Stad Golgatha/ hvad ad þydest Hoƒud skielia Stadur. Þetta Fiall lꜳ ut añ fyrer Jerusalem til Vesturs/ og var kallad Hoƒudskielia edur Hausastadur / añadhvort aƒ Haus-Skieliym þeirra sem þar voru aƒtekner/ edur þar aƒ/ ad þad heƒur ad Mynd ꝛ Forme vered lÿkt Mañs-Hoƒde edur Haus-Skiel. Hier uppƒyllest nu hvad Spꜳmadureñ Joel seiger / i siñar Bookar 2. Cap. Vppa Fiallenu Zion og i Jerusalem/ skal Ein Frelsan vera. Eirneñ þad Esajas seig er i 25. Cap. DRotteñ mun a þessu Fialle burt taka Lÿƒblæuna / þar ed allt Foolked er med sveipad/og þa Byrgingᵃ una sem allar Þiooder eru med byrgdar / þvi hañ mun Daudañ burt svelgia Eilÿƒlegana / Og DROtteñ mun aƒþurka Tꜳreñ aƒ allra Andlite. Nu stockur vor Vinur a Fiollunum og stedar a Hædunum.

Lᴀᴛum Oss Bidia.

HErra JEsu/ Þu villder a Fiallenu Foorn færdur verda eins ꝛ Jsaach Fordum ætte

ad Foornþærast. Læt mier syþelldt i Minne vera þetta Fallled/ a hvøriu þu heþur wtvegit ad mier Lijþed og Eiliþa Sæluhiælp / Og hvadañ þu heþur mier veiget lagt til þeirra Himnesku Falla og Hæda. Adam miñ þyrste Fader syndgade og vard wtrekeñ wr Paradijs/ eñ þu stiegst uppa Fallled Golgatha til þijn ad draga og ad þier ad taka alla þa / sem þyrer syna Ohlijdne þallner voru. DROtteñ JEsu/ Mitt Fall/ mitt Biarg og Hæd / Drag mig til þijn / so sem þu heþur sagt / ad nær þu yrder Upphaþeñ/ munder þu alla til þijn draga. Drag mig epter þier/ so kiem eg med/ og mun aþ þijnu Kroß og Dauda Falle sydañ nælgast þa Eilijþu Sæluhiælp: Þar til styrk þu mig miñ Hiælpare i allre æeyd/ Amen.

Lætum oss hier Hugleida þessar Greiner. I Fyrsta Mata/ Hvørsu HUG. Bond eñ var UTRÆKRÆxxx.

ÞEir Leiddu Hañ wt/ Ad þeir Kroß-þestu Hañ. Forlijkunar Hafurnum var slept Fordum a Eydemørk / i þvi gamla Testamente/ Lev. 16. og Syn-da Foornernar ætlu utañ Herbwdanna ad slatrast og uppbreñast. Svo var og eirneñ Adam og Eva / þeirra Synda vegna wr Paradijs wtrekeñ/ Þess veg-na liet JEsus hneppa sig wt aþ Bor-

geñe /

geñe/ so ad hū lide þyrer þad/ sem þaug þorskulldad hofdu. Hañ kom til siñar Eignar/ eñ hañs sialfer medtooku hañ eige/ helldur wtræku af Hwsenu hañ riettta Erþingia/ og þad leid hañ Liwflega/ uppa þad/ hañ opnade oss þad Himneska Hws og Heimkyñe.

Lætum oss Bidia.

ASTwdlegaste HErra JEsu/ Veit mier ad eg þilge þijnu Dæme/ i þvi/ ad skilia Viljugur vid þeñañ Heim/ nær mijñ Stund er komeñ / ad eg skule yþergieþa þetta Jardneska Hws. Eg heþ hier aungvañ blijþañlegañ Samastad/ helldur leita eg þess hiñs Okomna. Hiælpa mier og eirneñ til þess/ ad so leinge sem eg æ eñ nu ad liþa/ gange eg wt þrær sialþum mier og øllum Holldlegū Girndū / eirneñ þra Verølldeñe og heñar vondum Selskap/ til ad þioona þier med hreinu og Einlægu Hiarta. Og skillde Tijme Opsooknaña koma yþer þijna Christne/ so eg eirneñ þiña vegna yrde ad rijma mitt stundlegt Heimile/ þa læt mig huxa til þijn/ hvørsu þu varst hrakeñ wt aþ Jerusalem/ og geckst Þoleñmoodlega þiñ Veg til Golgatha / og nær mijn Formegan ecke til þss/ ad eg rijma kuñe / þa veit mier Styrk i þijnū Kraptt/ þijnu Naþne til Heidurs allt Viljuglega ad þramkvæma/ eirneñ ad eg / nær deya skal/ uppheþie mijn Augu til Fiallaña/ hvadañ mier kiemur Hiælpeñ/ og vel Hugleide þ/ ad þvi

þvi hærra sem minn Kross stijgur/ þess nær og nælægre verdur þu mier minn Frelsare/ Amen.

I Annan Mata þessur hier þyrer ad tala umm Nosdingiadoomenn a Herdum DROTTENS.

OG Hann Bar Sinn KRoss / Hanns Nosdingiadoomur er a hanns Herdū/ Esa. 9. Einkum Krossenn/ þ Drottens Sigurmerke i giegn Dioslenū/ Col. 2. So bar pad Lambed Guds vorar Synd er z þeirra Strass/ Joh. 1. Nosdingia Doomur Christi/ er hanns Kross/ z þar þyrer hefur Gud upphafed hann/ Phil. 2. Hanns Nosdingiadoomur er a hanns Herdum/ og pad er hanns Riettlætis og Velldis Spyra. Hann bar Pver-Tried Krossens/ þviad sialst þ mikla Bakn/ a hvort hann atte ad neglast/ kunne vegna þess Þyngdar / einginn eirn Madur ad bera: Og so var vant eirnenn ad hønd la vid þa/ sem Krossþestast attu.

Lattum oss Bidia.

HErra Liwþaste HErra JEsu/ Eg hyra ecke optar umm þinn Krossburd/ enn eg kannast vid pad / hvad mikid eg sie þier þar þyrer skyllo-

skylldugur. Þu hefur boded / ad Meñ þier epterfylge og siñ Kross uppa sig take. Hiælpa mier þu Þolenmoodaste Krossberare. Ad eg eirn þvilykur verda mætte / sem Viliuglega uppa mig take og undergangest / hvad eg epter þynum Vilia bera skal / og þad ecke saker þarnyttrar Vegsemdar / helldur þier alleina til Þocknunar / so ad eg i Raun og Sañleika segia kuñe : Eg er med Christo Krossberstur. Lat mig þar fyrer jafnañ bera þiñ Kross i mynu Hiarta med sætre Hugleidingu / i mynū Muñe med heilagre og Jñelegre Þackargiörd / og a mynum Lykama / nær þier þocknast a mig ad leggia nockurn Part þiña Harmkvæla. Krossen æn Kiærleikans forþienar aungva Hroosan / Þar fyrer lat mig i öllū Krosse og Hörmungum þig elska / Allt þitt Hegdkyssa / og Liuflega med Jsaach Myna Byrde bera: Eg trwe Stadfastlega O JEsu minn Sañleikur / ad epter þynu Orde og Lofan / mune eg ad afstödnum öllum Krossburde og Mootlætinganna Þwinga hiaa þier lenda / Þu Lyfsens Tre / Þar fyrer em eg Reidubwen ad lyda. Styrk þu DRottenn miñ Villa / og nær Synd / Daude edur Dioful storma og stryda mier i moote / þa lat mitt Hiarta huxa um þiñ Kross / sem þu sialfur fyrer mig barst / og hefur so alla myna Sekt fyrer þynum Himneska Födur afteked / So ad eingeñ þeirra Ovina kañ nockud med mig ad hafa. Hiælpa mier / ad eg þessa Lykamans og Mootgangs Byrde Þolenmoodlega bere / so leinge og þang

ad

aditil eg af Æinglunū verd Jñpluttur i Himi=
ne til Þijn/ miñ Lystegardur og Sæla/ Am̄.

I Pridia Mæta fellz hier fyrer ad tala um̄ þad/ Hvørsu SORgad var.

Reer SORGARi RVJtrrunum.

ENN Nonum Filgde Epter MJkell Fiolde Fools og Kveña / Þær Ed Aumkudu Hañ og Grietu/ Eñ JEsus Snere Sier Vid Til Þeirra/ z Sagde: Þier Dætur af Jerusalem/ Græted ecke Yfer Mier/ Helldur Græted Yfer ydur Siælfum og yfer Børnum Ydar / So sem hañ villde seigia: Græted ecke yfer mier/ þvi eg dey Viliugur / Miñ Daude er Nitsamlegur/ þvi eg vil þar med giora til Skam̄ar þañ Eilijfa Dauda/ Eñ græted yfer Ordsøk mijns Dauda/ sem eru bæde afstadnar z epter=komande Synder: Hañ amæler ecke goodum Hela þessara Kveña/ nie firñur ad hønū/ helldur sijner hñ þm̄ Raad og Hegdan i þessu/ sm̄ er/ ad þær skule fyrst græta yfer sier og sijnum/ epter þvi þ er til Forgiefens / ad græta yfer Christi Þijnu/

Þijnu/ eþ Madur leitar ei ad heñar Ord sok og Tilefne hiaa sialþum sier/ og audmiwklega færer sier i Nyt heñar Gagn og Avoxt. Eg (vill HErraň segia) er Græn z Friosamur Vidur a Root mijns Guddooms/ og i Kiærleika og Elsku Mañdoomseñs: Eg er græn a Kvistum Dygdaña/ a Blodum Lærdoomseñs og Avoxtum godra Verka. Eþ so er hondlad vid þañ Saklausa / Huglieded hvorsu þa er hondlad vid þañ Sakada.

Lœtum Oss Bidia.

SÆtaste HErra JEsu / Þu heþur Ord eilijþs Lijþs/ og ert Israels Von og Huggun/ þu hyrder vor Tar i þijnum Sed'/ þu telur þaug og veitst hvørsu mørg þaug eru. Eg bid þig audmiwklega / lat mig med David og Petre Daglega græta mijnar Synder/ og mitt Legurwm væta med mijnum Tarum/ so ad eg aþ øllum mijnū Yþertrodslum þveigeñ/ i Auglite þijns Himneska Fødurs/ þyrer Saker þiñar Bloodugrar Forþienustu / hreinn og klaar byrtast mætte. Lat mig einneñ so lijþa / ad eg hvørke nu nie sijdar meir / verde mier sialþum Ordsøk Eymdar og Ogiæþu: Eñ nær eg kañ ad hrasa og þalla/ Þa haþ þu Medaumkan vid mig. Nær eg er Hreydstaddur/ þa hugga mijna Sælu: DRotteñ/ gleym ecke mier þiñe Turtil

Dwðu/sem epter þier længar. Openbera þig mier i allre miñe Tyyd / med hÿtu Bragde og liwþlegum Ordum/og gief mier þitt H. Anda/ sa er kiene mier ad Hugleida þÿna Bloodugu Pÿnu/ so ad eg plyc og fordest heñar Ordsǿk sem er Syndena / Og eñ þo hun bwe i mÿnu Hollde fro leinge sem eg lifþe / ad eg samt eige lǽte hana yþer mier Drottna / helldur ætÿd i Footsporum þÿns Kross og Kiærleika fundi eñ verda / A M E N.

J Fioorda Maata fellur fyrer ad tala Vm̃ KJÆRLEJKans VERKed / Sem med TAVDVNG var giǿrt.

OG Þa Þeir Geingu wt/ Fundu Þeir Eirn Mañ Vt Af Cyrene Simon Ad Nafne/Honum Þreyngdu Þeir Til Ad Hañ Bære Hañs Kross. Andeñ er Reidubweñ eñ Holldet er veikt / Matth. 26. Og so gieck þad til fyrer þm̃ gooda Simone : hañ var nÿlega um̃vendur til Trwareñar / og hlaut þa strax ad bera Krosseñ. Eingeñ er DRottens verdug ur/utañ sa sem tekur siñ Kross uppa sig og fylger honum epter/Matth. 10 : Og þo er sa Gamle Adam miog tregur þar til. Þar fyrer lætur Gud hier Naudung

til

til koma / svo hañ verdur ad neydast til þad ad undergangast/ þad sem hñ villde ei sialfkrafa giøra/ Ad hñ so lærde þa Lectiu af ødrum / sem hañ gat ecke af sialfum sier til lært. Fyrst vier fáū ecke án Hørmunga Iñgeinged i Guds Rýke / Act. 14. Þa er oss þad gott / ad DRottiñ beige vorn stýfa z Ofmálga Háls under Krossiñ/ Einkum þar hañ leggur aungvum meira uppa eñ hañ kañ ad bera/ og lætur aungvañ freystast yfer Megn fram̄/1. Cor. 10. Fyrst IEsus hlaut ad hafa hñ Simon sier til Styrkt-ar z Medhiálpar/þa mun sá Himneske Faderiñ alldrei láta oss Hiálparlausa.

Lätum Oss Bidia.

O HErra IEsu/helldst til Ofþwnga Byrd-ar hefur þu fyrer mig bored/til þess ad eg skule þýnu sæta Oke fra mier sleya / Eñ þu þecker mýna Burde / og hvad eg af sialfum mier til megna. Mitt Himneske Vinur / lát mig þad med Bæneñe af þier fáa/ad þu gefer mier svo mykeñ Krapt sem mier Þørf gjørest/ til ad giøra þad hvad eg giarnañ villde/ good-añ Villa vantar mig ecke/eñ eg fiñ eckeñ þad/ ad nær eirn lýtell Kross mier ad Høndum kiem-ur/þa er mitt Blood og þad Vonda sem i mier

byr mootsnwed. Hiælpa mier þeñañ Vonda Ovin ad yfervinña/og so ad striida vid sialfañ mig bid Jnra/ad miñ vonde Vilie hlioote fyrer þeim Gooda ad vykia/ og mitt Holld Andanum fylge. Eñ kuñe myn Byrde verda mier Ofþwng / þa miñstu miñ Gud a miñ Veikann Mætt/ z þo eingeñ Eingell kome mig ad styrkia / þa send mier samt Einhvørn þañ goodañ Mañ / sem kañ ad tala Eitt gott Ord fyrer mier og a miñe Hørmungar Stundu/nær mitt Miñe mig yfergiefa kañ/seige til myn/ ad þiñ Kraptur sie i Breyskvum Mættugur: Eirneñ þu mitt Hiælpræde/hvørt eg wtvaled hefe/ giefþ mier þiñ Krapt so eg styrkur verde / Og hvørsu sem Holld og Blood mæler/ ad eg samt liide med Poleñmæde/og uppa þig myn Heilsu-gioþ vone bæde i Lyfe og Dauda / AMEN.

J Fimta Mata fellur hier fyrer ad tala vm þad Sarbytra HJARTA, VATN/ Edur BEJSKA DRYCK.

OG Þeir Gaafu Honum Edik Ad Drecka Med Galle Blandad / Og Þa Hañ Smackade Þad Villde Hañ Ecke Drecka. Hañs Kraptar voru uppþornader / lijka sem eitt Skurn: Eñ þeim sem deya skylldu var boded Vyn ad drecka / Prov. 31. Eñ þeir Ogudlegu hafa ætijd eitt Myskunarlaust Hiarta/ Prov.

Prov. 12. Frelsaren sialfur klagar hier yfer og seiger: Þeir gafu mier Gall i mijnu stærsta Þorsta/ Ps. 69. Nan hafde eirn sætan Wijnstock plantad/ en hann snerest honum til Beyskiu.

Lætum Oss Bidia.

MIlldergiaste HErra JEsu / Þad Barn sem eitur þin̄ Bita og af þijnum Bykar dreckur/ er hier hid Riæraista: En Ah hvad mig eg hryller mitt Hollo vid þeim beyska Krossins / Hörmunganna og Daudans Kalek / En samt veit eg þo/ ad eg mune hlioota þin̄ Kalek ad drecka. Þar fyrer bell eg hier til Foota audmiukleg og bid/ O JEsu vertu min̄ JEsus og hialpa mier/ad nær eg skal þar af drecka / ad eg þa hier til Dyrdar allt vogie og umbere/og epter þijnum Vilia/ viliuglega drecke þad hvad fyrer mig er ætkeynkt. Lat þitt sæta Ord deyfa þa Beyskiu / og þann Galle blandada Dryck / sem fyrer þig var ætskeynktur/ Forplyckta mig til skylldugrar Hlijdne vid þig O JEsu. Lat mig þan̄ Heilnæma Kalek medtaka/ z þier tæpn kunngiöra. Lat mig et skielfast ꝥ þm̄ Kalek/ sem mier bloodast kan̄ af þine Hende / Helldur veit mier þaug Vidstöduleus Vitræde ad hafa / ad hvør helldst Beyskia sem þad verda kyne/er eg skyllde drecka adur en eg dey / at eg hana i þijnu Nafne mier til Sælar Heilsubootar / Lughrauster drecke. Beysk Lækners Medøl bæta Beyskan

Siukdoom / Og eg treyste þar uppa / ad þu munet hiá mier standa / og þad bæta og veita sem minn Huga og Manndæd brestur og ævantar/so mun eg alla Beyskiu drecka/ og hun mier wel smacka i JEsu Nafne/ A M E N.

J Siøtta Mata fellur hier til ad tala Umm þad/ Hvorsu sw NÆBERska og SOOMAsamlega BLygdan var N A R E N N giørd.

ÞEir Færdu Hann af sÿnum Klædum / og þad giørdu þeir eirnenn þa Hann var Nwdstryktur / so vel sem sÿdar er þeir Krossfestu hann. Þar fyrer klagar Frelsarenn i Ps. 29. og seiger: Forsmæanenn kremur mitt Hiarta / og eg er Fyrerlitning Mannanna/ og Forsmann Foolksens/ Ps. 22. Þar eg skal so hæduglega hæanga fyrer allra Augsyn. Eg hlÿt ad gæanga svipptur Klædum og nakenn/og mæa syrgia sem Dreke / og ÿla sem Strwts Fugl / Mich. 1. Dygd og Sannleik er vandt upp ad mæla/ hvorutveggia þad hafde Christur til ad bera/ Hvor ad er Sannleikurenn sialfur/bar Vitne af Sannleikanum/ og Gydingum Sannleikann sagde.

Adam

Adam og Eva syndgudu naken / hvar HErran hlaut fyrer naken ad betala.

Kætum Off Bidia.

HErra Sætaste HErra JEsu/ Naken kom eg aß Moodur Kuppe/ z naken ber eg i burt aptur/ En þitt Klædleyse og Sakleyse/hylur Klædleyse minar Sælu/z aß þier þa eg Hiælp rædesens Mottul / og Kyrtel Riettlætesens. Þu varst mina vegna i Fatæft fæddur/Lifder i Fatækt / ert og eirnen Fatækur daen = Vppa pad eg byrer þyna Fatækt Audugur verde. Eg hefe i Skyrnene Iklædst þier/en sijd an med mynum Syndu Optsines saurgad mitt Klæde. O JEsu minstu þyns Klædleyses/ so ad þu aumkest yßer myn Klædleyse / Hyl þu mynar Synder / so ecfert Klædleyse skilie mig vid Guds Elsku/So hrædest eg aungvan Dauda/ þvi þu ert mitt Lyf / og ecke Syndarenar Aklogun/ þvi þu munt mier skyla byrer Reide þyns Foodurs/ þu sem mier ert aß honu giörder og giefen/ til Helgunar / Endurlausnar og Riettlætes. Vertu mier pad O JEsu / pa blyf eg i þier og þu i mier / og mun Eilyflega hia þier verda / A M E N.

J Siounda Mata fellur fyrer ad tala vm Pa KROSSFESTV ELSKV.

OG Þeir Krossfestu Han i þeim Stad Golgatha. Vnder eins og bwed var ad seigia upp Dauda=Doomen yßer

Christo/ þa var strax i Bragde hlaupeð til að framfylgia honum/ og giora þar Framkvæmd / hvert a moote wtþryckelegu Forbode Keysarans Tyberij/ hvors Fororðning sw var / ad epter það Eirn være til Dauda dæmdur/skyllde honū tiju Daga Frestur giefast / til að underbwa sig til Daudans. Moysi var befalad af Gude þriu Olturu ad byggia/ Eitt af Jordu. Añad af Steine. Þridia af Trie/ Exod. 20. Til Fyrermyndar uppa Christum/ hvor ed a þvi fyrsta Altare/ atte sig með Bæneñe sijnum Fodur að Foornfæra/ A odru að Nwdstrijkiast/og a þvi þridia olldunges Lijflatenñ að verda. Þess vegna varð hū þar ein Bolvan fyrer oss/ Gal. 3. Og lijka so sem Eyr Ormureñ var upphafeñ i Eydemorku i Gamla Testamentenu/ so villde hañ og eirneñ oss til Saalar Lækningar/ i Nija Testamentenu upphafeñ verda / til Smafu og Offurs fyrer oss/ Gude til eins Sætleiks Ilms/ Eph. 5. & so uppfylltest hier / það hū fyrerspade: Þeir hafa

hafa mijnar Hendur og Fætur i giegnū grafed / Ps. 22. Og pañeñ hefur nu DRotteñ bored vorar Synder a sijnum Lijkama uppa pessu Trie / 1. Pet. 2. Og afmaad pa Handskrift sem i moote oss var/ Col. 2.

Lærum Oss Bidia.

O HErra JESV miñ Edla Blood Brwdgume/ Adam og Eva syndgudust a Triennu med Tvyfalldre Girnd / Eñ pu hlautst a pvi bølvudu Krossens Trie/ med Þrautar pwngre Byrde ad afmaa peirra z alls Heimsens Synd er: Eg vil a petta Paalma-Trie uppstyga og høndla pess Aviistu / er otvijsa mier peingeñ Frid hiaa Gude. O HErra JEsu/hiaalpa mier ad kastast vid pijna Elsku / ad eg Krossfeste mitt Holld med øllum pess Girndum og Tilteigingum. Nu hef eg pyrer piñ Kross Eirn Gledelegañ Tilgaang i pullu Trauste pyns Himneska Fødurs/ pyrer piñ Kross broosa eg mier/ af Von peirrar Tilkomande Dyrdar: Piñ Kross skal ætyd Framveiges vera mijn Hroosun allelua/ z eg hyrde ecke annad ad vita/ eñ pig pañ Krossfesta JEsū mijna Elsku. Pyn Krossens pijna O JEsu/skal vera mijn Hugg un i allre miñe Neyd/ og pesse piñ Kross vera mier Stige til eilyfs Lyfs. Hiaalpa mier miñ DRotteñ / ad lyka sem pu varst a Krossenn upphafeñ/so mætte og eirneñ miñ Hugur og Siñe / fra øllum Jardneskum Hlutum upp-

numeñ / Japnañ hia þier a Himnum vera / þangad til eg um ſidir ad eilijfu lende þar og blijf / hvar þu miñ Friefioodur ert / AMEN.

I Attunda Maata fellur fyrer ad tala vm AARON a medal þeirra DAVDV.

SVO er ſkrifad i Fioordu Book Moyſis 16. Cap. Ad Aaron hafe ſtaded midt a medal þeirra Daudu og Lifendu / og þa hafe Plagañ ſtillſt. Eñ Gudſpialla-Meñerner ſeigia / ad med Christo hafe vered Kroſſfeſter Tveir Spillvirkiar / Añar til Hægre / eñ Añar til Vinſtre Handar: So hier uppfylleſt ſa Spaadoomur / Nañ er a medal Spillvirkia reiknadur / Eſa. 53. Þvi Christur atte eirn Medalgangare ad vera / mille ſijns Fodurs og Mañaña / 1. Tim. 2. Eirn Medalgongu Madur hiñs Nija Teſtamentis / Ebr. 12. Og vor Aarnadar Madur hia Gude / 1. Joh. 2. Vppa þad eckert Fordæmañlegt være framar meir a þeim ſem eru i Christo JESV.

Lætum Oſſ Bidia.

ASTwdlegaſte HErra JEſu / Þar vantade eckert a / ad allskonar Illſka være vid þig

i framē hgþd/ eirnen ſw ſydaſta/ ad þu varſt a medal Spillvirkia reiknadur. Adam hafðe ſig og alla ſijna Epterkomendur elluþum Dauda underorped/ Þar pyrer villder þu i Daudanū a medal Spillvyrkia reiknaſt/ uppa þad/ þitt Medalgaungu Embætte kiæme þeim aptur til Lijfſins/ ſē ad voru Daudans ſeker. O JEſu miñ Eilijfe æðſte Biſkup/ Þu heþur ecke undañfelldt þyrer mig ad offra : Þu ſparader ecke ſialfs þijns Helldur/ helldur lietſt hañ ama ſame þiñe Elſku Kroſſfeſta/ uppa þad/ miñ Miñing yrde ei afmaad hia þijnum Himneſka Fødur. Himen og Jørd kuña ecker þad af ſier ad gieþa/ ſem þier meige hier þyrer apturgolldt ed verda. Eg bid þig miñ DRotteñ/ gief mier þañ Krapt/ ad miñ Ande mætte midt a millo Hollðſins og Heimſins Kroſſfeſtur verda / og ad eg midt i þijnu Hiarta Hvild og Röſeme fiñe þyrer mijna Sælu. DRotteñ JEſu/ Vertu ætijd miñ Medalgangare z Forſvars; Mad ur i gegn øllum mijnum Ovinum/ Andlegum og Lijkamlegum. Framber þu miñ Ord hia þijnum Himneſka Fødur/ og vertu ætijd midt i miñe Sælu / ſo mun eg midt i Daudanum Hughrauſtur blijfa/ og um ſyder midt a medal Helliagra þitt Barn z Erfinge verda/ Amen.

J Nijunda Mata fellur hier fyrer ad tala um/ Hvørſu Hlutaſt var um þa Yfergiefnu M V x E.

OG Kyrtelleñ Var ecke Saumadur/ Helldur Fra Ofañverdu allur gagn

Ofeñ:

Ofeñ. Þa Søgdu þeir Sÿn a Mille: Skierum Vier Nañ Ecke i Sundur / Helldur Hlutuſtum uñ / Hvørs Nañ Skal Vera. Sa var Sidur þeirra Romverſku Bodla / ad þeir ſkiptu med ſier þm̃ Klædum / ſem tekeñ voru aþ þm̃ Oboota-Moñum/ ſem Riettader voru. Og ſo ad eckert vantade til / ad a ſama Hatt være fared ad vid þetta Saklau- ſa Lamb / þa hlaut og eirneñ þetta ad ſkie/epter þm̃ Spadoome. ÞEir Skip- tu Med Sier Klædum Mÿnū / Og a Mitt Fat Løgdu Þeir Hlutkieſte / Pſ. 22. Þo bioo ſa Leindardoomur hier und- er / ad Nær-Kyrtilleñ ei ſundurdeildeſt eins z Vtañ-Haþnar Fated. Hvar med til-teiknadeſt/ ad Søþnudur Chriſti/ſm̃ er hñs Brwdur/ aungvum utañ hønum tilheyrde. Hañs Dwfa / Dægeleg Syſter/ ſkillde aungvum ødrum ſig lia z med-deila/utañ hønū alleina. Hier med wtvÿſadeſt eirneñ Samband Einingar- eñar a medal Chriſti Lima: Eñ hier a moot porſim̃ þr ſig Nakelega/ÿþer hvør- iu

iu Drottenn klagar hia Malach. 3. Cap. seigiande : Þier prettad mig i þvi þier bered ecke alla þa Tijund i mitt Korn-Hws/ so ad þar sie Matur i mijnu Hwse/ þar fyrer eru þier og Bølvader / so ad aller Hluter hverfa wr ydar Hondum. Þar fyrer ætte einginn sig ad forgrijpa / i þvi sem Gude er eignad.

Lætum oss Bidia.

NJtsamlegaste HErra JEsu / Fyrer þinn Kross z Pijnu er mier Hlutur fallenn i lifte-legum Stad/ og fyrer þig er mier føgur Arfleifd a Himnum tilleinkud. Veit mier þuna Hiaalstod fyrer þinn Heilaga Anda / ad eg því sama/ sem þu i mier sameint hefur Saalu og Lykama/ fast hallde i einu Bande Elskunnar og Hlydneñar vid þig/ og aungrũ mijna Elsku liaae ødrum helldur enn þier minn Lausnare stadfastlega/ og Oadskilianlega aðhangande sie allt til minnar sijdustu Endalyktar / so ad eg a þeim Deige med Oforgeingelegu Klæde Dyrdarennar z eilyfrar Saaluhiaalpar af þier pryddur verde. Lat mig einenn so leinge sem eg life/alldrei Raad nie Daad þar til leggia/ad þijn Eign fraa þier takest / edur hvad þijnu Hwse og Dyrd tilheyrer og helgad er/Vanvirdest edur undanngange. Veit mier jafnann ad blifa i Eiiningu Trwarennar/ med þijnum Riett-Trwudum Søfnude/ Eirnenn ad eg svo miked/ sem

eg giet adgiørt/ eige ſlijke Band Broodurlegs Kiærleika / ſem eg æ ad hafa vid alla Men̄ / En ſkillde þar koma/ ad Heimuren̄ legde Hlut= kieſte a mijna litla Formegan og Eign / edur villde mig hen̄e ølldungis ræna/ þa læt mig O JEſu/ huxa til þijn/ og þad ſama hefur þu lided af þijnum Ovinum/ So og til allra Heil lagra/ þeir ſem med mikillre Þolen̄mæde hafa lided ræntir ad verda ſijnu Gotſe. Eg hef allt/ nær eg einaſta hefe þig/ þa hyrde eg hvør ke um Himen nie Jørd/ Amen.

J Tijunda Maata fellur hier fyrer at tala/ Vm̄ þa SAKtu RVEDJV.

JEſus Hneigde Hofuded Og Gaf Vpp Andan̄. Han̄ hvør ed hieck ſo ſem Roos a medal Þyrna/ epter þad hn̄ var af Nijta Gudlegrar Reide uppborn= adur/og han̄ hafde mætt allskonar Of= rijke og Alꝛgū/ af Hende ſin̄a Ovina: Þa uppviſnade og følnade þad Græna Tried/ Sw Netian̄ i Jſrael piell/ og ſa goode Hyrder liet ſitt Lijf fyrer Saud= ena / ÞRotten̄ bar vorar Synder a ſijn= um Lijkama uppa Trienu / 1. Þet. 2. Og wtvijſade med þeſſare Hneigingu Hofudſens/þau þwng Sløg z Armædu ſem

sem hañ þar wti reynde/ þui allar Synd er voru hønum a Hælse liggiande: So og Tilteiknade hañ hier med sijna Fæ-tækt/ ad hañ hefde ecke hvar hañ kyñe Høfde sijnu ad ad halla. Eige sijdur liæde hñ mz þessu sijna Audmijkt/ ασamt Packlæte vid siñ Himneska Fødur/ ad hñ med sijnum Dauda / vorra vegna hefde Daudañ sigrad. Packer sieu Gude/ sm̃ oss hefur Sigureñ giefed fyrer Drotteñ vorn JEsũ Christũ. Eñ fierdeilis gaf vor deyande Lausnare hier med Heimenũ þa sijdustu Kvediu / kuñgiørande hønũ þad nu være komeñ hañs sa þægeleige Tijme z Hiálpræðis Dagur/ 2. Cor. 6. So og gaf hñ hier Heimenum Sætañ Koss/ hneigiande Høfuded til ad kyssa hañ. Og ad Seinasta Vidskilnade/ gaf hønum þessa Vissu : Eg er þiñ/ Og þu ert miñ/ Lofk. 2.

Lætum oss Bidia.

ALLra Kiærraste JEsu/ Þu hneigder þitt Høfud þa þu Deyder / og gafst þar med Heimenum og øllum þijnum Utvøldum ad Skilnade/ þa sijdustu Sætu Kvediu og Koss.

O miñ

O minn DRottenn/ Hneig þitt Eyra eirnenn til til myn og Bænheyr mig/ nær eg ákalla þig/ Hneig þitt Høfud til myn/ nær eg og i myns Hiartans Angist giøre myna Bæn til þyn/og gief mier Teikn og Merke umm þyna Hiælp e Hiæstod: Hneig þig til myn minn Frelsare/nær eg Dey/ so sem þu giørder þynu Þloon Moy ss a Krossenu. Lat mig kyssa þig/ minn Frelsare i Trwnne/ nær eg fer af Heimenum/ so ad eg i Skodun eilyfrar Dyrdar/ meige siæ þig Auglite til Auglites. Yfergief þu mig ecke a medann eg life / so ad eg ecke yfergiefe þig nær eg dey. Vertu mier ei Harlægur minn DRottenn/ þa aller Hluter yfergiefa mig/ statttu mier þa nær/ og syn mier þitt blyda Auglit. Gief mier fyrer þinn Anda eitra Nаduga Bending i mitt Hiarta/so ad nær Sæl og Lijkame i minne sydustu Endalyckt skilíest hvørt fra ødru / ad eg þa med Fögnude skilíest vid Heimenn / til ad siæ e lyta þitt Allra Helgasta Høfud/af hvør su eg hefe margt Nadugt Tillit þeinged i Orde nu og Sacramentunum: Og vilie Angist myns Hiarta þa myktelþeingleg verda / Þa statttu þo hiæ mier minn Gud / og halla þier ad mier i mynu Andlate/so ad eg þig lyta meige/ og myn Sæl eilyflega hoolpenn verde/ Amen.

VII. Plantz sem nu skal til koma / Er su N. G R D F.

GVDspitalla-Mennerner seigia: Ad ad Kvollde Atþangadagsens / hvør

ad er fyrer Sabbatsdageñ / hafe JE-
sus Greptradur vered. J Fyrstu Skøp-
un var svo Tijmanum hagad / ad af
Kvollde og Morgne vard eirn Dagur/og
hvør Natturlegur Dagur hafde i sier
24. Stunder/ og hñ byriadest ad Kvolld-
enu fyrer / nær Dagur og Noott aññars
adgreinast hvort fra ødru: Og epter
þessum Daga Reikninge hielldu Gyd-
ingar sijnar Nætthder/ fra einum Deige
til añars / þad er heilañ Natturlegañ
Dag: Og þar fyrer var Frelsareñ a
Føstudeige / þa Adfangadagureñ var
nær þvi endadur/og sæ mykle Sabbats-
Dagur byriast skyllde af Krossenum tekeñ/nær Tveimur Stundum fyrer Kvolld-
ed / þviad um̃ Toolftu Stund / Edur
Middag epter vorum Reikninge/ var hñ
Krossfestur / eñ um̃ þridiu Stund epter
Middag / gaf hañ upp siñ Anda: Eñ
um̃ Fioordu Stund er hañ hafde gooda
Stund a Krossenum hanged / var hañ
ofañ tekeñ.

Lærtum Oss Bidia.

HEerra Kiæraste HErra JEsu / Eg vøna nær eg hepe Hita og Þwnga Dagsens bort ed/munc eirneñ koma mitt Kvølld/þa þu mun nt leida mig til Hvijldar/ Frija mig fra øllu Erfide / Leysa mig fra øllu Starfe og øllu Vondu/ og uña mier noogsamlega ad komast i mijna Grøf. Vpplijs þu þa mign Augu / miñ Lausnare/ so ad eg i Daudanum ei wt af sofne. Lat Liooskd i Myrkrunum fyrer mier upprenña / og frelsa mig fra øllum Freystingum/ uppa þad eg ende hier svo mitt Æfe Kvølld/ ad eg fyrer þijna Blooduga Forþienustu og Dauda / Mætte þad Heilsusamlega Morgun-Lioos med Glede sia / A M E N.

Vier vilium til N. Nugleidingar fyrer Oss taka Epterfylgiande Greiner.

I Fyrsta Mata Vm I O S E P H Og N I C O D E M V M.

ÞA Kom Joseph Af Arimathia Vt af þeim Stad Gydingaña/eirn Rijkur Mañ/Rad-Herra/eirn goodur froom ur Mañ/ hvør ed ecke hafde samþyckur orded þeirra Radagiordum og Breytne / Sa er eirneñ stundade epter Guds Rijke/ þvi hañ var Læresveirn JEsu/ þo heimuglegur/ wt af Hrædslu vid Gydinga. Sa vogade þad og gieck iñ til Pilatum

Pilatum og bad hañ/ad hañ mætte opo añlaka Lijkamañ JEsu / Og Pilatus gaf honum Lijkamañ JEsu. Eñ þar kom einneñ Nicodemus/sa ed fyrre hafde a Nættarþele komed til JEsum/ etc. Þesse Borg Arimathia var Foostur-Jord Elcanæ/Fodurs Samuelis Spamañs/og kalladest añars Ramathaim/ edur Romathaim Sophim / liggiande i Isascar Kynkuijslar Lands Plaatze/ sem lesa ma Josuæ Bookar 6. & 19. Cap. Þar hun kallast Jarmuth. Nun lia nær 4. Mijlur fra Jerusalem: Nicodemi verdur gieted Joh. 3. og 7. Cap. Ad hñ hafe Phariseana amint um̃ þad / ad epter Logmalenu ætte aungvañ Mañ ad O-prooþudu Male ad Fyrerdæma. Nia Romverskũ var Sidvenia Lijkame Obboota. Maña sem Riettader voru / ad giefa til Greptrunar þeim þar um̃ bædu/ utañ þeir være þvilijker Obboota-Meñ / sem sig hefde forgriped a Keysaralegre Majestat edur hefñe mijad: Eñ hia Gydingum var ætijd vant þvilijka ad

graþa/ einkum þar Naatthden foor i Nø⸗
nd. Baader þesser Joseph og Nicodem⸗
us/ høþdu hyngad til vered veiker i Trw
ke/ en nu eru þeir ordner fullhugader til
ad veita DRottne þa sijdustu Pionustu.
Þanen wtsløckur Gud ecke logande Lijn
Rveik/ Nan alljtur þan sem heþur sund
ur knosadan Anda og Ottast hns Ord/
Esa. 66. Þar fyrer gaþ han þessum
Lijtelsigldum Aug og Niarta / ad aud⸗
sijna vid sig Andadan/ hvad þeir ei for⸗
mætti a medan hn var Lijþs. J Eliæ
Tijd voru 7000. Sem ecke høþdu beigt
sijn Knie fyrer Baal / 1. Reg. 19. Og
eins geingur þad en nu til/ ad Gud mun
fromveiges vøkva sin Vijngard/ so hns
Blod ei missest/ Esa. 27. Og mun vard
veita han Dag og Natt.

Lærum Oss Bidia.

EKsku legaste HErra JEsu/ þu sem allstad⸗ ar bæde i Juda og i øllum Heime / ætt so marga epter hvørja þu heþur wtvaled/ og þyr⸗ er Heimenum kiøred hier ad þioona: Þu sem alleina gieþur Krapt þeim Preyttu/ og øruggt Starka þeim Ottaslegnu þig Opinberlega ad medkienna / nær Tijme og Naudsyn er þar til/

uppa

uppa þad þeir eirnenn fyrer þynum Himneſka Födur medkiender verde. Tak fra mier alla Hrædſlu fyrer Mönnunum / og lát mig eirn a medal þeirra verda/ſem allt fram til Daudans Saklauſann medkienna/ og eige ſkammaſt ſyn fyrer þyns Nafns Saker/ Daudann framar enn Lyged ad kioſa: Eirnen med því þu uppvakter Joſeph og Nicodemum / hier þa ſydurſtu Greptrunar Pionuſtu ad veita/ þo aller adrer hefdu þig yfergiefed. So ſend þu mier eirnenn Rád og Hiálp/nær mier ſoddann Hugur ad Höndum kiemur / ad öll Veröllden mig yfergiefur: Lát þa Einhyrn Joſeph med ſynum Medhiálpurum koma mig ad ſier ad taka. Nu þer eg ei framar Abyggiu fyrer mier/ med því þinn Fader hafde Umhyggiu fyrer þier/ þa mun hann fyrer þynar Saker mig annaſt. Veit mier / minn Lauſnare / ad eg jafnan lifi Froomlega og Rádvandlega / eff fyrer hinu/ hvad vera kann um mijn Efne/muni vel fiæ. J þynar Hendur fel eg Lyf mitt og Dauda / Annaſt þu mig bæde nu og i Daudanum/ A M E N.

J Annann Mata fellur fyrer ad tala Um Þa Hreinu LJJN:DVKA.

OG Joſeph keypte hreina Lijn-Dwka og þeir tooku Lijkamann JEſu / Og vafdu hann i hreinum Lijn-Dwkum. Þeſſ er Lijn-Dwkar giördiſt i Borgenne Syddon / annadhvort af dijrmætre Ullu edur

Silke / og voru þui aþ Naþne þeirrar Borgar Syndon kallader : Þeir voru brwkader til Lijþlægiu Mykelshættar Mønum/og ad Leingd so stoorer/ ad þeir kuñu allañ Lijkamañ ad hylia : Þar sijñ aſt og einneñ ad haþa medþylgt adrer Dwkar edur Handklæde / med hvørium Hendur og Fætur vaþdar voru / so sem lioost er aþ 20. Cap. Johañis. J sodd añ hreinum Dwkñ var og Lazarus vaþ eñ/ Joh. 11. Eñ DRotteñ vor JEsus villde med þessū hreinu og dijrmætu Dwk um svepadur verda / til Vitnesburdar uñ sitt Sakleyse og Hreinleika/ ad hañ være aþ øllum Syndum flecklaus og þeim fraſkileñ/ Heb. 1.

Latum Oss Bidia.

ALLra Sætaste HErra JEsu / Eg þæ inni et eins og Joseph og Nicodemus þiñ Allra Helgasta Lykama teked/nie vaþed og svepad i hreinum Lijn-Dwkum/ sem med Høndum giørder eru / Eñ eg umvaþdma þig Þusundsinnum med miñe Trw/ z iñvefþ þig i mitt Hiarta. DRotteñ JEsu / Þu sem þyrer Trwna byr i Sælum þeirra sem trwner eru/ Bind þu þig so vid mig / ad eg i þier og þu i mier ætijd blijver / Eg vil alldrei sleppa þier þu Fegursta

Barned

Barned Guds / Tak ad eins alldrei fra mier þyna Hønd / so verd eg þier sameintur og eirn Limur a þynum Lykama ad Eilyfu. DRotten þu ert mitt Klæde/hvørtu eg Jkladest fyrer Trwna/og þad giørde eg i Skyrnenne/ og vil þier alldrei Afkladast / allt þar til þu leider mig til þess Himneska Brwdkaups. Skyrnenn er mier Jnnsigle þess Riettlætes sem af Trwnne kiemur/og fyrer þig er eg og mun Riettlatur verda/ so opt sem eg i þeirre H. Kvølldmaltyd/ Jnnvef þinn Allra Helgasta Lykama/ i þa heitu og hreinu Lyn Dwka minnar Elsku og Trwnadar Trausts til þyn / og bind mig þar med vid þig / So læt mig þinn vera og blyfa O JEsu/ bæde i Lyfe og Dauda/ AMEN.

J Þridia Mata fellur hier fyrer ad tala Vm MYRRVNNA og ALOE.

OG Þar Kom Eirnenn Nicodemus/og færde med sier Samblandada Myrru vid Aloen/ nær Hundrad Punda. Myrren er beysk ad Smeck / og varnar vid Fwa z Rotnan. Aloe giefur sterka Luckt af sier / og þienar til ad veria Lykame þeirra Framlidnu fyrer Ormum og Modkum. Hundrad Pund reiknast nær þvi 3200. Lood ad Vickt/ og var þvi so myked til látid af þessu / ad allur Lykame Drottens mætte þar med smyriast. Svo

framkvæmdu nu Joseph og Nicodemus
þad / hvar til Elskan til JEsum upp-
tendrade þa/og þad ei med sviñre/helld-
ur med Orlætre Hende: Þvi hÿran
Giaþara heþur Gud kiæran/og hvor sa
sem vill Gude nockud Offra/ hon̄i ber
þad ad giora med Goodþwsu Hiarta og
Orlætre Hønd/ so þad sie Abels en̄ ecke
Cains Offur. Einkum med þvi ad þad
sem hier til kostad verdur / skilast aptur
med yþerþliootan̄legre Blessan. Hier ad
auk var eitnen̄ Sidvenia hia Gydingum/
ad þvo fyrst Lÿkame þeirra Framlidnu/
so sm̄ lesa mæ um̄ Tabita/Act. 9. Hvad
lÿklegt er eitnen̄ haþe giort vered vid Lÿ-
kama Frelsaran̄s / þar eingen̄ sÿnest
Orsøk/ hvar fyrer þad skyllde haþa und
an̄þellt vered / en̄ þo Gudspialla-Men̄-
erner giete þar ecke wtþryckelega um̄ /
hvorier þad haþa nægia læted / ad wt-
vÿsa þad han̄ haþe Greþtradur vered so
sem hin̄ Rÿke/ Esa. 53. Hier uppþyllest
hvad David seiger/Ps. 45. Þÿn Klæde
eru ecke utan̄ Myrra/ Aloen og Kezia.
Þeir

Þeir hreinu Lijn-Dwkar og þsse Smyr-
sle / eru auglioosar Predikaner þar um/
ad Trweñ meige ecke an Kiærleikañs
vera/ og Ydran og Yfirboot allðrei an
Verkaña Myskunsemeñar/ Þoleñmæd-
eñar og Stadfestingareñar/ hvad allt ad
er Gude eirn sætur Ylmur og þægelegt
Offur/ Phil. 4. Ja/ sa Smyrsla Ylm-
ur Brwdur Christi/ sem yfergeingur all-
ar Jurter / Lofk. 4. Añars er Trweñ
an Verkaña daud/ Jac. 1.

Lætum Oss Bidia.

DRottenn JEsu / Þu Sætaste Ylmur mijns Hiarta / hvørn eg Einasta elska i Lijfe og Dauda: Hvar fæ eg Aumur Salve til ad smyrla þig med / og dijrmæt Smyrsl til ad virda med þiñ Allra Helgasta Lijkama / og hvør Ylmur er þier hier þægelegastur : þo eg ætte Raad a øllum Kostulegum og dijrmætum Hlutum Heimsens/og øllum þeim bestu Jurtum og Alldinum / þa være þad allt Oþlyktelþiøkelegt fyrer þig: Þu Fegursta Bloom i Saron/med þvi eg barmar þa eckert/og øll Formegan Heimsens er sem eckert ad reikna hia þiñe Nægd / Þa læt eg i Tie O HErra JEsu/ þang Smyrsle sem eg hefe til: Þad er Harmþrwngeñ Anda og Sundurkramed Hiarta / Mijna Elsku og Sonarlegañ Þela til þijn. Eg legg þiñ Lij-

kama vid miñ Muñ/Hiarta og Saalu/og Alm ur miñar Bænar skal þier jafnañ Opprædud verda: Medtak þu hvad eg þitt Barn af hende og af Hiarta til/læt. Þesse Gafa er ad sönu Oþlitel og einskis verd þier til Handa / Þu Giafare alls hins Gooda/ Eñ fyrer þyna Goodgyrne verdur hun gylld og medtækeleg hiaa þier. Þvi trwe eg O þu miñ Fiesioodur: Þiñ Allra Helgaste Lykame þurfte ei med Nicodemi Smyrsla/ þar hañ kuñe alldrei Rot nan sia / samt voru þier þaug þægeleg / med þvi þaug af Elsku til/læted voru. Þu veitst Drotteñ ad eg elska þig / Lat myna Saalu þig umfadma/ og mitt Hiarta vid þitt bunded vera ad Eilyfu: Svo ertu miñ og eg er þiñ/og af þier mun eg ødlast Lyfsens Balsam/ so ad/ eñ þo eg deye og mitt Holld rotne / þa hef eg þo fyrer þig miñar Upprisu Von/og mun heñ ar og so i Raun og Sañleika nioodande verda. Þiñ Dauda Almur mun burtdrifa Odaun miña Synda / og þiñ Daude mig til Lyfsens stoda/Eg mun og einneñ fyrer þssa Forgeinge lega Tiallobwd / sydar hiaa þier a Himnum ødlast þad Hws/ sem alldrei forgeingur / þad vona eg og trwe O JEsu / A M E N.

J Fioorda Maata fellur fyrer ad tala Vm þañ 6. ORDp Trunar STAD.

OG þar Var i Þeim Stad / Hvar Hañ Var KRoss-Festur Eitn Jurta-Gardur/ Og i Gardenum Ein Ny Grof/

Grøf/ Svo var Josefs / Hvoria hañ Hafde Vthøggva Lated i Einū Stei-ne / J Hvoria Eingeñ Madur Hafde Firre Lagdur Vered / þangad Løgdu Þeir JEsum. Svo var Plagsidur hia Gydingum ad Grefstra þa Framlidnu / utañ-Borgar/ z þa s meire-hꝏttar voru hia þeim/ i wthøggnū Stein-Grøfum. Þesse Josefs Grøf la nær 50. Skref frꝏ Fiallenu Golgatha. Vm Greftrunar-Stade utañ-Borgar verdur giefed/ Matth. 8. Luc. 7. z Joh. 11. Eñ þo høfdu þeir Kongar / David og Salomon sijna Legstade Jñañ-Borgar/ eñ Manasses z Amon/ voru Greptrader i einum Garde utañ-Borgar / 2. Reg. 21. Med þvi Adam z Eva høfdu i Gardenum syndgad / og Christur eirneñ i Gardenum byriade sijna Pijnu ad lijda og Fullnægiu Boot ad giøra fyrer alls Heimsins Synder / þa villde hañ og so i einum þess-hꝏttar Garde Greptradur verda/ so þar med tilteiknad wrde Hveite-Korned/ sem sꝏd verdur i Jord-

Jørdena/ til Gledelegrar Vppriſu. So mætte hier ei helldur Grafs-Steinen̄ vanta/ ſo ad Gydingar kiñu ei þ ad ſeig-ia/ ad añar eñ hañ / Chriſtur / Vpp-riſen̄ være. Jørden̄/ſm̄ ad vegna Synd-areñar var Bøloud/ hun vard fyrer þeñ añ allra-Helgaſta Lijkama aptur vigd og helgud þar til/ ad þeir / ſem i Drott-ne ſofna/hvijlaſt þar iñe/lijka ſm̄ Barn i Skaute ſiñar Moodur/ ſo ad Grafer þeirra Rietilætu være þaug Svefn-Hws/ hvar iñe þeir hvijlaſt mættu af øllu ſijnu Erfide / iñ til þeſſ ſijdaſta Dags. Hier voru med Chriſto allar vorar Synder grafnar/ birgdar z Jñſigl adar. Hañ var lagdur i eina Stein-proo/ uppa þad/hañ giørde vor Stein-Hiørtu ad ſijnū Bwſtad. Hañ var lagd ur i þa Grøf / ſem añar ætte / ſo hañ med ſiñe Fatækt/ Audgade oſſ/2. Cor. 8. Þetta giefur oſſ eirneñ þa Eptertekt / ad eñ þo þad ſie bañad ad hafa miked Prial vid Greptran og Lijk Maña / ſo ſem og hia Gydingū var Koſtnadur þar

med

med vissum Taxta ackvedest: Samt er ætijd Leiþelegt/ ad Madur bestille sier z ødrum Heidarlega Greptran. Þo samt ælle hvør vel ad sia til/ad eige þare þitta og falle a þann Hatt / sem þyrer Sebna / er aþsettur vard sijnu Stande og Embætte/ aþ þvi hann haþde læted tilreida sier eirn Konunglegann Greptrunar Stad/ Esa. 22.

Lærum oss Bidia.

GÆTaste HErra JEsu / So sem þu med þinne Skijrn heþur Jordan og øll Vøtn helgad/ till Hiælpsamlegs Floods og ryktuglegrar Hreinsunar Syndanna: So heþur þu og eirnenn þyrer þinn Dauda og Greptran svo helgad vorar Graþer/ ad Daudenn kann ecke þramar ad hallda oss þar inne. Þu heþur vorar Graþer ad Svepn-Hwsum giørt / hvar inne vier bijdum þeirrar Fullkomnu Endurlausnar/ z þess sijdasta Dags. Þu ert Dæcn og Greptradur epter Ritningunum/ og heþur allar vorar Synder teked med þier i Grøþena / og þær þar inne byrgdar epterlæted / enn Riettlæte og Sælu-hiælp heþur þu oss aptur med þier þært/ þvi-ad þu ert oþurselldur þ vorar Synder/ z uppvakenn vegna vors Riettlætis. Þu heþur bored siælþur vorar Synder/ og ert Uppvakenn vegna vors Riettlætis. Þu heþr bored siælþr vorar Synder a þijnum Lykama uppa Trienu/ z

þær

þar med þier i Grøfena ticked/ uppa þad/ þin Himneske Fader sette þar ei meir fram fyrer sig nie vorar O-viltanlegar Synder i Ljoos fyrer syni Augliite. Þin Fader hwyldest a þim Siøunda Deige / þa Sköpunar-Verked var fullkomnad / en þu hefur med þine Greptran wtvegad oss eilijft Sabbat / so ad vier epter afstadna alla Mædu og Erfide þessa Heims / komast mættum um sijder til þeirra Ohultu Fridarens Hwsa/ og þar hwijla allt þar til ad Høndum kiemur sa mikle Sabbats z Hvijldar-Dagur eilijfs Lijfs/ þa vier haum eitt Sabbat epter anad ad hallda. Vier erum eins og Bloomstuiren Akursins/ og munum um sijder visna eins og þaug/ og i Grøfina falla. Veit oss Ø HErra JEsu/ ad vier sijdar Bloomgast mættum a Deige vorrar Uppriisu/ i þine Him neska Paradijs. Þu þædsest Eigande eckert Hws/ Lijfder hier au Veralldar Auds/Deyder fyrer utan Saung / og varst um sijder i anars Grøf lagdur. Hialpa mier min Heilsugiafa-re/ ad hvønær/ hvørnen edur hvar sem mier audnast ad Deya edur Greptrast/ þa mætte eg under þine Verndan Ohullteur hvijlast z Sofa/ hvi ad þu vardveiter øll myn Bein. Eg Grept tra þig i mijnu Hiarta/og beige myn Knie fyr er Fødur allra Myskunsemda/ad han giefe mier ad hwa i mijnu Hiarta fyrer Trwna/og þad eg fyrer Elskuna sie þier Jnrættur/ uppa þad myner Lyn-Dwkar sieu ein hrein og good Samvitska/ Kiærleikurenn af hreinu Hiarta / og ein Følskvalaus Trw/ so mun eg deya þier

O JEsu, Grafþ mig med þier / og mun eg þa
ß Krapte þinar Vpprisu sydar til eilyfs Lyfs
Jnngannga. Eg hefe eingen Bloomstur ad drey
fa yfer þyna Grøf utan þesse/ ad eg bid þig/
gleym þu mier alldrei/ eg vil þier alldrei gleyma.
Og þu min Vnuste minstu myn jafnan
til þins Ryka / So mun eg Gladvær og Hugshraustur
bæde Lifa og Deya / A M E N.

J Fimta Maata fellur fyrer ad tala vm GRAF / STEJNENN.

OG þeir Velltu Stoorum Steine Ad Grafar-Munanum. Hvilykur Steinn er eirnen gieted leiged hafe yfer Lazari Grøf / En þann Stein sem laa yfer Lausnarans Grøf/bædu Gydingar Pilatum ad læta Jnnsigla / hvad og giort var til sterkare Vitnesburdar þeim a moote / um þad/ad JEsus være sannarlega Vpprisenn / hefde Steinenum afvellt / og af siaalfs syns eigen Krapte Jnnsigled broted/ og þad i Augsyn Vard hallds-Mananna / hvoria þeir siaalfer tilsett hofdu.

Lærdum Off Bidia.

O HErra JEsu / Nu er Syndenn fyrer þig Jnnsiglud/ Misgiørningurenn forlyfadur/

og þad effliþa Ricttlæte aptur þeingeð. Eg vil þig i mynu Hiarta Jñsigla med Jñsigle þyns H. Anda/ so ad eg Jñsigladur verde á þañ Dag Endurlausnareñar/ med Jñsigle sañrar Trwar/ Kiærleikans og Hlydneñar vid þig. Fyrer þig HErra JEsu stendur nu stødugur Guds Sañmæle og Grundvøllur/ hafande þad Jñsigle: DRotteñ þecker syna. Þeck þu mig miñ DRotteñ og Hyrder/ og lat mig þiñ Jñsigladañ og Utvaleñ Saud vera og blyfa til Eilyfdar/ AMEN.

J Siøtta Mæta þellur hier fyrer ad tala um LIJKFILGIARNAR.

MAria Magdalena ꝛ Maria Jacobi ꝛ Joses / ꝛ Mooder Þrra Zebedei Sona / sau til hvar hañ var lagdur. Svo þilgde lyka margt Foolk Lyke Ecksuñar Son' aþ Naim. Vier erū skilldug er ad græta med Grætendum/ Rom. 12. og i Sorgar-Hws ad ganga / og nær Madur skal þilgia Lyke / þa ad þeinkia þetta. J Dag mier / Morgun þier/ Syr. 38. Og nær Madur leggur þañ Dauda i Kistuna / hvad lyted Rwm Mañeskiuñe nægest/ nær hun er Daud/ þar hun medañ lifer/ þykest sialldañ þar so miked Rwm/ sem heñe næger. Nær

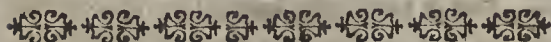
Madur

Madur sier Nimpeñ edur Lijkklædiuna / Nugleide þñ: Nakeñ kom eg af Mood ur Lijfe/ Nakeñ fer eg i burt aptur/ Job. 1. Nær vier siaum þañ Framlidna af Nwsenu wtboreñ/ þa latum oss til Nug ar koma/ ad vier um̃ siþer hliootum eirn eñ burt ad vijkia / fra ollu þvi sem hier, a Jordu hafa hoþum/ og margur sam aňdregur/ og veit ecke hvor þad hliota skal/ Ps. 39. Nær vier komum i Kyrkiu Gardeñ/ þa eigum vier ad mikast þad/ vier erum þad Noeite Fræ sem i Jordena sæd verdur/ og þar geymest iñ til þeirrar Almeñelegu Vpprisu: Reyne þvi og prooþe sierhvær siałþañ sig / hvort hañ sie Noeite edur Illgresi. Nær vier siaum Lijked lagt i Gropena/ þa eigum vier ad giæta þess sem þar stendur/ Esa. 26. Gack þu iñ i þitt Svepn-Nws/ og lwk Dyrnar epter þier/ og geym þig um̃ lijted Augnablyk. Nær vier siaum Molldeñe auseð yfer Lijked / þa Nugleidum þad Madureñ er Jord/ og ad Jordu skal hñ aptur verda. Þa vier komum heim apt-

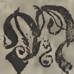
ur fra Lijk-Fylgdeñe/ þa eigum vier ad miñast þeirrar Aminingar. Radstafa þijnu Hwse hviad þu skallt deya: Vaked og Bidied / þvi þier vited ecke a hvørre Stundu Herrañ kiemur/ Matth 24.

Lætum Off Bidia.

Æ Kra Kiæraste HErra JEsu/ Veit mier ad eg gange i Footspor þijns Kross / og Kiærleika a medañ eg life til / einneñ i Daudanum þier fylgie/ med villugre Hlijdne/ so mun eg einneñ i Himnenum med þier verda: Eñ þaingad til og a medañ eg life/ vil eg med miñe Hiartans Gyrnd og Epterløngun þier i allañ Mæta fylgia / allt til miñar Grafar. Vertu mitt mijn Leidar-Stiarna/ þa mun eg eingeñ Myrkur/ og ecke i Daudanum hrædast. Vertu mitt Lijf / so mun eg ecke i Daudanum skielfast/ þvi þu ert mitt Lijf i Daudanum/ og mijn Vegsemd epter Daudañ / A M E N.



Kvølld Hugvekiur/ Sem Til heyra FIMMTU Vikuñe.



V Er vier høfum Christelega giort og til Lycta leidt vora Andlega Ferd og Reisu uñ þang Sierlegustu Pijslar

Sam

Saar Christi: Vilium vier oss fyrer Kvolld Nugvekiur taka / Sio Lampa a Gulllegum Lioosa-Stikum/ Exod. 15. Sio Stoolpa a hvoriam Spekeñ bygde sitt Nws/ Prov. 9. Sio Augu a Steinenum/ Sachar. 3. Eg meina þaug Sio Ord sem DRotteñ vor JEsus talade / þa hñ var i Daudañ Opþradur a Krossenum / og Reidubweñ ad uppgieþa Siñ Allra Helgasta Anda. Latum sem til vor sie talad: Saþnest samañ og hlyd ed til þier Jacobs Born / og heyred ydvarn Fodur Jsrael / Gen. 49.

Vilium vier nu þvi Rækelega þesse SIÖ ORD yþervega.

I. Pad Fyrsta Orded Christi/ Sem Er Eitt Hoþudpresilegt Ord.

ENN JEsus Sagde: FADER FYRERGieþ Þeim/ Þviad Þeir VIta Ecke Hvad ÞEir Giora. DRotteñ giætte ecke þeirrar Smænar sem hañ leid/ Hañ huxade ecke uñ sijna Pijnu / Hañ lætur sier ecke til Siñes

 falla

falla Lastmæle þeirra er hañ spotludu: Helldur Aumkadest hañ yfer þa sömu/ aþ hvorium hñ pijndest. Hañ vill lækna þa sem hñ særdu / og iþþga þa sömu / hvorier hañ so grim̃lega deyddu. Svo bad Moyses fyrer Jsrael Fordum / i Striþdenu a moote Amalech/ og Aaron hiellt upp hañs Hendum / Exod. 17. Med Fødurs Naþnenu opnar og yfervinñur Barned Hiarta þess/sem̃ þss Fader er / Og Eirn Aum: Syndare Guds a Himnum/ so ad hañ hlijtur sig þar yfer ad Myskuna/ Jerem. 31. Fyrergieþ þm̃ og øllum Møñu/bad og sagde vor Ædste Kieñemadur: Þad Saklausa Lambed Guds / hvør ed ei formællte þa hønum var formællt/ og ei hootade þa hñ leid/ Esa. 53. Sa er fyrre haþde Bm̃hygg su fyrer sijnum Ovinum / eñ fyrer siñe eigeñ Moodur og Johañ sijnum kiærasta Vin/ So ad hañ eirneñ i Daudan um/ utvijsade Heimenum eirn Speigel siñar Blijdu z Lituþlyndes vid Meñena. Þañeñ bar hañ margar Synder/og bad

fyrer

fyrer Ybertrodslu Mønnum / Esa. 53.
Og þesse Riettlaate Arnadar Mad-
ur/giører þvilijka Fyrerboon eñ nu fyrer
øllum Mønnum / 1. Joh. 2. Þvi hañs
Offur er eitt eilijft Offur/þar fyrer þo
ad Sathan æklæge oss sijþellt Dag og
Nott/Openb. 12. þa situr samt Christur
til Guds hægre Handar og bidur fyrer
oss/Rom. 8. Saul hlijdde Fordū Rausstu
Jonathans / þa hañ bad fyrer David/
og soor hønum ad hañ skyllde ecke deya/
1. Sam. 19. Skyllde þa ecke sa Him-
neske Faderen þad sama fyrer sijns Son
ar Skulld vid mig giøra/ Sa er þar fyr
er utañ/ hefur ecke Þacknan a Dauda
hiñs Synduga/ helldur ad hañ snwe sier
og lifie / Ezech. 33. Framar stendur i
Ordunum: Þeir Vita Eige hvad þeir
Giøra. Þetta var Ordsøk Fyrerboonar
þessarar vors Myskunsama/ Trwfasta
og Ædsta Prests: Þetta Stadfester S.
Pall og seiger / Hefdu þeir þeckt Drott
eñ Dijrdareñar/ þa mundu þeir ei hafa
Krossfest hañ: Hvøriu samhliodar þad

S. Petur seiger til Gydingana: Eg veit ad þier hafed giort þetta af Fa°vitsku/ Act. 3. En þo þad mætte ecke um̃ þa alla seigiast/ þvi Pharisæi og Skript lærder leitudu Líwgvilna i moote honum/ med þvi sañ·bevijsad var uppa þa/ hvad Sanleikurenn talad hafde i giegn þeirra skadlegu Forgypt. Þar eru til þær Synder sem kallast meiga Ovitañlegar/ og ecke eru af Mootþrooa Framdar/ svo sem var S. Pals Synd er hñ um̃gtet°ur. Þess hattar Synder meiga ei ad sõñu þar fyrer Dygder kallast/ þo af O°vitsku sieu giordar: En miña Strafs forþiena þær af Gude en hinar/ sem vitañlega og a moote Samvitskuñe dry°gdar eru/ En þad þo samt af skiærre Nad. En sa Þioon sm̃ veit sijns Herra Vilia og giorer hañ ecke/ hlijtur Tvo°fallt Strafs ad lijda/ Luc. 12. Þar eru og til Synder/ þær sem Oforvarandes yf erfalla Mañ: So sem var S. Peturs Afneitan/ og Davids Aform i giegn Nabals Hwse/ 1. Sam. 25. Vñ þess

hattar

hættar Synder allar / sier DRottenn i gregnum Fijngur vid þa Saan Ydrande: So sem hann þar hvert a moote hardlega straffar Vitanlegar Synder/og þær sim skie af æsettu Rꜳde. Enn vier munum Myskun ødlast nær vier þurfum Hialp ar vid/Ebr. 4. Erum og so skylduger øllum vorum Ovinum ad fyrergiefa/og Hiartanlega fyrer þeim ad bidia / ad DRottenn tilreikne þeim eige Syndernar: Eige sijdur i vorum Krosse þolennmooder ad vera / og Gud a Himnum ad heidra/ i Mootlæte so vel sem Medlæte.

Latum oss Bidia.

DROttenn JEsu/ þu sem kant alla þa Hiælplega ad giøra / sem þyrer þig til Guds koma. Audsyn þig Nꜳdugann mier Aumum Syndara/ Eg hefe bæde Vitanlega og Ovitanlega þier a moote syndgad/og mijnar Yfertrodslur eru fleyre og meire/enn eg kunne þær allar wt ad skijra. Dioffullenn klagar mig / Samvitskann vitnar uppa mig / eg medkienne þad eg er Daudans Madur / enn þu O JEsu mitt Lijf/ syn þijnum Himneska Fødur þijnar Bloodugar Under/ sem þu barst a Krossens Tre fyrer mig / uppa þad mijn forþient Fyrerdæming snwest mier i Nꜳdugann Lijfsens Vrskurd. Minn eilijfe Ypparste Prestur og Arnadarmad

ur / Lææt mig Naad þiña fyrer þynum Himneska Fødur og þier. Eg beyge Knie myns Hiarta og bid / O JESV Liwfe Lausnare Myskuna þig yfer mig Auman Syndara/ og audga mig med þiñe Naad. Klæd mig med þynu Riettlæte/ so ad mitt Klædleyse huled verde. Eg hefe Endurlausnena fyrer þitt Blod/ heñe hefur þu mier lofad/ hana tek eg ad mier/ fyrer þig alleina kominst eg til Fødursens / þar fyrer vil eg þier alldrei sleppa/ allt þar til þu Iñleider mig i Ryke Himnaña/ og eilyfrar Sæluhiälpar. Þu bætst fyrer þeim sem þig ei bædu / Forlyka þu einneñ mynar Synder / hins sama er þess audmiwklega af þier leitad/ Þig þar um Grætbæne eg/ og bid med Hiartañlegre Idran/og Angre yfer øllu þvi eg misgiørt hefe / og i Sonarlegre Trw og Trauste til þiñar Myskunar. Heyr þu DRotteñ JEsu myna Bæn i Lyfe og Dauda/ AMEN.

II. Þad Añad Orded Christi Er FØDurlegt ORD.

ÞA JEsus Sæ Nu Syna Moodur Og Þañ Lærisvein Þar Hiaa Standa/ Sem Hañ Elskade/ Þa Seiger Hañ Til Siñar Moodur : Kona/ Sia Þu / Þar Er Þiñ Sonur. Þar Næst Seiger Hañ Til Lærisveinsins : Sia/ Þar Er Þyn Mooder/ Og

vpp-

Vpp Fra þeirre Somu Stundu Took
Sa Læresveinn Hana Til Sijn.
Svolurnar plaga ad yfergiefa Menn
a Veturnar: Alijka foor þad fyrer
Læresveinū HErrans: Nu/ er yfer hn̄
var komen̄ sa kallde Daudans Vetur/
þa var þar eingen̄ þeirra epter hia hon
um/ utan̄ Johan̄es og Maria/ þaug er
stoodu vid Krossen̄: Þa giegnum smaug
Sverded þa Moodurlegu Ønd Mariæ/
en̄ hen̄e til Vidriettingar i þessu hen̄ar
stranga Mootlæte/ þa byfalar hen̄ar
Elskuryk̄aste Sonur/ hana sijnum A-
giætasta Læresveine Johan̄i/ og kallar
hana KOnu/ so ad han̄ med Moodur-
Titlenū auke ecke hen̄ar Hiarta-Sær-
ing/ eitnen̄ ad han̄ hier med audsynde/ ad
hun med Endurlausnar Verk Mannkyn
sens/ i hvors Vitriettingu han̄ var þa
staddur/ hafe eckert ad ad sijsla til ad
fram̄kvæma þad/ hvar ad heimfærast
ma þad Gudspialla-Madurenn seiger:
Ad hun hafe staded under Krossenum/a
hvorium han̄ eñ eingen̄ an̄ar/ hefur af-

mæd þa Handskript sem moote oss var. Hañ beþalade hana Johañi til Vñun-ar/uppa þad hañ tiæde sig ad vera Fød ur Fødurlausra / Ps. 10. Og Forsvar Ecknaña / Ps. 68. Og þvilikañ aud-syner sig vor litwþe Lausnare eñ nu og æfiñd / alltande þa hina Hrelldu/ so ad hañ frelse þa og vidhallde þeim. Hañ tekur vor Tаr i siñ Siood/Ps.56. Og telur þaug aþ vorum Augum/eñ a þeim sem til Baka vyka / heþur DRottiñ aungva Þocknan/Opeñb.2. Þeir verda alleina Sæluhoolpner/sem allt til Enda stoduger standa/Matth.24. Vier erum skylduger epter Christi Dæme og Be-þalningu/hañs Fødurs Eckiur og Fød-urlausa trwlega ad añast/og þeim Vm-hyggiu veita/Exod.22. Þviad vier erum aller Iñbyrdes Brædur z Systur/Sach. 7. Vier skulum og ecke hneixlast þar a/ þo ad Christi Kyrkia sie lytel/ og fyrer Moñunum audvirdeleg/ og aþ þeim Oþ sookn lyde. Sañlega voru þaug Maria og Johañes/ hier Aþmalan og Fyrer-

mynd

mynd uppa þañ saña Christi Søfnud: Hvad Fæmeñur var þeirra Selskapur/ og þo audvirdelegra þeirra Stand / Og eins er þvi hattad eñ nu fyrer Hiordeñe Christi / Eñ Anta-Christsens Søfnudur er mykell og Mecktugur / Eñ sw saña Christi Kyrkia er ein Dwfa sem i Biargskorunum byr/ Lopk. 2 Ein Kona yfer hvoria allskyns O'vedur geingur/ Esa. 45. Eitt fatækt fyrerlited Foolk/ Soph. 3. Ein Harmþrwngeñ Eckia / sem grætur Dag og Noott/ Harmag. 1.

Lætum Oss Bidia.

HErra JEsu/ þu Milldrijkaste Frelsare og Forsvars Madur/ Þeir sem þig elska kuña ecke an Hrellingar ad vera / þijner hiner Kiærustu eru nalægaster Hørmungunum: Þeir hlioota margt ad lijda/ sem til Dyrdareñar villda med þier upphafner verda. Tilreid þu mig miñ Gud og Volldug Hetia / ad eg sie vidbwiñ ad mæta hrørskins Strijde og Moorgænge. Læt aungvañ Hæska mig vid þig skilia/ og aungva Neyd koma mier til fra þier ad vijkia. DRotteñ Læt mig allt til Enda Stadfastañ vid þig blijfa / og eige fra þijnum Krosse vijkia/ hvad sem eg ætte þar fyrer ad lijda/ þvi eg er fullur Vonar og Trausta til þijn þar um/ ad þu muner þijñe Hønd ætijd yfer mier hallda/

halda/ og hvad sem yfer mig kañ ad gaunga/ senda mier Hiælp i mijnc æliggiande Naudsyn/ Og hvørium hellst Særum eg steigeñ verd: Muner þu mier Einhvørn Læknee senda/ sem binde um mijn Saar. Eg veit ecke miñ Lausnare hvøriu eg kañ eiga ad mæta/ a medañ eg er i þessū Vtlendingskap/ eñ þad veit eg og vissulega trwe / ad kome Neyd nockur uppa yfer mier/ þa muner þu mier ei Fiarlægur vera/ helldur skijla mier under þijnum Vængium yfer øllu Ovedre. O DROtteñ JEsu/ af hvøriū alleina eg allt hefe/ Veit mier þad Einkañlega/ ad eg alldrei vijke nie skeike / hvørke til Hægre nie Vinstre Handar / helldur hallde mier vid þig/ mitt Hellu-Biarg/ allt til mijns hiñs Sijdasta. Og nær þad kiemur ad Verølldeñ leggur mig i Grøfena nidur/ þa tak þu mig ad þier. Veit mier einneñ ad eg epter þremsta Menge / øllum Naudstøddum audsyne Kiærleikañs Verk/ so ad/ þar eg hefe af þier Hiælp ødlast/ ad eg aungva i Neydenne láte Hiælparlausa. Drotteñ JEsu/ Eg vona a þig/ Lát mig alldrei til Skamar verda / A M E N.

III Þridia Orded Christi/ er Eitt KONunglegt ORD.

ANN Añar þeirra Spillvirkia/ sẽ Neingder Voru/ Sagde Til JEsum: HErra/ Miñstu Mijn/ þa þu Kiemur i Rijke þitt. Og JEsus

Sagde

Sagde Til Hans: Sanlega Seige eg Pier/I Dag Skalltu Vera Med Mier I Paradys. Hier uppfillest sa Spa domur Esaiæ C. 43. Eg mun giora nockud nytt/ nu skal pad uppkoma/so ad pier munud pad reina/ad eg giore Vegu i Eydemorkenne / og Vatns-Strauma i Obigdenne/ so ad mig pryse Villu-Dyr-en a Morkunne: Pviad pessa Illvirkia Trw / took ad bloomgast pa Lære-sveinanna Trw var polnud z visenn ord-enn/ og Frelsarenn audsynde hier Krapt z Mistseme sinnar Pynu / fyrer hvoria vier pinum Veigenn til Himens / odlustum Fyrergiefning Syndanna/ og Eilyflega Riettlæter og Saluhoolpner verdum. Pannenn Idradest nu pesse Syndare sinna Illverka/ awytande par fyrer sinn Ogud lega Stall-Broodur: Hann trwde a Je-sum Christum med sier Krossfestann/par hann ecke einungis sa hyns Vnder/helld-ur og eirnenn heyrt hafde pa Huggunar-samlegu Predikun/ sem hann giorde fyr-er Kvinnunum/ er honum pilgdu / eirnenn
hans

hañs Bæn/ sem hañ giørde fyrer sijnu Kvolurum og Ovinum: Hañ bad Frelsarañ eins og Joseph Fordum Pharaonis Skeinkiara/ ad miñast sijn. So leid hañ og eirneñ framveigis med Þoleñmæde / þad Dauda-Straff / sem hønu var uppalagt: Þar fyrer andsvarade DRottenñ honum Bingiarnlega/ og lofade hønu Saluhialpene / med einum Eyde / ad hañ skillde i Dag strax med sier vera i Paradijs/ þetrre Eilijfu Sælu: So odladest i þad Siñ/ sein Ydran Nad him Gude / med þvi hun var Alvarleg/ og heñe filgde Trweñ / og þad sama kañ huñ eñ nu ad verka/ og odlast wt af Nad þss Myskunsama Giafara/ so framt sem Nadareñar Tijme / er ei med Nyrduleise forsmadur. Eñ vier eigum ecke þar fyrer ad syndga / þo ad Gud sie Nadugur/ helldur bidia/ ad hñs Nad oss vardveite fyrer Stolltu z Nyrdu lauslegum Syndum. Ef ad Þusund Meñ smeckudu a einu Eitrudu Eple/ z Daudañ þar af bidu/ eñ eirn sa þar af

hefde

hapde smackad / kiæmest af an Skada og Dauda/ þa munde sannlega einginn þar þyrer voga þa Forgypt ad prooþa/ þo eirn kiæmest Skadlaus þrra henne / þar hiner aller rotudu so storann Skada þar wt af. Þetta Epterdæme umm þann Ydrande Jllvirkia/er þar þyrer uppteiknn ad/ad einginn Aumur Syndare skule orvanta / og eige a sinne Daudastundu : Enn ollum Vggalausum er þad ein Aminning z Advorun/ad einginn þreste sinne Ydran framm til sinnar Dauda,Stundar. Gud hefur ad sonnu lofad ollum Ydrande Nad/ enn hvort þeir aller skule jafnann hafa Tijma til ad taka vid henne/ þ stendur hvorge skrifad. Sa heþur bestu Fyrerhugan þyrer sinne Sælu / sem wtrietter þad i Dag/ hvad under Von er/ hvort hann a Morgun kann ad giora edur giora ecke. So mun hann med Christo vissulega i Paradijs koma / Þvi hvad hier veitest þimm eina Trwudu / þar uppa hafa aller adrer Trwader sig ad reida/ epter Christi Fyrerheite/enn af Hreinsun

ar Elldenum/ hvørn adrer hafa upp, dicktad/veit N. Ritning eckert ad seigia. Himnarijke og Helvijte eru alleina þeir Stader/ hvort ad Saaler þeirra er deya koma epter Daudañ/ epter þvi sem þeir hafa Riett edur Ranglega lifad/ Saaluhiaalplega edur Oguðlega hier vid skil eft/ þvi þad sem Jllvirkianum var hier lofad/ sem er/ ad vera i Paradijs Sam-Dægris/ þad a ad skiliast um Saalena hañs/ þar Lijkameñ bleif hangande a Krossenum. Hier wt af høfum vier ad merkia. Fyrst / ad Sacramentum Skijrnareñar sie eitt Heilagt/ Naudsyn legt Medal til Saaluhiaalpareñar / aan hvørs eingeñ kañ i Himnarijke ad komast: Eñ þo er þvi ei so hattad uppa Guds Sijdu/ þar hañ kañ og eirneñ þar fyrer utañ og aan þess / ad giøra Meñ Saaluhoolpna / so sem hañ hier giørde vid þeñañ Jllvirkia / So ad þad for-dæmer ecke Maneñ/ ad hañ kañ ecke ad fa Skijrnena/ helldur hitt / ad forsmaa og foracktia hana/ nær hun kañ ad faast/

þad

þad þordæmer Mañesktuna. Þetta þienar þeim til kroptugrar Huggunar / sem sijn Born verda an Skijrnareñar iñ i Eilijþdena ad senda / og hapa hvorke þeir nie Borneñ þar Skulld ap / þo þeir an þeirra Tilstilles hlioote þau ad missa i Moodur Lijþe. J Añañ Mata ma hier ap merkia / ad Trweñ alleina an Verkaña giorer Mañ Hialplegañ / Rom. 3. Hvad vijst er þar ap / ad Trweñ hepur hvorke Tyma nie Fære / ad læta ap sier leida þaug Vtvortes Goodverk / so sem hier stoodst a fyrer þessum Jllvirkia / og ap hañs Dæme liooſt er / þvi Goodverkeñ giora eckert til vorrar Riettlætingar fyrer Gude / Eñ þo þaug ap þeim sem Riettlæter giorder eru / wiheimtest añars Veniulega i allañ Mata / so sem Avexter þeirrar Lijpande og Sæluhialplegu Trwar.

Lætum Oss Bidia.

GLæskuriijkaste HErra JEsu / Þu Brunnur allrar Myskunseme. Eg Aumur Syndare kiem ad Dyrum þiñar Oendañlegrar Goodgyrne og Elsku; Eg akalla i sañre Trw kyña

Ο:uppausañlega Naad. Vertu mier Naadugur epter þiñe Goodgyrne / og apmaa allar mijnar Synder epter þiñe stooru Myskunseme. Snw þu mier svo verdur mier snwed / Vertu mier Naadugur O JEsu/z laat mig heyra pa Glede legu Raust: Þijnar Synder eru burt/teknar/ þu skallt ecke deya: Eg er Ephraim þiñ dyr/ mæte Son/ og þitt kiæra Barn / miñstu þess hvad þu hepur mier sagt / Laat þitt Hiarta sundurbresta vid mig og Myskuna þu mier/so ad eg pyrer þijñ Dauda/ ap øllum mijnū Mis gjørdum prij og Riettlætur verde. Þijn Naad er ad vijsu meckugre eñ mijnar Synder/og hiaa þier er mykel Endurlausn. Mijnar Synder eru bleyre eñ Haareñ a Høfde mier/ Fleyre eru þar eñ Sandur i Sioonum. Þær eru raudar sem Roosar Farve og Blood. Eñ eg hugga mig O JEsu vid þitt Blood / og er þar uñ vijss/ad pyrer þad sama verda þær Snioo hvijt ar. Þijn Hønd er wtrictt allañ Dag / eg tek i hana / med Sonarlegu Trauste til þijn. Eg bid þig O DRotteñ / heyr þu/ O DRotteñ / hneig þu þijna Naad til mijn / Laat mig ei Huggunarlausañ pra þier para/þu sm med ein um Eyde lopad hepur / Ad þu viliet þeim ei wtskwpa sem til þijn koma. O HErra JEsu/ Laat mig a miñe Dauda Stundu heyra þetta Gledelega Ord: J Dag skalltu vera med mier i Paradys / So mun eg ei Daudañ smacka nie Ortast. Eg kiem i Dag til þijn DROttenn / tak þu vid mier/ og nær eg hepe wtendad mitt Hlaup/þa laat mig med þm̄ Ydrande Jllvirk/

le og øllum Trwudum og Vreldum / sia og skoda þitt Auglite og Reettlate Eilijplega / A M E N.

IV. Pad Fioorda ORDed Christi/ Er Eitt Stryds ORD.

EN Vm NIundu STVNdu kallade IEsus Harre Roddu Og Sagde: ELI / ELI Lama Asabthani/ pad wtleggst/ Min GVd/ Min GVd/ Þvi Hefur Þu Yfergiefed Mig. Þesse Ord hafde David fyrre mællt og skrifad i Psalm. 22. Þaug wt vijsa oss Stærd og Grimleika Syndar-enar / so vier skulum hana þess helldur flyia og fordast / og hefie Mootstødu veita/ þar vor liwfe Lausnare hefur svo myked vorra vegna lided. Hier hlaut Herran þad ad betala er hann hafde ei Rænt: Hier sock hann nidur i eirn diwp-ann Saur þar ed eingenn Botn er. Hann var komenn i Vatns Diwped og Vatns-Flooded villde dreckia hønum. Hier hroop ade hann wr Diwpenu til Guds. Hann vat yfergiefenn ecke alleinasta af Eingl

unum/ helldur og þad ahrærde hńs Lægingu aþ Jñvortes Nǽd og Elsku Fødursens/ hvør ed ad soñu ecke hatade sitt Barn/ eñ liet þo sÿna Reide ganga yþ er Syndernar / hvøriar Sonureñ bar Mañkynsens vegna/ Esa.53.og haþde uppa sig teked lÿka sem væru þær hañs eigenlegar/epter þvi sm̃ wtvÿsast i Ps. 40. Mÿnar Synder haþa høndlad mig/seiger hñ/ mÿnar Skullder eru ecke huldar fyrer þier/þvi hañ heþur frelsad oss fra Bølvan Løgmalsens þa hañ vard Bølvan fyrer oss/ Gal.3. Og eñ þo þetta Kall edur Hroop kiæme ei wt aþ Orvæntingu nockre/þa kom þad þo þar aþ/ad hañ freystre og strÿdde vid Eigeñ legleika Orvæntingareñar / Og þañeñ villde Gud um̃ lÿteñ Tÿma yþergieþa siñ Son/so ad vier mætttum hńs ad nioota i þvi/ad verda alldrei aþ Gude yþergieþn er. Sonureñ sialþur villde reyna hvad þad være/ ad vera aþ Gude yþergieþeñ/ uppa þad hañ vorum Einstædingskap og Munadarleyse til Hialpar kiæme/og

oss

oss alldrei gleymde / Esa. 49. Hier i þessu tilstandande/ leid eirneñ vor Frelsare ad þyssu Helvijtiska Pijnu/ Strafp og Kvaler / epter þvi hañ villde þar fra oss frelsa. Þess vegna blood hañ a sig vorum Pijnum/ og fyrer vorra Synda Saker er hñ særdur/ og fyrer vorra Misgiørda Saker er hñ Lemstradur: Hegn ingeñ lä a hønum/ so vier heþdum Frid eñ/ og fyrer hañs Beniar verdum vier Heilbrigder / Esa. 53.

Lærum Off Bidia.

ALLra Kiærafte HErra JEsu/ eg veit ecke hvad þyrer mier kañ uppa ad þalla/ myklu sydur hvørneñ eg mune kuña ad beraft æ Stundu Freystingañа og añara Rauna. Þad kañ ad skie ad Længvarañlegleike miñar Naud ar a Lijfe og Sælu/ meige mig aume og breiskt Rier um sijder villa/ og Oþolenmoodañ giøra. David villde i Fyrstu þeygia og sijnum Muñe ei upplwka/ eñ um sijder hroopade hñ og sagde: DRotteñ/ hvørsu leinge villtuølldunges gleyma mier/ hvad leinge skal eg æingrædur vera i miñe Sælu / og mig æingra i mijnu Hiarta Daglega. Job uppbyriade sijna Hørmung mz øg Fullhugadur / þa kom so um sijder / ad hañ Formællte sijnum Fædingar-Deige. Ezechias Tijste eirneñ a siñe Sootttar-Sæng sem Teanañ

og Svalañ. Ach DRottcñ/ kuñe mier nockud hvilijkt til ad palla/ þa þell eg hier Audmiwk lega til Foota og bid þig/ Vert þa ei Reidur vid mig/hclldur þas Poleñmæde vid miñ Veik leika. Miñ Eilijþe Bøste þrestur / eñ þo þu um Augnablyk villder mig yþergiefa/ þa tak mig samt ad hier aptur m3 mykellre Myskun/ Miñstu sialþs þijns DRotteñ / so muntu ecke gleyma mier i nockurre Freystingu/ myklu sqdt ur miñ Riwkande Hør wtslockva. Þu heþur vissulega med þijnu Hroope z Angist a Krossi enum / allt mitt Hroop og Kvein helgad / og þrelsad mig þrꝛ eilijþre Ylþran og Kveine. So yþergief mig þa ecke O JESu / hvørke i Lijþe nie Dauda/ i aungre Neyd nie Baraattu. Styrk þu mijna veika Trw z vertu mier mylld Hiaalstod i Neyd og Deyd: Og nær ad Belials Læker villa skielþa mig/og Bønd Helvijtes um veþia mig/Þa lat mijna Trw ecke slokna/hclld ur hialpa mier þyrer þiñ Krapt Kallmañlega ad strijda / og giør mig þar um vissañ / ad wr Hende þijns Føoturs þær mig eingeñ sliteo/ og ad eg þyrer Guds Krapt mune Vardveittur verda til Saluhialpar. Vertu miñ Medalgangare/sa ad kome mier i Saatt vid Fødurseñ / Lat mig i hier þyrer Gude þægeleganw verda/og eirn Gladværañ Huga haþa/ til hañs i øllu Trwnadar Trauste þyrer Trwna a hañ / og sierdeilis þad Traust haþa a þijnu Orde / ad þu miñ Frelsare / muner mig alldrei yþergieþa nie aþrækia / Þitt Ord og Anda ei þraa mier taka / og ad Saattmaale Fridarens munc

alldrei

alldrei falla. Elska þu mig minn Frelsare allt til Enda/ so sem þu hefur fra Upphafe elskad mig/og af Elsku mig ad þier teked/so mun eg fyrer þinn Dauda Ohultur / og fyrer þitt Kyp eilyflega Vardveittur og Saluhoolpenn verda / Þvi þar er eckert Fordæmanlegt a þm sem eru i Christo JEsu / A M E N.

V. Pad Fimmta ORDED CHRJsti/ Er KVÐRtunar ORD.

DAR Epter Pa JEsus Visse Ad Aller Huter Voru Fullkomnader/ So Ad Ritningenn Uppfylltest / Seiger Hann: MJG ÞYRSTER. Þennann Þorsta hafde Frelsarenn epter vorre Saluhialp/ Esa. 51. Vor christe leg Skylda er aptur a moot/ad lata oss þyrsta epter Riettlætenu / Matth. 5. Epter þeim eilyfa Gude/ Ps. 42. Og epter Christo vorum Herra / hvør ad er sa Bethlehems Brunnur/ epter hvørium David þyrste/ 2. Sam, 23. Med þeim Naatturlegum Þorsta utvijsade Hann sinn sannann Manndoom/ad hn være oss ad øllu lykur orden/ ad undanteknne Syndenne.

Latum Oss Bidia.

GOODgiarnaste Herra JEsu / Eg þacka þier aþ Hiarta / þyrer allañ þiñ Porsta sem þu haþder miña vegna/med hvørium þu hefur upp burkad þañ Rauda Sioo miña Synda/ so ad eg ad Hyndrunarlausu meige þiña Deigeñ til Himens. O ad myn Saala epter þier so Hungrade og þyrste sem eg villde. Veit mier þu Giaþarc allrar goodrar Gaaþu/ ad eg haþe eirn Vidbiood vid Øllu þvi sm i Heimenum er/ Eñ Hungur z Þorsta epter þvi sm er a Himnum/ Og sierdeiles epter þier myn Elska/og epter þeirre Naad sem i þier er / Epter Rietteleetenu/ Heiguneñc. og epter H. Anda / Epter þeim eilijþa Gude og hañs Ryke. Hliooe eg eirneñ nockud. ad lijda epter þijnum Vilia / þa hialpa mier ad eg mz Þoleñmæde eigneft Saalu myna/. og giøre hvad þier þocknast / og Ødlest Fyrerheited. og nær mig laangar epter Huggun og mig eins og Hiørteñ þyrster epter þerstu Vatne / þa Endurnær myna Saalu med þiñe Naad/og laat mig med þull hressum Huga Kross eñs Kaleik drecka/ J Von epter þeirre eilijþu Glede/ hvar myn Saal mun dryckud verda aþ Himneskre Vellyst/og eg sedlest aþ þiñe Elsku. Fær þu mig burt wr þeßere Griptuñe hvar ecke er Vatn er iñe/ og leid mig um syder þangad/. hvar mig myn hvørke Hungra nie Þyrsta / A M E N.

VI. Þad Siøtta ORDED CHRISti/ Er Embættes ORD.

Þa

HA IEsus hapte Nu þad Edik-ed Til Syn Teked/ Sagde Hann: ÞAD ER FULLKOMNad. Hann hafde hyngad til med ollum Vilia og frijmoodugu Giede drucked þann Kaleik/ sem honum var æ,skeinktur af shn um Fodur / Nu vill hn eige helldur fore nœmast ad taka vid þeim Jllsku Kaleik/ er hans Oviner honum budu/uppa þad vier i honum sijdar finna mættum Lijfsens Vatn/Esa. 55. Og ad hann sætt giorde allt þ beyska Ediks-Vatn vorra Stund legra Hormunga. Adur villde hann ecke drecka Gall-Dryckenn/ uppa þad ei synd est edur wt lite / sem hann hræddest edur feilade sier fyrer Daudanum. Nu tekur hann vid Edikenu/so ad hann svalade sier/ og eirnenn smackade Beyskiu vorra Moot lætinga/1. Cor. 12. Og þar med var allt Fullkomnad og eckert framar epter O-giort/ þad hann giora skyllde vegna vorr-ar Endurlausnar/og hvad hava ahrær de. Allar Fyrermyndaner og Foorspær-ingar voru Fullkomnadar og hofdu

Enda/ so ad Christur var A og O/ Vpphaf og Ender vorrar Endurlausnar.

Latum Oss Bidia.

ALLra Kiæraste HErra JEsu/ Þetta Lijf er a allan Hatt fullt af Mædu og Beyskiu/ og oss verdur opt beysk Jurt til Fædu giefenn: Skyllde þad og eirnen koma mier ad Höndum/ þa vil eg bera Reide DRottens/ þviad eg hefe Syndgad hönum i moote. Eg veit þad DRottenn mitt Einka Traust/ ad þu muner ecke læta mig Eilijflega i Ofrooseme blijfa/ helldr nær Hörmungenn er fyrer Hende/ muner þu minnast þinnar Myskunar: Þviad þu plagar ecke nie strafar Mennena af Hiarta. Eg veit þad/ eg sijdar meir hia þier mune med Vnadsemd dryckiadur verda / so sem med ödrum Vatns-Straume. Lat mig nu þa so fyrer þijna Hiastod lifa/ ad eg a Enda minnar Æfe med þier kunne ad seigia: Eg hefe barest goodre Baratteu/ So mun mier sijdar af þinne Hende/ giefenn verda Corona eilijfs Lijfs. Enn þanngad til veit mier ad lifa og framfara i allre Gudrækne/ Froomleika og Riettlæte. Vertu O JEsu ætijd minn Nadarstooll/ og vitna i mijnu Hiarta/ ad þu minn Borgunar-Madur hafer þijnum Födur fullkomlega Fullnægiu giört fyrer allar mijnar Skullder / og ad eg fyrer þijna Forþienustu mune ödlast þad eilijfa Lijf. Veit mier þad ad Trwa og Vona/ allt til Æfeloka/

AMEN.

VII. Pad Siøunda Orded CHRISTI/er ANDlats Ord.

OG JEsus Kallade Harre Raust/ Og Sagde: FAder J þijnar HEndur/ Fel Eg Miñ Anda. Svo giørde eirneñ David / J þijnar Hendur seiger Hañ / Ps. 31. Pad er þiñe Forsioon/ Magt/ þiñe Giæsku/ og þiñe Berndan/ Miñ Anda: Pad er þa Skilningspullu Sæl/ hvør ad þar þyrer kallast Ønd edur Ande/ ad heñar sijd asta Btriettingi Mañenum/ er Andar Drattureñ. Pad/ ad HErrañ byfalade sijna Sæl i Fødursins Hendur/ giør de hañ ei einasta þyrer sijna Persoonu/ helldur þyrer oss og vora Persoonu/ Jsa/ vorra vegna/ til ad giøra vorar Sæler vissar uñ þeirra Heimvon i Bindine Lißendra/ 1. Sam. 25. Sem og uñ Gledelega Bon þeirrar Tilkomande og Obrigdulu Bppriſu/ til hvørrar vorar Sæler i Guds Hende geimdar verda.

Latum Oss Bidia.

O HErra JEſu/ Mijna Sælu þyrſter epter þeim Lifanda Gude. Veit mier ad þitt Sijdaſta ORD a Kroſſenum/ verde mitt hid ſijdaſta a minne Andlaats Stundu / Bænheyr mig þa minn Endurlauſnare/ſo ſem þu ert ordenn Bænheirdur af þynum Himneſka Fødur/og medtak þu i þijnar H. Hendur myna Saal / ſem hreinſud er med þynu bleſſada Bloode/ eg trwe a þig/ þar fyrer mun eg lifa / enn þo ad eg deye / og þui Gladværare deya / ad þu ert mitt Lijf / og nær minn Lykame hefur ſijna Tyd wt i Jørdunne Hvijlſt/ muntu hønum Saalenna aptur giefa/ ſo ad eg med Sælu og Lykama meige þig ſiaa og lofa Eilijflega. Sva geingur þa minn Lykame ſijna Leid afram i ſitt Svefn-Hws/ og hvijler þar allt til hinns ſijdaſta Dags/ Enn Saalenn myn HErra JEſu/ kiemur til þijn/ af hvørium hun hefur ſinn Vppruna/og i hvørium hun alleina finnur þær Biargſkorur og Fylſne/hvar hun hvijlaſt meige. Tak þu DRottenn vid mier/ nær eg kiem/ og fyrerlijt ecke þa Gaafu/ ſem er ſialfs þijns Eign. Eg er þijn Dwfa DRottenn/ Laat mig inngannga i Hwa Eilijfs Fridar/ ſo fyrerlæt eg Heimenn Liwflega / uppa þad / eg ætijd hiaa þier blijfe/ fra hvørium/hvørke þad Nalæga nie O-komna kann mig ad ſkilia. Eg hefe Gyrnd til ad vera Fiarlægur fra Lykamanum/ enn Nalægur hiaa þier. So kom þu þa Snarlega DRottenn/ myn Hialp og Vpphellde / og tak mig wr øllu þeſſu Veralldar Svacke og Volke til þyn inn i Eilijft Himnarijke/ Amen.

Siotta

Siøtta Vika Føstuñar / a

hvørre Tileinkast til yþervegunar Tvis var SJD / pad er FJDRtan Pijslar-TODL edur TJLFaung aþ Ovinum Vors Endurlausnara / bruͤkud hønum til Pijnu og Pijslar.

Ess Nalægre sem Madur er Balsams Vindenum / þess sæ-tare Ylm þiñur hañ. Þvi opt-ar og framar sem vier yþerveg-um þa Beisku Pijnu og Dauda Vors Endurlausnara / þvi meire Not z Gagn høþum vier þar aþ / z vor Siñe z Hug-skot uppheþiast þar vid / til allra Him-neskra Hugleidinga / þvi þar med burt-tekst og eydest. 1. Syndareñar Vid-urstigd / þvi Blooded JEsu Christi hreinsar oss aþ øllum vorum Syndum / 1.Joh.1. so sem hañ og þar med heþur oss aþ þeim þvetged / Opeñbr. 1. Hier siaum vier dempada Drambsemina / þyr er Hneiging hñs Allra-Helgasta Høþ-uds / Opundena fyrer Vtbreidslu hañs Armleggia / hvar med hañ heþur øllum Heime

Heime Elsku sied: Agyrndena þyrer Vidbüitingu hans Lijkama til Fædu / og hns Blood til Dryckiar / eirnen Vatnsens af hans Sijdu til Hreinsunar / so og hans Klæde til handa þeim / han Krossþestu. Vier meigum sian Tregleikan dempadan þyrer hns Reidubwesiheit til Pijnunnar: Reidena med hans hoogværum Andsvorum: O-hoof i Mat og Dryck med hans Neitslu a Galle og Edike / og Oheilsmijdena med Opnan hans Allra-Helgustu Sijdu. 2. Med Nugleidingu Christi Pijnu styrkest veikur Hugur þeirra sem i Strijdenu eiga. Vier erum aller i Strijde / so leinge sem vier lifum a Jordunne / en Sigurenn hofum vier alleina i Christi Pijnu / og þacker sieu Gude / hvor ad oss i giegn Synd / Dauda / Dioflе og Helvijte hefur Sigurenn giefed fyrer DRottenn vorn JEsum Christum / 1. Cor. 15.

3. Hugleiding Christi Pijnu uppørvar og hvetur trega og daufa Lund þeirra Christnu. Þar fyrer aminner

Ste Pall Ebr. 12. og seiger : Minn-
est a þan sem soddan Mootmæle leid i
giegn sier af Syndurunū/ so ad þier lei-
iest ecke nie tregiest i Hugskotunum.

4. Burt-drijfur þesse Hugleiding
Christi Pijslar / Dioffulsens Magt og
Walld. Sa Bonde Ande veik fra
Saul/þa David sloo uppa sijna Hørpu/
Miklu helldur hlijtur Dioffulleñ ad vijk
ia fyrer Pijnu Christi og fra þeim/sem
hafa þan Krossfesta JEsum i Hiar-
tanu. Assur hlijtur ad skijlast fyrer
Raustu DRottens/ hvør ad hañ hefur
med Svipū sleiged / þesse er sa Diof-
ull/ sem geingur i krijng/ sem grenianda
Leon/ til ad uppsvelgia oss / 1. Pet. 5.

5. Hugleiding Pijnuñar wtslock-
ur og deyder Tilhneigingu og Fijsn til
Syndareñar. Nær nockud æstrijder
mijna þancka/ seiger Augustinus/ þa
flij eg til Undaña Christi / og þegar
Holldeð hreller mig/ hresse eg mig upp
med Hugleidingu Saraña DRottens.
Sa sem Mynd hiñs Krossfesta / jafn-
añ

añ þyrer Augum hefur / hañ Kroſſfeſt er jafnañ ſitt Hold med Gyrndum og Tilteigingum / og ſoo mun allur Elldur Syndaña i hønum nidurkiefiaſt.

6. Hugleiding Pijnuñar Chriſti / upplijſer blyndt Hugſkot / þvi hier iñe er ad ſiaa þad rietta Augna-Vatn edur Smyrſle / og Vndervijſſun uñ þad / ad ſa dijrmæte Vijsdoomur til ad þeckia þañ Kroſſfeſta JEſum / 1. Cor. 2.

7. Þeſſe Pijſlar Hugleiding / gior er Mañ eirneñ frijmoodugañ og gladañ til ad deya. Eg ber Beniar JEſu a mijnum Lijkama / Gal. 6. Eg hefe Gyrnd ad leyſa hier upp og vera med Chriſto / þvi hñ er mitt Lijf / og ad deya er mier Aviñingur ſagde S. Pall / Phil. 2. Og Þuſundfallt fleyra Gagn z Nyt ſeme fœrer med ſier Hugleiding Chriſti Pijnu.

Nu med þvi vonande er / ad þeir ſem hijngad til hafa ſig ydkad i þijſare Hugleidingu / mune Sætleika Frelſaranns i hañs beyſku Pijnu kropkuglega funded

hafa /

hafa / og ad Avoxtur þessa Pælma-Trees/ mune þeirra Barka hafa sætur reynst/ Lofk. 2. Þa er Oskande/ ad vier i þessare Vppbyriadre Fostu-Ydiu/ fram vtiges stadfastlega mykram holldu/ Hvar til Framfylges/ ad nu skulu framsettiast og fyrer Morgun-þanka Siøttu Vikunar yfervegast / SIO Þyssar Tilþaunq og Verkþære / sem brukud voru til Alaga / Aukningar og Framkvæmdar Þyssar og Dauda DRottens.

Og er hier ad Hugleida.

I. Vm Þa Þrimtiju Sylfur PENINGA.

KA Gieck Eirn af Þeim Toolf/ ad Nafne Judas Ischarioth/ til Kieñemaña Hofdingiaña og sagde: Hvad vilie þier giefa mier/ z eg mun Ofurselia ydur hañ/ og þeir budu honū þriatiju Sylfur-Peninga / og þadañ i frá leitade hañ Tags uñ ad hañ svike hañ/ Matth. 26. Eñ er Judas sá þad/ ad hañ var til Dauda dæmdur/ ydradest

hañ / og færde Kieñemaña Nøþdingium um og Ølldungunū aptur þa 30. Sylþur Peninga / kastade þeim i Mustered / gieck i burt og hengde sialþañ sig. Eñ Kieñe maña Nøþdingiarner keyptu þar fyrer eirn Leyrpotta Smids Akur / Vegþar endū til Greptrunar. Þriatiju Sylþur Peningar epter Helgedoomsens Sikle / giøra 15. Rixdale / ad reikna epter vorre Mint: Og med þvi Verde og Peninga Sum̄u / ættu Þrælar ad betalast i Gamla Testamentenu / Exod. 21. Eñ Christur villde selldur verda / so ad hañ lijktest þar med siñe Fyrermyndan sem var Joseph / hver ed sama hlaut ad lijda / af sijnum Otrygg vu Brædrum: Og ad uppþyllt yrde hvad af honum var fyrer spaad / fyr er Zachariam Spamañ / er svo seiger: Og þeir vogu so myked sem eg gyllte / þriatijge Sylþur. Peninga / Zach. 11.

Vier vorum aller sellder til ad giøra þad Vonda eins og Achab / 1. Reg. 21. Þar fyrer hlaut sa Riettlæte vorra veg na / fyrer Peninga seldur ad verda / Amos

2. Eñ Tilgangur Svikarañs Judasar til þessarar Sölu / var hañs eigeñ Agyrnd/ hvør ad er Root alls hiñs Illa. Nañ hapde Gudrækneñar Skyn og Yfermynd/ so leinge sem hñ var i bland Postulaña/ eñ heñar Krapte hafde hañ afneitad. Nañ var Læresveirn HErrañs/ eñ hañs Hiarta var hønum þo ei ahangande: Nønū var hiwkrad i Christi Skaute / Eñ hañ var þo eirn Eytur, Ormur / og epter þad hañ hafde leinge eted Christi Braud / þa trood hañ hañ med Footum. So verda opt vorer eigeñ Heimameñ/ vorer ørgustu Fiandmenn / Mich. 7. Samt þocknadest vorū liwfa Lausnara / af sijnum eigeñ Læresveine selldur ad verda/ uppa þad hañ Endurleyste oss Heitekna Þræla/ og ad sañadest þad Postularner seigia: Ad vier sieū dijru Verde keypter/ sem er med Christi eigeñ Bloode/ 1. Pet. 1. Act. 20. Eñ nu i Dag eru Judase ijker þeir/ sem bæde i Andlegre og Verallðlegre Stieft/ vegna Agyrndar og Peninga/ selia hañ Riett-

læta JEsum/og med hañs i Doomum og Løgsøgn Rænglega høndla/og bæde Guds Æru og Dyrd / gooda Skickun / Riettvijse/ Løg og Riett/fyrer stundlegañ Avinning falt giøra: Yfer hvøriũ Spæmadureñ klagar og seiger: Peirra Nøbdingiar dæma fyrer Mwtur/z Þrra Prestar kieña fyrer Kaup / Mich. 3. Nu eñ þo Ydraneñ sie Boot vid øllum Syndum/ og Vegur til þess ad kvittast fra þeim / þa er þad þo Ovijst / hvørt Gud þeim Þverbrotnu Syndurum / og Vondskuþullum Opurdadugũ Skalkũ og Mordingium / mune uña Tijma til Ydrunar/og þeim Vpplijsingu H. Anda veita: Edur hvørt hañ sa Riettlæte Doomare / ei mÿklu helldur mune læta þa i Þrra Hiartans Forharðnan blijþa/ uppa þad aller þeir sem hañ villdu ecke þeckiast þa þeir mættu/ fæe þad ei giørt þa þeir vilia. Seirnre Ydran aþseigia Meñ ei Nadena ad føñu/. Eñ Skripteñ giorer þar ei helldur nockra vissa Reglu aþ / ad aller þeir sem sijna giør-

valla

valla Lijfs. Tijd / hafa Opprad sig Dioplenum/ mune a Dauda Stunduñe af Gude/med hædum Hondum medtekn⸗er verda. Þeir sem i Dag eru kallader og ecke koma/ standa i stoorre Hættu/uñ þad hvort þeir a Morgun kuñe þad ad fa/ sem þeir hugad hafa. Fyrer þeim Fææviisu Meyum var Himeneñ aptur luckt/eñ ei upploked aptur þo þær kløpp⸗udu uppa. Þañ sem Dæme Judasar ei kañ ad uppvekia og hræra/ hiaa hønum er allur Astudningur til Onijtes. Sæ fer Friælslegast af Stad/sm̃ alla Daga verkar siijna Sæluhiælp med Ugg og Otta.

Hvad Leyr⸗Smids Akureñ æhrær⸗er/ hvørn ad Kieñemaña Høfdingiarn⸗er keyptu fyrer Bloods Verded/ z hver ad læ utañ fyrer Leyr⸗Smids Portenu til Jerusalem / hvar af hañ hafde sitt Nafn/ þa var þsse Kaup⸗Slogun eing eñ Boot i þeirra Mæle / og ecke muñu þeir sier meire Heilagleika fyrer þad/ad þeir med þessum Rææglætes Verdaur⸗

um stiptudu soddañ eitt/ ad þeirra þetta heilagt Myskunar Verk/ helldur eñ sa er gieþur Fatækum pa Skoo/ hvoria hñ heþur keypt med þeim Peningum sem hñ heþur stoled fra ødrū Fatækum. Myskunar Verkeñ eigum vier ad giora / aþ vorre eigeñ Eign og Formegan/ eirneñ til Vppbyggingar Kyrkna og Skoola/ og gieþa aþ Riettþeingnu Goodze: Hvør ier sem añars giora / þeir Oþþra Vanheilogu Oþþre/ og forþiena med sȳnum Handa Verkum all-litla Þock. O hvad hrædelegt Gudleyse: O hvad Sviksamlegt Skielmerū var þetta/ ad Skiepnañ sellde siñ Skapara / Læresveirneñ sinn Meystara/ Þrælleñ siñ Herra/ Heimamadureñ siñ Vin.

Latum Oss Bidia.

O þu Elskurigaste HErra JEsu/ Lat mig alldrei lȳkiast þessum skamarlegum Moñum i þvi / ad eg þig miñ Lausnare af Mootþrooa Vitañlega/ z a moote betra Vite selie fyrer Stundlega Nyte. Hneig þu mitt Hiarta um̄

fram̄

fram allt/ pra allre Agyrnd/ Stergiade og Elsku til Heimsins og hiis Heimuglegra Hluta. Lat alldrei Diofulenn so miog inntaka minn Huga / ad eg agte og mete missa þ Himneska/ enn þad Jardneska/ edr mijna Stundlega Megt hærra virde/ helldur enn þa Fornægd/ sem eg i þier hefe. O DRottenn JEsu / upplijs þu mijn Augu/ so ad eg vel huglei-de og yfervetge hvad Faafeingeleg ad sie Verolldenn z aller Veralldleger z Holldleger Muner/ enn Idugleg a hugse um þ Himneska/z þann sijdasta Reikningskap/ og alldrei giefa mig ofmiked wt med Verolldenne / og fyrer hennar Efne/ uppa þad eg ecke rate med henne i eilijfa Fyrerdæming. Þu ert minn Endurlausnare/fyrer mig selldur/ og hefur mig þier til Eignar keypt: Hialpa mier þar fyrer minn dijrmæte Endurlausnare / ad eg þitt Barn sem þu hefur so dijrt keypt / þier alleina life og deye / Þviad af þier alleina hefe eg bæde mitt Stundlegt og Andlegt Lijf. Þar fyrer treyste eg þier

alleina/til þÿn alleina plÿ eg/ og þu ert mitt ølldunges og i øllu. Lat mig haga øllum mÿnum Verkum og Framferde/ epter þÿnum Vilia og þier til Dÿrdar/og þier i Heilagleika og Riettlæte ætÿd so þioona/ sem þier kan þocknanlegt ad vera. Veit þu mier ad eg deye þier i lifande Trw / og Gladværre Von þessarlÿþa Kÿþsens / Rækelegre Bæn og Hiartanlegre Epterlaungun epter þier/ so og eirnen i viliugre Hlÿdne vid þig / So mun eg ecke deya þa eg dey/ helldur i giegnum Daudan Jnganga i þad eilÿþa Kÿþed / A M E N.

II. Vm Bønden og Fioturen

ENN Flockuren og sa Yfer-Nøþd ingen og Þienarar Gÿdinga/tooku JEsum og Bundu han/ Og i þim Bøndum var han hafdur til Caiphas/ Herodes og aptur til Pilatum/ og i þeim somu var han eirnen hafdur wt til Aftøku Stadarens Golgatha/hvad þo ann þarfar var/han svo ad binda/ þar han so sem Þolenmoodt Lamb / gaf sig og liede viliuglega til Slatrunar-Beckßens/ Enn til ad svala sinne Grimdar-Neypt / giørdu þeir þetta / ad þeir Jardvørpudu DRott-

DRottne. A Oliu-Fiallenu trædu hañ med Footum/ bundu hñs Hendur a Bak aptur/og høndludu vid hañ i allra grimi asta Mata/ Hvad Judas hafde þeim eirneñ Iñgiefed/þa hañ sagde: Hvørn Eg Kysse/ Binded þañ sama z hallded fast. Sa var eirneñ Sidur hia Rom-verium / þa sem Dauda seker voru so grimlega ad binda / til Merkes um̃ þad Strafþ / sem þeir ættu fyrer Høndum ad lijda. So villde nu eirneñ DRotteñ vor med þad sama Slag bundeñ verda: Med þvi Adam hafde i Paradys Ran framed / þa hañ æt af þvi Forbodna Trie / og Mañlegt Kyn þess vegna sat i Bondum og Fiøtrum. Ad Fiøtrum vors HErra hafe nu so hættad vered / þad hañs Hendur hafe med Bøndum reyrdar vered / Jarn-Hlecker um̃ hañs Hals læfner/ z Taug um̃ hañ midiañ/ So sem sumer af Fedrunũ hallda: Þad er alli þvi trwañlegra/sem þsse Selskap ur mune eckert þad hafa læted epter-liggia vid hñ i frame ad hafa/sem hon

um mætte bæde til Nadungar og Pijslar Auka verda. Þañeñ villde þesse Vijnvidur bundeñ verda/ uppa þad hñ Kviist unum / þad er Timum siins Lijkama vid sig hiellde/og frijade þa fra eilijfre Fordiorþun. Nu heþur hñ uppleyst Synd aña Bondeñ vor/ og med Bande Eiskunar fest oss vid sig / og er nu ordeñ oss sw Rauda Snwra/ sem Rahab fordum feste i Gluggañ/til Merkes uñ þa Nlij þd og Vidhalld er heñe veittest/ Jos. 2. Vegna þessara Banda meigum vier nu Nughraustter med S. Paale seigia : Nver fær oss skiled vid Kiærleika Christi. Svo erum vier hier med eirneñ skylduger alla vora Tiime med Taugum Guds Bodorda so ad binda/ ad þeir alldrei losne/til ad fremia nockud mootþroañlega a moote Guds Vilia og Sktckunum / So munum vier med Christo Eitt verda.

Lætum Oss Bidia.

Sætaste Herra JEsu/ Med mijnum Hugskots Augū sie eg þig i hördum Böndum Reyrdañ/ so sem eitn Mordingia/ vid hvörla Stoon og Skodun eg skielþest/ Eñ eg jata og

medkiene/ ad þu med Elskunar Bøndum hefur
best þitt Hiarta vid mig/og mina vegna villad
verda bundeñ og þiotradur / uppa þad eg eis
lyklega ecke skyllde bliipa i Bøndum Helvijtis
og Fyrerdæmingareñar. ⁊c. DRotteñ / fyrer
þesse þijn Bond / vierdstu ad uppleysa mijn
Synda Bønd/og reyra mig med Taugum þiñ
ar Elsku ⁊ Bøndum þiña Bodorda/so ad mijñ
er Lykamans Limer ⁊ Kraptar miñar Sælu/
alldrei losne nie lauser verde/ til nockurs þess
sem þynum Guddoomlegum Vilia er a moote.
Þu hefur fyrer þijn Bønd Endurleyst mig /
sem wt af Ogn Daudans og Helvijtes / hefde
hloted tilhlijdlega i Prælkan ad vera. Leid þu
mig med þessum Bøndum epter þier / so ad eg
þañ Veigeñ þiñar Hlijdne og Elsku Stadfast/
lega hlaupe / og eingeñ Bønd Krossens, edur
Mootlætingaña aklijte/ edur fyrer mier virde/
eige helldur framar mier lœte mig færa i Figt/
ur og Snørur Syndaña. Allra kiærafste Herra
JEsu / þu hefur mijn Bønd i sundur slited.
Þar fyrer vil eg þier Packargiørd Offra / og
þitt Nafn kunngiøra alla Tijma / eirneñ mijn
Heit þier giallda fyrer øllu Foolke. Hialpa
mier DRotteñ / ad eg alldrei skicke mier epter
þessum Heime/ helldur Umskiptelegur giørest i
Endurnijungu mijns Hugskots/so ad eg ei apt
ur af nyju Jklædest þeim Syndareñar Kyrtle/
sem eg hefe eenu siñe aflagt/ myklu sijdur reste
mig vid Syndena / hvøria til ad uppleysa þu
so mørg Bønd og Fløtur miña vegna liided hef
ur. Veit mier og eirneñ Reidubwen ad vera/
Að

ad gänga i Bønd og Fiötur fyrer Saker hij⸗
ns Naps Dijrdar/ uppa þad eg sijdar meir med
þier mine Kongur/ erfe Coronu Riettlætesens
og þad eilijfa Lijfed / A M E N.

III. Um SVERDENN Og STANGERNAR.

JEsus sagde til Kiennemaña Nøfd
ingiaña og Nøfuds Maña Must
eresens og Olldungaña / sem yfer
hañ voru komner: Þier erud so sem til
añars Moidingia wt geingner / med
Sverdum og Staungum ad grijpa mig.
DRottenn baud S. Petre ad stijnga
Sverdenu i Sliidrer / Eñ leyfde þo ad
Sverd siña Ovinia fyrdtu sig Frelsenu /
og tæku sig til Fanga sem añañ Þræl/
Nañ hvør ad skomu ædur hafde allre
þeirra Magt med einu Orde hrunded /
leyfde hier þessum sijnum Mootstødu⸗
Mønum Sverdenn ad wtrietta þad/ hvar
til þeir voru sender. Adam og Eva
voru Fordum med einu nøktu sæ̈rbeittu
Sverde Eingelsens wtrekenn wt Para⸗
dys / þess vegna villde sa añar Adam/
Christus/

Christus/ med Sverdum og Staungum hertekeñ verda/uppa þad hañ aptur wt vegade þeirra Nidium Frelse z Frijheit: Med þvi sama sem þaug votu stroþþ-ud/villde DRottenñ þeirra Synder/hvor sat hñ nu bar/ straþþa z wtrijma lata. Hañ var eingeñ Jllvirke/eñ leid þo ad yþer sig være komed mz þm Mord-Vopnū/ so ad uppþyllteſt hvad ad ſtendr/Pſ. 37. Þeir Omilldu wtrickia Sverdenu/eirneñ hañs Bæn i Pſ. 22. þar hañ ſeiger: Frelſa mijna Sælu ꝼrá Sverdenu. Hoñū heþde audvelldt vered þeſſe Sverd z Stænger ad bricota/eñ mz þvi ſa Tijme var þyrer Hende og nælægur / ad hñ ſkillde giefeñ verda i Hendur ſiña Kval-ara / þa liet hañ þañ Tijma og þeirra Vondſku Hindrunarlauſañ Framgang haþa/ ſamt ꝼvijſtade hañ þeirra Heim-ſku/ ad þeir med Sverdum og Staung-um biuggu ſig wt til ad fanga eitt Lamb/ og þyrer utañ Vopn og Veriur/ Hoþdu ecke Hug nie Hiarta ad taka eirn Vopnlauſañ Mañ / nie Veidená ſem

gieck uppi Hendurnar a þeim ꝺan Ner-
lids ad høndla / hefde DRotten viliad
framhverfa hier ſijnu Almætte/ þa hef
de þſſu Leonenu af Kyne Juda lijted ver
ed ad yfirbuga þza vanmattugu Mackt/
en han wtvijſade mz ſijnu Epterdæme/
ad þad ſie ei alltijd Leifelegt Ofrijke af
ſier ad hrinda/ einkum nær Guds Sof-
nudur er af Gude ſiælfum ſiña Ovina
Valldе Ofurgiefen til Straffs ꝛ Tipt
unar. Gott Yfervalld Ber Sverded til
Verndar ſijnum Vnderſætum/ og þa a
þvi Heidur og Virding ad Veitaſt. og en
þo ad Valldſtioornen brwkade Sverded
til Vnderþryckingar þm Vndergiefnu/
þa er þeim hvørge leyft þm a moote ſig
upp ad taka. Yfervallded edur Valld-
ſtioornen ef Rangt giører/ſyndgar hun
alleina a moote Gude/þar med og er eirn
en alleina hans Hefnd underorpen / en
þeir ſem hene eru undergiefner/er boded
Nijdne ad ſijna/ So vel þeim hreckvijſu
Yfermonnum / ſem hijnum er gooder eru.
Vier meigum ecke alltijd giøra þad allt/
ſem

sem vier giefum edur vilium/ helldur pad sem vier epter Guds Lögmaale giøra eig=um: Pad skipar ad peir Vndergiefnu Nlijdne sijne peim Yfersettu/ hvort peir giøra Vel edur Jlla/ og pad fyrer Guds Saker. Eige var pad pessara Sverdæ og Her=Vopna Mackt ad tilreikna/ ad JEsus liet sig hondla / helldur siaalfs hañs liwfum og goodum Vilia. Tyro=aññarner purfa lijted fyrer ad hafa/ ad hondla Guds Børn / nær paug hafa syndgad og storum sig forsied/ Gud giefur paug i peirra Hendur/og par til purfa peir litla Magt. Kyñe pad nu eñ ad skie/ ad værum vier fyrer Jllvirkia halldner/pa ætte pad pvi helldur med Polenmæde ad umberast / Sem sæ Saklause Christur hefur lated siaalfur so vid sig hondla/nær ad Tijme Heimsens Barna kiemur/hvørn Gud þm̃ leyfer z Myrkrañs Makt yfersstendur / Pa er Polenmæde og Bæn sw besta Veria: Eñ peg ar sæ Vonde Tijmeñ er afstadeñ / pa verdr betre Hagur/ef ecke hier a Jordu/ pa samt ad vijsu i Himnarijke. Lat

Lærum Oss Bidia.

HErra JEsu / Þu Sonur lifanda Guds/ þu giefur øllum Heime Lijsed/en varst þo so sem eirn Mordinge wtleikēn. Þu komst til ad eyda þeim eilijfa Dauda/ en varst þo hallð en sem eirn Mañdrapare: Þin Madugur Vil ie var øllum Møñum i Frelse ad koma/en þeir ædðu og þeriudu þier i moote med Sverdum og Staungū. Þañen lijkade þier miñ Lausn, are/ad lata þig i Tie þijnum Fiandmøñum/og þad ad lijda sem þeir vid þig i braȳne høfdu. O HErra JEsu/upp vek þu eirneñ miñ Anda i mier/til skylldugrar Hlijdne vid þig/so ad eg allt mitt Siñe og Giedsmune hier take þier til Þioonustu og Hlijdne. Lat mig ei setia mier fyrer Siñe/ þo Verølldeñ mier Smaan og Haad ung til legge / helldur þad umbera fyrer þijns Saklejses Saker / þar eg ep sialfur mier hefe þad forskulldad / eñ þu leidst þad. kiwplega miña vegna/ Hvad sem og Verølldeñ mig kall, ade og um mig hiellde/ og hvørsu illa sem hun kiñe vid mig ad høndla / þa veit mier / ad eg þad lijtels acte fyrer Saker þiñar Elsku til mijn/ Þar eg er viss þar um/ ad þu þess vegna muner mig ei fyrerlijta nie forsmaa. Kuñe þar og eirneñ ad koma / ad Ogudlegra Sverd og Her, Vopn villdu mig yfer falla/ þa kom þu mi er til Hialpar / i moote þeirra Akiefd / edur gief mier eitt stødugt Hiarta ad hafa / i øllu Mootkaste þier ad fylgia/ hvørt hellst sem eg skal fara / og telia mier þad til Heidurs og Æru / og ad eg so lijkur verde þiñe Mynd /

Eg

Eg vil ei draga mig i Hlie/ nie þetla mier þyrer þeim særbeittu Sverdum nie Tungum/ þvi ad þu minn Frelsare munt mig styrkvann giøra i øllum Mootgænge / og þesse þyn Angist og Fængelse sem þu leidst, mun koma mier til Eilyfs Frelses og Fryheita: Med þvi þu varst halldenn sem eirn Spillvirke / þa mun sæ Helvijtske Mordinge aungva Magt yfer mier þæ/ Og enn þo Daudenn sie af Adam yfer mig komenn/ og Sælarennar Mord hefde syn Upptøk fyrst i Paradys / Pa kiemur nu samt minne Sælu Lyfed af þier/ og hefur syn Upptøk a Olíu-Fiallenu. So lææt mig nu eirnenn Erfa þad eilyfa Lyfed i þinne Himnesku Zion. O þu Konungur Dyrdarennar HErra JEsu/ þa life eg þier/og mun i Stadenn þeirra vel forþientu Hefndar Sverda i þynu Ryke niootande verda Pælmaviddar þess eilyfa Fridar: Þar til hiælpa þu mier minn Eilyfe HErra og Heilsugiafare / AMEN.

IV. Um Fleingingar STOOLPANN.

Þa Tooku Stridsmennerner Lands Doomarans JEsum til syn inn i Þyng-Hwsed/ og safnudu saman ad honum øllum Hoopnum: Þa Took Pilatus JEsum og Hwdstrykte hann. Hvert sem hann hefur þad sialfur giort/

edur ad mūſta Koſte epter Vyſu Romverja byriad pad/ þar vil eg ad ſoñu ecke moot-ſeigia. Eñ þad mœ fyrer ſatt og vÿſt halldaſt/ ad Diallega margar hafa þær Vnder og Beniar vered/ ſem vor all ra Helgaſte Lauſnare hefur feinged und añ þeſſare Hwdſtrÿkingu. J Einum Her-Flock edur Skara hia þeim Romverium / voru nockur Hundrud Mañs: Og ei er þad ad efa/ ad ſierhvor i þeſſum Hoop/ hafe viliad ſvala Giede ſÿnu/ og ſkeita Skape ſÿnu a vorū Lauſnara.

Hier ſtoodu þeir Hundar i krÿngū þa Hyndena/ ſem ſneña var veidd/ Pſ. 22. Og mun ſierhvor hafa giort hier til ſitt hid frekaſta/ og eckert lœted epterliggia af Pÿſlū/ Smœn og Hœdungū i fraſne ad hafa vid Endurlauſnarañ. S. Pœll kvartar um ſÿnar Alogur/ er hñ leid af þeim Romverium/ 2. Cor. 11. Þa munu þeir ecke hafa ſparad/ margfalldlega frekare Pÿſler Meiſtaranum ſialfum uppa ad leggia / ſo ad fra Hvyrfle og allt til Ylia / hefur þar eingeñ Heil-

brygde

brygde a honum vered/ helldur olldung-es Saar og Beniar/ Es. 1. Þvi hñ hafde siñ Lykama framboded þeim hañ sloou/ og sijna Kyñ-Vanga sijnum Ovinum. Þetta var ein hryggeleg Sijn/ ad Son ureñ/ hvørn sa Himneske Fadereñ hafde svo miøg elskad/og a hvøriñ hñs Saala hafde alla sijna Þocknan / J hvørs Muñe alldrei vard Flærd fundeñ / 1. Pet. 2. Ja/Sonur þess Allra Hædsta/ Luc. 1. Og sa Frijdaste a medal Mañ aña Sona/ Ps. 45. Stood þar bundeñ vid eirn Stoolpa/ olldunges ber og nak-eñ/ so sem hañ kom af Moodur-Lijfe/ so ad hañ af hvørium Mañe / eñ eink um af þeim Glensfullu og Hædgiornu Strijds-Moñum / Hleieñ/ Hæddur og Forsmaadur yrde. Sa hiñ same / fyrer hvørium Einglarner byrgia sitt Andlit/ stood þar Alls-Nakeñ bundeñ vid þañ Smaanarlega Stoolpa/ og so herfelega utleikeñ / ad hañ mætte telia oll sijn Bein / Ps. 22. Gydingar plogudu þa Sokudu/ sem strijkiast edur slast attu/

nidur a Jord ad leggia/ Devt. 25. Eñ Romveriar voru vaner ad binda þa vid eirn Stoolpa allt ad Knieum/ uppa þad allur Lijkameñ læge þvi betur og jafnara vid þeim grim̃legu Hoggũ og Fleingingum. Sulamith hroosar af sijnum Vin/ ad hñ sie bæde Hvijtur og Raudur/ Lofk. 5. Þad uppfyllteſt hier a vorum Endurlausnara/ þar hſs allra Helgaſte og Fegurſte Jomfrwrlege Lijkame/ var af þessum Hoofum allur Blodrisa giørdur. Hañ hlaut Ber z Nakeñ ad vera/ so ad sw lioota Blygdan Adams z Evu og þeirra Nydia/ huleñ z afteken yrde: Med þvi þaug epter Synda-Falled tooku til ad skam̃aſt sijn/ og sau sig þar bæde naken / þa hlaut vor Edla Frelsare med sijnu Klædleyse/ ad hylia þeirra Lyte: Med þvi sa Þioon/ sem veit sijns Herra Vilia og giører hañ ecke / skal mørg Hogg lijda/ uppa þad hañ med þvi sama betalade hvad hiñ hafde til uñed og misgiørt / og þar fyrer lide so sem Rietlætur og adra Rietilætande

lærande Guds Þienare. Med þui Adam og Eva høfdu syndgast a Trienu/ og einneñ under Trienu føldu sig epter Syndena drygda/ þa hlaut og so Þyst z Þyna þess sætasta JEsu/ æ Trienu og vid Tried ad byriast/ æ Trienu ad fram̃ kvæmast og til Lyckta leidast/ so þar med um̃ sider fullkomleg Endurlausn feing eñ og wtvegud yrde.

Lætum Oss Bidia.

O JEsu myn Elska / Mier er Omøgulegt ad bevysa Stærd þiñar Elsku/ myklu syder er mier møgulegt ad wtskyra Mergd og Marg fiølda þiña Myskunsemda: Þeñañ Sioo kañ eg ecke ad wtgrunda nie Rañsaka. Þar fyrer kasta eg mier med øllum mynum Huga / Saalu og Sinne og Hurunum/ i Diwp þiñar Oendanlegrar Myskunseme/ og Strauma þiñar Hiartnesku og Omælañlegu Elsku / og steige þier af Hiarta Packer þar fyrer/ ad so mørg Høgg sem̃ þu leidst i Hwdstrykinguñe/ so marga Elskuñar Bruña hocknadest þier ad opna æ þynum Allra Helgasta Lykama/ mñe Aumu Saalu til Hugsvølunar og Heilsubootar. O HErra JEsu/ Eg gyrnest Einasta Eirn Dropa þyns Bloods / eñ þu gafst mier heilañ Sioo: Eina Braud Mola Oskade eg mier / Eñ þu fædder z mettader mig med Nægd Himna Braudsens/ hvad mier mætte nægiast / þad þootte þinne

 Elsku

Elsku ecke noog mier til Handa. O þu Helge aſta Guds Lamb / þyn Elska til Veſælla Ad dams og Evu Barna var ſo heit og breñande/ ad hun af øllum Ædum þyns Allra Helgaſta Lykama / Ecke Einaſta villde Rykuglega wty flioota/ helldur og ſo þadan grimlega wtpreſſi/ ud verda / ſo ad þitt Lykame kiende og þinde til þeſſ ſem þitt Hiarta Oſkade. Þu tookſt ſo nær þier þad Lauſnar Giallð þyrer Heimenn/ ſo ad þyrer þeſſa beyſku Pynu/mætte þyn ſæta Elska Jñ/recña i vor Hiørtu. Þu Allra Helgy aſte Pellican / Blooded þlaut og þloode yþery flioota nlega af þynum Lykama / uppa þad þaug daudu Heimſeñs Børn aptur Lyþed feinge. Ecke Einaſta var Blooſted / helldur allur Lykameñ ſærdur/og aller Limerner Bloodug er: Svo marger Blood/Dropar ſem hier þiellu a Jørdena/ ſo marga Þuſundſinum Þuſund/ þallda Miſkun / ødladeſt ſu bølvada Mänkyn/ſo hun vard af þeſſu heilaga Bloode aptur Bleſſud. Eingeñ Furda var þad/ þo ad Grafy ernar ſijdar opnuduſt og aptur ſkiludu þeim Daudu/ þar ad þær þyrer þad liþanda Blood voru upplætnar/ og tilknwdar aptur ad gieþa i þad Siñ/ og ſydañ ei þrañveiges ad hyndra/ þa ſem þær um̃ noſtra Tyma hǫfdu i ſijnum Svefn/Hwſum geymt. Þu ert O JEſu vor Hialpræðes Hella/ Biarg vorrar Vonar og Lyffſeñs Trie: Hier ſañadeſt þad þu værer ſa Steirn ſem Vppbyggendur þitt forſtudu/ þar þyrer høþdu þeir þig ad Stoolpanum Jllvyrk ſkeña/ ſo ad þyrer þig þitt teked yrde þad Von

da/

da/ sem aller Menn þeir ed lifad hafa giört hafa/ Aller þeir ed lifa skulu giöra munu. Þu varst fast bundenn/ so ad fyrer þig yrde sä Eilijfe Daude burt tekenn / Synden og Diöfullenn bundenn/ og sä Macktenne svipter sinn Daudans Macht hafde. Menn plaga Elld med Ellde ad dempa epter Natturlegre Vijsu/ Enn hier hefte z af/styrde þijn Nad Böndum med Böndum/ Hegningenn lät ä þier/ so vier hefdum Fridenn/ og fyrer þijnar Beniar yrdum Heilbrygder. Halltu mier O JEsu vid Stoolpa þijns allra Helgasta Lijkama/ so ad eg vid þig bundenn þinn ast mætte i Eilijfu Lijfe/ med þier einn Limur þijns Lijkama. Bind þu mig minn Lausnare ef þier so þocknast / med Böndum þinna Allra Helgustu Handa og Foota / so ad eg samlijkur verde þijnum Dijrdarlegasta Lijkama: Ad minsta Koste unn þu mier þess Nadarsamlega / ad lijka so sem þu varst bundenn vid þann Smänarlega Stoolpa i Jerusalem/ so mætte eg vid þig so sem einn Stoolpa/ fastlega hallda i öllum Mootgänge Lijfsens og allre Daudans Angist/ svo mun eg alldrei falla / Enn þo eg veiklest. Og hvör þar mier Kollkastad ef þu minn Stoolpe helldur mier/ so helld eg þier þa/ þu sem ert mitt Lijf/ og sleppe þier alldrei. Yfergiefs þu mig ei helldur mijn Hiartans Unadsemd/ þu skallt vera minn Stoolpe vid hvörn eg stiddie mig/ Þijn Fiötur eru mitt Frelse ordenn / Þijn Smän minn Heidur / og þitt Allra Heilagasta Blood mijn Ypparsta Eign. Eg bind þig vid mig i Trwnne / so sem þier hefur

þackast ad Trwlosa þig mier i Kiettlæte og Doome. Settu þig mijns Lijfs og Vonar Stoolpe / so sem eitt Jnsigle a mitt Hiarta / og vertu eirnen stødugur Stoolpe þinë Christne a Jørdune / J giegn øllum Helvijtes Portum. Þu hefur fyrer þitt Blood þig heñe til Eignar giørt / og hana Endurleyst / Eirnen þig heñe Trwlofad / og vid hana Sattmaala giørt: Kuñe hun nu þat af ad briota / þa Myskuna þig yfer heñar Breyskleika / og minñstu þyna Almættes / ad þu aptur leider hann villta Saud / og vidrietter þad aptur sem falled er. Þu varst þar fyrer bunden vid þann Jardneska Stoolpa / ad þu oss Eina Minning epter lieter. Þu Himneske Brwdgume ꝛ Skapari allra Hluta / Burtkasta ei þvi brothætta Kiere og Jardneska Verke þina Handa / giør þad Jardneska Himneskt / vtsløck þu eige þañ Riwkanda Hør / helldur Einkaneliga lat þinn Krapt i vorum Breyskleika mættugañ vera. Vertu vor JEsus og veit oss þetta / So lyduñ vier Þoleñmoodlega og Elskum þig Stadfastliga / Þ vlad i þynum Krapte Formeigum vier alla Hlute / A M E N.

V. Um Þyrne Coroonuna.

O SIrids-MEñerner Fliettudu Eina Coroonu af Þyrnum / og Settu Hana uppa Hanns Hofud. Adam villde Gude lykur verda / og eirn

eirn Kongur/ og hans vegna var Jørd-
unne Formællt / so ad hun stillde Þyrna
og Þysla af sier gieþa/ Gen. 3. Og sw
Jørd / sem Þyrna og Þysla ber / hun
duger ecke/og er Bolvanenn næst/(Ebr.
6. z verdur ad Sijdustu uppbrend. Nu
uppa þad/ad þsse Bolvan mætte i Blessi
an snwast/ z Adams Børn yrde ei Ei-
lijfslega Bølvud/þa bætte Endurlausn-
aren þa Skulld med þvi hann leid þa
Hædugleguu Krijningu / hvør hønum var
þvi til-løgd/ ad sagt og tilsleiged var/þ
hann hefde giørt sig siälfan ad Konge:
þar hann þo þvert a moote berlega aug-
lijste / ad sitt Rijke være ecke af þessum
Heime/ Hafde og eirnenn fyrerboded sijn
um Lærisveinum epter Veralldlegum
Vølldum og Metordum ad stunda: Allt
og ædur voru hans Ord Rangfærd/ og
Pilato i stad þess Romverska Keysara
til Þienustu og Þoocknunar høndludu
Strijdsmennerner uppæ Spott vid JE-
sum/ so sem eirn Konung / Jæ/ so sem
være hann eirn Vesæll og Forackt-anlegur

Konungur/ sa sem þorþienad hefde ad verda krÿndur med einne Þyrne Coroonu: Þaſteſt var þetta Saklauſa Lamb ed Coroonad med þeim ſmaruſtu og tilþiſnaſtleguſtu Pÿſtum Heimſins/ z hans allra Helgaſta Hofud med hvoſſum Þyrnum/af einū hvoſtum Þyrne-Brwſk i giegnum ſtwnged og kraſſad / ad hans allra Fegurſtu Kinnar þar af Stadar og Al-Bloodugar urdu/ſvo ad eingeſt Mad ur kune han ad þeckia / vegna Bloods og Saara. Nu/eñ þo ad Oviner Chriſti kyñu þetta og añad fleira ad giora hon um/ þa ſamt gætu þeir ecke ſvipt hañ Heidrenum/ Miklu ſijdur þeim Titile / hvorn hans Guddoomur þorþienade/ og hans Mañdoome þyrer Perſoonulega Eining var med-bijttur/þvi hñs Kongs Ríkis/ er eingeñ Ender/ Luc. 1. og hñs Valld þrijtur ecke/ Dan. 7. Hañ er og var ſamt Kongur allra Konga / og einn Gud/hætt-lofadur til Eilijfdar. Hans Mootſtandarar kuñu ad ſoñu honum Nædung til ad leggia/ eñ hans Heidre

kuñu

kuñu þeir hañ ecke ad ræna/ þvi hañs Fader hefur hañ fyrer Pijslena Coronad med Dijrd og Heidre / Hebr. 2. J Þyrneruñenum opeñberadest Fordum DrottƐñ Almattugur Moyſi/ Exod. 3. Eñ hier augliijſteſt Hialpræded allrar Veralldar/ JEſus Þyrne-Kriijndur øllum Moñum/ til ad Endurleyſa þa/ ſo ſem eirn Kongur/ fra Þyrnum eilijfra Pijſla: Þvi ſa allra beſte a medal þrra/ er lijka ſem Þyrner / og ſa Ærlegaſte / lijka ſem Þyſtill/ Og vier allter aller i eilijfañ Elld kaſtader ad verda / og uppbreñaſt/ ſo ſem Þyrnar / Eſa. 33. Þeſſ vegna var þar Þorf til i allañ Mata/ ad DRotteñ Dijrdareñar augliijſteſt/ og med ſijnu Lijtelæte þad bætte og borgade/ ſem Adam og hañs Nidiar med Drambſemeñe ſyndgad høfdu/ og ad ſa yrde eirn Þioon / hvørs Herradæme varer æn Enda / uppa þad/ þeir ei fyrer Epterſtundan z Tilteckt Herradæmeſins yrdu eilijfer Þrælar. Sioum hier Abrahams Hrwt i Þyrneruñenū/

Seng-

Gen. 22. Pier Zions Dætur / ganged nu wt og skoded Salomon Kong med peirre Coroonu/sem hñs Mooder krÿnde hañ med a hÿs Brwdkaups Deige / og peim Deige hañs Hiartans Gladværd ar Lopk. 3. Hygged po ad og siaed / hvört nockur Kvol sie so sem mijn Kvol/ sem eg hefe i rafad? Harmag. 1. Cap. Pvi DRottefi hefur giort hañ fullañ af Eymd a Deige siñar Grimd ar Reide. Hier bar hañ sañlega vorn Siwkdoom/ og vorum Pÿslum hlood hñ a sig: Eñ fyrer vorra Misgiorda sak er er hañ særdur/ og fyrer vorra Syn da Saker er hñ Lemstradur: Hegning eñ lai a honum/ so vier hefdum Fridefi/ og fyrer hñs Beniar verdum vier Heil brigder/ Esa. 53. Hañ klagar hier yfer i Ps. 69. z seiger: Forsmæneñ krem ur mitt Hiarta og kreinker mig: Eg hugde / ad hvört pad munde nockrum Aumlegt pikia/ eñ par var sa eingeñ/ z ep ad sa være nockur/ sem mier Hugsva la villde / eñ eg pañ aungvañ. David sende

sende ad vissu Fordum Joab til ad hegna þeirrar Smanar/ sem Hanon Am̃onite giort hafde hans Pienurum / 2. Sam. 10. En Fader Endurlausnarans sa ꝛ æleit Peigiande þetta hriggelega Efne/ þvi þ var so i Rade Boku mañana ælycktad/ ad DRottenn skyllde lyda og eirnenn þessa Krynningu wtstanda. Juppiters Prestar Fordũ bæru Uxa med Hornum fyrer Ported / og villdu Foornbæra med Foolkenu/ Act. 14. Og soddañ Sid hofdu Heidingiar med sijnar Foorner. JEsus var komenn so sem eirn eilijfur ædste Prestur / til ad offra sialfañ sig Gude til eins sætleiks Jlms fyrer allañ Heimenn / Þar fyrer vilde hann Krijndur verda / so sem ein Foorn/ og hañs Oviner hlutu med þessare Krynningu eirnenn a moote sijnũ Vilia ad wtvijsa ollum Heime þ Embætte/ hvar til hañ var i Heimenn komenn. Sa var ꝛ eirnenn Plagsidur Fordũ/ad Brwdgumar og Brwder bæru Coroonur. Endurlausnarenn hafde giefed oss sijna

Trw

Trw ad Eilijfu/ og Trwlofad sig oss i Riettlæte og Doome/ Naad og Myskun-seme/ Hos. 2. Nu kallar hañ til siñar Brwdar/ (þeirrar Trwlofudu Sælar) seigiande : Lwk upp fyrer mier kiæra Systir mijn/ mijn Dwfa/ mijn hin Fegursta/ þviad mitt Hofud er fullt af Dogg/ og mijner Lockar af Dropū Næturenñar/ Lofk. 5. So sem þad gieck DRottne/ so meiga hañs Þienarar vænta ad sier mune ganga : Þvi hafe þeir Hws-Fodureñ Belzebub kallad/ þa mu-nu þeir ei odruvijs virda hañs Þienara/ Matth. 10. Þvi vier erum þar til sett-er/ ad vier skulum Hormungunum mæ-ta/ 1. Tess : 3. Hvor sem nu þar i ra-tar/ sa hlijtur vegna Christi/ Þoleñmæ-de ad hafa. Eingeñ verdur Coroonad-ur/ nema hañ strijde Riettelega/ 2. Tim. 2. Hormunguñe og Kross-Coroonuñe a Jorduñe fylger a epter Nædar Coroon-añ a Himnum. Vier/ sem med Christo lijdum/ munum og med honum um̄ sijder til Dijrdgreñar upphafner verda/ hvar

oss mun ein ꝥogur Coroona gieꝥeñ ver, da/Sap. 5. Hviad Mootlætingar þess ara Tijma eru ecke verdar hia þeirre Dijrd/ sem þa mun vid oss opeñber ver da/ Rom. 8. hvar ad oss er geimd sw Oꝥorgeingelega Coroona Dijrdareñar/ 1. Pet. 5. og eilijꝥt Lijꝥ / Hvoria vier ødlustū ꝥyrer Trwna a JEsū Christ um. Sw Jardneska Coroona varer ei Ætijd/ þar ꝥyrer lætum vier adra haꝥa sijna Vnadsemd og Gladværd Jduglega i þessu Lijfe. Eñ vier ꝥramgaungum Hriggver a medal Þyrna / margskonar Angistar og Spotts/ Hørmunga z Oꝥ sookna Heimsins/ og væntum eins betra Hags a Himnum/ hvar vier munum lijk er verda Christi Mind/ og Krijnast med Nææd og Myskunseme.

Lætum Oss Bidia.

HErra JEsu/ þu Kongur Dijrdareñar i eilijfre Vegsemd / sem tilbidiast og dijrkast skallt aꝥ oss i þessum Daudlegleika/ Þijn Tign var verdug ad medtaka aꝥ Englum og Mønnum Heidureñ og Tilbeidne / Eñ þu mætter aꝥ Mønnum Allskonar Hæde og Spotte. Þitt Allra Helgasta Høꝥud / hvørtu ad Tilbijdde

Coronañ/

Coronañ/og hvørt ad verdugt var allrar Himneskrar Dyrdar fra Eilyfd/Hlaut hier i Tydeñe so herfelega og haduglega wtleiked ad verda: Þo samt med þvi / ad fyrer þetta Spott sem þu leidst/ ætte eg ad komast a Veg Dyrdareñar / og fyrer þessa þyna Þyslar Kryning/ ad ødlast Coroonu eilyfs Lyfs. Hvørneñ kañ eg þa þad hier noogsamlega ad þacka / þu Þoleñmooda Guds Lamb. Þad er allt oplyted hvad eg kañ ad giøra/hiá þvi yferfliootañlegu sem þu miña vegna hefur giørt og lided. Mynar Synder geingu yfer mitt Høfud/ og lyka sem stoor Byrde voru þær mier Ofþwngar ordnar: Eg var fullur Smánar og Skamar/ & hefde orded so Eilyflega ad vera/ Eñ þiñe O-wtskyrañlegre Elsku þocknadest a Høfdenu fyrst ad byrta myna Lækning/og þess vegna ad læta þitt Allra Helgasta Høfud Þyrne Kryna/ad eg fyrer þig Erfa mætte Coroonu eilyfs Fagnadar. Jæ ad vysu miñ Frelsare / Eg var af Vølldum myns Fyrsta Fødurs Adams wtskwfadur/fra þiñe Himnesku Arfleyfd/ Eñ so ad eg mætte hana aptur ødlast / þa hefur þu miñ Himneske Brooder / Eige sparad þig ad uppbyrta þad myckla Verk miñar Sæluhiælpar / a þyñu Allra Dyrmætasta Høfde / og ad eg kyñe framveiges þa hvøssu Synda Þyrna/ so ad fordast sem eg villde / so ad þitt Elskurykasta Høfud ei framar Sókum miña Lasta/ Þyñu & Særingar tiekñe. Styng þu Sælu myna i giegnum med mørgum Þusund skørpum Verkfærum þiñar Elsku/so hvad

þar

þar iñe er Jardneſkt wtreñe/ eñ það Himneſka apcur Järeñe. Þu varſt miña vegna ſo ſaarlega og til Bloods Freyndur: Hiaalpa mier miñ Blood-Brwdgume/ ad eg þier til Dyrdar / eñ mier til hyñs Beſta/ Kroſſbeſte allañ miñ Lijkama fraa Hofvrble og alle til Ilia / ſamt øllum Gyrndum og Tilteigingum / Hiaalpa mier eirneñ mig ſiaalfañ ad yfervviña / Heimeñ ad foracta og allañ Hiegooma fyrer Andſtigs ad halldaſ ſo ad eg aungva Gyrnd hafe til hyñs Fegurdar/ niẽ hrædeſt hañs Pyrna/helldur ſaþn añ blije og þordeſt það ſama / hvøtt til ad aþz mæ þu gafſt þig Viliuglega / under alla Smÿñ og Hæduug / ſo ad mier kar med Ellys Vegſemd giefeñ yrde. O miñ Coroonade Frelſarc/ Kryn þu mig med Nad og Myſkunſeme/ nær eg dey/ z laat alldrei þyna Pyrne-Cooroonu mier wr Miñe þalla/ uppa það eg þig ſem eirn Konung heidre / þig Elſke ſo ſem eirn Brwdguma/ og bidie þig ſo ſm myna Fridar-Foorn/ og kyſſe þig ſvo ſem miñ Endurlauſnara / æ medañ eg er eñ nu æ Veige med þier. Þyn Pyrne-Cooroona ſie myn Huggun æ miñe Sydſtu Stundu / ſo ad eg þvilykum Konunge tilheyre / Hvør ad miña vegna hefur Synd / Dauda/Bølvul og Helvyte til Skamar giørt/ og fyrer það Spott er hañ leid/ wt vegad mier Konglega Vyrding æ Himnum/ Hvar vier all er munum verda fyrer hm̃ Kongar og Kiñeymeñ. DRotteñ JEſu/ þyn Chriſteleg Kyrkia er Ein Roos æ medal Pyrna/ eñ þu Drottning mitt æ medal þiña Ovina. Set þyna

Þyrne/Coroonu i giegn øllum Gullegū Mackt ar Coroonum Veralldarennar/z læt þyna Roos eige bølna a medal þeirra. Vier vilium med þier i Roosum og Þyrnum Hlutdeilld eiga/ og lijda þad allt hvad vier eigum ad lijda: Lat oss og eins Hlutdeilld hafa i þijnum Lijkama/ bæde i Medlæte z Mootlæte/ Lijfe og Dauda/ og þier svo þioona a medal Þyrna þessarar Veralldar/ad vier alldrei giørustum hefie lijk-er / helldur ætijd þan̄ Ylm af oss giefum / sem þier sie þægelegr/og þa vier eigum ecke lengur a Jørdun̄e ad Bloomgast/ þa flyt þu oss in̄ i Land Lifendra þier til Dyrdar/og oss til Eilijfrar Glede og Vnadsemdar / A M E N.

VI. Vm Purpura Møttulen̄

Og þEir AFklæddu HAn̄ / Og FÆrdu HAn̄ J Eirn Purpura MÖttul. Hia Zachariam i 3. Cap. stendur skrifad / ad sa Ypparste Prestur Josua hafe bored Ohreinann Klædnad/ og staded frame fyrer Eingle DRottens/ hvør ed Andsvarade z sagde til þeirra/sem fyrer hønum stoodu: Tak ed þaug Ohreinu Klæde fra hønum/og han̄ sagde til hans: Sia/ eg hefe þijnar Synder fra þier teked / og hefe fært

þig

þig i Nattkiọda Klædnad. Vier mistum i Paradys af Adams Volldum/ þad priẏdelega Klæde Guds Myndar/ þar fyrer hlaut vor Frelsare/ og villde lata klæda sig med einu Smanarlegu Purpura Klæde/ svo ad vier fyrer þessa Sman mættum Vyrding fa/ og fyrer þetta aud virdelega Klæde/ Jklædast aptur Hialp ræδesens Klædū. Hañ villde med Bloode lita sijn Klæde / svo hañ kynne ad klæda oss med føgru Silke/ Opeñb. 19. Yfer Gull-Altared i Mustereṇu/ ætte Fordū i Gamla Testamentenu ad breidast eitt Skarlats Klæde / Num. 4. Christur var af sijnum Fødur settur til Nadar-stoole fyrer Trwna i hñs Bloode/ Rom/ 3. Þar fyrer villde hañ lata leggia yfer sig eitn Purpura Mottul/ med þvi hñ var oss af Gude giordur til Helgunar og Endurlausnar/ 1. Cor. 1. Svo ad vor svørtu Myrkraña Klæde/ mættu i hañs Bloode biørt og skijnande verda/ Opeñb. 7. Honū þocknadest þeñañ Mottul ad bera/ so ad vier fyrer hñ J-pærder yrdum

Klæde Himlprædesens/ z Mötile Riett-
lætesens J-klædder/ Esa. 61. Tyka sem
eirn Brwdgume/ skrÿddur Kiennemañleg-
um Tignar Bwninge / og so sem Ein
Brwdur/ er glooat i sÿnu Skarte. Nañ
var þat fyrer med Nꝗde klæddur/ ad hñ
J-klædde oss Heilagleika og Riettlæte.
Pad er þad Brwdkaups Klæde/ i hvørt
su vier kuñum frañ fyrer Gud ad koma/
og fyrer Honum ad byrtast. Vier rækiñ
vel og stundum vora Sæluhiælp/ eþ vier
kaupum aþ Christo hvÿttañ Klædnad /
Opeñb. 3. So ad vor Tÿte og Nakeñheit
ei auglÿsest. J þessum Purpura-Mött
le var Frelsareñ Foolkenu sÿndur/ og fyr
er Siooner settur med þessum Ordum :
SJAAED MANNENN. Og
þad var i allañ Mꝗta Naudsynlegt/ ad
sæ være øllum fyrer Siooner settur/ sem
til allra kallar og seiger : Komed til mÿn
aller/ etc. Og ad sæ være Opeñberlega
siedur i sÿnu Konunglega Skarte / sem
skomu ædur hafde Jerusalems Jñbygg
jara mvarpad med þessum Ordum : Eg
hepe

hefe viliad samanſafna ydur/ lijka ſem Hænan ſafnar Vngum under Vænge ſier. SIAAED MANNENN / fyrer hvørn ad aller Hluter eru giørder/ og an hvørs ad Eckert er giørt hvad giørt er. Þan Man/ an hvørs vier all-er deyum/og fyrer hvørn vier verdum all er Saluhoolpner / hvor ad fyrer allt Vpphaf er eirn Eilijfur Gud: Þann Man/ hvørin giefed er allt Valld bæde a Himne og Jordu: Þan Man/ i hvør ium vier lifum/ hrærustum og erum/ af hvørium/ fyrer hvørn og i hvørium ad eru og standast aller Hluter: Eirn þvi-lijkan Man / hvor ad Einglana Til-beidne z Lofningar er verdugur: Hvør-ium undergiefen ad vera / er ſu Ædſte Heidur / ad þiona er ſu Ædſta Vyrd-ing / ad hlijda þaug Ædſtu Frijheit / og han ad elſka / er ſu Ædſta Farsælld. Eirn þvilijkan Man / i hvørium ad foolgner eru aller Fiesioóder Vijsdoms-ens og Skilningsens: Þvilijkan Man i hvørin ad aller Men eignast øll Jard-

nesk og Himnesk Giæde. Under þess um audvyrdelega Purpura-Mottle / er Rwm fyrer alla Saũ-Ydrande: Hugsvølun fyrer alla Hrellda: Vernd fyrer alla þa sem um̃ Lijfsdagana þvingader eru/ og Hæle fyrer alla þa sem i Daudañs Angist eru stadder. J Fodursens Hwse a Himnum eru margar Verur/ til þeirra munu komast aller þeir sem hier a Jordu hafa bwed under þessum Purpura-Motile.

Kærtum Off Bidia.

SÆtaste HErra JEsu / Naken̄ kom eg af Moodur-Lijfe / z Naken̄ fer eg i burt aptur: Og myn Smaan og Vanvyrda munde hafa eilijf ordeд / hefdet þu eige min̄ Fødur Adam og mig til þijn kallad/ og med Skiñum hreinna Sauda hulед. Ja/ DRotten̄ JEsu/ þu ert þad Dyrasta Lambed Guds / og þyñ Børn hvør þu hefur keypt og Endurleyst med þijnu H. Bloode / J-klæder þu fögru Silke. Þu Blooduge Madur af Edom/ þañeñ hefur hier þocknast ad hylia Nakeñheit alls Mañlegs Kyns/ z eina Smaan med añare burt ad taka. So opt sem eg hugsa um̃ þiñ Purpura-Mottul/ sem vegna miña Nakeñheita var yfer þig lagdur/ þa minnest eg eirneñ a þad Hiælpræde es Klæde/ og þañ Kyrtel Riettlætesens/ sem eg

þar

þar med hefe ødlast. Eg hroosa mier i þessu Klæde / So sem Ein Brwdur i Skarte sijns Brwdguma/þviad þu minn Blood-Brwdgume/ villder breida þennan Møttul yfer minn nackta Lijkama & Sælu/ so ad eingenn Madur skyllde ad mier hæda / og þier þocknadest sialfum mig ad hylia/uppa þad Reide þijns Himneska Fødurs hiaa mier sneidde/so ad eckert Hret vid mig snerte under þssu Skye. Af mier sialfum til er eg nakenn og vesæll / enn i þier er eg ordenn svo Rijkur og svo vel klæddur / ad eg helld mig sialfann Einglunum Aedre / þviad þu hefur ecke þeirra vegna helldur af Elsku til myn/so lækkad þig/ad sw Hædne sem þu leidst/er minn Heidur/ & þijn Pinoona Mynd giører mig ad Herra og Erfingia Himensens. Nu gyrnest eg aungvann Jonas Lund/til ad byrgia mig fyrer Ofurhita Soolarennar/Þu HErra JEsu ert mier Ohult Skiool og Athæle/ fyrer øllum Ofurshita Freystinganna og Ofsooknanna / og fyrer þeirre brennande Reide þijns Fødurs / hvørn þijn Elska hefur blijdkad vid mig / og þitt Blood mier Goodann og Myskunsamann giørt/ þviad i þier þu hinn Elskulege/ em eg kiær og þægelegur ordenn / og fyrer þig mun eg sijdar verda þar þu ert/ og med þier Erfa þad Rijked/hvørt ad þu hefur med so sarre Kvøl mier afreckad. Sw Tyd kiemur eitt Sinn ad eg deya skal: Kom þu O JEsu / kom þa eirnenn til myn / og sijn mynum Lijkama þinn Purpura Møttul/ so hann vite / hvar inne hann meige sier skyla fyrer Grimdar Aede Daudans. Sijn

minne Saalu siaalpann þig/ so ad hun ei bile nie Vanmegnest ad hallda sinne Ferd til Himens. Vertu mier Naaduugur a medann eg lifi/ z Mýsk una þig ýfer mýnar Mollder nær eg dey: Þýn Asynd og Tillit sie minn Speigell/ og þinn Pur=pura/Mött ull mitt Skiool og Hæle. Nær þar nu koma kann/ ad Diøfullenn/ Synden og Helogte vilie til vid mig a minne Sydustu Dauda Stundu mig ad areita/ og iafnvel øll Verølldenn i minne Sydustu Neyd / Vthroope mig og seige: Sia hvilýkur vesall Madur hiñ er : Þa laat þinn H. Anda hroopa aptur a moot i mýnu Hiarta/ og seigia til mýn: Siaadu þann Mann JEsum / sem þinna vegna hefur lided og þýn Kraankdæme hefur uppa sig teked / so ad þu hefder Frideñ. Þesse Riettlaate Madur hefur lided fyrer þa Raanglætu/uppa þad hann þig Endurleyste/ vid Gud forlýkte z helgade/ Svo mun minn Daudleige Madur lifa i þier/ þu Gud og Madur/ og eg Vanmattugur fyrer þitt Almætte styrkiast og vid halldast: So ad enn þo eg deye ad Lýkamanum til/ þa mun þa Saalenn til þýn i Himnenn koma/ og enn þo minn Lýkame verde ad Jørdu/ þa samt mun eg sýd ar meir Auglite til Auglites sia þig þu sanne Gud og Madur. So skýl þu mier þa hier so leinge sem eg life/og vardveit minn Lýkama og Lime nær eg dey / allt þar til eg a Sýdasta Deige fyrer þinn Krapt / aptur uppryis til þess Eilýfa Lýfsens / A M E N.

VII. Vm Reyr-Vondenn.

Og

OG þEir Feingu Honum Eirn Reyr-Vönd J Hőna Hægre Hond / Og Sloou Hans Hoþud Med Reyr-Vendenum/ Hræktu a Han/ Fiellu A Knie Og Lutu Honum. Med þvi hn̄ haþde att ad stunda epter Rijkes Stioornan og Kongdoome Veralldlegum / so sem hans Aklagendur a moote sijnu betra Vite og Samvitsku Vottad høþdu og framboreð / þa var honum feingen̄ i Hendena eirn holur og toomur Reyr-Leggur / til ad wtvijsa þar med / hvad fanyt og Hiegoomleg sw hans Ryggia og Jnbyrling være. Og uppa þad ad þesse Nadung være þess Tilþiñ-añlegre Frelsaranum/ þa sloou þeir hn̄ med Reyrnum/ og meiddu hans Hoþud/ lijka sem þeim þætte ad vijsu / þad eige adur nooglega undan̄ Þyrnunum sært og rispad / so miog að þ̄ var hvørke Yþerlitur nie Alit epter him honum / Sem ødrum Moñum lijkt være/ so sem að sialþs Blood-Doomarans Pilati eig eñ Ord wtvijsa:. Siaed Hvilijk Mañ-

eskia Nañ Er / hvad herþelega og ma-
mættlega hañ er ædleikeñ/ so hñ er aung
vum Mañe lijkur. Fyrer hønum svo a
sig komnum / falla a Knie þesser vondu
Booþar/ sem kañskie sialldañ edur alldrei
mune hafa beigt sijn Knie fyrer hañs
Fødur/ og þeir hrækia a Herrañ Must-
eresins/ þar sem var under vijst Straff
fyrerboded ad hrækia a Smijde z Bygg-
ingu þess Jardneska Musteris : Eñ
hvørsu myklar Hædungar z Spott sem
Gydingar og Komverjar sögdu Drottne
til/ þa stood þad og stendur þo Stødt z
Stødugt/ sm̃ hñs Himneske Fader seig-
er i Psalm. 2. Eg hefe iñsett miñ
Konung a mitt H. Fiall Zion/ og hañ
mun þo samt Kongur vera yfer Hwse
Jacobs ad Eilijfu / og hañs Kongs-
Rijkis mun eingeñ Ender verda / þvi
Gud hefur sett hañ Erfingia yfer alla
Hlute/ Hebr. 1. og Høfud Safnadar-
ens/ Eph. 1. So ad allar Tungur sku-
lu vidurkieña / ad JEsus sie DRotteñ
til Dijrdar Guds Fødurs/ Phil. 2. Eñ
hañs

hans Rijke var ecke af þessum Heime/ Þar fyrer slijde han fra þeim/ sem villdu giora han ad Konge. Eirnen sloo han sier fra þvi/ ad vera Doomare um̃ Arfaskipte Brædrana/ ꝛ gaf Lijwflega Skatt-Peningen fyrer sig og sijna Læresveina/ Matth. 17. Befaladе og so ødrum svo ad giøra / 1. Tim. 6. Þar med giørde han fyrer Pilato fa goodu Jatning/ ad hn̄ være Sanleikans Kong ur/ og kiende þad / ad sitt Kongs-Rijke geinge so langt yfer øll Jardnesk Kongs Rijke / sem Himnarijke langt geingur yfer øll Veralldar Rijke. Þar fyrer er nu þesse HERrans Kongs Rijke JEsus/ med Dijrd og Heidre Coroonadur / og ber margar Coroonur a sijnu Hofde/og hn̄s Stooll og Rijke varer fra Eilijfd / til Eilijfdar/ Hebr. 1. Og han sem hier hlaut ad bera eirn Reyr-Sprota/mun alla sijna Ovine med Jarn-Spijru sund ursla/ Ps. 2. Han lifer ad Eilijfu/og hans Vallд er Eilijft / og hans Rijke varer Æ og Eilijflega. Han sem hier

var Hæddur og Spottadur / er ædre enn Einglar / og þeir aller Tilbidia hann / enn sijdann mun hann aptur koma a sijnum Velldis-Stoole/ad dæma bæde Lifendur og Dauda/ og þa munu hans Oviner sia hann/ hvørn þeir hafa spottad & hrækt/ og i hvørn þeir hafa stwnged/Zach. 12. Enn þennann KEyr-Legg villde vor liwfe Lausnare bera til lioosrar Bevijsingar þar umm/ ad hann være sa sem styrkte þa Veiku/ og vidriette þa Vanmegnudu/ & eige sundur-brite þann brakada Reyr / Enn Einkannlega / ad hann villde alldrei nidurleggia sijna Konst/ ad stioorna med Nadarennar Spijru / og ad allur Mannlegur Ostødugleike fyrer hann skyllde kom ast til stadfastrar Velgeingne a Himnunum.

Lætum Oss Bidia.

O JEsu / Eg Heidra þig Dyrde og Krijne i mönnu Hiarta/ þyrer minn Konung/Herra og Høfud/hvørn vier aller lofum og dyrkum/ og hvad mieg Oska eg og villde/ ad eg kynne ad þioona þier i Hellagleika og Riettlæte/so sem þu ert verdur. Eg Ottast þijna Velldes Spijru Magt og Doom/ enn eg Tilbid og eirn

enn

ri i Anda og Sanleika þyna Velldes/Spyru / og trwe þvi/ hvøe han mkallar þitt Nafn/sat mun Hoolpen verda. Tak mig þa ad þier min Konungur z min Gud/ til ad vera þin minsta Vndersaata / og lat þyna Fyrerlitning vera myna Huggun / i giegn øllu Spotte z Haade Verallðarenar: Eg vil þyrer þin Krapt bera epter þier alla þyna Forsman og Fyrerlitning/ Maadu z Erþide/ Eymd z Hørmungar / eirnen og ad Sydustu/þan bytra Dauda smlþo an ei akta nie þyrer mier vyrda under ad gang ast/þviad þu ert mitt Lys / og munt a Enda myna Lyþdaga/verda min Heidur og myn Coroona. Eg bid þig Auðmiwklega Saeaste JEsu/halltu jafnan yþer mier þinne Velldes Spyru/so ad nær min Ovinur vill til vid mig ad hn hana siae/ og Ottest og skielþest/og late mig under þine Verndan Omakslausan og an Skada. Lat þan Reyren i þine hægre Hønd/ vera Eiren Penna til ad Jnnskriþa mig þitt Barn i Lyþsens Book/og Registur heirra Vc vplðu. Eg er eitt Brothætt Leyr/Rier/hvad ad wtvysar sa Reyren i þine Hende/ en eþ þu vidhelldur mier/ þa mun eg ei valla / en þo ad eg i Daudanum brotne/þa mun þyn Almattes Hønd aptur saman sæþna mynum Beinum / og æ Sydasta Dag mier giefa þaug aptur. Eg er Velkur/styrk þu mig DRotten: Eg er Aum ur hiælþa þu mier: Eþ þyn Hønd vidhelldur mier ecke/þa er eg Fortapadur og Snaudur ab Naadene. Vppfyll þu mig/ þin veikan Reyr / med Oleo þinar Myskunar: Eg upplæt nydr

mitt Muñ/ lat mig eige Huggunarlausann og Tooman þrá þier vara. HErra JEsu / Viðhalltu mynum Veikleika med hægre Hende þiñar Macktar / Haf Medlydan med mynum Veikleika/ z vardveit mig frá allre Vondsku. Eg beidra þig so sem miñ Konung / veit þu mier Vørn og Forsvar so sem þynum Vndersáta. Eg tilbid þig so sem miñ Gud / Bænheyr þu mig nær eg kalla til þyn/ z gleym ecke þessu þurra Hialm-Streæ/ sem alleina þorlætur sig uppa þig. Haf i Miñe HErra JEsu þeñan veika Reyr / og styd þu mig med þinne Goodgyrne/ so ad eg Stadfastur þiñest i þinne Þioonustu/ og halldt þvi og hafe/ so eingenn take myna Coroonu frá mier/ og nær sá Reyr eñ myns Lyfs og Lykama bryggur. Sydar meir og fellur á Jørdena/ þa vertu þá mier myn Morgun-Stiarna / eirneñ á þvi dima Daudans Kvølldc: Lat myna Sálu þier befalada z miñ Lykama þinne Myskunseme/ so ad eñ þo þesse Daudlcige Lykame i Jørduñe verde/ þad sem hañ á ad verda / og til maklegs Straffs siña Synda Rotnanena siae/ ad hañ þa samt Sydan med Føgnude upp aptur ryse/ til ad siá og skoda þig mitt Lioos / Auglite til Auglites/ Þad sie og vere i þynu Nafne/ Amen.

Aunnur Sio Þijslar Medul og Tilþaung / Med hvorium alogd / Aukeñ og framkvæmd var Þyna Vors HERRANS.

Til

Tileinkud ad Hugleidast skule A Kvølld Stundum Siøttu Vikuñar.

I. Um Hwdstrijkinguna og heñar VERKFÆRE.

HA TOK PIlatus JESum og Hwdstrÿkte Hañ. Þad er ad søñu vÿst / ad Hwdstrÿkingeñ Christi/ er ødruvÿse sett i Rødeñe Historiuñar hiá Johañe / eñ hiá Matthæo og Marco : Eñ samt filger þad ecke epter þar af / ad Endurlausnareñ hafe optar eñ Einusiñe Hwdstrykt ur vered. Vier vilium eige giøra oss Disputatiu þar uñ / hvad mørg Høgg ad feinged hafe vor Krossfesta Elska/ hvørt þaug hafa vered 5000. so sem hallded er i Pænadoomenũ/epter Opeñberingum hiñar heiløgu Brigittæ/edur 1575. so sem Gerson meinar. Vier skulum lǽta oss nægia ad vita þad/ ad hañ hefur vered noogu hardt og Mikilfeinglega sleigeñ i þeirra Hwsum/ hvøria hñ Elskade/

Elskade/ og þad heþur so þramkomed/ sem hañ sialþur um̃ kvartar seigiande: Ploog-Meñerner haþa a mÿnum Hrigg plægt/ og syn Ploog-Jarn leinge dreig ed/ Ps. 129. Eg hiellt mÿnum Hrygg til þeirra sem mig slooþu/ Es. 50. Guds Foolke var boded ad haþa vissa Tolu a Hoggunũ/ sem løgd voru uppa þa seku: Eñ vor Endurlausnare heþur aþ þssum Heidingium Otal mørg og Mætalaus Hogg feinged og lided/uppa þad ad þar med Boot og Fullnægia giørdest fyrer vorar Otelianlegar Synder/ Þeim Heim sku hæþer Vøndur/Prov.26. Og Høgg þeim Ogudlegu. Vier Aumer hier a Jordu/ vier dætleiger Yfertrodslu Meñ Guds Løgmaals/ høþdum forþienad ad verda fyrer Reideñar Keyre Guds sem stygdz var: fyrer Jarn-Vende allskyns Anauda/ og Þyslar-Svipu þeirra Hel-vÿtisku Kvala. Eñ vor Borgunar-Mad ur took þetta Straþþ uppa sig / so ad vier heþdum Frideñ/og fyrer hÿs Ben-iar heilbrygder ydrum. Sa Pioon sem veit

peir sijns Herra Vilia / og gierer hañ ecke/mun morg Nøgg lijda seiger Lucas 12. Cap. Eñ þesse Riettlaate Þioon hins Hædsta/ hvør ed fullkomnade Vilia sijns Himneska Fødurs/ hañ vard med mørgum Nøggum sleigeñ i miñ Stad / so ad eg fyrer hañs Beniar hetll yrde / 1. Pet. 2. So voru þad nu mijnar Synder sem Nerfogañ Lijkþeñs allt til Bloodseñs særdu og Beniudu : Þær hin ar somu høpa fest hañ vid Stoolpañ : Þær styrdu Høndum Bødlaña : Þær voru þeir Vender og Svipur sem meiddu og krøssudu þañ H. Lijkama. Nu er eg þvi laus fra Sathans Svipu / og frij fra Bøndum Nelosites/ & maa nu frials legå framgånga i Elskuñar Taugum og Kiærleikañs Bøndum/ Hos. 11.

Latum Oss Bidia.

O Þu Elskuñkaste JEsu / Hrád stood ec þyn Elska / Og hvad þvingar ecu mijnar Misgiørder / er þler hafa Ordsakad þvilijka Smañarlega Þijst : Þijnar Þijster eru Otal margar/uppa þad mijnar Otelianlegar Syndir er afmaadar yrde. Þijnar Þijstar Svipur eru Mijnum Ovinum Skielmiga Vender / þær sec

eg i glegn Diøplenum / nær hañ mig þitt Ver-
valda Verkþære vill med Knefum slaa / eirneñ
nær eg kiem til Slaga miñar vondu Samvit-
sku / þa mykiast og hægiast þaug / þa eg miñ-
est þeirra Slaga sem þu leidst. Reide-Svipañ
þess Hemneska Fødursens er æ þier Sundur-
sliteñ / og med þvi þiñ Helgaste Lykame hefur
orded fyrer heñar Grimd og Skarpleika / þa
mun Sæla myn þar fyrer fry og Ohult vera.
Eñ ef þu vill ad eg skule kiena æ þynu Kross-
ens Hryse / so sem þitt Ord mier utvysar / ad
þu styrker Sierhvørn þañ Son sem þu ad
þier tekur / Þa veit mier HErra JEsu / ad
eg et sijdur kysse þetta þitt Hrijs eñ æ þvi
kieñe / og et undañtekliest þynum lydanda Ly-
kama samlykur ad verda hier / so ad eg sijdar
meir i Dyrdeñe þynum Forklarudum Lykama
samlykur giørest / og mz þvi þyn stoora Elska
kom þier til þess / ad þu lagder þiñ nakeñ Ly-
kama under FleingingarSvipur þiña Ovina /
Þa vil eg og eirneñ af Elskuñe til þyn / fram-
veiges dempa / temia og tukta mitt Holld / æ-
samt øllum Syndsamlegum Gyrndum og Til-
teigingum / so ad eg eige uppa nytt ængre þig
med mynum Syndum / helldur deye Heimenum
eñ life Rietlætenu. O þu Flecklausa Lamb-
ed Guds / Opna fyrer mier Uppsprettu Bruñ
þess Saklausa Bloods / sem i þiñe Hwdstryk-
ingu utflaut af þynū Lykama / og læt Sælu
myna fiña þar iñe Hiælpræðesens Fylsne. So
margar Benlar sem voru æ þynum Lykama /
so mørg Teiky Elskuñar Merke mæ eg þar

lesa

lesa/og so margar Tungur þiñ eg þar/ eirnen sem hiaa þynum Himneska Födur miña vegna um Nꝍd og Mÿskun hroopa. O HErra JEsu/ hreinsa myna Sꝍlu þyrer þitt Blood og lꝍt mitt mꝍdda og veika Hiarta/þyrer þynar Beniar og Vnder / so sem med Fagnadareñs Oleo smyrtast / og til Vonar þeirrar Eilyþu Aꝛþleyþdar vidriettast / A M E N.

II. Vm GAlls og EDiks DRYCKENN.

OG Þeir Gaꝛþu Honum Edik Ad Drecka Med Galle Forblandad / seiger Mattheus i 27. Cap. Og Þeir Vppfylltu Eirn Niardarvott Med Edik Og Ysop/ Og Settu Hañ Oþañ A Eirn Reyr-Legg / Og Bꝍru Ad Muñe Honum. Vier viltum hier ecke leggia Vrskurd a þañ Adgreining/ sem sumra a mille er þar um / hvort Frelsar eñ so vel ꝍdur eñ hañ var Krossþestur/ so sem epter þad hñ var á Krosseñ negldur/haþe med Edike og Galle Dryckiadur vered/þvi Gudspialla Meñerner gieta aller samhlioода um tvoþalldañ Dryck/ edur Tvo Drycke/ sem honū haþe borner

 er

er vered: Vier viliū ei helldur med sum um Vtleggiurū efaſt uū þad/ hvørt ad Ediks Dryckureñ eige ad teliaſt Chriſto til Pyſlar, Auka/ edur ſo ſem þeir hallda hønum til Hreſſingar/ þvi hvør kañ ad efa þad/ ad þad ſama meige teliaſt med Pyſlum Chriſti/ hvørt hñ ſialfur/ meir eñ fyrer Þuſund Arum / hafde taled a medal ſiña Pyſla og Pyñgana / ſo ſem leſa ma Pſ. 69. Þar hañ ſo kvartar og ſeiger: Þeir gafu mier Gall ad Eta / og Edik ad Drecka i myñū mykla Þorſta. So hefur hañ nu hier med fyrer þa Oluckulegu Eplis Nautn vorra Fyrſtu Forelldra i Paradys/ ſem og eirneñ fyrer vort Ohooflegt Sælgiæte i Mat og Dryck/ aſamt Vanbrwkun a Guds Gafum/ Boot og Fullnægiu giørt. Nær ad nu eirneñ vier/ ſem erum Limer hañs Lykama / verdum med Galle og Edike dryckiader/ ſo ad kvarta meigum og ſeigia: Eg er Aumlegur og Fyrerliteñ / dryckiadur med Galle og beyſkum Jurtum/ Þa mun þeſſe beyſke Kroſſ-Kaleik-
ut

ur oss sætur gioraſt / þa vier miñustum þess/ad voru Nøfde hefur eirn þvilijkur beyskur og Smaanarlegur Dryckur boreñ vered / og ad hañ sem vidhelldur ollum Hlutum / og sedur allt hvad Andardraatt hefur med Velþocknan/ fieck ecke i sijnum stærsta Þorsta Eirn Svala-Dryck.

Lærum Oss Bidia.

O HErra JEsu / Þu Uppspretta alls hins Gooda og Brunnur allrar Huggunar/þu sem med Straumum þiñar Goodgyrne uppfyller Jardar-Kringluna / hvørt hafde þa ecke øll Veröllden þyn Bygging / og þad Verk þinna Handa eirn Svala-Dryck/ framat til ad hressa þig med: Er þar eingeñ Bykar i Zion / sem þier kynne ad svala. Þitt Ord leifer þo / ad þeim Angrudu og þeim er Kijblætast eiga / skule giefast sterkur Dryckur / og Vijn Harmþrøngnum Saalum. So pløgudu eirneñ þyner er Moiner vel byrlad Vijn ad giefa ødrum sem til Dauda voru dæmder: Eñ þier alleina / sem ert Huggun þeirra Hrelldu / og allra Harmþrøngeña Føgnudur / var synjad allrar Hressingar og Svølunar. Þiñ Fader hiellt fyrer þig i Grasgardenū aungvum ødrum Bykar / utañ þeim beyska Krossins Kaleik/ Og eñ þa þu migg Jñelega beidder / ad hañ mætte hiaa lijda / þa hlautst þu þo hañ ad drecka: Eñ

Fiallenu Golgatha var hier einnen beyskur Dryckur tilreiddur. Þannen urdu nu bæde Vin er ꝛ Oviner til ad auka Beyskiu þiñar Pijnu/ uppa þad ad vor Krossens Beyskia mætte i Gætleika snwast. Samson Fordum i synum Þorsta / hurfte ecke leinge Sorgiepens ad kalla epter Svala Dryck / þvi fyrr enn hann myskla Kioppa skyllde Svølun vanta/ha hlaut Asna Kiaalkenn a moote Náttuŕunne hønum Vatn ad giefa. Enn þa þu hin Volldugasta Hetia hroop ader miøg Almenelega / og sagder ad þig þyrste / þa var ei annad til/lated ad sløckva med þinn Þorsta/enn Gall og Edik. Enn O þu Edla Þolenmoodaste JEsu/ hvad opt skiedur þad / ad enn nu/er þu ert komenn i þyna Vijrd/ verdur þu med Edike og Galle dryckiadur af þeim þinum sømu/ sem angra þig og þinn H. Anda. O hvad opt leitar þu epter sætum Vijn/Berium/ Enn finnur ecke utann Sure og Røm / Ja / hvør su opt finnur þu mide i þinne Zion/ Sodoma Vijn/Vid og Gomorræ Akur / hvar umm segiast mæ : Þeirra Vijn/Ber eru Gall / og hafa beyskann Løg/ Þeirra Vijn er Dreka/Eyt ur og grimmar Nødru Gall. O hvad opt vero da einnenn þijner Limer med Galle og Edike Dryckiader / af þeim O/Nyskunsama Hoop stñna Ovsooknara. DRotten JEsu/nær þijn Gønd lætur mier einnenn þvilijka Beyskiu blood ast/ ha vil eg gladur þeim beyska Bykar ad mier halla / med þvi hann so vel med þijnum Vilia er sætur giørdur/so sem med hijnu Epterdæme helgadur. Hier Sælgiætingar Heimsens/

ſens/ Byꝑhalldeð pyrer ſiaulfa ydur þui ſem yður vel ſmackaſt/ og ydar kræſelegaſt Munn opt ſiñes Syndſamlega pyller. Gall og Edik myns Vinar ſkal mier vel ſmacka medañ eg life / og vera myñ Hreſſing nær eg dey. Hvad er ad kurda þo Heimurenn hafe eckert meir ad gleþa / utañ Gall og Edik / þar ed hañ liet ei añad i Tic vid miñ Meyſtara eñ þad ſama: Hvørnenn mæ eg þa hañs Lærefveinn/ vænta mier edur Oſka ſætare Drycks? DRottenn JEſu / mier neger þad allt ſem þu lætur mier bioda / og eckert Gall ſkal mier ſo beyſkt vera / ad eg ei glarnañ þad ſama ſmacka vilie þinna vegna. Hiaulpa mier ad eins/þu ſem hafder Vidbiood vid þeim beyſka Dryck/ ad eg pyrer þig Ryfers vine Hollðſens Vidbiood / og lære mier nægia þa þyna Nad/ad þu midt i Beyſkleika Kroſſ-ens / lætur mig þo eirneñ ſmacka Sætleika þyns Orðs / Hunangs Seim þinar Huggunar / og Krapt þeirrar Tilkomande Veralldar. O þvørſu vel muntu myñ Vnun i þvi Eilyfa Lyfenu/Hreſſa z Endurnæra þyna Vevallda/ þa þu ſkeinker þeim af Gledeñar Bykar og dryckiar þa med Vnadſemd/ ſo ſem med ødrum Straume. Þar mun verda Gnoott Fagnad-areñs / og Gledelegt Lyf til þinnar Hægre Handar Eilyflega / A M E N.

III. Vm Naglana.

VM KRoſſfeſting Chriſti/ verdur ad eins i Pyningar Hiſtoriuñe ſi utañ uf

vyssan Kryngumstædaña/ so sliett z Ein
palldlega gieted / Og Peir Krossfestu
hañ. Hvort sem Gudspiallamenerner
hafa ecke kuñad hvilįka Grimlega
Pyst med Ordum wt ad skyra/ edur þm
hefur hoott Kryngumstædur og Adferd
peirrar Pyslarfullu Krossfestingar oll'
um Okuñug : Efi þar er eingeñ Efe
a/ ad DRottiñ Dyrdareñar hefur hæde
a Hondum z Footum a Krossefi negldur
vered/ og þar med uppfillst hvad hañ
siælfur ædur fyrre sagt hafde: Myn'
ar Hendur og Fætur hafa þeir i giegne
um grafed : Eg mætte telia oll myn
Bein/ Ps. 22. Hvar ad hnygur þad
Ste Petur seiger : Ad þeir hafe fyrer
Ranglætra Hendur fest hañ a Krossefi/
Act. 2. Þeir sem meina ad hañ hafe ei
med hvossum helldur slioovum Noglum
negldur vered/ fara þar wti ecke stoorñ
villi/ þvi hvad mun þad vera sem þesser
grimñ Ulfar hafe ei upphuxad til ad
auka Pysler þessa Saklausa Lambsins?
Hvort hañ hafe med 4. edur 3. Nogl'
um

um negldur vered/ er ei til Sæluhialpar Naudsynlegt ad vita edur grunda. Sw almeñelega Aþmælan hiñs Krossþesta/ syner oss ecke utañ þria Nagla/ eñ þad i Operi heringum Brigittæ/ ad i Footunum so vel sem i Hondunum/ haþe tueir Naglar vered/ ævissast/er æn Bevysing ar og Gudlegs Grundvallar. Eñ þ er vyst og satt/ ad med Noglum Elskuñar var hañ þar festur / og med somu Verkfærum/ med hvorium hañ var a Krossen festur / er hañ festur vid vort Hiortu.

Lætum Oss Bidia.

O Þu Elskuleige Sulamith og Unuste/ þesse er Naglar ganga þier vissulega i gieguum Hiarta / Og þvi skylldu þa ei þesse Hamars Sløg hræra eirneñ myna Samvitsku. Æ myñar Hendur sem so margt hafa Illt unñed og adhafst/ ætti maklega gieguum boradar ad verda / og myñar Fætur sem hlauped hafa þañ Breida Veg til Fordiørþunar/ ætti sañlega ad gieguum grafast: Miñ Lykame sem sig hefur lied Ranglætenu til Þioonustu/ ætte ad þaneñ og þyndur ad verda: Eñ Høfdinge Lyfsens liet syñar Hendur ut breida / so ad hañ umfadmade mig 3 Hañ liet syñar Fætur nidur-

bestta/ so mÿner lauser yrdu : Sitt Lÿkama liet hañ Pÿsla/ so ad miñ Lÿkame yrde lÿkur hañs Forklarudū Lÿkama. O Þu Elskurÿke JEsu/ Hvørsu varstu a øllum Pørtum þÿns Allra Heilgasta Lÿkama herþelega wtleikeñ / so þar var ecke a þier Heilbrygde/þra Hvyrsle og allt til Ylia: Med þvi mÿnar Synder haþa allañ miñ Lÿkama þordlarþad / þa hlaut og eirneñ þetta Strapp / allstadar a þÿnum Lÿkama þrañ ad koma. Þÿnar giegnum borudu Hendur/bættu Ranglæte mÿña Handa/og þÿn ar giegnum:negldu Fætur / giørdu Fullnægiu þyrer mitt vonda Framþerde. O Þu Brwdgume miñar Sælu / hvørsu heþur Elskañ þest þig og bunded: O hvad sterk er þÿn Mÿskun vid mig/þar hun er mier til Handa Stadþest / med Stæle og Jarne / Hvad þarþ mÿn Sal nu ad eþast þar uñ / ad þu hana elskar/ þar þu þÿna Trwþeste mier til Handa þester so trausst a Krossseñ. O ad mÿn Sæla hallde þier og alldrei sleppe / so ad mitt Hiarta sie so sem Krossseñ/ vid hvørt þu þestur stert ad Eilÿþu. Veit þu mier mÿn KrossþestaElska/ ad eg bæde i Lÿþe og Dauda vid þig Stadþastur blÿþe / Riett þu ad mier Nagla Trwareñar/ so eg umsþadme þig/ Elskuñar ad eg behallde þier/Von areñar so ad eg alldrei þra þier losne/ Og med þessum þremur Nøglum/læt þu mig þier samveintañ og vid þig bundeñ vera. Gieþ ad eg og eirneñ þar med þeste allar mÿnar Gyrnder a þiñ Kross/ so ad þeir Þreñslags Oviner miñar Sælu / sem er Hollдsens Lÿst / Augnaña

Fÿsn

Hüsn og Drambsamlegt Lijþerne/verde krøpe uglega i gtegnum boradet/ uppa þad þeir nææ sig ei þramar ad hræra mier til Fordiørþunar. Þier Heiløgu æbreiddu Hendur / Sem alla Daga eru Reiduhwnar ad medtaka sierhvørla auma Syndara: Vardveit mijna Færædu Sælu/ so hun ei villest. Þier Heiløgu Fætur Christi/ vered mier jafnan Takmark / a hvøru mijnar Fætur hlaupe / og nær eg hrasa / þa mætte eg þyrer Krapt ydar Þijsla/ aptur vidø riettast a Veg Fridarens. O þier Hiælpræde sens Fylsne og Biargskorur / Hvad Nædugt og Ohult er þad þyrer eina þreytta Dwfu / i ydur ad bwa og bliþa. Veit mier min HErra JEsu/ ad eg i þijnum Vndū/hafe min Frelsess Stad þar inne og Ohultur bliþe/ z ad Gyduslig Sæluhtælplega wt af sofne. Verdu fast bund en vid mitt Hiarta / so ad hvørke Daude nie Lijf/ hvørke þad Nælæga nie hid Okomna þæe mig skiled vid þijna Elsku/ Amen.

IV. Vm Krossen.

Svo sem Gudspiallameñerner gieta ecke um Krijngumstæður Kross-festingar HErrans / helldur eina-asta wtvijsa þad han hafe Krossfest-ur vered. Svo gieta þeir ecke helldur um KRossens Stærd og Form / kan-skie þar fyrer/ ad vier skylldū ei so hyxa um

um̃ þañ Trie Kross/ so sem um̃ JEsū/ sem a honum var KRossfestur/ þo vyrd um vier KRossens giarnañ ad so mykłu Leite / sem hañ setur oss fyrer Sioones þañ KRossfesta JEsum/ hvor ad vyssu er Gydingum Hneyxlan / 1. Cor. 1. eñ oss Gudlegur Kraptur og Gudlegur Vysdoomur. KRossen er oss eitt Lijfsins Trie/ med þvi Hertoge Lijfsins hefur þar a hanged/ fyrer hvors Dauda oss er Lijfed wtveggad. KRossen er og eitneñ Skilnings Trie/ Ills og Goods/ hvar a vier giorla lesa kunnum / hvad myked Jllt vier hofum þorþienad / og hvad myked Gott ad Endurlausnarenñ hefur oss wtvegad. Hañ er Himensins Stige/ um̃ hvorn vier kuñū farsællega til Himens ad uppstiga. Eins z Eingelarner um̃ Jacobs Stiga Fordum/ Gen. 28. Hañ er þad Trie Alltare / a hvorku þad allra Helgasta Offur var Foornfært/ Gude til Sætleiks Ilms/ Exod. 30. KRossen̄ Christi / er þad uppreista Sigurmerke Hialprædesins/ under hvort
ad

ad Foolked samansafnast til Andlegs Stryds z Riddaraskapar. Nañ er Sigurmerke allra christeña Maña / fyrer hvørt þeir sigrad hafa þa Andlegu Philistæos / sijna Sealar Ovine. J þessu Merke mun eg yfervinña / var Yferskrift Kross-Fanu Constantini Magni. Þad vite Daude og Diøfull / Helvijte og Fordæmingeñ / ad i Merke KRossens og i Krapte hiñs KRossfesta / vilium vier allt yfervinña.

Lætum Oss Bidia.

OJEsu mijn Krossfesta Elska / Eg sie þig a því Krossens bølvada Tre þijndañ / uppa þad þu Blessanena aptur aftrekader þeim bølvudu og fraafellnu Børnum. Eg sie þijnar H. Hendur giegnum boradar / so ad eg ei efest / ad þu haser teiknad mig i þijnum Høndum. Og þar ad Jacobs Synd var med Jaarn-Stijl skrifud / Ad mijn Endurlausn sie nu med Jaarn-Stijl Ritud / og med þijnu Bloode Jnsiglud / þar med hefur þu þa Handskrift sem moote oss var afmaad / og uppa Krossen fest med Sættmaala þijns Bloods. Þar hieckstu mijn Elska under Bølvaneñe / so ad eg Blessanena erfe: Þu hieckst under Smaaneñe / so ad eg Erfde Vegsemdena: Þar varstu upphafen eins og Eyr-Ormureñ Fordum / so ad hvør sem a

þig

þig-tiwer liþa meige : Þu hieckst midt a midle Himens og Jardar/so ad eg mætte læra/ ad þu siert Medalgængare mille Guds og Manña/og haþer þa bløudu Jørd vid Himeneñ aptur forlijkad. Þar hneigder þu þitt Høfud/til ad giefa mier þañ Sydasta Elskuñar Koss : Þu wtbreidder þijnar Hendur til ad umfadma mig wt aþ Myrkun og Medaumkan. So varstu Ein Foorn fyrer mig / O þu saklausa Lamb Guds / og fullkomnader mijna Endurlausn a Krossens Altare / og þad fyrer Elld þinnar Elsku. Med þessare Einustu Foorn hefur þu Fullkomnad alla þa sem Helgader skulu verda : Þu ert Forlijkun fyrer vorar Synder / ei allei einasta fyrer vorar/hellldur og eirneñ fyrer allo Heimsens Synder. Hvad skal eg þar uñ Efi ast / þar þiñ Kross stood under berum Himne, uppreystur wt a Vijdevæng/og horfde med sijn um Fioorum Hyrningum i allar Fioorar Alf ur Verolldar: Hvørneñ skyllde þa nockur wter luktur vera fra Gagne og Notum þinnar Pijnu. O veit mier Nad þar til miñ Endur lausnare / ad eg feste allar mijnar Syndðer a Krossen/ og vid þad bølvada Trie/ Baññsetie og Fordæme mitt fyrra Lijferne / og þad af legge. O Gud giæfe/ad eg med S. Paule mier af aungvu hroose / Utañ alleina af þijnum Krosse. Miñ Dijrmæte JEsu / fyrer hvørn mier er Heimureñ Krossfestur / gief mier þiñ H. Anda / sa er mig styrkvañ giøre i hinum Jñra Mañenum / so ad eg kyñe ad Krossfesta mitt Holld / samt þess Syndður og Tillreiging

ar/

ar/ og ad eg eirnen min Kross/ hvørn þin G-Vilie mier uppaleggur / liwblega uppa mig take/z epter þier bera, Og med þvi þu hefur sialfur lofad þvi/ad nær þu yrder upphafeñ/ þa vilder þu þijna Kæresveina epter þier draga/ Þa drag mig nu epter þier/ uppa þad eg hlaupa meige a Veige Himnarijkes/ z ødlast þa Osorgeingelegu Arfleyþd / sem þu med þijnum Krossens Dauda mier wtvegad hefur. Eñ a medañ og þangad til / skal þiñ Kross vera mier Eitt Bloomlegt Hvijlu-Rwm / i hvøriu þu mijn Elska hvijler/ og eg hia þier i Middeiges Hitanum Hvijld finñ. Þiñ Kross skal vera mier þad sæta og heilnæma Trie/med hvøriu þad beyska Vatn i Mara / þad eru Hørmungar þessa Lijfs/ mier sætar giørast; Hañ skal vera mier þad Utvalda Trie/ a hvørt lu þu mitt Fegursta Vijn-Ber hanger / sem med þeim Blooduga Lög/ giefur miñe þyrstu Saalu sæta Svølun og Endurnæring, Veit mier O DRotteñ JEsu/ad þiñ Kross sie mier iafnañ Gudlegur Kraptur og Gudleg Speke/ Og so sem þu varst fastur a Krossenum allt til Dauda / og ad Sijdustu i þeirre Wijrdarvist / i hvøria þu epter afstadna Krossens Smæn Jñgieckst / Lat þier vera og lijka ad Eilijfu / A M E N.

V. Um Spiotted.

AMedal þeirra Pijslar Verkfæra sem Oviner Endurlausnarañs brwkudu til ad pijna hañ med / tel

eg maklega Spiooted/med hvoriu hans Allra Helgasta Sijda var i giegnum Stwngen / þvi en þo þad Vopn kynne Frelsaranum aungvar Pijnu ad abla / þvi Han Var Andadur/og Hafde Allt Fullkomnad alla reidu / Þa var þad þo samt af þeim grima Stridss-Mañe þar til ætlad / ad þad skyllde hönum til Pijslar verda. Ein boluud Grimd og Akiefd mätte þad vera/ad æda so i giegn Andudum Lijkama. So mykelega geys-ade Natur og Heiptar-Æde Manana/ i giegn Endurlausnara Mankynsens/ ad þad ei Endadest med Daudanum/ hvør þo añars a øllu Enda giører/ en Frels-arans Elska til vor / var eige helldur med hans Dauda wte og endud/ þvi þo hans Hiarta være alla reidu sært og kram-ed/þa sundur brast þad en/ og braut sig wt Eitt Sin af Elsku til vor / og liet þar fyrer af sier uppspretta/z wtfliooia Lijfsens Strauma / þvi Gudspialla-Madurenn seiger/ ad Eirn af Stridss-Mønunum hafe opnad hans Sijdu med

Spioote:

Spioote: Hañ opnade þar med Dyr þeirrar riettu Noa Arkar/ hvar iñe vier fyrer Synda-Floode Gudlegrar Reide meigum Ohulter vera. Þar opnudust þær Biargskorur og Fylsne Himlprȧde sens/ hvar iñe sw mȧdda Dwfa kañ sig ad fela. Þar giørdest i Hiarta JEsu Christi sw sȧta Vistarvera/ um̃ hvoria vier meigum myklu framar seigia eñ Petur um̃ Fialled Thabor / Hier er oss gott ad vera. J giegnum þeñañ Glugga mȧ eg siȧ iñ i Hiarta myns Elskara / og lesa þar iñe þusund Merke og Audkieñe hañs Elsku: Hañ (hvor ad i Psalmenum 22. kvartar og seiger: Mitt Hiarta er brȧdnad i mynu Lyfe/ so sem Vax.) Liet mig mz Opnan siñar Sydu/ siȧ þad hañ hefde mier meddeillt synu Hiarta / og sett mig þar ȧ so sem añad Jñsigle og Zigneths-Hryng. O þu Omȧlañlega Elska / hvorneñ kañ eg þig ad Grunda og Rañsaka: Tunga myns Elskara þagde þar hañ var Andadur/ eñ samt var Hiarta þessa Framtidna i

Elſkuñe liþande/ og þo eingeñ Rauſt þa framar aþ honum heyrdeſt/ þa var ſamt ad heyra Nroop hañs Niarta. Hvørſu heþur ad vijſu þad Spioot ſem Frelſarañs Sijdu i giegnum gieck / ſomuleides eirneñ giegnum ſmogied Niarta Mariæ/ hvør ed under Kroſſe ſijns Sonar æſamt med Endalyckteñe / ſæ ei Ender þeſſ grimlega Nardydges / Eñ fyrer þetta Sæar verdur viſſulega mitt Niarta i Elſkuñe ſært / þo eirneñ lijka ſo huggad/ ad eg midt i Daudanum þore Dioþlenum Traſſ ad biooda.

Latum Oſſ Bidia.

DIEſu/ Þu ſaña Vppſpretta Lijþſeñs / hvørſu liwþleger eru Straumar þijnar Elſku/ hvøria þu lietſt wtþlioota a mijna Sælu: Hvad tryggeleg er ſw Viſtarvera ſm þu i þiñe H. Sijdu/ Jæ / i þijnu Hiarta heþur mier opna læted. O þu mijn Hiælpræðes Hella/ hvad Vndrunarſamlegt er ad vera þier æhangande og ſameinttur i Lijþe og Dauda. Þijn opnada Sijda er mier eirn Frelſes Stadur/ i giegn øll um mijnum Ovinum: Þitt Opeñberada Hiarta/ er mier Lijþſens Vppſpretta/ Þu ſeiger ad i þijns Fødurs Hwſe ſieu margar Viſtarverur/ hvar eg mun eirneñ um ſijder viſſulega Eina þiggia/ þa eg heþe hier i Lijþe/ þyrſt i þiñe Sijdu

mijna

mijna Viſtarveru hafr. O HErra JEſu/ þu Vppbyriare og Fullkomnare Trwareñar/ſtyrk þu mijna Trw / ſo ad hun þyrer þiñ Krapt vardveiteſt og vidhalldeſt. Þu leyfder ei ad þijn Bein broteñ væru / Sundurbrioot eige helldur þañ brækada Reyr miñar Trwar/hellder ur miñſtu þeſſ O mitt Höfud / ad eg er Eirn Limur þijns Lijkama/er ei helldur ſkal ſundurbroteñ verda: Eñ brioot þu ꝛ lina Krapta mijns Gamla mañs/ uppa þad ſa Nÿe ſterkur verde. Brioot þu mijns Hollds Vilia/ſo ad ſa Reidubwne Ande ei hrædeſt/ Eñ vardveit mijn Bein/ ſo ad eckert þeirra i ſundur brotne / og þegar þaug epter þijnum Vilia eru Sundurbreitd / þa ſamañſafna þu þeim i Byndene þeirra Lifendu. Apnaðu þu allar mijnar Æfr errtodſlur med þijnu Bloode / og læt mig i þiñe opnudu Sijdu / ſafnañ þiña þañ O/uppþauſañlega og Oþverrañlega Huggunar Bruñ. O hvørſu titrar mitt Hiarta/nær eg hugſa uñ Opnan þijns Hiarta/ þvi eg/ mañ Allra Lifwþ aſte Lauſnare / hefe þijna H. Sijdu i giegnum ſtwnged / Synder mijnar hafa ſtijrt Höndum þeſſ Striijds/ Mañs/og Spioot miña Miſgiörda var undañ þinu Spiootenu komed/ Eñ mitt Tyrrande Hiarta Endurliþnar / nær eg Hugleide þad/ þu wt af Aſt ꝛ Elſku til mijn/ ſem ſterkare var eñ Daudeñ/ lieſt þitt Hiarta og Sijdu epter Daudañ Opna / So ad eg þar iñe med þiñe Sulamith Himnarijke þynde. Nu med þvi þu bæde Lijfe ꝛ Andadur/meddeilder mier þijnu Hiarta/ þa ſkal mitt Hiarta ſafnañ

hiedañ af mijn Krossfesta Elska þijn Eign ver-
da. Þad vite Heimureñ z Heimsens Herra/ad
eg aungvum tilheyre utañ þier alleina/ og ad
þetta mitt Hiarta / vegna hvørs þu lietst op-
na þitt Hiarta / sie þier i Ast og Elsku Opp-
rad. Medtak þu þad DRotteñ JEsu/so sem
þad Einasta Offur sem eg hefe þier ad færa/
og so ad þad mætte a þijnu Altare gillda/þa
sundurkrem þu þad og hreinsa af øllum O-
hreinleika / svo þad med þvi skijra Vatne sem
flaut af þiñe Sijdu/ þveged verde / og fæga
þad med þijnu Roos-rauda Bloode / so ad
mijnar Blood-raudar Synder Snioohvijtar
verde: Lat ad eins eirn Dropa af þessare heil-
næmu Uppsprettu driupa a Sælu mijna / so
ad hun heilbrygd verde. O hvad sæter eru
mijnū Barka þijner Avexter/ hvørsa þu lietst
af þiñe Sijdu framflioota til miñar siuku
Sælar / Þu (Lijfsens Trie) varst giegnum
stungeñ og Jarnvortes særdur/ eñ þu lietst þitt
dijrmæta Balsam driupa a mijna Samvitsku/
so ad hun læknud yrde og hreinsud af daudum
Verkum. Giegnū stijng þu kroptuglega mitt
Hiarta med Spioote þiñar Elsku / so ad þar
ut af framveiges æsamt fæglegum Jdrunar
Tarum/ekkert añad flioote eñ hreinar Hugreñ-
ingar / Heiløg Ord og Verk. Sær þu mitt
Hiarta/ so ad þad heilbrygdt verde/ Deyd þu
þad/ so ad þad verde lifande/ og nær þad er i
Angisteñe kreingt og þvingad / þa opna þad
og lina þvi aptur / so þad fæe Huggun og
Endurnæring. Lat þær Andvarpaner ut-

flioota

flioota af mijnu Hiarta / sem þægelegar verde
fyrer þijnum Himneska Tignar Throon/ og
blanda Offre þijns Bloods vid Offur minna
Vara/ so ad þad Jnnþreinge sier i Hiarta þijs
ns Føđurs. Vertu mitt Forsvar hiaa hønum/
nær ad hanns Reide upptendrast/ og Elldur hans
Hefndar vill þreingia sier til minna Takmarka/
utslöck þu hann þa med þijnu Bloode/ sem flaut
af þinne H. Sijdu: Svara þu Orde fyrer mig
nær Helvijte æklagar mig/og syn þijnum Him-
neska Fødur þijna sarda Sijdu / hvar ad mijn
Lækning er. Lat mig i þijnu Vndum Sælu-
hiælplega ut af sofna/ og so leinge sem eg a
hier ad vera / þar inne minnar Einustu Hvyldar
z Roosemc leite. Eg gyrnest ecke med Thomase
ad leggia mijna Hønd i þijna Sijdu / helldur
skal mijn Trw jafnann sinnar Stødu og Hæles
leita / og med þetere Hønd vil eg sialfur þitt
Hiarta medtaka. Nær mitt Hiarta vill bresta/
þa opna þitt Hiarta fyrer mier / og þa aller
Hugsvølunar Brunnar þessarar Verralldar eru
fyrer mier byrgder/þa lat þo af þessare Vpp-
sprettu Lijfsens Dropa til mijn framflioota.
þegar Angist mijns Hiarta vill myckel verda /
þa vil eg huxa til þinnar Angistar/ og i Dauds-
gnum Hughraustur vera / þvíad þinn Dauđe er
orđenn mitt Lijf. Samson fann Hunang i
daudu Leons Hræ/þad Leoned af Ryne Ju-
da hefur og eirnenn i synum Dauda / giefed minne
Sælu af sier Sætleika/ þar med vil eg Dauda
ans Beysklcika i burt drijfa / og a þeim myckla
Doomsens Deige/ þa þeir Oguđlegu munu sia

þañ i hvørn þeir hafa stwngeð / þa vil eg O Þrædbur framgænga fyrer þitt Hasæte / og sla þig miñ Endurlausnare Auglite til Auglites / A M E N.

VI. Vm þa Bølvudu Hønd.

EN Er Nañ hafde þetta Sagt: Gaf Eirn Þienarañ Er þar Stoodu Hiaa JEsu Eitt Nefa Høgg/ og þeir hræktu i hañs Andlit og sloou hañ med Knefum / Eñ sumer sloou hañ i Andlited. Eg mæ vel a medal Pijslar Verkfæra Lausnarañs eirneñ Einkañlega uppreikna/ þær bølvudu Hendur Fra Illskufullu/ er sloogu hañs H. Andlit / og Hædung til-løgdu þvi Høfdenu hvørt ad Einglarner tilbidia. DRotteñ vor sialfur klagar yfer þessu Atride siñar Pijslar og seiger: Forsmæneñ kremur mitt Hiarta. Þad plagar ecke ad vidgangast / ad sierhvør Illsku Boofe hafe Frelse til fyrer Doome/ad sla z smæna þañ Akærda. Eñ fyrer þeim Doome / hvar sa Rietlætaste Doomare var dæmdur/ þar var allt

leyþt i framme ad haþa þessum bølvada Hoop / þeim Greniande og Glepsande Vørgum / er sitt Gin høþdu hønum i giegn uppspent/ Ja/ þeim stooru Vxum er hañ høþdu umkringt. Þad var halld eñ sw stærsta Smaan/ þa Micheas Ford um piecꝫ Kyñhesteñ / eñ hier mætte sia þañ Frijdasta a medal Mañaña Sona/ so hæduglega og grimmlega wtleikeñ/ og þa Asioonuna slegna / hvøria Eingl- arner tilbidia / og hvørre øll Natturañ Lofning veiter. Himineñ mætte titra og Jørdeñ skielþast / vid þessa Þoleñmæde Frelsaraños : Sa Sakade slær þañ Sak lausa/ Þrælleñ siñ Herra/ Skiepnañ siñ Skapara / Leyr Kiera Smidureñ var sleigeñ aþ sijnum Leyr/ Gud aþ Einum Syndara/ Ja/ aþ þeirre Hønd/ hvøria hañ haþde giort og tilreidt i Moodur- Lijþe. Hønden hreiþde sier i giegn þeim er øllum Hlutum vidhelldur / an hvørs hun kuñe þo aungva Hræring ad haþa/ og brwkade svo þañ Mætt og Krapt/ er hun aþ hønum haþde hønum sialþum i moote.

Læitum Off Bidia.

Þu Polennoodaste JEsu / Eg veit ecke hyyrt eg skal meira purda mig yber þinne Polennæde/ edur Rykdoome þinar Elsku: Þu flooft þyna Ovine i Grasgardenum til Jardar med Einu Orde/ Og hvi skyllde þa ei þyn Almættes Hønd hapa kunad ad sundur merla þessa bølvudu Hønd / er vanvyrdte þitt Lotningar verdugasta Andlit / en þyn Elska og Polennæde hamlade þynu Almætte þad ad giøra. Þu lietst þig Slaa og Smæna/so ad eg ecke ap Andskotans Einglc/ sem S. Paal med Knepum sloo/Tvøpalldlega sleigen og Smæn adur verde Eiliflega. O HErra JEsu/ Þu huxader svo myked pyrer mier i þine Pijnu/ ad þu gleymder sialpum þier/Veit mier ad eg eirn en svo huxe um þig / ad eg þar pyrer gleyme mier og þinu døru sem til Baka er. Lat mig med Polennæde hlaupa epter þetre Clenodiu/ hvøria ad prambyydur sw Himnesta Kølllun Guds i Christo JEsu/og veit mier þyna Hiaalp / ad eg take mier Vara pyrer Syndene / er Ordsakade þier so mykla Pijnu og Pynu. Eg veit vel O myn Elska/ad Synder mijnar hapa stijrt Høudum þessa vonda Booþa / Eg medkiene ad vijsu / ad Synder mijnar hapa bakad þier þa Hardung/er þynu H. Andlite var tillogd: Þetta medkiene eg O JEsu/ med Harme og Kvetinan / og mig angrar þad ap Hiarta. Eg pell þier til Foota/og bid med þeim Fortapada Syne um Naad / Reis þu mig upp aptur min Lausnare / og Endurnær mig med Vnadsemd

semd þijns Andlites/ Þu heþur ad vijsu minn Myskunare/lated þig þar þyrer smæna/uppa þad eg þrelsadest þra eilijþre Smæn / og med Føgnude mætte þramgænga þyrer Auglite þijns Himneska Fødurs/og a Deige Doomsens ei sneiptur standa þyrþte. Þitt Andlit var þullt aþ Smæn og Mynkun / uppa þad þu mitt Andlit uppþylliter med Glede og Vnadsemd þijns Andlites. Þu hiellst þijnu Andlite og Kyñ/Vøngum til þeirra sem þig sloogu / þu Frydaste a medal Mañaña Sona. Þu Sool Riettlætesens byrgder ei þitt Andlit þyrer Smæn og Hrækum / uppa þad þu Fridader mig þra Smæn þrra Fordæmdu/og med Geyst um eilijþrar Byrte mig Vegsamlegañ giørder. Þyrst ad þitt Andlit var miña vegna skeiged og Vanvyrdt/þa munu þeir ei til Skamar verda aþ þier sem þijn leita Gud Israels / Mijn Sæla leitar þijn/ miñ Konungur z miñ Gud/ hun gleour sig i þijnu Hialpræde / og vill þier þar þyrer þacka ad Eilijþu. O ad eg kyñe eitt eñ i þijn Footspor ad gænga / og med Polenmæde umbera þa Smæn sem Verølldeñ mier til leggia kañ/ad eg eins og þiñ Þienare Moyses hallde þijna Vanvyrding þyrer stærra Rijkdoom/helldur eñ øll Audæþe Egypta lands/ og þiña vegna ad lijda/ late mier vera þa Tilþiñ aslleguskn Æru og Vyrding: Eñ veit mier eitt eñ Herra JEsu / ad eg ei med mijnu Lijþerne Vanvyrde þig / helldur mijnar Æ dar og alla Kiapta/sem þu mier þiñe veiku Skiepnu giesed heþur/brwke þier til Heidurs / Skule eg og

eirnen hier a Jørdu gannga i giegnum Vanvsemd og Vegsemd/ Vondt Rycte og Gott Rycte/ þa veit mier Krapt allt med Føgnude ad yfervinna / og so sem þu minn Meystare af þeim Ogudlega Hoop varst hafdur ad Hæde/ og so sem fyrer Leika-Fælu / ad eg þinn Lære-sveinn þa ei Okunnugur vid þad bregdest / þo eg verde Sioonarspil Heimsens og Hreinsunn ar Ollur Foolksens. Lat mig ei þar af for villtann verda/ þo eg siae þa i Heidre hafda sem þig hata/enn þa vanvyrdta hrøria þu hefur af Heimenum Utvaled: Þad sie langt fra mier/ ad eg ælyte þad Synelega sem Stundlegt er/ þar þad Osynelega sem Eilyft er/ vaktar uppa oss og vænter vor. Hvad skadar þad / þo ad mitt Andlit verde hier vanvyrdt fyrer einum Caiphas/ epter þvi eg æ fyrer Søndum sydar meir ad upphefia mitt Høfud / og med For-klarudum Augum Auglite mijns Guds ad skoda / A M E N.

VII. Um þann Bølvada MUNN.

EF Spott og Nædyrde fellur þyngst Erlegum Monnum / þa mæ aud-velldlega ræda og yfervega/ hvad miog ad Endurlausnarenn hafe funded til Nædyrda þeirra/ sem hann løstudu a Krossenum / þar ad sumrg Bølvader Munnar

Mußar sogdu so: GVEJ/ MVorsu Fÿnlega MJDurbrÿtur þu Musteredh/ og BJgger þad Vpp Aptur a þrem- ur Døgum/ Hialpa þu Sialfū þier. Adrer / einkum þeir Ogudlegu Presta- Hoѣdingiar/ hroopudu svo : ODrum Hefur Hañ Hialpad/ Eñ Sialfum Sier Getur Hañ Ecke Hialpad. Hvad mieg sart mun þesse Ræda hafa teked hañ til Hiartans / hvør ad ædur i gam- la Testamentenu hafde kvartad þar um/ ad Forsmæneñ kremde sitt Hiarta/ og ad þetta hafe ecke vered hønum hiñ miñste Pijnu Auke og þvijngan er þar af augliooſt / ad hañ hefur i gamla Testamentenu grant læted uppteikna þaug somu Ord / med hvørium hañs Oviner løstudu hañ. J Psalm. 22. seig er hañ: Eg er Spott Mañaña og For smæn Foolksins. Aller þeir sim mig siæ/ hæda ad mier / opna siñ Muñ og skaka Høfudeñ/ seigiande: Klagie hañ þad fyrer Drottne/ hañ hiælpe hønum og frelse hañ/ Hafe hañ añars þoocknañ

a honum. Og i Ps. 69. stendur: Þeir oþsækia þañ sem þu heþur lamed / og hælast um̃ þad / ad þu leggur miog illa a þyna. Þañeñ hafa þesser Bølvader Last-Muñar ad søñu Frelsarans Hiarta sært/ eñ þo æsamt þar med haþa þeir med þessum Hæd-Ordum a moote syñu Vilia þar um̃ Vitne bored/ ad Christur være sa sañe Messias/ hvør ed laungu ædur fyrre kvartad haþde um̃ þesse Ord eñ sønu/ hvørium þeir wt ausa wr syn, um Eytrudu Hælsum/ so sem hañ ædur fyrerfram̃ sæ og þyrersagt haþde um̃ Spiooted/ Krosseñ/ Þyrne-Coroonuna/ og oñur Þyslar Verkþæreñ. So voru honum ecke helldur huleñ nie Okuñug Hædyrde z Lastmæle þessara Spottara/ og so sem hañ ædur sæ þad þyrerfram̃/ So leid hñ þad z wtstood eitneñ Þoleñmoodlega mier til Gooda. Hier stood sa Þoleñmoode David under Smæanar Ord um Simei / og sa sterke Samson leid hier meira aþ Tungum eñ Vopnum Philisteaña: Nañ sem þa Hrelldu vid,

rietter

rietter med sine Guddoomlegre Huggun/ fań hier i sine stærstu Hrigd Aumlega Huggunar Meñ/ eins og Job Fordum. Þess Spotts sem Spæmadureń Elisæus Fordum leid af þeim tveimur Ungmönũ/ hefndu Biarndÿreñ af Skooginum / eń hier var sa mikle Spæmadur/ sem i Heimeń skillde koma spottadur/ og þess var ecke hefnt/ Ja / hvad ad forskulldad hafde sa Bölvade Muñur/ fyrer þad leid og giörde Boot sa sem hæddur var / og hafde þo Fridareńs Þanka yfer þeim/ sem hań so Vondslega spottudu.

Lætum Oss Bidia.

Þolenmoodaste HErra JEsu / Þad var ecke noog ad þiń H. Lÿkame være Krossfestur/ þÿń Augu og Eyru hlutu og eineń Krossfest ad verda: Þad sem med aungvu Spioote nie Svipum kuñe ad framkvæmast/ þvi sama kom til Leidar og vidbætte Tunga þiña Spottara/ þier til Pÿnu Auka. Þu heyrder þaug Vondslegu Lastmæle/uppa þad eg mætte heyra Fögnud og Glede / So ad þaug Beineń glad-vær yrde sem þu hefur i sundur sleiged. Muñ-ur þiña Ovina talade ad söñu beysklega þier i moote / Eń mier til Handa eru under þessum

Þÿsum

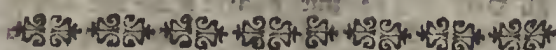
Þyſlum Krooſet einar huldar/ og wt af þeſſum Kaſtyrdum fæ eg plockad Kiarna Gudlegrar Huggunar. Þeir hæddu þig z ſpottudu fyrer þad þu Þolēmoode JEſu / ad þu villder ei hiælpa ſiælfum þier / og þetta er myn Hiartañs Glede z Huggun/ ad þu leidſt ei fyrer þig ſiælfañ / helldur fyrer mig/ og villder ei ſiælfum þier hiælpa/helldur mier Aumū og Veſølum: Þar fyrer þarfnadeſt þu Hiælpar/ ſo ad þu kyñer ad hiælpa þm̄ ſm̄ Freyſtader verda. Þu varſt ſærdur / ſo ad eg yrde Erfinge Lyfſens. So hefur þu þa viſſulega O þu Hiælp i Neydeñe/eige þier ſiælfū helldur mier hiælpad/og ert eirn Verdugur Frelſare miñe Sælu/ med þvi þu varſt ſiælfur æn Frelſunar ſtaddur a Kroſſenum. Þeir kølludu til þyn/ ad þu ſkyllder ſtyga nidur af Kroſſenum/ef þu værer Guds Sonur/eñ þu varſt þo þar fyrer og þeſſ vegna a Kroſſeñ feſtur/ad þu ert Guds Sonur og miñ Endurlauſnare. O hvad audvelldt var þier ad ſkiliaſt vid Kroſſeñ/hefde ecke Elſkañ halldet þier þar vid faſtara eñ Naglarner/ Eñ med þvi þu Stadfaſte Lyfſens Elſkare / varſt Lifande a Kroſſenum/ allt til Dauda/ þa vil eg eirneñ faſtlega vid þig hallda mier/ allt til Enda/og Trwr vera allt til Daudañs/ nær Verølldeñ vill gjøra mier Kroſſeñ leidañ / og med þeſſum Spotturū Rædleggia mier vid hañ ad ſkilla mig/ þa vileg þo ſamt Stadfaſtlega þyna Vanvyrding bera/ O myn Kroſſfeſta Elſka/ z þitt Laſt kiærara hafa eñ Heimſeñs Lyſt og Skiemtun. Þeir køſtudu þvi

fram

Kram vid þig / ad þu kyñer ecke Mustered ad brioota / þar þo Mustere þyns Lykama var þa teked til ad nidurbrotna / og Jerusalems Mustere er eirneñ so nidurbroted / ad þar stend ur ecke Steirn yfer Steine: Þad Eina Mustered Brot kom wt af þiñe Elsku / þad Añad af þiñe Riettferdugre Hefnd / Hvørut veggia giefur mier ad skilia / bæde þad hvad myn Elska kuñe þier ad hiálpa / sem og hvad þyn Reide megne mig ad vernda fyrer mynum Ovinum / Eñ lyka so sem þu hefur Mustere þyns Lykama a Þremur Døgum aptur uppbygt / so veit z eirneñ / þu Hertogie Lyfsens / ad nær Mustere myns Lykama er fyrer Daudañ nidurbroted / þu þa muner þad til Lyfsens upp aptur byggia / og nær eg hefe þessa Daudlegu Tialldbwd aflagt / ad þu muner þa giefa mier Eina Bygging a Himnum / þa sem ei er med Höndum giørd / Þo ad sa Sijdaste Ovinur Daudeñ / kome og nidurbriote þetta Mustere / þa mun þo þyn Hønd þad aptur uppbyggia / og af Molld og Ösku Veglegt giöra. Miñ Lausnare / þu ert miñ Gud sa mier hiálpar / z sa DRotteñ Drotteñ / sem mig fra Daudanum frelsar / Þu ert myn Hialp i Neydeñe / þa øll Verølldeñ kañ mier hvørke Rad nie Hiálp ad veita. Sa Hrædglarne Heimur seiger ad vijsu til miñar Sálu / þad sama sem fyner Ovinur søgdu vid þig / ad þar sie eingeñ Hiálp hia þier / og mitt Vantraust vill opt Jtrecka fyrer mier þad Ord / sem Fordum angrade og hrijngade Zion / Hvar er nu þiñ Gud / Eñ myn

Trw

Trw þreynger sier i giegnum Þoku Orvænt-
ingareñar/ og sier og finnur hiá þier/ sm̃ Hiálp
ar þarfnadest Hiálpena Eina / hiá Hádung
þyns Kross/ Heidur og Æru/ og hiá þvi bøl-
vada Tre / Einskiæra Blessan. Þu Eilyfe
Sonur Guds / lát mig ei mærka edur dæma/
hvørt ad eg edur adrer sieu Guds Børn / af
þvi sm̃ þyner Oviner þ mørkudu edur dæmdu/
sem er án Krossens ad vera/ ef eg være Guds
Barn/ miklu helldur kieñ þu mier fyrer þiñ
Anda þad ad vita og trwa / ad lyka so sem
þu reindest og sañadest á Krossenum Guds
Sonur ad vera / so sie mier þad eirnen Vissa &
Merke um̃ þad/ ad eg sie Guds Barn. Nær
ad þiñ Fader typtar mig / veit mier þyna
Hiálp/ ad eg kysse hañs Typtunar Hønd / og
um̃ syder alle vel yfervine/ & med þvi þu varst
þar fyrer án Hiálpar á Krossenum / ad þu
hiálpader mier wr allre Neyd / þá veit mier
þyna Hiástod/ miñ Hiálpare i Lyfe og Dau
da/ og stid þu myn Kne fyrer þiñ Krapt/ so
ad eñ þo eg margt og mikid hafe ad bera og
lyda/ ad eg þo samt i þier rykuglega huggad-
ur verde/ A M E N.



Siøunda Vikañ Føstuñar / á hvørre ad tileinkast Hugvekiur wr af

Sio

Sio TEIKNum edur VNDrum/ sem skiedu um̃ Pynu edur Andlaats Tijman̄ Christi. Item wt af Sioslags Greptrunar Vidhofn edur Atridum fyrer Kvolld Þanka.

I. Um Formyrkvun Soolarenar.

OG i Fra Siottu Stundu urdu Myrkur Yfer Allt Landed / Allt Til Niundu Stundar/ z Soolen̄ Misste Sijna Byrtu. Þetta var ein Yfer-Naattwrleg Formyrkvan / hvoria eitnen̄ heidner Sagna Meistarar hafa uppteiknad/ Nun hefr wtbreidt sig yfer alla Jardarkri ng luna og um̃ Nu-Middeige / þa Soolen̄ a̅nars plagar hid Biartasta ad skijna. Þad Lioos Heimsins Christur/ var nær lægt Undergaungu. Sool Riettlætesins tilade ad ganga under og hen̄ar Byrte var a Krossenum med Þoku Pijnun̄ar formyrkvud/ þvi og þess vegna var þad

 Billegt/

Billegt / ad ſw ſkapada Sool giørde Selſkap med þeirre/ ſem ei var ſkøpud/ og ad þeſſe fagra Skiepna ſvørtū Bwninge ſig J klædde/til ad harma og ſorga yþer Skaparanum / Þad ſijneſt og eirn eñ / ſo ſem Sooleñ haþe følnad wt aþ þvi / ad ſiaa uppa Bondſku Gydingaña er Kroſſþeſtu DRotteñ Dijrdareñar/ og ad ſaa Dagur haþe vered Myrkraña Nootl/ hvar yþer ad Frelſareñ klagar / Luc. 22. So uppþylleſt hier med hvad Amos Spaamadur haþde ædur fyrerſpaad / i ſiñar Bookar 8. Cap. Seigiande: A þeim ſama Tijma vil eg læta Soolena undergæanga uñ Hææ Middeige/og a biørtum Deige myrkt verda i Landenu. Þeſſe Formyrkvan viſnade eirneñ uñ þa Andlegu Formyrkvan og Myrkur/ſem framkom vid þad þorherdta Gydinga Foolk/ ſo ad þr allt til þſſa Dags / ſo ſem blynder i Myrkre þaalmande eru. Egyptalands Myrkrum Ford um þylgde epter Brleidſla Iſraels Foolks aþ Þrælldooms Hwſenu/ z Slaatran

kan Paaska-Lambsens. Þessare Yfer-Nattuͤrlegre Formyrkvan/ fylgde eirnenn a epter Frelsun fra Þrældoome þess Nelvijska Pharaonis / þar ad þad riettа Paaska-Lamb var fyrer oss slatrad a Krossens Trie.

Lætum Oss Bidia.

DROTTenn JEsu/ þu sanna Sool Riettlætens / Þu sem ert Lioome Dyrdar þyns Fødurs og Jmynd hans Veru: Þu misster þinn Lioома a Krossenum/ og þad Sorglega Sky þeirrar Ovendanlegu Reide þyns Fødurs/ Ordsakade þier þvilyka Myrkva Hrygd og Angist/ ad þu hrоopader og sagder: Minn Gud/ minn Gud / Þvi hefur þu Yfergiefed mig. Þvi var ei Kyn/ þo ad Soolenn/ þyn Skiepna byrgde sitt Auglit/ og tæke syna Byrtu og Skyn fra Vondsku þinna Kvalara. Enn Æ DRottenn Jesu/ med þvi eirnenn þær Lyflausu Skiepnurnar sem ei hafa syndgad / voru Sorgande og Hørmudu yfer þinne Pynu: Þvi skyllde þa ecke mitt Hiarta Harmþrwnged vera / nær eg Hugleide þad/ hvørsu eg med Verkum Myrkranna hefe þig styggt og angrad/ og med Otal mørgum Syndum/Ordsakad þier þær Oteliann legu Þyster og þann hræduglega Krossens Dauda? O þu Lioos Heimsens/ fyrst ad þu varst Hrelldur og angradur/ og kvartader umm ad þu værer Yfergiefenn af þynum Fødur / þvi skyllde þa ecke Lioos þeirrar Jardnesku Giede og

Z 2 Vnad-

Vnadsemdar hiaa mier undergaanga. Eg vil vid þessa Soolar Formyrkvan byrgia mitt Hiarta i Hugar-Angre / Eg vil syta yfer mynum Misgiørdum / Eg vil med mynum Harm-þrwngnum Anda/med Sundurknosudu z Audmiwku Hiarta þyns Andlites leita, Lát mier i þessum Myrkrum uppreńa Lioos þyns Andlites / og þaug Beinen̄ Gladvær verda sem þu heþur i sundur steiged. Ach Drotten̄/ hvad opt kan̄ þad ad skie/ ad Sooleń um̄ Hæ-Midþeige undergange / yfer þeim sem þig Elska/ og þeir verde lyker þeim sem i Myrkre sitia og Daudans Skugga/ En̄ þu lætur yfer þim̄ aptur Lioosed uppreńa af þeim Nædugu / Miskuñsama og Riettlæta. Ef þad er og eirnen̄ þin̄ G. Vilie min̄ Frelsare/ad Sool þin̄ atar Jardneskrar Vnadsemdar og Velgiegne skule er framar skyna mier/ Þa lát þo ad eins Lioos þyns Andlites lysa yfer mig / so mun myn Saala heilbrygd verda. Eg hyrde ecke um̄/ þo ølldunges verde myrkt og dymt i Egyptaland / þa eg ad eins so sem þin̄ Jsrael fin̄ til Lioossog Byrtu þinar Nædar / og ber ad mier þad Teikn þyns Bloods/ sem mig fyrer Mord-Einglenum þeim vonda Diøsle/Øhulc an̄ giører. Veit mier þyna Hiaalp þar til/ad eg ad eins vacke mig fyrer þeim Syndsamlegu Myrkraña Verkum og þaug fordest / so munu hvørke Daudans Myrk: nie nockur øfur kuña mig ad skelfa. Josua Bæn var so krøptug/ ad hun̄ stødvade Soolareñar Gang/og giørde þad / ad þesse fagra Stiepna stood kyrr in̄ til

þess/

þess/ hann hafde hefndt a sijnum Ovinum. O ad mijn Bæn mætte ad eins vera so kröptug / ad hun hielde þier þu Sool Riettlætesens / so ad þu eige fram hia gænger/ nær þeim Sorgl legu Krossens Skijum til samans slær yfer mijnu Høfde / þa Myrkred hylie Jørdena og Þokann Þioodernar / þa upprenne þo DRottenn yfer mier/og hanns Dijrd lioome yfer mier/ So vil eg Hughraustur gæanga i giegnū þann myrk va Daudans Dal / og i allre Hrygd og Eymd gladur segia: Þo ad eg jafnvel sitie i Myrk-runum/ þa er samt DRottenn mitt Lioos. So vertu þa mitt Lioos i Lijfe og Dauda/ vertu mijn Sool og Athvale i þeirre myrkre Grøf / allt þangad til eg med þessum mijnum Augum/ fæ eirnenn ad siaa z skoda þar uppe Liooma þinnar Eilijfrar Dijrdar/og Geysla þijna Dijrdarlega Andlites / A M E N.

II. Um þad fijrra Fortialld.

OG Siaa/ Ad For-Tialld Musterens Rifnade J Sundur J Tvo Parta/ Fra Ofanverdu Allt Nid ur J Giegnum. Þar voru Tvo For-Tiølld i Musterenu / þad Jnnra og þad Ytra. Þad Jnnra meina hier Gudspialla Mennerner/hvort ad hieck fyrer framann þad Allra Helgasta / og Sattmaals

Dirkena. Skuggeñ z Fyrermyndanernar voru wte þa / þar Frelsareñ sa riette Lijkame var Nalægur / og var hweñ ad yferlijsa þvi/ad Allt Være Fullkomnad/ og hafde med sijnum Dauda Jnsiglad pad Nya Testamente/ þar fyrer hlaut nu sw Levitiska Kyrkiu-Pioonusta ad vijkia/ og pad Rifna For-Tialld ad wtvijsa/ad þar Christur være fyrer sitt eiged Blood Jñgeingeñ i hid Helgasta / og frij og Hyndrunarlaus Vegur og Tilgangur giordur til þeirrar riettu Sattmaals Arkar. Daude þesse hins Riettlæta/hefur Syndena / Daudañ / Logmalsens Bølvan i burt teked / og fyrer þetta blooduga Offur er Vegureñ lagdur/ iñ i pad Allra Helgasta sem er Himnarijke/Hebr.9. Hvort Fyrermyndad var med hinu þvi Jardneska allra Helgasta-For-Tialldед i Musterenu hyndrade þ/ ad adrer Jñgeinge ecke i pad Helgasta/ utañ einasta Prestarner / þeim leyfdest pad ad nalægiast / Eñ fyrer Christi Dauda er nu For-Tiallded i burt teked/

so

so ad vier skulum læra/ ad þær Levitisku Ceremoniur hafe siñ Enda og Uppfyll ing feinged/ og ollum sie leyft ad fram-gænga til Nædar-Stoolseñs/og ad þad Allra Helgasta/ Himineñ sialfur/sie fyr er vorn Ædsta og Eilijfa Byskup opn-adur og upplokeñ: Hier med wivijsadest eirneñ / ad fyrer Christi Dauda være burt tekeñ sa Adskilnadar Veggur a mille Gydinga og Heidingia / So ad i Christo JEsu være eingeñ Greinarmun ur a mille Gydinga og Gryckia / helldur sieum vier aller Eitt i honum/og ad vier aller meigum i sierhvorre Neyd hafa frijañ Gæng til þessa vors Ypparsta Byskups/z med Fognude z fullu Trau ste akalla hañ nær vier Hialpar þurfu-

Lætum Oss Bidia.

LOfadur siert þu Eilijfe Ædste Byskup / ad þu fyrer þitt Blood hefur oss Veigeñ lagt til þess Allra Helgasta/ so ad vier Syndrunar-lauser mættum gænga til Nadar-Stoolseñs/ og med fullu Trauste bidia þiñ Fødur um Nad nær vier þurfum Hialpar vid. Þu ert Eitt Sin fyrer þitt Blood Jñgeingeñ i þid Helgasta/ og hefur oss fundet Eilijfa Endurl

lausn. Æ Hiælpa þu oss/ad vier fyrer Trwna þessarar dyrmætu Endurlausnar Hluttakande verda mættum/og fyrer Krapt þyns Bloods/ Heilager og Riettlæter z Sæluhoolpner. For Tialldzed Musterezsens Rifnade i sundur / þa þu Herrañ Musterezsens gafst upp þiñ Anda: Helgedoomureñ ætte ecke leingur byrgdur ad vera/ upp fra þvi þu hiñ Allra Helgaste hafd er med þynū Dauda Iñsiglad þañ Nyia Sattmalañ. Hulda Fyrermyndanaña er i burtu / og vier høfū siælft þad sem þær uppa þyddu. Skuggeñ er horfeñ/eñ vier høfum siælfañ Lykamañ: Eckert For-Tialld hamlar oss framar ad sia iñ i Helgedoomeñ/ Ja/ iñ i siælft Hiarta þyns Himneska Føðurs. Þu hefur Auglyst oss allañ þiñ Gooda/ og fyrer þiñ Dauda giørt oss kuñañ Rykdoom þiñar Nadar. O / Eg villde ad For-Tialld mijns Hiarta være eirneñ burt tekeð/ so ad eingeñ Þoka Mañlegrar Skynseme/ Efasemdar nie Jardneska Hiegooma mier i Veige stande/ og hamle ad sia iñ i Helgedoom þiñar Dyrdar. Eg Grætbæne þig þu Trwfaste Ædste Byskup / og bid þig med audmiwkum Anda/ tak fra mier øll For-Tiølld Heimsceña og Hiegoomlegra Manna / Sundur ryf allt hvad þig eñ nu ute byrger fra mijnum Augum/ og leif þu ecke ad nockud þad sem i Heimenum er/hamle mier fra ad sia og skoda þa søñu Sattmals Ork / og þann Gledelega Nadar-Stool/sem er þig miñ JEsu: Opna mier þiñ Helgedoom/ og lat þitt Bloodugra Offur / hvørt þu Eitt Siñ þans

ad

ad Jäbærdet/ ætid vera myna Einustu Huggun og Glede. Lat mitt Hiarta byrer saña Ydran sundur,ribna / og tak burt wr mijnum Paunkum þad sem eñ nu hefur nockurn Keim edur Smek af Jørdune. Lat myna Saalu vera þitt Mustere/ hvar iñe þu hwer æn Skyllu og Forᛧ Tiallda/ og læter mig þig hecktaᛧ Hiaalpa mier/ ad eg ei þessu Mustere umturne nie þad niðurbriote/ helldur lat þar iñe jafnan eñ þinast meiga Pryde þyns Helgedooms. O Gud mitt Hiaalpræde / haf þu ætemeñ Poleñ, mæde vid þetta veika Mustered / og giør þess Mwr, Vegge fasta / so ad eingeñ O vinur kuñe þiñ Helgedoom ad niðurbriota: Gief ad eg ætemeñ æn Otta z Vantrausts gange til þyns Naadarᛧ Stools/ og þess Nya Vegar sem fyrer þitt Blood er tilreiddur / leite og haň finne. Lat mig finast fyrer þier med sundur,rifnu eñ þo Saňferdugu Hiarta / i þullre Trw yfer dreyfdañ i mynu Hiarta/ og lausañ vid vonda Samvitsku / og þvegeň a Lykamanum med hreinu Vatne: Burt tak þu fyrer þiň Anda Forᛧ Tiallð af Hiørtum þeirra Villᛧu og Vantrwudu / Svo ad þeir med Ohuldre Asioonu meige siaa Byrte DRottens/ z uppbyrtter verda i þa somu Mynd fra eitnre Byrte til aňars/ svo sem af Anda DRottens. Nær þu mier veittrwudum synest ad standa a Bak vid Forᛧ Tiallded/ og byrger þitt Andlit. So tak þa i burtu þa dimu Skylu/og Endurnær mig apt ur med Hyru þyns Andlites. Ad Sydustu nær sw Stund kiemur Forᛧ Tiallð myns Lykama/

þa opna mier þad Helgedoom sem þar uppe er / og læt mig i þvi Mustere sem ei er med Høndum giørt / Nott og Dag þioona fraame fyrer þijnum Thron. Hier sie eg Einasta fyrer Spegelen i Raadgaatu / en þar mun eg sia þig Auglite til Auglitis / og þig þeckia so sem eg er þecktur / Þa mun þitt Helgedoomur Kiettelega opnast mier / og min Augu munu ann For Tiallds sia og skoda þijna Sættmaals Ørk / og eingenn annarleg / A M E N.

III. Um Jardskiialftann.

DEGJORDenn Skalfþ. Þad var eirn Ovenulegur Jardskiialfte / i hvorium ecke einasta Fialled Golgatha og Borgenn skookust og bifþudust / helldur og eirnenn nalæg Lønd / so sem Christnenar Historiur votta / og Heidner Sagna-Meistarar kunna ecke helldur þar i moote ad hafa / ad Borgenn Nicæa i Bythinia / og ymsar Borger og Þorp i Thracia / eirnenn margar Borger hijng ad og þangad i þeirre miklu Asia / hafa i þeim sama Jardskialfta umturnast og Eydelagst. Þanenn hristest nu og Bifþadest Jordenn vid Dauda sijns Skapara /

og

og wtvýſſade med þeſſare Oveniulegre Bifan og Skiælpta/ bæde Guds Reide i giegn þeim forherdtu Gydingum / ſem og ſýna ſtoorkoſtlega Furdu og Opþod vid Dauda þeſſ hiñs Riettlæta. Þegar hañ ſem a Himnum býr/ er Reidur/ þvi ſkillde þa ecke Jordeñ/ſem er Skør hñs Foota/ ſkialpa og titra? Nær þad Leoned af Kyne Juda øſkrar/ Þvi ſkillde þa ecke Himen og Jørd biþaſt? Sooleñ villde ei uña ſiñar Byrtu þeim orgu Skæl kum/ og Jordeñ villde ei helldur leingur bera þa Vondſkuñar Þýngd og Stærd. Þad ſýneſt og ſo ſem Himen og Jord hafe Sampýnſt ſýnum Skapara / og þær daudu Skiepnurnar / hafe ei vered an Tilþiñingar hañs Dauda. Þa Løgmæled var wtgiefed a Sinai Fialle/ ſkalþ allt Fialled og titrade: Eñ hier a Fiallenu Golgatha var Evangelium med Bloode iñſiglad/ hvert ad um alla Jardar-Krýngluna kuñgioraſt ætte / Þvi ſkillde þa Jordeñ med ſiñe Hræringu hier eige ſo vel wtvýſſa Evan

gel

gelÿ Næringu/ ſo ſem hun hafde aadur a Sinai Fialle med ſama Maata utvÿ- ſad Løgmalſins Skielfingu. Þetta var ad ſønnu mikid Teikn og Stoormerke/ ſem ſkiede a Jordunne/ er hun bar þann Kroſſ feſta/ Enn þad ſtærſta Teikn og Stoormerke ſkiede a Kroſſenum ſialfum/ þar ad ſa eilÿfe Guds Sonur uppgaf ſinn Anda.

Latum Oſſ Bidia.

O HErra JEſu/ þu Unadſemd og Føgnudur mÿns Hiarta / hvad miøg flÿſt mier til þÿns Dauda/ hvørn þu fyrer mig leidſt a þvi bølvada Trie / øll Natturann ſkielfdeſt þar vid / þvi ſkyllde eg þa ann Tilfinningar vera? JORDENN SKALF / hvørenn ſkyllde þa ei mitt Hiarta bifaſt? Þær Lÿflauſu Skiepnur hafa eckert Gagn af þÿnum Dauda/ enn eg allra Liwfaſte JEſu/ er fyrer þinn Dauda Lifande giørdur/ og er þo eirnenn ſa ſame ſem flee hefur i Daudann komed. Þu hneigder þitt Høfud nidur/ ſo eg mætte upphefia mitt Høfud/ Þu uppgafſt þinn Anda/ og gafſt mier þar med aptur Lÿf og Anda. Þÿn Saal var ſkilenn vid þinn Lÿkama / ſo ad mÿn Saal yrde alldre vid þig ſkilenn. Þu Lÿfſens Hertogie varſt Daudanum ad Herfange/ þar vid ſkielfdeſt øll Natturann/ Enn allt mitt Hiarta giørreſt þar med Gladvært/ þvi þar med hefur þu Lÿfed og Odauda

leikann

legleikañ i Blood leidt. O hvad Hyrdulausar Saler eru þad / hvørium eige piñst so myked til þiñar Þijnu sem Jørduñe þañst: Gief mier þo miñ Frelsare soddañ Ritt Hiarta / sem af Ødrañ / Angre og Trega bikest og hrærest/ eñ þo eirneñ med Huggun þijns Ords aptur Endurnærest. svo var fyrersagt/ad Himen z Jørdskylldu bifast/nær ad þu/Huggun allra Heilagra Kiæmer/ þad uppfylltest og framkom/ bæde i þiñe Fæding og eirneñ i þijnu Andlate. Lat og eirneñ þu Huggun allra Heidña/ þad sama i mijnu Hiarta fullkomnast z framkoma fyrer eina Helga Hræringu / hvørja þin Ande kañ ad verka. Jørdeñ talade um þiñ Dauda þa allt añad þagde/ og þesse Stoan og Hlood þiñar Skiepnu/vard Hrynging yfer þijnu Lyfe/ Eñ eg vil læta mijna Jñelega Hiartanns Hræringu/ fylgiast ad m3 þessu Jardskiálfta/ og med mijnum Tarum og Andvørpunum vyrda og heydra þiñ Dauda / og þo allt añad þeige/ þa skal mitt Hiarta lofa þig / og mijn Tunga þig prysa/so leinge sem Lijfs Ande er med mier. Þesse Bifan og Hræring Jardareñ/ ar vitnisar mier/ad þad Hræranlega skule um/skiptelegt verda lyka sem añad Smijde / so ad þad hvad Ohræranlegt er Stødugt blijfe/ Og vier ødlast skylldum Eitt Ohræranlegt Ryke. Sa er og eirneñ Avøxtur þijns Dauda/ ad eg vænte epter eirnre nyrre Jørdu/ sw er ei mun bifast / hvørrar Gladværer Jñbyggendur/ munu þig æ Otta og Hrædslu prijsa ad Eilijfu / A M E N.

IV. Um Þaug Klofnudu BJORG.

SO sem þad Jørdeñ skalf/ so kloff nudu eirneñ Biørg og Klettar i Andlaate Christi/so ad eitt Stoor merke og Teikn filgde hier ødru. Þaug Steinhørdu Hiørtu Gydinganña / voru Ohræranleg / eñ þaug hørdu Biørg sprungu i sundr. Um Hiørtu Þeira Forherdtu/ er þvi svo vared sem Jeremias i 5. Cap. seiger: Þeir hafa Andlit hardara eñ Hellustein/ og vilia ei Umvendast. Hialpræðesins Hella var sliteñ af Lande þeirra Lifendu/ Þar um hlutu ad vitna þau sundurklofnudu Biørg/ z þar eingeñ Madur villde vitña hñs Sakleise/ þa hlutu Steinarner ad hroopa þar um. Eñ hier mæ sia og eirneñ hvørsu ad Almætte hiñs Krossfesta hlaut og so i hañs Andlaate ad auglÿsast / so ad Jørdeñ skalf og Biørgeñ kloffnudu/ Fyrer þeim sama / er ædur haffde kvartad sig af Gude Yfergiefeñ vera/

vera/ og af ſijnum Ovinum halldeñ og meintur/ var Nicalparlaus a Kroſſenū. Spamadureñ Nahum i 1. Cap. ſeiger: Ad þaug kloþnudu Biørg vitne um̃ þa ſkielfelegu Guds Reide/ Eñ þeſſe kloþnudu Biørg vitnudu um̃ hañs Poleñmæde/ Vm̃burdarlynde og Goodgyrne: Jørdeñ ſkalf ad ſøñu og Opnade ſig/ eñ þo ſvelgde hun ei upp þañ Ogudlega Selſkap. Biørgeñ klofnudu ad vijſu z bruſtu i ſundur/eñ þeir Steinhiortu Gyd ingar hlutu þar þo aungvañ Skada af. Grafernar upplukuſt ad ſøñu / eñ eige til þeſſ ad ſvelgia þa Lifendu / helldur ad þeir Daudu mættu Lifande verda. Þañeñ framſkein og leiptrade Nadeñ midt i Reideñe / og þaug ſkielfelegu Vndur i Andlate Chriſti færdu þeim Lifendu eckert Skadlegt nie Skielfelegt med ſier. Þeim Daudu Nlutum var raſk ad/eñ þeim Lifendu þyrmt. Þañeñ bæru nu Himen og Jørd þar Vitne um̃ / ad Daude þeſſ hiñs Riettlæta / færde eckert añad med ſier/ eñ Nad og Forlykun/

lijkun/ og þesse Nialpræðis Nella være þess vegna sleigeñ/ að vier i heñar Biarg skorum og Filsnum/ mættum Ohulta og triggva Vist og Veru haþa / Copk. 2.

Lætum Oss Bidia.

JEsu þu deidda Lijþ/ þitt Lijþ var þullt aþ Vndrum og Stoormerkium / og ecke sijður þiñ Daude / Jæ/ þaug stærstu Vndur giørdi er þu a Krossenum / þa þu umgieckst hier a Jørdu/ Lætnader þa Fætina Siuka/ og Fæ eiñum Blindum gaþstu Syn/ og Fæeina Dauda Vppvakter þu. Eñ i þijnum Dauda heþur þu øll vor Krankdæme læknad og oss øllum Daudum Lijþed aptur vt vegad. Þu Hella Hialpræðesins varst sleigeñ með Reidenar Vendi de þijns Føðurs/ z gaþst aþ þier betre Vøkva/ eñ sw Hella/ sem Moyses sloo. Blooded/ sem aþ þiñe Sijdu flaut/ og þad H. Vatn/ er ecke einasta Svølunar Drickur vid þeim Andlega Þorsta / helldur og ein dyrmæt Lækning vid øllum Sælar Meinum. Eñ sw Hønd sem þig snart/ liet sig vndar þiña eñ a Krossenum/ þvi þaug hørdu Hellubiørg urdu þar með sundur molud/ og Stein Klettarner kloþner. Hvørt Hiarta er so Steinhardt / að þad ei skielþest þyrer Reide Guds yþer Syndeñe/ edur ei sund urbreste vid þiñ Dauda? HErra JEsu. Æ / Bleit þu z mijkt mitt Hiarta/ æ meir og meir/ með þiñe Eisku / og uppþyll þad með allsi þaættadre Guds Gnægð. Og með þvi ecker.

Stein

Stein-Hiarta gilldet i þynu Mustere / þa tak fra øllum Tilheyrendum Stein-Hiørtun/ en nockut hiarta þeim vera kuña/ og lát Predikunina vid þiñ Kross vera/ sem eirn Hamar / er Helluhiørgeñ sundur mølvr. Lát þitt Ord diwpt iñþreingia sier i þeirra Hiørtu/ og nær mæta hýta og mviña / eñ nockud Tvýeggiad Sverd/ allt til þess þad adskilur Sál og Anda/ Merg og Bein. O/ad mitt Hiarta mætte þo ad vysu þar vid kañast / hvad Megtugur þu miñ Kónungur siert / þar Hellu-Biørgeñ hlioota ad klofna z allt ad skialfa og bifast/ nær þu lætur þig heyra: Stadfest þu myna Von og Traust/a þeim fasta Grundvelle Guds sem stødugur stendur/ og hefur þetta Iñsigle / DRotteñ þeckir syna. Lát eige myna Von og Trw veiklast nie skielfast / þo ad jafnvel Klettarner og Biørgeñ Sundur-Klofne/hella ur hialpa mier/ ad eg vid þig stødugur stande og blýfe/ þu saña Hella myns Hialpræðes/ og Ottrest eige / jafnvel þo ad Jørdeñ bifest og Biørgeñ Nidurhrynie og Fiølleñ søckve midt i Siooeñ / helldur ad eg med þeirre Borgenne Guds / hvar iñe eru. Bruñar hins Hædsta vel Gladvær sie / og sette mitt Traust til DRottens/ so mun mýn Trw hvørke skeika nie bresta/ helldur blýfa sem eitt Hellu-Biarg/ hvørt Helvytana Port fær ei yfirbugad. O þu mýn Hella / mitt ørugt Vyge og miñ Frelsare / Startu hia mier i Neydeñe og vardveit mitt Hiarta/ so ad eg ei med þeñ frafallna Israel/ fyrerlýte þad Hellu-Biarged sem mig fædde /

nie gleyme þvi sem mig skapad hefur / Geym þu mig i Biergskorunum/so sem eina þreytta Dwfu/z lat mig þar inc kiña þa sæcu Høylo/ sem þu med þinum Dauda wtvegad hefur / A M E N.

V. Vm þær opnudu Grafer.

OG GRafer FRamlidena Lukust Vpp/ Og Marger Lijkamer Hei lagra/ þeirra er Svæfu / Risu Vpp og Komu i þa H. Borg og Byrtust þar Mörgum/ Matth. 27. þaneñ hlaut i Andlæte Frelsarans / Avoxtur hans þijnu eitneñ þar med ad wtvijsast og tilteiknast/ ad Grafernar Opnudust/ z Lijkamer þeirra Heilogu Risu Vpp/ so ad vier hefdum eirn synelegañ Vott og Vitnisburd þar um/ad hñ eige sialfs sijns vegna/edur sialfum sier til Gagns være dæeñ og upp aptur riseñ / helldur ad hans Daude hefde Lijfed og Oforgeingelegleikañ oss til Handa i Liosleidt og med sier færdt. þad er Trwañlegt epter Ordum Gudspiallamañsins / ad Grafernar hafe ad sonu strax opnast.

ast/ en Lykamer hinna Heilogu hafe hid Fyrsta epter Christi Vpprisu wtgeinged af Grofunum / uppa þad þeir so sem lifande Vottar/Neidur z Vyrding veitti Sigur-Hroosan þessa Sigur-Hofdingians. Hvad fyrer Heilager þesser hafe vered/þar um gieta Gudspiallamenñerner ecke/hvort þeir hafa vered af þeim sem lifdu i Gamla Testamentenu edur Nyia/ edur nockrer af hvorutveggiñ / En þo þetta Syndara sie Trwañlegast/ad þeir hafe vered af hvorutveggium / so ad þar med vitañlegt yrde/ ad audsyndest/ ad Christi Daude hafe so vel kroptugt vered z syna Verkan hast i þvi Gamla Testamente/ sē þvi Nyia/ z ad eingeñ ver de nie hafe orded Heilagur / nema fyrer Blood þessa hiñs Riettlæta. Hvad syd-ar hafe orded af þessum Heilogum/ þar um greiner ecke Ritningeñ. Þeir sem hallda/ ad þeir hafe aptur dæed og kom ed i synar Grafer/ hafa þar um all-lyted fyrer sier: En sw Meiningeñ syn-est a betra Stofne standa / ad þeir ad

lidnum 40. Døgum/ hafe med Christo til Himens fared/ og so med Sælum z Lijkømum orded hluttakande eilijfrar Dijrdar.

Lætum Oss Bidia.

HERRA JESU þu Hertoge Lijfsens og Drottens Dijrdarennar/ þinn Daude er mier Lijfed/ og þijn Grøf er mier Dyr til Himens. So sem vier dooum aller i Adam/ so hefur þu oss alla aptur lifande giørt/ Þar um bæru Vitne þær Opnudu Grafer / og þeir Heiløgu sem Vpprisu/ urdu til ad uppvekia i oss þessa Von/ ad vier einnenn i Krapte þinnar Vpprisu munum til Lijfsens upprijsa. Þu ert ad vijsu HErra JEsu Vpprisan og Lijfed / Hvør a þig truer / hann mun lifa enn þo hann deye / og hvør hann lifer og truer a þig/ sa mun alldrei deya. Hvad þægelegt er mier þetta ad Hugleida/ ad um þyna Heilaga segest þad/ þad þeir Einasta sofe þa þeir eru dauder: Fyrst ad Daude þinna Heilagra/ sem og einnenn er dijrmæt ur halldenn fyrer þijnum Augum/ er ei utann sæt ur Svefn/ Ein hæg og Liwfleg Hvijld/ Hvad skal eg þa Vidblood hafa vid Grøfenne / hvar inne eg a ad hvijlast af øllu mynu Erfide. Þu ert sannlega Frumburdur orden a medal þeirra sem sofa/ so ad þu med þier til Himens kiæmer heim sem Sofnader eru. Þinn Daude er vissulega Lijfsens Vppsprettа / þar hann strax epter sier leidde og med sier bærde Endurlijfgaan þeirra Heiløgu. Þu hefur Rædest a Dauden i sijnum

i sijnum Hijbijlum / og Magt Grafareñar og Helvijtes nidursteiged. Þu frelsar oss Eirneñ fra Dauda Syndaña / og uppvekur oss wr Grøfū Eymdaña / og ad Sijdustu muntu vora Lijkame wr Grøfunum framleida / og þa Lif-ande og Veglega giøra a þm̄ Sijdasta Deige. Eñ þangad til og a medañ vier hier erum / þa uñ þu oss Liwfaste Lausnare / ad vier med øll-um Heiløgum skiltum oss vid Syndaña Grøf / so ad allur Heimureñ siae þad / ad vier lifande sieum Limer a þijnum Lijkama / So mun sa añar Daude aungva Magt yfer oss hafa / þar vier høfum Hlutdeilld i þeirre Fyrstu Upp-risu. O hvad Gledelegur mun vor Utgangur af Grøfunum verda / og vier med þier munum byrtast i Dijrdeñe. O / þa mun eg Jñgaanga i þa H. Borg sem ei er med Høndum giørd / i þa Jerusalem sem þar er uppe / hvar ed Skare allra Heilagra mun fyrer þier byrtast / og þig Lofa Æ̃tijd og Eilijflega / AMEN.

VI. Um þa Vidurkieñande KVALARA.

ENN Hofuds-Madureñ og þeir er hia honū voru og Vardveittu JEsum / þa þeir saau Jardskialftañ og hvad þar skiede / Urdu þeir Otta-slegner miøg og søgdu: Sañlega hefur þesse Riettlaatur vered og Guds Soñur.

A medal þeirra Undra og Stoormerkia sem skiedu i Christi Andlaate / reiknum vier maklega Vidurkienning og Jaatning Hañs Kvalara sem Krossfestu hñ: Pad var ad soñu myked ad Biorgeñ klofnudu / eñ þo meir ad þaug Stein-hørdu Hiortu moluduſt og myktuſt. Furda var þad / ad Jørdeñ opnadest / eñ meire Furda var þad / ad ſa Jardneſke Mañur Kvalarañs upplaukſt til ad Lofa þañ Hiñ Krossfesta. J Musterefsens Helgedoom rifnade For-Tialldet og vard burt teked / Eñ hier rifnade og burt-tookſt ſu Hulda sem var fyrer Hofuds-Mañseñs Augum / ſo ad hañ klaarlega ſaa iñ i þañ Leyndardoom Christi Guddooms / og herlega medkiende hañ ad vera Guds Son+ Sooleñ Formyrkvadest ad ſoñu a Himnenum / Eñ a Jørduñe uppraañ Lioosed þeim sem ſaatu i Myrkrum og Daudañs Skugga. Saa Mañur sem ædur hafde hædt ad Endurlauſnaranum / jaatade og medkiende hañ hier Guds Son ad vera / og þeir sem hielldu hañ / medañ lifde /

Eirn Daudans Man/ þeir sem u hielldu og jatudu hn nu Andadan ad vera Gud liþanda. Þa Endurlausnaren var en nu Lijfs a Krossenum/ var þeirra Trw daud sem Nærverande voru/ En nu er hn var Andadur / vard þeirra Trw liþande. Hoþuds-Madurenn prijsade þan Sak-lausan ad vera/ hvorn Kienemana Høþd-ingiarner og þeir Skriptlærdu aller hoþ du sekan alyckad/ Han medkiende þan fyrer Guds Son/ hvorn han Andadan sa a Krossenum / og prijsade þan med Trwudum Mune/ hvorn aller med Hæd giornum Mune høþdu forsmad. O hvad snart kan þad ad skie/ad eitt Rang snwed Sine verde Riett-Sinad og um-vendt / og Munur Spottarans prijse DRottenn. Þar fyrer vil eg ecke örvænta um nockurn Man/hvorsu stoor sem hans Vondska kan ad vera. Sa Hamar sem Hellu-Biorgenn sundur-molar / kan ap Einum Gudlausum Stríds-Mane ad giora Eirn Heilagan. Þetta er nu Gagn og Nytsemie Christi Dauda / ad

hañ giører þa Daudu liþande/uppa þad hañ sapne sier og samañdrage liþande Lime a siñ Lijkama/ og einum þvilijkum Søþnude a Foot kome/ sem Vanvyrdu hañs Kross viliuglega bære.

Lattum Oss Bidia.

ELEra Helgaste Endurlausnare / þu sem med eirnre Foorn heþur þullkomna giørt alla þa sem Helgader skulu verda / hvørsu Al, meñelegur og Oendañlegur er Kraptur þijns Bloods / Eingeñ Madur er þar fra wtelukt ur og exe þeir þig Krossþestu: Þu badst þyrer þeim þig Krossþestu / þu badst þyrer þeim ꝛc Krossettum / þa þu þyrer þa og alla oss wt, hellter þijnu Bloode / og ad þu haþer hvørte Forgiefeñs þyrer øllum beded / nie Forgiefeñs wt helle þijnu Bloode/ Þad vottate Vm̃vend, ing Høþuds,Mañseñs og hiña añara sem þar sijna Jatning giørdu. O. þu Elskare Lyþs señs/hvørsu lietstu i sialþum Daudanũ merk, iast / ad þu heþder ei Þocknan a Dauda hiñs Ogudlega/ helldur ad hañ um̃vendest og liþde: Hvørsu uppþyllder þu þad þu haþder loþad / ad þu villder alla til þijn draga / nær þu yrder uppheþeñ þra Jørduñe. Þu droost og Eirneñ til þijn þijna ørgustu Ovine/so þeir hlupu til ad medkieña þig / og Muñur þeirra sem þig høþdu lastad / þrijsade þig. Þañeñ heþur þu wtgieþed þitt Lyþ til Synda,Oþþurs / so ad þu heþder Sæde og all,leinge liþder / Sæded

tookst og Tuckadest vel og upp voor so a þeim Grytta Akre/ad aþ þijnum ørgustu Ovinum/ urdu þvilijker Men / er þig Fullhugader jate udu z medkiendu. O þu myn Krossþesta Elska HErra JEsu/ sem giørder þvilijk Vndur og Stoormerke i þynu Andlæte / Gieþ mynu Hiarta þa Sæluhiælplegu Hugprijde / ad eg Jaþnan medkiene þig og jate/og lat aungvan Hræska leida mig þraa þijnum Sañleika/ Snu þu mijnu Augum og Hiarta ad þijnu Krosse/ so ad eg lijka sin þesse Høþuds-Madur i Trwñe a þig horþe/ þyn Sar og Vnder yþer vege/ og Fullhuga jate þig og vidurkiene bæde i Lijþe og Dauda. Veit mier þijna Hiælp/ ad eg med þeim sem nærstadder voru þijnum Krosse/ berie mier a Brioost / og med Hiartañlegu Angre og Trega yþer mijnum Syndum Ottest Guds Reide: Sla þu siælþur a mitt Hiarta med Hamre þijns Løgmæls/En bynd þu þo aptur um þær Vnder sem þijn Høgg haþa aþkomed: Lat mig ecke ørvænta mier þiñar Nadar / þvørrar þu ecke syntader helldur Strijdsmøñe unum/helldur i þullu Trauste uppauþa aþ Vpp-sprettu þijns Bloods / þvør og eirneñ opeñ stood þeim þig Krossþest høþdu. Veit mier þijna Hiælp z Adstod/O HErra JEsu/til ad yþervina allar Hneixlaner þijns Kross/ og eke alleinasta i mijnu Hiarta / helldur og eirnenn med mijnum Muñe / þyrer øllum Heime þig ad medkieña / allt þangad til eg um sijder vær ad Prijsa þig med øllum Heiløgum/ og so sin eirn ilþande Limur þijns Lijkama / yþer Dauda

og Synd Sigre ad hroosa / A M E N.

VII. Um Blood og Vatn Sem Rañ af Christi SIJDU.

DS Eirn Af Striidsmoñunum Opnade Hñs Siidu med Spioote/ Og Jafnsnart Rañ Þar Vt BLOOD og VATN. Þeir sem þetta hafa hallded epter riettu Natturuñar Edle skied vera/ þeir skilia hvorke Natturuñar Art nie Ritninguna riettelega / þvi þad hvorutveggia geingur i giegn þeirre Meiningu / er vottar þetta Eitt Teikn og Stoormerke ad vera. Ritningeñ wtvijsar þad og framsetur fyrer soddañ eitt Stoormerke / ad Guds spiallamañenum Johañe hefur þoott Þorf til vera / ad hafa þar uñ þesse Vm-Mæle: Sa þad hefur Sied hañ ber þar Vitne uñ / Og hañs Vitnesburdur er sañur/og sa same veit þad ad hañ seiger satt / uppa þad þier trwed eirneñ. Svo Otrwañlegt hefur hñ meint/ ad þad munde Mõñum syñast/ad ef

þad

þad være ecke bygt uppa Gudlegañ Vitnesburd / og Spaadoomureñ hefde þar um̃ hlioted ad uppfyllast/ þa munde margur hafa hneixlad sig þar a / Eñ Ritningeñ hlaut ad uppfyllast sem seiger: Þeir Munu Siaa Nañ / J Hvorn Þeir Hafa Stwnged. Eirneñ ætte Vissa og Sañ leike Christi Dauda þar med ad Stadfestast / so ad eingeñ epter hñs Vpprisu þad mz Sañe seigia kyñe/ ad hañ hefde ecke vissulega dæed/ eñ oss wtvijsar þsse Reynsla og Vtras Bloods og Vatns/ ad af Dauda þess hins Kross festa / framflioote til vor Eirn lifande Vppsprettu Straumur/ z ad Sacramentale Fridareñs verde i Nija Testamentenu fyrer Vatn og Blood / Skijrnena og Kvølldmaaltijdena/ Vpprietter og Stadfestur.

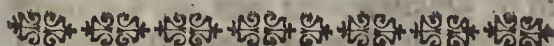
Latum Oss Bidia.

O JEsu Þu Sæta Vppsprettta Lijfsens / hvøreneñ er þitt Hiarta so fullt af Elsku/ ad þad eirneñ epter Daudañ opnar sig / og af sier giefur Strauma Huggunareñar. Mijn Saala Endurnæerest nær eg huxa um̃ þig / og Daudeñ verdur mier þægelegur / þa eg Hugleide

leide þa Owtſelgañlegu Elſku þyna/ ſem þu
mier eirneñ i þynum Dauda audſyndér. Þu
kallar til myn og allra þeirra ſem mædder og
þiaader eru/ ad þeir ſkule til þyn koma/ og þu
vilier þa endurnæra. Eg kem til þyn miñ Heil-
ſugiafare/ af ſialfū þier lockadur og leiddur:
Æ Endurnær þu mig/ og lát mig i þiñe opn-
udu Sydu Roo og Hvyld finna: Þvo þu mig
med þynu Bloode/ſo eg Sniooþhvytur verde/
og hreinn z heilagur fyrer þitt Auglite kome.
Þu ert komeñ med Vatne og Bloode/ſo ad þu
oſſ hreinſader og i Saatt kiæmer. Þu kemur
med Lyfſens Vatn til vor i þeirre H. Skyrn/
hvør ad er Endurgietningar Laug og Endur-
nyan H. Anda: Þar verdá vorar Saaler af-
þvegnar af Syndunum og hreinſadar af ſyn-
um Misgiørdum. O ad vier alldrei þeñan
Hreinleika miſſum / nie þeim fleckada Synda
Kyrtle aptur I-klædustum. Þu lætur oſſ med
Muñenum medtaka þitt wthellta Blood i
þeirre H. Kvølldmaaltyd / og med þeſſum O-
daudleikañs Dryck Endurnærer þu vorar
þreyttar Saaler. O ad vier þar wt af þeckt-
um þyna Elſku/ og i Trwñe og Kiærleikanum
Stadfaſtlega þier aðhangande verda mættum.
Vøkva þu mitt Hiarta med þeſſum Lyfſeñs
Straume / ſem betre er eñ þaug Vøtn er vøk-
vudu Gardeñ Eden. Hiaa þier er ſaa Lyfſens
Bruñur/ſm̄ Hwſenu Davids og øllum Borgar
Møñum i Iſrael og Ieruſalem opeñ ſtendur/
til Hreinſunar af Syndunum: Þeſſe Bruñur
þvertar alldrei ſo ad øll Vatnsføll i Syria

þverre/

hverre/ og Jacobs Brunar glæpe ecke rt Vatn af sier bramar meir. Uppvek þu i mier Eirn G. Þorsta/so ad lyka sem Hiarteñ laungar ept er þerska Vatne / So laungar myna Saalu til þyn miñ Gud. Hreinsa þu mig og þorlyka og læt þad ædreiþingar Blood / sem betur talar eñ Abels Blood / hroopa þyrer mig uñ Nad hiaa þynum Fødur/ A M E N.



Kvølld Þænkarner wt af SIDFalldre GREptrunar VIDNDFN.

I. Um Þa Mikilshættar For ingia og FRumkvødula Þessarar LIJKFARAR.

AS D MEssiæ NWgld munde Dyrdleg verda/var af Esaja fyrerspaad. Hvad ad uppfillest ecke Einasta med þeim Undrum og Teiknum / sem skiedu uñ hans Andlaats Tyma/ helldur og eirneñ sañadest þad i þvi/ad Hans GRepttun var giord svo Vegleg z Heidarleg-Bæder FORmeñ og FRumkvødular þessa

þessa Verks / Joseph og Nicodemus, voru Mikilshættar Persoonur. Joseph var af Arimathia/ eirn Læresveirn Jesu/ þo Heimuglegur/ eirn Erlegur Rad-Herra / hvør og eirneñ stundade epter Guds Rjke:. Hañ vogade þad/ og gieck iñ til Pilatum / og bad um Lijkamañ JEsu. Þar kom og eirneñ Nicodemus/ sa er ꜳdur þyrre a Næturþele haþde komed til JEsum. Þesse Joseph var i Jerusalem/ so sem Vtlendur og Framande/ þo ecke være nema ad sijnum Fæding ar Stad og Fødurlande. Eñ þo samt audsijnde hañ Endurlausnaranum meire Kiærleika/ eñ nockur añar i Jerusalem/ z eirneñ meire eñ hñs eigeñ Lære sveinar: Þeir høfdu aller i burt flwed/ og sijndest med Dauda Christi/ være og eirneñ þeirra Trw daud: Eñ Trw Josephs af Arimathia lifnade vid Dauda Frelsarañs/ og þesse Heimuglege Læresveirn giørde Mijnkun til þeim Opeñ-beru Læresveinum. Þañeñ hefur Gud sijna Heilaga/ sem Hulder/ Heimugleg-

er z Heimenum Ókiender eru/ eñ i Him nenum Hægelegre helldur eñ þeir / sem hafa Yfermind Gudrækneñar / eñ af neita heñar Krapte. Nañ / hvør ad i Eliæ Tijd hafde sier læted epter blijfa 7000. Sæler / er eige hofdu beigt sijn Knie fyrer Baal. Nañ hefur eñ nu hier og þar sitt Sæde: DRotteñ þecker sijna/og fyrer hønum er eirn Miñis Sedill uppskrifadur uppa þa / sem Ottast DRotteñ/ z hñs Nafns miñast. Þesse Heimuglege Læresveirn vogade ad ganga iñ til Pilatum/ z opeñberlega ad bidia uñ Lijkamañ JEsu/ hvør ad þo ei hafde ædur þorad utañ Heimuglega ad koma til JEsum sialfs. Hvorsu kañ þo Gud ad vidhallda þeim Lijtilogande Lijnkveik Trwareñar / og med sijnum Krapte ad giøra hañ ad miklu Lioose z Hvorsu kañ hañ vel ad styrkia þaug þreittu Knie z þaug Efablondnu Hiortu ad vidrietta / so ad þaug stødug stande/ so sem Cedrus Trien a Lybanon z Joseph af Arimathia bad uñ þañ anda

ada

ada JEsu Lijkama/ og þieck hañ strax
aþ Pilato/ hvør ed ecke visse hvad dijrañ
Fiesiood hañ burtu gaf/ J og Med þess
um hinum Fiatæka / og hvad þyrer Lijþ
ad var i þessum Framlidna. O/ Hvør
neñ hondlar þo Verolldeñ vid Christũ?
Judas selldc hañ fyrer 30. Silþur Pen-
inga. Pilatus gaþ hañ burt þyrer eck-
ert. So Lijtils var DRotteñ Dijrdar-
eñar meteñ/ uppa þad/ hañ oss him sijn-
um Fødur Dijrdlega giørde. Hvad Pi-
latus visse ecke ad virda nie meta / þad
hiellt Joseph af Arimathia þa dijrustu
og Ometañlegustu Eign. Þañeñ verd-
ur þad Manna/ vid hvørtu Jsrael vel-
ger/ ødrum Hungangs Seimur i Muñe/
og þad sama er Einum Jlmur Daud
añs til Daudañs/ verdur ødrum Jlmur
Lijþsins til Lijfsins. Joseph aþ Arima-
thia / var ad søñu eirn Rijkur Madur/
eñ þa var hañ þo Rijka stur/ er hañ aþ
Pilato ødlast hafde þañ/ i hvørium all-
er Fiesiooder Vijsdoomsins og Þecking-
areñar hulder eru. Rijkdoomur z Aud-

æþe i siálþu sier/ hindra ecke Gudrækn-
ena. Gull Trwarenar kan vel ad stand
ast og blýþa vid Magt hiá þýnu Jard-
neśku Gulle/ en þu verdur eins og hann
Joseph af Arimathia/ ad haþa þri so
hættad/ ad Christur sie i þýnu Hiarta /
en Gull og Gersemar Jardneskar / ein-
asta i Kistunne. Mamonin mæ ecke ve-
ra þier svo kiær / ad þu ei giarnan ver-
ier honum/ og hagier Christo til Heid-
urs/ og ollu þýnu líwþlega rogtek til ad
avinna Christum. Þesse Joseph vog-
ade ollu sýnu vegna Christi/ z miste þo
ecke eirn Pening þar aþ. Hver hann
leitar Guds Rýkis / honum leggst þad
Stundlega til/ edur ad vyssu vidhelldst
hiá honum. Sa Rýke Greþtrunar
Frumkvodull hagade sier vel med þennan
hin Framlidna/ hver oss eilýþlega aud-
gar/ og þar fyrer giordest Fatækur/ ad
vier heþdum fulla Nægd/ og eirnen mætte
Greþtradur ad verda sem Eirn Rýkur /
Esa. 53. Sæler eru þeir Rýku sin Mysk
unar Verken fremia/og saþna sier þeim

Fiesiood hvorn Madkar fær ei eted / nie Diookar epter grakest: Pad giørde þesse Rijke Joseph / hañ leitade þeirrar Nimmesku Perlu / og fañ hana med Fognude. Hañ liet ecke fra sijnum Asetninge og Fyrertekt hyndra sig Saurgan þss heidna Pilati Hws/þvi hañ leitade Hreinleika i Christo : Hañ Ottadest ecke Ræanglæte Doomarañs / med þvi hañs Hiarta fordæmde hañ ecke: Hañ kvijdde ei vid Hatre Rædsens/med þvi hañ var viss um̃ Elsku sijns Meistara: Fyrer Vyrding ad verda af Foolkenu acktade hañ ecke/ med þvi hañs Heidur var þar under komeñ / og iñekaleñ i þvi ad vera Læresveirn Christi / og missa sitt Goots þootte hønum ei mÿked fyrer / epter þvi hañ stundade epter þeim Himnesku Auderum i Christo JEsu. O Gud giæfe/ ad vorer Sæler hefdu so mykla Trw og Elsku/so mykla Ahyggiu og Trwfeste/ so mykla Astundan og Von til Christum. O hvad Hiartañlega Gyrnd og Fijsn ættum vier ad hafa epter þvi / ad

komast

komast yfer Lÿkamañ JEsu sem fyrer oss er Krossfestur/ so ad vier fyrer Trwna / mættum Grefftra hañ i oss. Mitt Hiarta skunda þu ad Krossenum/ tak hañ ofañ eins og Joseph giorde/ ber þu þssa liwfa Byrde a Ørmum Trwareñar / hallt honum fast/ og met hañ dÿrare eñ alla Fiesioodu Veralldareñar: Þesse hiñ Framlidne kañ þig lifande ad giora/ þviad hañs Daude er Uppspretta Lÿfseñs/ Sañlega Endurlÿfgade Daudeñ Christi þa / hvørra Trw ædur daud var. Nicodemus kom fyrre um̄ Noott til Christum þa hañ eñ lifde/ eñ nu þa hañ var Andadur/ kiemur hañ til hañs a Deige: Epter þvi Noottteñ Efasemd areñar var hiá honum um̄lideñ og burt drifeñ/ fordadest hañ eige framar Nættu Dagseñs. Þañeñ kañ Kraptur Drottenñs ad giora vorn Veikleika styrkvañ.

Lætum Oss Bidia.

ALkera Helgaste Endurlausnare/ þu DRotteñ Dÿrdarenñar z sañur Upprune Lÿfsens/ þu sem eirneñ i Daudanum Endurlÿfgar og uppvecker eirn daudañ Huga til þess Lÿfs sem

er

er af Gude / Audsyn þu og eirneñ a minne Sælu þennañ Krapt/sem þu Audsynder a Joseph af Arimathia/so ad myn Sæla med Hug hreiste og Fægnude/ þier fylgiande og ahængande sie/ og þiña vegna aungvañ Hæska acte/ fyrer aungvum Ovin sier þeile / og aungva Vanvyrdu nie Ofsookn ad lijda sier fyrer Stiñe sekie nie fornæmest/ helldur iafnvel med Tøpun alls Stundlegs / þiñar Dyrdar leite. O HErra JEsu / þu þeker vor Hiørtu betur eñ siælfer vier/ hvør veit hvad miøg ad Hrædsla fyrer Møñunum og þeirra Alit/kiñe oss ad blynda og bleckia / nær vier ættum nockud ad lijda fyrer þyns Nafns Saker/einkum ef vier værum einer med vort Eindæme? Þar fyrer giør þu oss styrkva i þeim Jñra Mañenum fyrer Krapt þyns Anda. Styrk þu vorn Huga nær hañ vill bila / Vidriett þu vor Hiørtu nær þaug ætla Efablandeñ ad verda / Og lææt vor lwnu Knie ei ølldunges skeika nie falla. Þu ert ad vysu sa hiñ same/sem kræptugur ert i þeim Breyskvu. Þar fyrer lææt og eirneñ þiñ Krapt/ sem þreinger sier i giegnum þitt Margiprysanda Vmburdarlynde z Polenmæde/ siaast og framkoma a Veikleika miñar Trwar/ so ad þu ei sundur briooter þañ brækada Reyr/ nie wrskwfer þeim sem a þig vona/ Þu Gud Jsraels / Eñ hiælpa mier og eirneñ þar til/ ad eg eige reide mig uppa mena eigenn Krapta / helldur af þiñe Hende mier leite og bidie Vppørvunar z Aukningar i øllu Goodu/ ad þu þad Gooda sem þu i mier uppbyriad

hefur/

bepur/fullkomna vilier allt til þess Dags þiñ-ar Opeñberunar. Veit mier þyna Nææd minn Sætaste Lausnare/ ad eg allt þad i Heimenum er lyteils acte/so ad eg æviñe þig/ og giarnaft sleyme þvi sem til Baka er/ eñ drage mig einu-ngsta ad þvi sem i Fyrer er / og stunde ad þvi fyrersettu Takmarke / epter þvi Hnosse sem þraß hellour Kallun Guds i Christo JEsu. Veit mier þyna Hiælp/ ad eg safne mier þeim Fiesiodum sem Oforgeingeleger eru/ hvørium hvørke Tyden nie nockud aññad Tilfelle eyda kañ: Og nær þiñ H. Vilie lete mier til/leggi/ last og ablast nockud af Jardneskū Goozte ed-ur Lane/ þa gief ad eg þvi verie þier til Heid-urs/ z med Joseph af Arimathia/ læte myna Lyst og Vnadsemd vera þier og þynum Limu-um þar med ad þiena. Nu HErra JEsu / ert Einasta Huggun myna Hiarta og mitt Hlut-skipte/ nær eg hefe þig/ þa hyrde eg hvørke uñ Himen nie Jørd: Eg hefe þig og helld þier / og vil þier alldrei sleppa / allt þar til eg leide þig iñ i Hws og Herberge miñar Moodur. Hvørsu lyteils sem þu varst meteñ af þynum Ovinum/og hvørsu Foracktanlega sē þu varst af Pilato i burt giefeñ/ þa er þo i þier stærste Ryfdoomur / Hroosun og Føgnudur minnar Sælu: Eg skunda med mynum Paunkum ad þynum Krosse/ og umfadma þig med Ørmum miñar Trwar/ og þrycke þier a mitt Hiarta / og hiaa þier Ondudum leita eg Lyfsens. Af-ergief mig ecke þu mitt Athvarf og myn hiaal-p / og þyrerlyt eige þad Hiarta sem þulle er

af þiñe Elsku/ Eg vil med þier bara hrørt þa villt / Þier til Heidurs og Æru vil eg allt voga/ Eg vil giarnañ Vanvyrdu þyns Kross uppa mig taka / og ecker[t] lata mig fra þinne Elsku skilia. O HErra JEsu/ styrk þu mitt Aform/ og vidhallt mier i þvi Heilsusamlega Samfielage med þier/ og læt mig jafnañ vera Eirn lifande Lim af þynum Lykama: Og med þvi þyn Elska er so stoor/ ad þu þañ sama Lykama sem þu fyrer mig wtgafst i Daudañ/ mier til Fædu giefur i þeirre H. Kvølldmaltyd / þa gief ad eg med Trwadre Gyrnd og Epterlængan/ nyjest epter þessare Fædu/ og ei aflæte þiñ Dauda ad kuñgiøra. Lat mig allra þeirra Velgiørninga Hluttakande verda / sem þu med þynum Krossens Dauda hefur mier wtvegad / og Grundvalla mitt. Hiarta i Trwñe / Voneñe og Kiærleikanum / So ad eg yfervinne allt hvad i Heimenum er/ og ad Sydstu i giegnum Lyf og Dauda til þyn mier Jñþreinge. Eg þeinke med Gladværd uñ þa Nad og þañ Miatt/ sem þu i þynum Dauda audsynder a Frumkvødulum þiñar Grefstrunar / hvørra Verkleika þu styrkter / og hrørra Huga og Siñe þu lifande giører. Lat þu mig Aumañ vona þess og vænta / ad þu mier eirneñ wt af Rykdoome þiñar Myskunar villter nyja Krapta giefa/ mig ad Einum Trwum og Stadføstum Medkieñara þyns Nafns giøra/ og ad Sidustu mier Ryked Tilskicka/ lyka sem þiñ Fader hefur þier þad Tilskickad /

AMEN.

II.

II. Um Lijþlægiuna Edur LIJNDUKANA.

OG Joseph K Egypte GJrn Lijn-Dwk/ Þa Tooku þeir Lijkaman JEsu Og Vøfdu Hañ J Lijn-Dwkum. Hañ hvør ad i Reifum var vafeñ strax sem hañ kom i Heimeñ/ var i Lijþlægiu sveipadur þa hañ foor af Heimenum / Eñ i hvorutveggia Siñ var hañ fyrerþrañ Elskunar Bondum umvafeñ. Maria vafde hañ i þraung-vum Reifum/ þar þo hvorke Himen nie Jord kuña hañ ad Jñelykia. Eñ Joseph og Nicodemus Sveipudu hañ i Lijþlægiu / hvar iñe hañ atte þo ecke leinge ad blijfa / helldur wr Daudañs Bondum af hvorium hañ adra leyser / laus og lidugur aptur komast. Kiærleik ureñ giorde þad/ ad Meñ eckert spørudu/ til ad kosta uppa hañs Greftran / Eñ Sigurviñing hañs Dauda giorde þessa Lijþlægiu snarlega ad einu Sigurmerke/ og þad sem þar af fañst sijdar i hañs

Grøf / var so sem añad Herfang fra Daudanum/so sem sundur-sliteñ Dvina Fiotur / og sundur-brostna Samsons Streinge ad ackta og ælijta: Þvi þad Leoned af Kyne Juda hefur Sigureñ uñed. Þess Hofud var vafed med Einum Sveita Dwk / Þad upphoof sitt Hofud aptur/ og þa hañ hafde sitt Lijf til Synda Offurs wtgiefed / þa took hañ aptur þad sama Lijf sem hañ hafde viliuglega læted. Sa dyrmæte Lijn-Dwkur wtvijsade Ørlæte þeirra er hañ Grefstrudu/og sa hvijte Litur þessa Lijn-Dwks / hlaut eirneñ i Daudanum ad vera eitt Merke og Audkieñe hñs Hreinleika og Sakleyses/ad hañ være af øllum Syndum Oflekadur og þeim frasnideñ/og hefde Daudañ smackad/ eige so sem Verdlaun siña eigeñ Synda/helldur vorra vegna.

Lætum Oss Bidia.

HErra JEsu / Þu Einasta Gyrnd mijns Hiarta / Eg kiem til þijn med gloande Anda/og stunda epter med Trwñe þad ad giøra sem eg get ecke med Hendeñe/ sem er þig ad iñvepia hier hia mier / þu mitt Lijf / og eñ þo mitt

þitt Hiarta i siaalfu sier til / sie hrørke hreint af øllum Misgiørdum/ nie ad Sakleysenu sam lykiast meige þeim hreinu Lyn-Dwkum: Þo samt mz þvi þu hefur þad hreinsad med þynu Bloode / og prydt þad med þvi hvyta Klæde þyns Sakleyses/ þa veit eg þu hefur Lyst til ad bwa þar iñe. Veit mier þyna Hiaalp þar til / ad eg þig Riettelega umfadme / og byrer þiñ Krapt þier Riettelega behallda mætte / Og lyka svo sm̃ þu varst med Elskuñar Bønd um fastara vafeñ helldur eñ med Lyn-Dwkun um/ svo mætte eg eirneñ med Taugum Hiart-añlegrar Elsku/ z O-uppleisañlegrar Trwfeste vid þitt Hiarta fastur vera. Þu hefur i þerre H. Skyrn þig mier svo sameinat / ad eg hefe þier J-klædst svo sem einu Klæde / og i þeirre H. Kvølldmaaltyd/ er þiñ Lyfkroptuge Lyk-kame mier svo nakvæmlega i Muñeñ wtdeyld-ur og afhendtur/ ad hañ i hreinum Lyn-Dwk-um miñar Trwar/ vafeñ og vardveittur verd-ur. O hvørsu fysest myn Saala epter þessare Sameiningu/ hvørsu gledst hun z fagnar þar yfer/ ad meiga vera þad Mustere i hvørtu þu bwa vilier/ Hvørsu tilreider hun sig/ ad byrt-ast og framkoma i hreinum Fatnade / og þisse Raadleggingu Hlyduglega ad epterfylgia / i þvi ad kaupa hvytan Klædnad. Æ hiaalpa þu mier þar til/ ad eg vera mætte eirn a medal þeirra fau Mafna i Gardem/ er ei hafa saurg-gad syn Klæde / og hvørier med þier munu gaunga i hvytum Klædum / þvi hvør hañ yf-ervinñur / hañ mun J-klæddur verda hvytum

Klædnade/ og hans Nafn villdu ecke afmaa af Lyfs-Bookenne / helldur þad medkienna fyrer þijnum Himneska Fødur og fyrer hans Englum. Þu lietst þig lijka sem vid oss Daudlega Menn plagast ad giøra i Lykblægiu sveipa/ uppa þad þu vorar Lykblægiur helgader/ og fra þui burt tæker þad hvad a þeim var Vidbioods-legt/ sem er Ognan Daudans. Nu ælyt eg mitt Hiwp so sem eirn Veglegann Purpura / i hvørrium eg a til þijn minn Brwdgume ad leidast. Lykblægian mun ei eilyflega byrgia mig/ nie Daudans Bønd mier Oaflætanlega i Molldinne hallda / helldur mun eg laus og lidugur af þessum Bøndum framganga a Sijdasta Dag. Og so sem þu minn Endurlausnare/ þa þu uppvakter þinn Vin Lazarum/ lietst af hønum leysa Lyk-Bønden/ med hvørium hann var bundenn a Høndum og Footum/ og Sveita-Dwken med hvøriu hans Andlit var sveipad. So muntu sialfur a þui mykla Deige med þinne Almættis Hende/ uppleysa mijn Daudleigleikans Bønd. Enn a medann eg a hier ad vera / Allra Sætaste JEsu/ þa svipt af mijnu Hiarta øllum Bøndum Kvydans og Vantraustsens/ hvørium þad er umvafed/ og læt mig aan Hindrunar fremia Kiærleikans Verk: Hvørnenn maa eg þier edur þijnum synia Kiærleikans Klædes / þar þu hefur skeinkt mier þitt Riettlæte og Møttul Hiaalpræðesens / og mig med hvijtum Lijn-Klædum huled: Þu munt og eirnenn mier og øllum þeim sem til Brwdkaups Lambsens koma umm sijder veita þad/ ad meiga I-klædast

hreinu

breinu og bøgru Sylke/ og erpa þad Ryke sem Þu pyrer oss wrvegad hefur. Þa mun eg ecke i eirnre Daudlegre og vorgeingelegre Lyjslæ. fu / helldur i hvytum Klædum og Tilhpre Byrte hier samlagast/ og med øllum Heilögum og Utvöldum þig Lofa ætyd og Tilhpleg a / A M E N.

III. Vm þann Þijrmætu SMYRSLE.

HAR Kom og Einnen Nicodemus og Færde Med Sier Sambland. ada Myrru vid Aloen/ Nær Hund rad Punda. Þetta voru veniuleg Smyrsle/med hvorium vant var ad smyria dau da Lijkame/ til ad porda þeim Rotnan i saman vid hvør Smyrsle plagadest og eirnen en nu adrar Tegunder ad brwkast/ sem Lijklegt er/ ad hier hafe eirnen vered saman vid Myrruna og Aloen. Þær Gudhræddu Kvinnur villdu synа Christo vidlijka Þienustu/ en þær komu Oþseint/ z fundu HErran þa alla reidu Vpprisen ad vera/ er þær villdu smyria han/ so sem Framlidеn. Hvør han vill Christo edur hans Limum nockra Kiærleikans

leikans Þienustu audsyna / þann mæ ei þar wti Toomlæitur þinnast / hvørt helld ur þesse Myrra og Aloen skal skiliast Hundrad Pund vered hafe ad Vigt ed' ur Verdaurum / mæ oss eins gillda. Þad sinnum vier ad Joseph og Nicodemus hafa aungvan Kostnad sparad til ad audsyna sinn Kiærleika vid Christum. Þaug Vilmæt eru þeim Trwudu allra þeckust / sem þeir wte læta / Gude til Heidurs / og þeir wtdreifa þar Giarn' samlegast / hvar Christi Limer eiga sam' ann ad safna: Enn sæ Veikleike synest ad hafa vered hiæ Joseph og Nicode' mo / ad þeir vilia þann smyria og honum vid Rotnan forda / hvør ad eige kunne Rotnanena ad siæ / nie af Daudanum halldenn ad verda. Þanenn er med vorum bestu Verkum eirnenn Veikleika og O. fullkomlegleika ad sinna / enn þo kann þad og so ad vera / ad þeir hafe ad sonnu ecke Efast umm Christi Vpprisu / enn viliad þo samt ecke undann fella þessa Kiærleikans Þienustu / hvøria bæde Landsvysann og lyka

lijka þeirra Þele og gooder Giedsmuner til Christum wtheimtu. Gud villde þvi og eirneñ svo haga lata / ad hier med bæde stadfestest þad/ ad hañ være sañarlega dæeñ/ so og eirneñ / ad þad uppfylltest/ sem stendur i Psam. 48. Þijn Klæde eru ein skiær Myrra og Aloen. Med þessu Verke audsijnde sig maklega Trw beggia þessara Lærefveina/ z gaf af sier med þessum Smyrslum eirn kostulegañ Ylm/ Lofkvæde Salom. 4. sem yfergeingur allar Jurter. Sa hroosar sier Forgiefens af Trwñe/ sem ei audsijner Kiærleikañ/z sa medkieñer Christum Falsklega med sijnum Muñe / sem afneitar honum med Verkunum. Þa Muñ-Christnu hofum vier æred marga/ eñ þa miøg fæaa / sem med Joseph og Nicodemo færa med sier Myrru og Aloen. Ette Frelsareñ nu a þessu Døgum so Veglega smurdur ad vera/og med so stoorū Kostnade ad Grepkrast/hvorneñ munde hañ þa kuña ad fa a medal vor þvilijka Grefttran : Hvad eg giøre

ecke

ecke Christi Sinum / þad giøre eg eige helldur hønum sialþum: Hvør hñ eige mettar þa/ nær þeir eru Hwngrader/ nie drickir þa nær þeir eru þyrster/ sa hiñ same lætur Christum bæde Hwngradañ z þyrstañ vera. An nockurs Stoþns og Grundvallar hroosar þu þier aþ þvi/ ad þu haþer elsku til Meistarans/ eþ ad þu audsyner hana ecke vid hñs Læresveina.

Lærum Oss Bidia.

ELskurykaste HErra JEsu / þu Huggun þeirra Hugveiku og einasta Athvarþ þiña Harmþrwngnu/ myn einasta Von i Lyþe og Dauda. Eg kiem til þyn med audmiwku Hiarta og innelegre Epterlangan / til ad audsyna þier i einhyørtu Verke miñ Kiærleika; Eñ hvad er þad i Heimenum / sem Nytelegt kañ ad vera/ þier ad bioода? Og hvad kañ myn Skynseme ad upphura þad / med hvøriu eg giet opprad þier og audsyndt miñ Kiærleika. Hvar eru þær Kridder hvøria þu med kurnter/ og hvar eru þaug Smyrsle med hvørium eg Aumur kuñe þier Poocknun ad syna? Hvar þiñ eg med Nicodemo þa Myrru og Aloen / hvørrar Ilmur þier sie þægelegur? Allt hvad i Verølldeñe er/ þad er þitt/ og þo elskar þu ecke þær Forkostulegu Skeinkingar þessa Heims/ helldur þad sem miñst er i þessum miña Heime/ þad er Hiarta þeirra/ sem þig Elska: Þad

er

er þad stærsta i þijnum Augum. Þaug Hundz kad Smyrsla Punds þeirra/ er þig Grepþrudu/ vogu ecke so miked byrer þier/ so sm̃ ein Mørk aþ þeirra Elsku. Þu æleitst þeirra Hiarta/ og þad var þijnu Hiarta Fullnægia. O þu mitt Lyþ/ þetta er þad Einasta Opþur sem eg hefe þier ad færa/ Eitt Hiarta sem þig Elskar/ og Ein Saal sem epter þier længar. Fyrerlijt ecke þetta Opþur þijns Pioons/ og miñstu miñ Lausnare þess/ ad þu hefur þvilijkt Opþur wtheimt. Þad Opþred sem þier lijkar/ er, Harmþrwngeñ Ande og sundurkramed Hiarta þad muntu Gud ecke fyrerlijta/ Þetta legg eg fram a þitt Altare. O HErra lat mig þiña Nard fyrer þijnu Auglite/ Þiñ H. Forklarade Lykame þarþ eige Smyrsla vid/ añars villda eg med þeirre Ydrande Bersyndugu Kvinnu/ varpa mier ad þijnum Footum/ og Smyria þa. Þad dijrmæta Nardus Vatn skylldu mier ei Opdijrt þykia/ ad kaupa til ad væta þa med/ og eingeñ Judas skyllde þæ mier hamla ad þræ þeirre Spillingu/ er mier syniade þessa Pioonustu og Kiærleiks Verk þier ad auðsijna/ þo samt vil eg med Tarum/ sem Konañ Fordum þijnar Fætur væta/ Eg vil med Pussundþølldum Andvørpunum/ wt aþ Trwde Tiar og bevijsa mijna Ydran og Angur. Myrru miñar Ydrunar skal hier ei vanta/ og Aloen eiturar brenande Bænar skal hier vera. Reykelsed. Lat þitt Hiarta mijkiast fyrer Elsku þijns Barns/ og fyrerlijt ecke hvad þier er Offrad aþ hyrum Pela. Þu ælijtur vissulega

þañ

þañ sem sundurknosadañ Anda hefur / og læt ur þier þocknast Bæn þeirra sem þig Ottast og Elska þyn Sulamith / Þocknast þier O þu Brwdgume minar Sælu / þviad Ylmur heñar Smyrsla yfergeingur allar Jurter / epter þvi heñar Kiærleiks Verk framflioota af Trwñe. So ælgt þu nu þa myna Trw / þo ad hun sie veik / og læt þier þocknast myn Verk sem þar wt af koma. Þitt Nafn HErra JEsu er Eitt wtflootande Salve / þetta Nafn ber eg i mynu Hiarta og Muñe / og so lenge sem eg helld mig þar vid / þa mun mig alldrei vanta þaug Smyrsl / sem sieu þynum Himnesku Fødr ur Eirn Vellucktande Sætleiks Ylmur. Þu hefur Smurt oss til Konga og Kieñimanna / og af þynu Blessada Høfde flytur og flooter yfer Sæler vorar / myklu dyrmætara Balsam / helldur eñ þ var sem flaut af Høfde Arons ofañ um hañs Klæde. Sw Døgg sem af Hermon fiell yfer Fialled Zion / ma ecke jafnast edur samlykiast vid þa Nardus Dropa þinar Nædar. Eg upplæt miñ Muñ HErra JEsu / Fyll þu hañ eñ þo myklu framar mitt Hiarta med þynum Giædum / Eñ þo þu ætter ecke Rotnan ad sia / þa lietst þu samt þin H. Lykama Smyrta til þinnar Greftrunar / So þu Vndervysader Oss / Ad þu hafer vorra vegna giørt þad / hvad þu sialfs þyns vegna hadder ei Þørf fyrer / af þessare Smurningu stendur mier Ylmur Lyfsins til Lyfsins / sem tekur fra mier alla Ottan Daudans / eñ uppvekur i mier Von þess Okomna E

Epter.

Eptterkomanda Lyþsins / þvi eg er ad vysu / HErra JEsu Limur þyns Lykama / og mun þvi og eirneñ hafa Hlutdeilld i þiñe Dyud / eg eñ þo min Lykame skule fyrst rotna / og þar er ecker Balsam i Gilead / sem freya kuñe fra Rotnan þessa Holldz / þa veit eg ad þetta hid Forgeingelega mune Jklædast Oforgeingeleg leikanum og hid Daudlega / Odaudlegleikanū: Fyrer Balsam þyns Lykama verdur burtdrifeñ øll Daudañs Fyla og Vidurstygd Grafareñar / þviad i þynum øndudum Lykama fiñ eg og eirneñ Lyþsens Balsam nidurbrotna. Þu Forgeingelega Hreise / Eg veit þad / ad eg hefe betre Uppbygging a Himnum / Eñ þu HErra JEsu mitt Lyf og mitt Athvarf / fyll mitt Hiarta med Balsame þiñar Huggunar. Þu ert smurdur med Oleo Fagnadareñs fram yfer þyna Hluttakara / Eñ giefur ad eins þynum Hluttøkurum nockra Dropa Huggunareñar / wt af þiñe Ofverrañlegu Uppsprettu. Lat mig Eirn af þeim þiñ Aumañ Pioon / alldrei Huggunarlausañ fra þier fara. Eg helld þier miñ Dyrmætaste Frelsare / og Elska þig og Vona a þig / Lat mig alldrei til Skamar verda / A M E N.

IV. Um Liik-Fylgdena.

Historia Pijnuñar og Daudañs vors HErra JEsu Christi / wtvijsar og eirneñ / ad Maria Magdalena

og Maria Jacobi og Joses/ og Mooder
þeirra Zebedæi Sona / Hafe Fylgdt
Drottne til Grafareñar/ og skodad hvar
hañ var lagdur. Hvort ad Maria
Mooder HErrans hafe eirneñ þar med
vered/ þar uñ gieta Gudspiallameñern-
er eckert/ Eñ lijklegt er/ ad hun fastara
i Trwñe Grundvølllud eñ hinar / hafe
ei Naudsynlegt hallded hañs Lijkama ad
Smyria/ þar hañ mætte aungva Rotnan
ad siæ/helldur a Þridia Deige Dijrdleg
ur upp aptur ad rijsa. Eñ hinar adrar
Konurnar læta sig merkia Veik-Trw-
adar/ eñ þo miøg heitar i siñe Elsku til
Christum/þvi þær stoodu ecke alleinasta
vid Krossen / helldur fylgia honum og
eirneñ til Grafareñar/ og lietu þar med
merkiast/ ad þeirra Elska være sterkare
eñ Daudeñ/og ad hñ same hverium þær
fylgdu Framlidnum til Grafareñar lijf-
de þo eñ nu samt i þrra Hiarta. Strax
sem þær høfdu wtrieit þessa Kiærleiks
Þioonustu/ sneru þær aptur i Borgena/
til ad tilreida Smyrsleñ og þad dijrmæta
Salve/

Salve/ til hvors ad soñu eige var Þorf ad smyrja Christum / Eñ fyrer Gudlega Skickan hlaut þad svo til ad ganga/ad þesse Tijme være þar til brukadur / So ad Vitnesburdur uppa Christi Vpprisu þvi Viktugre yrde. Þvi mætte audvelldlega nærre gieta/ med hvilijkum Harme og Trega þessar Könur hafe Hugleidt og athugad hans Greptrunar Stad: Þær underskoodu eñ þa ecke hvad hans Greftran skodade / og hvad hans Daude verkade / Þar fyrer var þeirra Von daud/og øll þeirra Glede med hon um greftrud. Þær komu ecke eñ þa ad grijpa Vppfylling Teikns Jonæ Spamañs / ad lijka so sem hañ epter Þrim Daga kom aptur wr Kvide Hvalfyskfens/So munde lijka Christur wr Fylsnum Jardar aptur koma. Þar fyrer h mæla þær hvorke sijnum Augum fra Tarum / nie sijnu Hiarta fra Hrygd / Eñ hvorutveggia þvi hefdu þær allt fra sier ad hrynda / i þeirre Von / ad þær mundu hañ aptur sia med Glede: Eñ

vier Meñerner erum so breiskver og veik-er/ad vier syrgium vora Fram̃lidna/lijka sem vier hefdum Opurfelldt þa i eitt Æ-varande Fangelse / Eñ vier vitum þad þeir mune aptur koma / og fram̃gannga wt af sijnum Molldum: Vier vitum ad vor Endurlausnare lifer/og ad vier mun um Eilijflega him̃ hønum lifa.

Latum Oss Bidia.

HErra JEsu þu Elskare Lijfsens / Veit mier þijna Hialp/ ad eg i øllu mijnu Lijfe og Lifnade þier fylge/og sie eirn lifande Lim ur a þijnum Lijkama/sem alldrei fra þier slitin verde. Lif þu i mier/ uppa þad eg life ecke sialfum mier / helldur ad so sem þu Elskader mig/ og wtgafst þig i Daudañ fyrer mig: So Elska eg þig aptur a moot af Hiarta/ og vil alle i Daudañ mig þier giefa. Lat mig fyrer aungvañ Haaska fra þier fælast/ helldur med þeim Trwudu Kvinñ ætijd þier fylgia/ hvørt þu fer og hvørsu Sorgarlegur og Hørmunga fullur sem sa Vegur vera kuñe. Sier þu þa eñ nu hiaa mier/so sem hiaa þeim/ mykeñ Veik-leika / Æ svo haf þa Þoleñmæde vid mig þu Þoleñmoodaste JEsu/og høndla eins vid mig sem þu høndlader vid þær / hvørra Sorg og Efasemd burt drifeñ var med Ljooma þinnar Upprisu. Burt kasta mier ecke nær Breyster mijns Lijkama sofnast/ helldur miñstu þess/ ad

þu

þu ert sæ Hyrder sem ber þa Veiku Sauđe / og styrker þaug breyttu Knie. Allt þu Hiar ta Præls þyns / hvørt þig Elskar / og hyrers Giefr mier Saker þyns Dauda / hvad eñ nu af Synd og Ofullkomlegleika vid mig loder. O HErra JEsu / viliet þu brioota þad Jarđ= neska Kier/hvar iñe vier berū vora Fiefioodu/ hvørneñ meigum vier þa hyrer hier standast ? Eñ Æ hyrm þu oss epter þiñe Goodgyrne/ Jñ helltu Oleo þiñar Nꝍdar i vora Lampa / og hryd þa upp ad Nyu/ so ad vier verdum hier þægeleiger / Og nær vier eirneñ fietium so sem þær Trwudu Kviñur hiaa þiñe Grøf/ og þiñ= um ei þañ lifande Krapt þiñar Nꝍlægdar / þa styr oss med þiñe Gudlegre Huggun/og læt epter þessa Hrygdar Poku/ Fagnadareñs Sool oss aptur skyna. Vier viliū hier fylgia alle til Grafarennar / og Daudañs Ognan med þvi sama i burt dryfa/ad þu varst ecke af Daudan um halldeñ. Vier viliū stunda epter þvi sem þar uppe er / og ecke leita þess sem a Jørdune er. Læt þig þiña/ O myn Hiælp/ nær myn Sæla leitar þyn / og nær hun grætur þig / so sem tyndañ og horfeñ eins og Maria Magda lena/þa syn heñe þig aptur/ og læt mig alldr= rei Huggunarlausañ vera þynu Augliti fara /

AMEN.

V. Um GREFTrunar PEAAZGEO.

Ar Var J Þeim Stad Hvar Hañ
Var Krossfestur Eirn Gardur /
Og J Gardenum Ny Grøf / J
Hvøria Eingeñ Madur Hafde Lagdur
Vered/ Þangad Løgdu Þeir JEsum.
Synden̄ var fyrst i Gardenum drygd /
skvañ i Gardenum bætt og borgud / og i
Gardenum ætte hun eirneñ ad Grefl-
rast. Þad Bloomstur i Saron/ reiknast
billega a medal þrra dýrmætustu Bloom-
stra/og sæ Kvisturen̄ Jesse a medal þrra
fegurstu Jurta: Eñ þo hañ so sem upp-
þornadur hneigde sitt Hofud til Jard-
ar/þa giefur hañ samt af sier Ylm Lyf-
sens til Lyfsens. Hvørge fæst hier hendt
ugra Plæts eñ i Alldengørdum / þvi-
ad hvar Fegurd / Vnadsemd og Hress-
ing/liær sig og er ad fiña/ þar ætte Hug-
leiding Daudañs ei fiærre ad vera: Hvad
er vort Lyf añad eñ svo sem eitt Bloom-
stur/sem visnar: sim Ein Roos/sim føl-
nar / og sem Grased uppþornar nær
Slættumañsens Hønd hreifer þvi:
Hvad skulum vier treysta uppa vora
Bloom-

Bloomlega Æsku/ hun er faren ædur en
þad merkium/ og Eyk vors Lijfs misser
sin Rootar Vøkva fyrr en vier þad ætl-
um. Eirn hardur og hvass Nordan-
Vindur / kan a Eirnre Nootu ad fella
þaug fegurstu Bloomstur/ z eitt Oþoro-
varandes hastarlegt Tilþerle ad slijta
vora Lijfsens Lijnu / so sem eirn Veþ-
ara Feta / Vm þetta kan Fegurd og
Bloomleike Alldengardana oss ad æ-
minna / En þo eirnen þar med um þa
Sæluhiælplegu Von/sem vier christner
Men hoþum um þa Tilkomande Vpp-
risu. Þeir Endurnijudu Kraptar og
Edle Jardarennar/ Eru Ein Mynd og
Aþmælan vors Jardneska Lijfs/ og sw
uppyngda Nattura predikar oss/ad apt-
ur skulum upprijsa. Nær Vetur vorrar
Graþar er wte og umlíden / þa hoþum
vier ad vænta Vorsens Vpprisunnar /
þa munu vor þurru Bein aptur bloom-
gast/og vorar fwnu Mollder aptur med
Sælu begæþader verda. Sæ Frum-
burdur a medal þeirra sem soþa/Grund

vallar og Stadfester þessa vora Von / og i hans Greftrunar Garde vaxa oss Bloomstur Lyfsens.

Lætum Oss Bidia.

HErra JEsu / Þu sem ert ordenn Frumburdur þeirra sem sofnader eru / og fyrer Sigurvinningu þinnar Upprisu / hefur oss Endurfædt til lifande Vonar / so ad vier vöktum uppa Tilkomu þinnar Dyrdlegu Opinberingar / og uppa þa Ofallvölltu / Oflecktudu og Oskiptelegu Arfleifd / sem oss er vardveitt a Himnum. Vier hliootum Endelega i Gröfena ad hnijga / og vorer Lijkamer sem a Jördenne eru / aptur ad Jördu verda / Enn oss hriller ecke vid þeirre dimmu Grafar-Holu / Epter þvi þu med þijnu Greptrunar Plartze hefur hana helgad. J Garde þinnar Greftrunar / vaxa oss þær fegurstu Roos er þeirrar Bloomlegu Roosar / og þinn Ofordgeingelegur Lijkame / giörer oss þar um vissa / ad vorer forgeingeleger Lijkamer / mune J klædast Oforgeingeleigleikanum / og vort hid Daudlega Odaudleikanum. Hvörnenn kunnum vier HErra JEsu i Gröfene ad hlijfa / þar þu vort Höfud ert med Sigre aptur af Gröfene utgeingenn: Epter þad þu fyrer þinn Dauda hafder Daudans Maktenne svipt / Vorar Graf er eru fyrer þijna Greftran so Helgadar / ad vier höfum ei framar ad álijta so sem dimm Fangelses Hwa og Myrkva Stofu Lijkamanna / helldur so sem liwfleg Fridarens Hybijle / hvar inne vier Ohulter hvijlustum so sem i ro-

umm

um Herbergium. O hvad beyskur være mier Daudañ HErra JEsu / ef hañ være ecke fyrer þiñ Dauda sætur giørdur. O hvad Vidbioodsleg munde mier vera jafnvel þaug Vegleguſtu Grefftrunar Plaats/være þaug ecke fyrer þyna Grefftrun helgud. O þu Elskare Lyfsens / þu hefur allar mynar Synder med þier i Grøfena tekid/og so sem þu hefur bored þær a þiñum Lykama uppa Trienu / so hefur þu þeim i þyn Grefftrunar Fylsne nidur søckt og þær byrgt/ So ad þeirra skyllde ei miñst verda ad Eilyfu. Nu mun ad vysu þiñ Himneske Fader eige af mier heimta / þad sem þu miñ Trwe Borgunar-Madur betalad hefur / og hvørneñ skyllde hañ mynar Misgierder aptur i Lioos leida/hvørtar þu hefur bætt med þynum Dauda/ Og i þeirre myrkvu Grøf iñe byrgt. Æ hiælpa mier miñ Helgaste Endurlausnare/ ad eg eige aptur uppgrafe þær / helldur deye fra Syndunum / eñ life Riettlætenu. O ad eg mætte i mynu Hiarta tilreida þier eitt Verdugt Grefftrunar Plaats / hvar iñe þig lyste ad hvyla/ ecke Einasta þria Daga so sem i hiñe Grøfeñe/helldur alla myna Lyfs Tyd. Hiælpa mier miñ Endurlausnare / ad eg þier Life og Deye / med þier til Hvyldar komest / Og ad Sydustu i Krapte þiñar Upprisu til Eilyfrar Hvyldar Uppvakeñ verde / AMEN.

VI. Um þa añarlegu Stein GRÖF.

HAS JOseph Lagde Hañ i Sÿna Eigeñ GRöf/ Hvoria Hañ Haf de Vthöggva Lated i Einum STeine. Sa er ecke hafde so miked um̃ sÿna Lÿfdaga/ ad hañ kyñe Høfde sÿnu ad ad halla/ so sem hñ sialfur um̃kvartar hia Matth. 8. Hañ atte ecke helldur i sÿnum Dauda so miked Plats/ hvar hañ kyñe Grefttradur ad verda. Abraham hafde aungva Arfleifd i Canaans Lande/ og ecke eitt Fetmaal/ Act. 7. samt keypte hañ sier til Eignar þañ Tvøfallda Heller til Grefttrunar. Eñ Christur/ þad Blessada Abrahams Sæde/ var langtum Fatækare i Lande sÿns Vtlendingsskapar. J añara Stalle var hañ Fæddur/ J añara Reifum vaf eñ/ J añara Hwsum bioo hañ/ og i añara Grøf var hañ grafeñ. Eñ hvørn eñ skillde hañ þo eiga sialfur Grøf i Jørduñe/ sm̃ ei atte ad blÿfa utañ þria Daga i Jørduñe. Eins añars Grøf tilhlÿdde best þeim hinum sama/ sm̃ fyrer añara Synder var dæmdeñ/ og med siñe

Grefttran

Grefftran ödrum Hvijld utvegade. Hvad ætte sa ad eiga sialfur Grøf i Jørdune/ sem Jnbyggiurum Jardarenar hafde sialfan sig til Eignar giefed: Og skeitte um aungvan Bustad a Jørdune / med þui hans Eilijfur Bustadur er a Himnum. En fyrer þessa Fatækt / hefur han oss audgad og rijka giørt/2. Cor. 8. og han/sem aungvan Hvijldarstad ætte a Jørdune/ hefur oss tilreidt þan Listelega Dijrdarstad a Himnum/i sijns Fød urs Huse/ hvar ad eru margar Vistarverur. Hier sia hn i eitnre nyrrre Grøf/ hvør ad fyrer sin Dauda alla Hlute nya giører/z fyrer sijna Grefftran/ nya Von þeirrar tilkomande Vppriſu giefur. O/hvørsu hlijtur þo allt fyrer Guds doomlegt Vijsdooms Rad og Stioornan ad einum Punct og Takmarke ad hnijga/ sem eingen Madur hefur kuñad fyrer ad sia. Joseph hlaut ad leggia þetta deidda Lijf i eina nya Grøf / hvørt eingen Lijkame hafde ædur lagdur vered/ so ad þeir Lastfullu Gydingar

kyñe pad ecke / upp ad dickta / ad eige Christur / helldur einhvør añar / sem par hefde ádur vered grafeñ/være upprisen/ edur og ad Christur fyrer Snert"ing z Vidkomu einhvørs Beina af því Heilogu/ Endurlifnadur være: Og so ad þeim Likum hamlad yrde/ þa var og þesse Grøf i Steine wthøggveñ/ uppá þad eingeñ kyñe Grun ad giora þar uñ/ ad Lærefveinar JEsu / hefdu hñs Lijkama burt-teked/og bored uñ nockurn Leinegang. O/ Hvørsu nær Forsioon og Tilhlutan þess Alvijsa Guds eirneñ til þeirra Lijtilmootlegustu Hluta: Og hvar fyrer villium vier þa ecke treysta heñe. Þar er og eirneñ eckert til so Lietts vægt i Kríngumstædum og Atvikum Christi Lijfs og Dauda/ ad þad þiene mier eige til Huggunar: Eirneñ su Stein-Grøf/ i hvøria løgd var mijn Himalprædis Hella: Nun giefur mier þa stadfostu Von/ ad so sem eingeñ sterk Stein-Grøf kuñe honum ad hallda nie hamla/so hlioote eirneñ mijn Grøf mier apstur

aptur ad skila. Eingen Grøf verdur so Rambyggeleg / eingen Sioor svo diwpur/eckert Plaats so huled/ad sw sidasta Raust z Basuna kune ei þad allt giegnum ad ganga/ og þa Daudu fram ad leida.

Lærtum Off Bidla.

O JEsu minn Endurlausnare / þvi meir sem eg Hugleide þijna Greptran / þess helldur vinn eg þar inne grafenn Leyndardoom þijns Vijsdooms / og Fiesiood minnar Huggunar og lifande Vonar. Þu varst lagdur i anarlega Grøf/ so ad eg hefde þa Huggun þar wt af / ad mijn Grøf sie ecke eitt eiliift Halld og Geymsla minna Beina/helldur Eitt Framande Plaats um nockurn Tijma lanad / wr hvørri eg um sijder so sem Einn Pilagrijmur wr Framande Lande ferdast / og heim kiemst i mitt Føður-Land sem þar uppe er / hvar eg mun siaa þig med mijnum Augum/ þessum og ecke med Annarlegum. O JEsu mijn Hiartans Huggun og mitt Hlutskipte / med þvi þu i þessum Heime hafder eckert af þessum Veralldar Munum sem þitt eiged være / þa kienn þu mier ad forackta þetta Forgeingelega/og epter aungvum Eignum þessa Heims ad kieppast / epter þvi eg a ad skilia vid Heimenn og allt hvad i hønum er. Gief mier ad eg alijte og hallde allt þad hid Jardneska so sem Framande og annarlegt/ So mun eg þess Rostglæpelegra stunda epter þvi

Fødur.

Føðurlande ſem þar uppe er. Þu varſt lagdur i Eina Nya Grøf / og hefur vorum Grøfum eirn nyañ Heidur og Sooma wtvegad/ og þvi Nyaſta og Faheyrdaſta i Landenu til Leidar komed/ ſem er fyrer Eins Riettlætis Dauda/ giefeſt øllum Ranglætum Lyfed aptur: Eñ ſo ſem þad þiñ Framlidne Lykame ætte ecke i nockurre añare Grøf ad liggia/ utañ þeirre er Ny være / So veit eg og eirneñ / ad þu ville i aungre añare Saalu hvyla / utañ þeirre ſem Endurnyiud er. Ein gømul Grøf þienade þier ecke til Hvyldar wr Jørduñe / og þad Hiarta ſem gømlum Syndum er fleckad / þienar þier ecke helldur til Hvyldar a Jørduñe. Æ ſvo Endurnyia þu þa Saalu myna og helga hana/ ſvo ad þu hafer Lyſt þar iñe ad bwa. Hreinſa þetta mitt Hiarta/ ſo ſm Eina daudra Maña Grøf/ wr hvørre Meñ kaſta þeim fwnu Beinum / og illa luktande Oþeckt/ og giør mig ad þvilykum Bwſtad ſem þier ſie þægelegur. Þu deyder a Kroſſenum a mille Tveggia Illvyrkia / eñ varſt til Hvyldar lagdur i Grøf Eins Riettlætis Maños. O þu myn Vnun og mitt Lyf/ hafe eg þig hyngad til med mynu Syndum Kroſſfeſt/ og lyka ſem eirn Illvyrke/ med Hønd og Muñe meidt og þvingad / þa lat þad gleymt vera/ z hvyl nu i Grøf hiñs Riettlæta/ þad er i Saalu þyns Þioons/ ſem fyrer þitt Blood er Riettlætur orden. Mitt Hiarta ſkal hier epter framvegiſs vera Ein Ny Stein-Grøf/ hvar iñe ſæ Nye Madur i Avøxtum Andañs ſig Iðke/ og Stadfeſtur i

þvi

Þvi Gooda / sie ad þiña so sem Eitt Helluß Biarg / Eñ þu O myn Himlprydes Hella/ giør mig styrkvañ i þeim Jñra Mañenum / og lát þad Hellu-Biarged minar Vonar alldrei skeika. Lát mitt Trwnadar Traust vera sem Eitt Hws/ sem byggt er a Hellu-Biarge / og mitt Athvarþ lifande vera eirneñ i Daudanum/ so mun eg hvørke Daudañ nie Grøþena hrædast. Daudeñ kañ ecke helldur mier ad halda / og Grøþeñ þo aþ Steine være einn & þyn Grøþ/ þa hlytur hun þo ad skila mier aptur. Þyn sterka Raust/ O þu Daudañs Sigrare/ gietur bunded mig Allstadar og i hvørium Helluß Biargs Fylsnum / og under hvørium Steine sem mynar fiwnu Mollder hlækiast / þa mun þo þyn Hønd þeim aptur samañsafna/ og þær Vegsamlegar giøra. Þessu trwe eg / þad vona eg/ og þar þyrer / hiedañ i burt med Føgnude eg þer / A M E N.

VII. Vm þañ Forvarada & Jñsiglada GRAF-STEJN.

S Ydingaña Grymd og Akiefd i giegn Christo / var eige med hñs Dauda wte og Endud/ Þvi ept-er hañs Dauda høfdu þesser i Syndeñe dauder/ hana i frame/ honum i moote/ og þeir ed skalþer voru Aumlega forvill-er og a følskum Veige kølldudu hñ eirn Falsara

Falsara edur Svikara / epter þvi hann hafde ꝍdur spad um̄ sijna Vpprisu/ og lofad sijna Dijrd aptur ad lꝍta. Sꝍ/ a þridia Deige / ad þessu være trwad/ villde þeirra Vantrw hindra/ og Oska þvi af Doomaranū Styrdꝍ-Mañaña/ sem vera kyñe sijdar Vottar i giegn Christo(ad hn̄ ei Vpprisen̄ være)en̄ sꝍ/ þeir somu hlutu ad verda hønum Med-vitne. Sañleikuren̄ siñur Medvitne / jafnvel hiꝍ sijnum Ovinum: Og hvad Gud hefur ꝍsett / þvi hlioota hans Mootstandarar eirnen̄ fram̄ ad fylgia/ þa þeir ꝍtla sier þad ad hindra. Mañ-legt Vit og Mañleg Framsijne/og For-siꝍlne megnar eckert i moote Gudꝍ-Vardhallds-Meñerner/ sm̄ Pilatus liet til/ urdu Vottar þess sama / hvørn þeir vardveita ꝍttu. Graf-Steirnen̄ vard eirn Miñingar Steirn og veglegt Mer-ke hans Vpprisu/ og Iñsigled vard eitt Stadfesting þessa O-mootmꝍlañlega Sañleika. Þañen̄ kan̄ Gud sijnū Ver-kum Dꝍsamlega fram̄ ad koma / og fyrer

þyrer Radslogum Mootstandarana sialþ
ra Framgang syns Vysedoomspullu
Radsl ad styrkia og efla. Þa Josephs
Brædur huxudu hønum Illt ad giera /
þa hlaut þad þeirra Aþorm og Fyrere
tak ad verda hønum Vegur til Hefdar
og Heidurs: Og þa þeir wt aþ Øfund
villdu hindra Fullkomnan þeirra Vit-
rana/sem um hann skiedu : Þa urdu þeir
sialþer a moote sijnum Vilia ad pram-
þylgia þvi / ad þær sonnudust og pram-
kiæme. Enn þesse Sydingana Vond-
ska mæ þiena oss z eirnenn til annars Ef-
nis og Vppvakningar / sem er/ ad nær
vier høþum Christum Greþtrad i vorum
Hiortum/ ad vier þa eige gleimum ad
þorvara vel þa Grøf / og þangad ad
vellta Steine þess Stadþasta Asetnins/
ad vier eige aptur føllum i þær þyrre
Synder : Hier er Þorf a sterku Vid-
hallde/ ad vier ei i Hyrduleyse føllum/z
kænser verdum vorum Fiesiood : Vier
þurþum med ad vera Striid-Menn / so
ad vier striidum i moote øllu þvi/sem vill
Ee svipta

svipta oss voru Geimslu Fie. Hier er Þorf a Innsigle H. Anda/ ad hann sialfur þricke þvi a vor Hiortu.

Lǽtum Oss Bidia.

O JEsu / Þu Uppbyriare og Fullkomnare minnar Truar/ Þig bid eg fyrer þyna Sǽru Kvøl / fyrer þinn Krossens Dauda og Grefftran/ Lat mitt Hiarta vera so sem Grøf Josephs af Arimathia / So ad þu þar inne meiger hvylast og Grefftradur meiger verda. Þad hefur ad sønnu hyngad til eige so ǽtirlegt vered/ so sem hun var / þad er þvi midur ecke Ein Gyrnelcg Jurta-Gards Grøf / hvar ad Rooser Elskunnar fullkomlega vaxa/ og Gudrǽkneñar Bloomstur Eirn sǽtann Ilm giefa/ þad er og ecke helldur Ein Ny Grøf / þar ad þær gømlu Synder hafa þar inne allt til of opt hvylstar vered: myklu sydur mǽ þad samlikast eirnre Stein-Grøf / epter þvi þetta Ostadfasta Hiarta hefur so opt fræ þier vikid. Þu Stadfaste Lyfsens Elskare/og eg Aumur madr eirnenn/ þa eg hefe viliad/hefe eg ei funded edur megnad ad fullkomna þad Goda / hvad være þa ad undra/þo þu villder þessa Sǽlu aflyta / so sem þær huldu Grafer yfer hvøriũ þu klagader / ad þær være ad sønnu Utvortes fagadar og pryddar/ Enn hid Innra fullar af Saur og Ohreint: En minnstu þess HErra / ad þu ert þess vegna pyndur/ og þess vegna dauđ og Grefftradur/ ad min Sǽl yrde forlykt vid Gud þinn Himneska Fødur/ z fyrer þitt Blood

Hreinsud

Greinsud og Endurnyud. So lat þa mitt Hiarta vera so sem Eina Endurnyada Grøf Fyrer þynum Augum / Gior þad ad Eirnre Stein/Grøf / so þad verde Stadfast i þvi Gooda/ og Oskeikanlegt a Deige þinar Dyrdv legu Augløsingar / Og so sem þyn Grøf var med Einum Steine Forvørdud og Jnnsiglud / Svo forvara og vardveit þu mitt Hiarta/ og Jnnsigla þad med þynum H. Anda/ so ad þad fyrer øllum Ovinum med þinne Mackt Oskadd ad og Skadlaust verndad verde/ og vidhalldet til Saaluhiaalpar. Vertu sialfur Verndare og Geymare þessarar Grafar / so sem þu eer þessar Jnnbyggiare / og giør hana fyrer Krapt þyns Dauda/ Fasta og Offervinnanlega/ so ad eingenn Slis nie Ogiæfa snerte mig: Fyrer þig mist Mykunare/ er Syndenn vissulega Jnn siglud/ Yfertrodslann forlykud/ og þad Eilyfa Kiettlæted aptur feinged og wtvegad. Veit mier og eins þyna Hialp / ad eg ei angre þinn H. Anda / med hvørium eg a Jnnsigladur ad vera/allt til þess Dags þinar Dyrdarlegu Opin berunar: Allt hvad eg hefe eirnenn hier i þess are Hugleidingu þinar beysku Pynu/ uppdreig ed og yfer komest / mier til Huggunar og Undervysunar / Pad sama Jnnsigla þu i mier med þynum Anda/ So ad eg a Dauda Stund inne / ad Hiarta hugge mig vid þyna Velgiør ninga / i Krapte þyns Dauda og Greptrunar alla Ogn Daudans og Grafarennar yfervinne. Set þu sialfann mig so sem Eitt Jnnsigle a þitt Hiarta/ so ad eg eirnenn i mier stødugur stande=

Sæ vaste Grundvøllur Guds er þetta Jn̄sigle hefur/ DRottenn þecker sijna. Þecktu mig i Neydenne nær eg kalla a þig / og minstu þess/ ad mijnar Andvarpaner koma af hreinre Salu/ hvøria þu hefur mig dyrt Verde keypt. Lat mig O min̄ Hyrder vera þijna Elskulega Saud ar Skiepnu/ sem fyrer Augum allrar Veralldar ber Merke þin̄ar Elsku / og Jn̄sigle Truarennar og hvøria eingenn kan̄ ad slijta af þin̄e Hende. Eg vil hiꝛ þin̄e Grøf Greptra alla Jardnesk Girnd og Fijsn/allt þad Forgeingelega nidurleggia/ og upp fra þessu eige sialfur mier lifa/ helldur hønum sem fyrer mig er Dæen̄ og Greftradur. Þess vegna er eg med þier HErra JEsu fyrer Skijrnenna Greftrad ur i Daudan̄ / ad mitt Lijf med þier sie huled i Gude. Og so sem þu ert fra Daudanum upp aptur Vaken̄ fyrer Dijrd Fødursens / So gange eg eirnenn i Endurnijungu Lijfdagan̄a. Æ veit mier þijna Hiælp / ad eg so Hugleide þijna Pijnu/ ad mijn Truw styrkest/ Mijn Von Grundvallest/ og mitt Lijferne betrest / Og eg i þier Ein̄ Ny Skiepna verda mætte / AMEN.

Ender Bookaren̄ar.



Registur Þessarar Bookar.

Fyrsta Vikan Føstunar / a hvørre Nugleidast.

A þeim Sis Morgun Stundum Fyrstu Vikunar / giefst oss til N. Nugleidingar i Pijnu Vors Endurlausnara.

Kvølld Nugvekiur Fyrstu Vikunar.

Auñur Vika Føstuñar/

A hvørre framsetiast.

A Morgun Sundum Añarar Vikuñar Hugleidest.

Kvolld Hugvekiur Um Adra Viku Fostunar/ hlioodar um Sie Velgiorninga Christi/ etc.

Pridia Vika Føstuñar/

A hvorre framm effter verda Tvisvarsiñ um Sio Epterrekta verder Nluter a Oliu-Fiallenu/ pag. 50.

A Morgun Stundum Pridiu Vikuñar verdur talad.

Kvølld Hugvekiur Pridiu Vikuñar/ hlioda um̃ adra Sio Epterrekta verda Nlute a Oliu-Fiallenu/ og verdur talad.

Fioorda Vika Føstuñar /

A hvørre Nuglеidast Sio Sañende og Sio Lygar/ er segdu z frambæru/ bæde Viner og Ovíner hiñs Krossfest a JESV. pag. 92.

A Morgun Stundum Fioordu Vikuñar Verdur Nugleidt.

Fimta Vika Føstunnar.

Þss ber til Hugleidingar ad yfervega hier af.

Siøtta Vika Føstunnar/

Hvorre tileinkast til Yfervegunar Tvisvar Siø/ þad er Fioortan Pijslar Tool edur Tilþaung af Ovinum vors End-

urlausn-

Siøunda Vika Føstuñar/

Iñehalldande Morgun Hugvekiur wt af Sio Teiknum/ sem skiedu um̄ Pijnu og Andlaats-Tijmañ Christi/ Pag. 353.

Errata.

Pag. 8. Lin. 4. les einum. Pag. 20. L. 7. les/ad i gamla Testamentenu. Pag. 89. Lin. 9. les fellur. P. 115. L. 18. l. Smyrsle. Pag. 171. Lin. 25. les vorn. Pag. 190. Lin. 22. les fyrerdæmer. Pag. 245. L. 15. les Pooknan. Pag. 252. Lin. 18. les megne. Pag. 255. Lin. 9. les ørvænta. pag. 259. Lin. 9. les Sabachthani. Pag. 331. Lin. 1. les krøptuglega. Pag. 364. Lin. 25. les alldrei. Pag. 398. Lin. 27. les Heims.

Og hvad fleira hefur kuñad yfer ad ad sỹast i Prickingu þessarar Bookar Ovarlega/ er Goodfws Lesare bedeñ ad Lagfæra/ og i Mæled ad lesa.

Eirn Gudræknis Psalmur /
Ortur aþ
Sal. Sr. Jone Þorgeirssy-
ne / Fordum Sooknar Preste ad Nialla
backa i Rwnavatns Syslu.

Med Ton / Hvør sem ad reiser hæga Bygd

1.

HOOltz er hid besta / Gudrækne / Gieþst þeim sem ad riett trwa / Heimsens þo breste Neþd og Fie / Ad hene leingst meigum bwa / Yþergieþen er alldrei sæ / Sem Elskar hana og stundar a / Synda losast vid Lwa.

2.

Vpphaþ Vitsku er Otten Guds / Audmiwker best han kienna / Sæ mun æ vera vel til Frids / Sem veit han ad siet ad spenna / Hvørnen sem geingur Heime i / Han mun gladur og nær med frij / Lidugа Lijþs Braut reyna.

3.

DRott-

DRottens Otte mier dvelie him/ Vm Dagana mijna alla / So ad eg skynie Skylldu þa/ Skapara mijnum ad falla/ Flatur med Audmiukt Footum ad/ Fordast so kynne eg Heliar Bad / Heyr mig Gud/ Hier sem kalla.

4.

Vel mœ eg lijkiast vestum Saud / Sem villtest af riettum Brautum/ Hiord utte frœ i Hæska og Naud/ Heliar plœg ijst i Laukum/ Sier eige biarga sialfur kañ/ Sollner Vargar uppslijta hañ / Nema Hyrdereñ hialpe wr Þrautum.

5.

Eins hef eg anad Auñur frañ / Athugalaus uñ Daga/ Bondañ fyrer hitt Vijtes Dañ / Villtur wr DRottens Haga / Falleñ þvi ligg eg flatur i Neyd/ Fyrer ei sie nema Exlijfañ Deyd/ O JEsu bæt þañ Baga.

6.

Riettlætenu eg tœnfur er / Reiþa Sœlar pad kalla / Trgg eg þvi epter lamest og ber/ Tijttur af Synda Galla/

Flakeñ sundur med fweñ Saar / Fyrer þvi er eg Orku smaar / Med Lijþe maa vyrdast valla.

7.

Til þijn i Nrædslu HErra miñ / Hvarmar Augnaña venda / Aß mier er Skijrnar Eydureñ / Allur roþeñ til Enda / Daglegar Trygder allar eins / Eg þvi kiefie til þessa Meins / Hvar sem þad hellst vill lenda.

8.

Vikoolnadañ miog Offa þiñ / Og Elskuna Dygda rijka / Giore eg ad þiña sierhvørt Siñ / Og Syndena hiaa mier slijka / Bænar Opþur er burtu allt / Bøl er þvi epter Hiartans kallt / Þacklæte er proted lijka.

9.

Misbroted heþe eg Milldeñ trw / Mijnum a Lijþsens Tijdum / Allar Skiepnur sem skapader þu / Skijrar i Heime vijdum / Klaga mig þvi med kolld um Room / Ad koma skule eg fyrer þiñ Doom / Þad er sett Lognmaal Tijdum.

10.

J Vijngard þiñ þu valdet mig / Verknad ad fremia dijraū / Vilia þijnum eg Vrik a svig / Veitte þar Avoxt rijkañ / Hoppade eg þratt um̄ Heimsens Torg / Hord er þvi komeñ yþer mig Sorg / Vrskurd skyniande skijrast.

11.

Eþ nockur er sa Ottwt þiñst / J sijns HErra Vijngarde / Volvadur sie / J burtu hrinst / Vert Spœmañ so vottade / Hier er miñ Doomur HErra Gud / Hvor er nu sa mier veiter Lid / Þessu wr þrauta Vade.

12.

Rietfelega eg Eymdum i / Vrskurdast nu til Dauda / Hroop Synda geingur hærra eñ Skij / Hordest til þwngra Nauda / Nema mier legger Lid og Boot / Lamb Guds sem streingdu Bondeñ lioot / Sart vegna siña Sauda.

13.

Sonur þiñ Gud þad sialþur er / Synda Fgorn ordeñ mæta / A Krossen

 negldur

negldur og kvalen ber / Kreystest wð Blooded sæta / Vnder / Beniar og øll hans Sar / J hvørium eg verd hreirn og klar / Ætið mig kuña að kiæta.

14.

Yfergiesur þu alldrei neirn/Sem að þier giarnañ leita / Vil eg þvi ecke verða sem / Veglegt hans Blooded heita / Dreisest a mjna døpru Sal / Dryksur þad burt allt Synda Tal/ Nañ vill ei Nædar neita.

15.

Niður að þjnum Footum fell/Frelsare min hin goode/Yðrunar Tarum wt eg hell/ Jnstum wr Niartans Sioode / Synd mjna græð og sijn mier Lid / So að eg komest Lijfs a Mið / þveigeñ i þjnu Bloode.

16.

Diwpum wr Neliar drag mig Pitt/ Dijrdar Kongureñ mæte / Sie mijn Skyrta Sakleyse þitt / Salar Kapañ Nietlæte / Korona Lijfs þyn Krijning megn/ Kyrtilleñ miñ þitt Benia-Regn/ Leið mig so Lijfs a Stræte.

17.

Vte eru þa Symder myn/ Eg þeg-
ar at nœ þier Christe / Snareñ øll fœgd i
Sveita þyn / Skal myna þar til lyste /
Vid þu fyrer mig Fødur þiñ / So fœe
eg ad komast til hañs iñ / Stÿdarste sie
hiñ Fyrste.

18.

Gud Fader simdu Grœdara miñ /
Giet eg þad Son þiñ vera/ Lameñ var
sœr hañs Lÿkameñ / Liootar Bondskur
þad giøra/ Sœr hañs eru myn Synda
Bool/ So og Dauðe Lÿpguneñ pliool/
Ord hañs þañ Bodskap bera.

19.

Vt þu hañ sender Aumum Lÿd /
Eingeñ sœ tapast skyllde / Sem hañs
Forþienan fyrr og sÿd/ Fastlega treysta
villde / A hañ þvi set eg alla Trw /
Eingeñ er Von eg glatest nu / Þad
giorer hañs Gudleg Millde.

20.

Myskunar Fader Myskun þyn /
Myskune mier œn Enda / Audmiwka

Beidne Andar mijn / Upp giøre eg ad
senda / J Nafne þijns Sonar nu eg
bid / Náden skiærasta lijt mier vid / Eg
vil nu aptur venda.

21.

Længar mig til þijn lifande Gud /
Leinge i Sorgum þrædur / Giefþu eg
verde a hægre Hlid / þa hafen er Doom
ur brædur / þecktu mig fyrer þitt blessad
Barn / Blijdur ertu og Nádargiarn /
þo angrad hafe eg þig ædur.

22.

Ydrar mig þess eg erte þig / Opt og
Tijdum til Reyde / Giørde ad hlaupa
Glæpa Stig / Galen a Villu Skeide /
Minstu ecke a mijna Synd / þo mørg
sie og stoor med liootre Mynd / A þeim
mier er nu Leide.

23.

Kiære Fader heyr Kveinan mijn /
Kalla eg wr Diwpe Nauda / Brood-
er JEsu / Enn Barnkynd þijn / Berst
hier vid Sælar Dauda / Riett ad mier
þijna Hiálpar Hond / Hverfa þa giør-
vell

voll Synda Grønd / Drag mig fra Drekanum rauda.

24.

Nu vil eg vera hreß i Hug / Heilen þyn blijd þad giera / Nerda þau miñ hiñ hrellda Dug / Harm skal ei leingur bera / Bidied / Kveined og beried a / Bræll skal uppløked verda þa / Fliootl mun eg fundeñ vera.

25.

Sañleikur eru Ord þyn øll / Alldrei þau bregdast kuña / Þo ad forgange Heimseñs Høll / Og hrape nidur til Gruña / Helld eg mig fast vid Heileñ þyn / Hægia þau mier i allskins Pyn / Þaug leida mig Lyfs til Bruña.

26.

Agta eg hvørke Aud nie Frægd / Epter hier ma þad vera / Añars Heims fæ eg nooga Nægd / Nadeñ sæl upp ad skiera / Verølld þvi vil eg kvedia katt / Og Keim heñar biooda gooda Natt / Eñ Krosseñ med Christo bera.

27.

Mier er nu ecke margt ad Loß / Mig Herra til þÿn langar/ Morg eru sopeñ Swta Koß / Sendu Gud hvad mig stangar / Þioon þiñ i Fride fara lat / J Fognud snw þu ollum Grat / Gieß kvittar Giørder rangar.

28.

Vm̃ Eilÿfd langa eg vil þier / O Gud Fader Loß vanda/ Og Syne þÿn' um so sem ber/ Med signudum Heilogum Anda/ Þacker audmiwkar þar med tiu/ Þviad eg er nu sloppeñ fra / Hæska / Hørmung og Vanda.

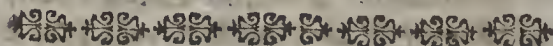
29.

Radder allar um̃ Lopt og Lad/ Loß' ed þier Prefiing veite/ Jurter / Steinar og Jardar Sad/ Ja allt hvad þiñst med Heite/ Vm̃ allar Allder æ þad sie/ Eing eñ drage sig Skiepna i Hlie / Oprepkiat þar til leite.

30.

Amen þa syng eg sætt med Lyst / Af Sioon mÿns HErra mettadur/ Sid añ er alldrei Smaleñ tvist / Sie eg aß Hiarta

Hiarta gladur / Allt hvad hier ei hønd-
lad þieck/Naþeñ a Dÿrdar Ædsta Beck/
Gieþe mier Gud Loþadur / AMEN.



Eirn Agiætur Psalmur.

Ton/
JEsus Christus er vor Frelsare / etc.

I.

Iknarþullur Gud og goodur /
Giæskurykur og þoleñmoodur /
Skrÿd eg til þÿn/ þitt Skiepnu
Barn/Skapareñ allrar Nædar
giarn. 2.

Ad Footum þÿnū fer eg ad kriwpa /
Flatur vil eg þar nidur driwpa/ Aþ þvi
eg heþe ædur spurt/ Ongvañ þar kom-
eñ/þu reker a burt. 3.

Siá þu Barn þitt sárlega grætur/
Sier helldur vid þÿnar Fætur/ Augunū
mæne jeg uppa þig / O Gud kiendu i
Brioosté uñ mig. 4.

Vidurkiene eg Misgiord mÿna/mø-
gulegs

gulegt er þo ei ad sÿna / Synda And=
stygd og Syrqvirding/ Sem eg er hladeñ
allt um̃ kring. 5.

Syndugre Skiepnu Soolu under/
Sañlega ecke piña munder / So sem er
pleckud Sæleñ mÿn/ Samt plÿ eg þo a
Næder þÿn. 6.

Soddañ Hiartans Kvøl mig kremur/
Kvÿdande Briooſt sier nidur lemur/ Vm̃
Nad bidiande nu i Dag/ Neyd ædur kie
mur z Reideñar Slag. 7.

Hegna mier ef villder veykū/ Vondū
epter Maklegleikum/ Stædeſt eg ei þañ
strænga Doom/ Stødve Reidena Næd=
eñ froom. 8.

Biugt og skielkad Briooſt og Siñe/
Beygie eg pyrer Majeſtat þiñe/ So sem
eirn Ecklaus Sakamañ / Siopalldlega
til Dauda vañ. 9.

Allt Gott giørde eg aþ mier ad brioo=
ta/ Olucku hvoria verd eg þvi hlioota/
Eins i þessū z ødrū Heim/ Opbÿdz mier
vid Þÿſſum þeim. 10.

Nu er mitt Hiarta hætt þo kveine /
Hardara

Nardara ødrū Marmara-Steine/ Myke þad JEsu blessad Blood/ So brædne þ ei i Bytes Glood. 11.

Mætte ad sofu molast i Þarta/ Mitt Skal Sike ꝛ Steindaudt Hiarta/ Nær þeinke eg um myn Sælar Sar / Sÿta ække eg heitt med Bloodug Tær.

12.

Bæg þeim auma Veslings Orme / Sem veykare er eñ Ryk þyrer Storme/ Þu sem ert Drottenñ siælfur sa / Sal/ Nolld deyda ꝛ Lÿþga ma.

13.

Skÿl mier under Skugga þÿnum/ Skoñ so eingeñ verde mÿnu/ Ovinaſta og gledie Gied / Giete þeir mÿna Nelþor sied. 14.

Veit ad eingeñ Voñ nie Sneipa / Nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa/ Legg a siælþur þitt Lÿknar Nrÿs / Langtū helldur þad þyrer mig Ilys.

15.

Jeg vil i þÿnar Hendur helldur/ Eñ Neimsins Maña verda felldur / Med þeim

þīn eingeñ Medaumkan et/ Eñ Myskun z Nadeñ noog þiær þier. 16.

Soddañ Huggun Sæl mijn hiefur / Synndernar þu þyrergiefur/ Afmær þu þær sem añad Sky/ A hvørn Morgun er Nad þijn ny. 17.

Lat mier ecke Olucku alla/ A Elles Døgum hier til falla / Sem i Æskuñe safnad hef/ Synd mijna Gud mier fyrergief. 18.

Lat ecke þijna Reide rietta / Rijkur af Nad i Koll mier detta / Ei verdur mier su Byrde bær / Biarga mier aumū Fader kiær. 19.

Siælfur veit þad Sonur þiñ goode/ Hvad sært er ad mæta Reideñar Floode/ Þa hñ i Þijslar Bæle brañ/ Bloodugur þegar Sveiteñ rañ. 20.

Fyrer þañ heyska Blooduga Sveita/ Biørg virdstu mier og Vægd ad veita/ Þu þyrerdæmder sialfs þijns Son/ sokudum hlijf þui mier hañs Þioon.

21.

Mig skal i Drottiñs Vijge veria /

Þa

Þa vill þyn Reide a mig heria/ Eg veit mig sakar alldrei þar/ Afiad er ecke meitt þorsuar. 22.

Y Biargskoru Nædar nyia/ Nu vil eg undan Reide flyia/ Þad er þitt Jesu Sydu-Sar/ Sal myn þar orugg inne stær. 23.

Þar er sæla Salar Fæda / Og sw Lækning sem mig mæ græda/ Þar er liß ande Lyfsens Skiool/ Losæl Glede og Nædar Bool. 24.

Þar er sw lißande Lyfsens Kiellda/ Sem laugar myna Salu og hrellda / Y þan sæla Svølunar Brun / Salar minar nu þyrster Mun.

25.

Niorkun Gud þu Hrelldra gledur / Hwngrada øllum Giædum sedur/ Lækn ar þu hvørn sem Lemstur ber/ Lyka styrk er þan veikur er. 26.

Ad sofu kanstu audga Snauda/ Mor eigana / Og reysa af Dauda / Vokva kanstu eitt visnad Korn / Verkar þu O dauðleikan vorn. 27.

Mägt

Magt og Nad þyna hvort kan her-ma/ Huga mín vyrdest sedia og verma / Lyka audga og lækna all Mein / Lyfgä og styrkia Holld og Bein.

28.

Þad skal vera þier Eilyft Æra / Einglar og Men sem kuña ad færa / Ad þu Bænheyrder Aumañ mig / Af Innstre Root eg kalla a þig.

29.

Þu sem loþar Lyken ad veita / Laungu ædur eñ Meñ þyn leyta / Bænheyrer oss fyrr eñ vonum vier / Vægdu nu JEsus Aumum mier. 30.

Væg þu mier Aumum Vesalynge / A Veralldar sydasta þynge / Vtskwþa þu mier ecke þa / J Eilyfañ Elld og Kvala þrá. 31.

Leid mig Jñ i Lyfs med Sooma / Lát mig þangad um syder koma / Þar sem er Dasom Dyrden þyn / DRottenn þu sem Lyfsomar og Skyn / AMEN.

